

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΓΕΝΕΣΙΣ 1

- Γεν. 1,1 Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 1,1 Κατ' ἀρχάς ὁ ἀπειροτελείος Θεὸς ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸ σύμπαν, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 1,2 ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.
- Γεν. 1,2 Ἡ γῆ ἦτο ἀόρατος, ἀδιαμόρφωτος καὶ ἀπρόσφορος διὰ τὸν ζωϊκὸν καὶ φυτικὸν κόσμον· σκοτάδι δὲ ἠπλώνετο ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὕδατα ποὺ τὴν ἐσκέπαζον, τὸ δὲ ζωοποιὸν Πανάγιον Πνεῦμα ἐφέρετο ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὕδατα καὶ περιέβαλλεν αὐτήν.
- Γεν. 1,3 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς.
- Γεν. 1,3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “να γίνῃ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς”· καὶ ἐγένετο φῶς.
- Γεν. 1,4 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους.
- Γεν. 1,4 Καὶ εἶδεν ὁ παντογνώστης Θεὸς τὸ φῶς ὅτι εἶναι καλόν καὶ σκόπιμον· καὶ ἐχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ σκότος ἀπὸ τοῦ φωτός.
- Γεν. 1,5 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.
- Γεν. 1,5 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ὠνόμασε νύκτα. Καὶ ἐγένεν ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ καὶ ἐκλείσεν ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς δημιουργίας.
- Γεν. 1,6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως.
- Γεν. 1,6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “να γίνῃ ὁ οὐράνιος θόλος τῆς γῆς μεταξύ

των υδάτων, που καλύπτουν την επιφάνειάν της και των νεφών που αιωρούνται εις την ατμόσφαιραν, και να διαχωρίζη μεταξύ των υδάτων της γης και των υδάτων του ουρανού”. Και έγινε όπως ο Θεός διέταξε.

Γεν. 1,7 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.

Γεν. 1,7 Καὶ ἔδωσεν ὑπαρξιν ὁ Θεὸς στὸν οὐράνιον θόλον καὶ διεχώρισε τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἀπὸ τὰ νερά, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐπάνω εἰς τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ.

Γεν. 1,8 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.

Γεν. 1,8 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὴν ατμόσφαιραν οὐρανόν. Καὶ εἶδεν ὁ παντογνώστης Θεὸς ὅτι τὸ ἔργον τοῦ αὐτοῦ ἦτο ωραῖον καὶ σκόπιμον. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, ἐγένετο πρωὶ καὶ ἐκλείσεν ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς δημιουργίας.

Γεν. 1,9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ.

Γεν. 1,9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “ας συναχθῇ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον καλύπτει ὁλόκληρον τὴν γῆν, εἰς ὠρισμένην περιοχὴν καὶ ας φανῇ ἡ ξηρὰ”. Καὶ ἐγένετο, ὅπως ὁ Θεὸς διέταξε· καὶ ἐμαζεύθη ὅλον τὸ ὕδωρ τῆς γῆς εἰς τὰς βαθεῖας περιοχὰς τῶν ὠκεανῶν καὶ θαλασσῶν, καὶ ἐφάνη ἡ ξηρὰ.

Γεν. 1,10 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν υδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

Γεν. 1,10 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὴν ἐκτὸς τῆς θαλάσσης ἑκτασιν γῆν,

τας δε μεγάλας περιοχάς των υδάτων ωνόμασε θαλάσσας.
Και είδεν ο Θεός ότι η θάλασσα και η ξηρά είναι καλαί,
έχουν τον σκοπόν και την χρησιμότητά των.

Γεν. 1,11 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου
σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ
ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν
αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,11 Και εἶπεν ο Θεός· “ας φυτρώσουν και ας αναπτυχθούν εις
την ξηράν χλόη και ποώδεις θάμνοι, που το κάθε είδος από
αυτά θα έχη το ιδικόν του σπέρμα, δια να διαιωνίζεται επί
της γης”· και εν συνεχεία διέταξεν ο Θεός· “να φυτρώσουν
και να μεγαλώσουν εις την γην καρποφόρα ξυλώδη δένδρα,
έκαστον από τα οποία θα φέρη κατά το είδος του το ιδικόν
του σπέρμα”.

Γεν. 1,12 καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα
κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον
ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ
γένος ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 1,12 Και ἐβγαλε πράγματι η γη ποώδη βλάστησιν, χλόην και
θάμνους, κάθε είδος από τα οποία είχε το σπέρμα αυτού δια
την διατήρησίν του. Και κατόπιν εφύτρωσαν και
εμεγάλωσαν επί της γης καρποφόρα δένδρα, έκαστον από
τα οποία έφερε το σπέρμα του είδους του, δια να
διαιωνίζεται επί της γης.

Γεν. 1,13 καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ
ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Γεν. 1,13 Εἶδεν ο Θεός ότι η χλόη, οι θάμνοι και τα δένδρα, που
εκάλυψαν όλην την επιφάνειαν της ξηράς, ήσαν καλά,
σκόπιμα και χρήσιμα. Εγινεν εσπέρα, έγινε πρωί και
συνεπληρώθη η τρίτη ημέρα της δημιουργίας.

Γεν. 1,14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ
στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ

διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἑνιαυτούς·

Γεν. 1,14

Και εἶπεν ὁ Θεός· “ας γίνουν (ας φανούν) εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς γῆς φωτεινοὶ ἀστέρες, δια να φωτίζουν τὴν γῆν καὶ να χωρίζουν τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὴν νύκτα. Ἀς εἶναι οἱ ἀστέρες αὐτοὶ εἰς σημεῖα μετεωρολογικῶν καὶ ἄλλων φαινομένων, καὶ ας χρησιμεύουν εἰς κανονικὴν μεταβολὴν καὶ διάκρισιν τῶν εποχῶν τοῦ ἔτους, τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν ἐτῶν.

Γεν. 1,15

καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,15

Προ παντός δε ας εἶναι αὐτοὶ στὸν οὐρανὸν, ὥστε να φωτίζουν τὴν γῆν”. Καὶ ἐγένετο ὅπως ὁ Θεὸς διέταξε.

Γεν. 1,16

καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσων εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας.

Γεν. 1,16

Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο μεγάλους ἀστέρας, τὸν ἥλιον, τὸν μέγαν ἀστέρα, να ἀρχῇ με τὸ φῶς τοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν. Καὶ τὸν μικρότερον ἀστέρα, τὴν σελήνην, να ἀρχῇ με τὸ φῶς τῆς κατὰ τὴν νύκτα. Ἐπίσης διέταξε να φανούν καὶ οἱ ἄλλοι ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ.

Γεν. 1,17

καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς

Γεν. 1,17

Καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς στὸ οὐράνιον στερέωμα, δια να στέλλουν τὸ φῶς τῶν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

Γεν. 1,18

καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

Γεν. 1,18

να ἐξουσιάζουν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα καὶ να ξεχωρίζουν τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους. Καὶ εἶδεν ὁ παντογνώστης Θεός, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ αὐτοῦ ἦτο καλόν,

χρήσιμον και σκόπιμον.

Γεν. 1,19 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη.

Γεν. 1,19 Ἐγένεν εσπέρα, ἐγένε πρωΐ και συνεπληρώθη η τετάρτη ἡμέρα της δημιουργίας.

Γεν. 1,20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,20 Και εἶπεν ο Θεός· “να βγάλουν τα ὕδατα των θαλασσῶν ψάρια και ερπετὰ και πτηνὰ, τα οποία θα πετοῦν εις την ατμόσφαιραν μεταξύ του ουρανίου θόλου και της γης”. Και ἐγένεν ἔτσι.

Γεν. 1,21 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ κῆτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλὰ.

Γεν. 1,21 Και εδημιούργησεν ο Θεός τα μεγάλα κῆτη και τα ψάρια και τα ερπετὰ, τα οποία σύμφωνα με την διαταγὴν του ἐβγαλαν τα ὕδατα ἑκαστον κατὰ το εἶδος αὐτοῦ· καθὼς και ὅλα τα εἶδη των πτηνῶν καθένα κατὰ το εἶδος του. Και εἶδεν ο Θεός ὅτι ὅλα ἦσαν καλὰ και χρήσιμα δια τον σκοπὸν, δια τον ὁποῖον ἐγιναν.

Γεν. 1,22 καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 1,22 Και ευλόγησεν αὐτὰ ο Θεός λέγων· “γίνεσθε γόνιμα, αυξάνεσθε και πολλαπλασιάζεσθε και γεμίσατε τα ὕδατα των θαλασσῶν. Και τα πετεινὰ ἐπίσης ας πληθυνθούν ἐπάνω εις την γην”.

Γεν. 1,23 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη.

Γεν. 1,23 Και ἐγένεν εσπέρα και ἐγένε πρωΐ και συνεπληρώθη η πέμπτη ἡμέρα της δημιουργίας.

Γεν. 1,24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ

γένος, τετράποδα καὶ ἔρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ
γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “ας βγάλῃ ἡ γῆ ζῶα διαφόρων ειδῶν,
τετράποδα καὶ ἔρπετὰ καὶ θηρία τῆς ξηρᾶς, τὸ καθένα κατὰ
τὸ εἶδος του”. Καὶ ἐγένετο ἔτσι.

Γεν. 1,25 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ
τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τῆς
γῆς κατὰ γένος αὐτῶν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλὰ.

Γεν. 1,25 Καὶ ἐδημιούργησεν ὁ Θεός τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ τὰ εἶδη
αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν καὶ ὅλα τὰ ἔρπετὰ
τῆς γῆς κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι εἶναι
καλὰ, σκόπιμα καὶ χρήσιμα.

Γεν. 1,26 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ’ εἰκόνα
ἡμετέραν καὶ καθ’ ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων
τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν
κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν
ἐρπόντων ἐπὶ γῆς γῆς.

Γεν. 1,26 Ἐν συνεχείᾳ ὁ Τριαδικὸς Θεὸς εἶπε καθ’ ἑαυτὸν· “ας
δημιουργήσωμεν τώρα τὸν ἄνθρωπον, σύμφωνα με τὴν
ιδικὴν μας εἰκόνα, καὶ νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ ὁμοιάσῃ
με ἡμᾶς. Αὐτοί, ἄνδρας καὶ γυναῖκα, ας εἶναι ἀρχόντες καὶ
κύριοι τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ,
τῶν κτηνῶν καὶ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὅλων ὅσα ἔρπου ἐπάνω
εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς”.

Γεν. 1,27 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ’ εἰκόνα Θεοῦ
ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.

Γεν. 1,27 Καὶ πράγματι ὁ ἀπειροτέλειος Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν
ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐπροίκισε με ἰδικὰ του
χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα, ὥστε νὰ εἶναι με αὐτὰ εἰκόν
τοῦ Θεοῦ. Ἐδημιούργησεν ἀπ’ ἀρχῆς ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

Γεν. 1,28 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ
πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ

κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 1,28

Και ευλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς λέγων· “αυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, γεμίσατε ὅλην τὴν γῆν καὶ γενήτε κύριοι αὐτῆς· σας δίδω τὴν δύναμιν νὰ εἰσθε κύριοι καὶ εξουσιασταὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὅλων τῶν κτηνῶν καὶ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὅλων ὅσα, ὡς ἑρπετά, σύρονται ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς”.

Γεν. 1,29

καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν·

Γεν. 1,29

Και ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὁ Θεός· “ἰδοὺ ἐχὼ δώσειν ὑπὸ τὴν κυριότητά σας καὶ εἰς ἐξυπηρέτησίν σας ὅλα τὰ εἶδη τοῦ χόρτου, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐν ἑαυτοῖς σπέρματα καὶ εἶναι ἀπλωμένα εἰς ὁλόκληρον τὴν γῆν, καὶ κάθε δένδρον, το ὁποῖον φέρει καρπὸν πρὸς τροφήν σας καὶ σπέρμα πρὸς πολλαπλασιασμόν καὶ διαιώνισίν του. Ὅλα αὐτά, χόρτα τῆς γῆς καὶ καρποὶ τῶν δένδρων, θὰ εἶναι εἰς διατροφήν σας.

Γεν. 1,30

καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἑρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,30

Σας δίδω ἐπίσης κυριότητα ἐπὶ ὅλων τῶν θηρίων τῆς γῆς, ἐπὶ ὅλων τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν ἑρπετῶν, που σύρονται εἰς τὴν γῆν· εἰς ὅλας αὐτάς τας ζώσας υπάρξεις δίδω ἐπίσης ὡς τροφήν τὸ χλωρὸν χόρτον τῆς γῆς”. Καὶ ἐγένετο ὅπως ὁ Θεὸς διέταξε.

Γεν. 1,31

καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

ΓΕΝΕΣΙΣ 2

- Γεν. 2,1 Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν.
- Γεν. 2,1 Οὕτω δε ετελείωσεν ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος, τοῦ ουρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ὅλος αὐτῶν ὁ στολισμός, ἡ ἀρμονία καὶ ἡ λαμπρότης.
- Γεν. 2,2 καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε.
- Γεν. 2,2 Κατὰ τὴν ἕκτῃν ἡμέραν ετελείωσεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅσα ἐκάμε, καὶ ἀνεπαύθη κατὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενός καὶ ἐμορφοποίησεν.
- Γεν. 2,3 καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.
- Γεν. 2,3 Εὐλόγησε δε ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, ἡγίασεν αὐτήν καὶ ὡς ἀγίαν τὴν ὥρισε, διότι κατ' αὐτήν κατέπαυσε τὴν δημιουργίαν τοῦ καὶ ἀνεπαύθη μετὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἤρχισε νὰ δημιουργῇ.
- Γεν. 2,4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἧ ἡμέρᾳ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
- Γεν. 2,4 Αὕτη εἶναι ἡ ἱστορία τῆς δημιουργίας τοῦ ουρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅταν αὐτὰ ετελείωσαν καὶ ὠλοκληρώθησαν. Αὕτη εἶναι ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος, ὅταν ὁ ἀπειροτέλειος Θεὸς ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενός τὸ σύμπαν, τὸν ουρανὸν καὶ τὴν γῆν.

- Γεν. 2,5 καὶ πᾶν χλωρὸν ἄγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἄγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν·
- Γεν. 2,5 Δεν υπήρχον ὁμως ἀκόμη χλόη και θάμνοι των αγρών και δεν είχαν βλαστήσει φυτὰ του αγρού. Διότι δεν είχεν αποστείλει βροχὰς ο Θεὸς εις την γην και δεν υπήρχεν ἄνθρωπος να εργάζεται και να καλλιεργή τους αγρούς.
- Γεν. 2,6 πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Γεν. 2,6 Ἀνέβλυζαν δε πηγαὶ και ἐπότιζαν με τα ὕδατά των ὅλην την επιφάνειαν της ξηράς.
- Γεν. 2,7 καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.
- Γεν. 2,7 Ο Θεὸς ἐπλασε τον ἄνθρωπον με χώμα ἀπὸ την γην (χοϊκόν) και ἐνεφύσησεν στο πρόσωπον αὐτοῦ πνεῦμα ζων, την ἀθάνατον ψυχὴν· ἐτσι δε ἐγένεν ο ἄνθρωπος ζῶσα υλικοπνευματικὴ ὑπαρξις.
- Γεν. 2,8 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἑδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.
- Γεν. 2,8 Διέταξε δε ο Θεὸς και ἐφύτρωσε και ἐβλάστησεν εις την περιοχὴν της Εδέμ προς ἀνατολὰς κήπος, ο παράδεισος, και ἐκεῖ ἐτοποθέτησε τον ἄνθρωπον, τον ὁποῖον ἐπλασε.
- Γεν. 2,9 καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἶδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.
- Γεν. 2,9 Ἐκαμε δε ο Θεὸς να βλαστήσουν ἀπὸ την γην ὅλα τα εἶδη των δένδρων, τα ὁποῖα εἶναι ὠραῖα εις την ὄρασιν, ευχάριστα εις την γεύσιν και θρεπτικά, καθὼς ἐπίσης διέταξε και ἐφύτρωσε το δένδρον της ζωῆς ἐν μέσῳ του

παραδείσου και το δένδρον της γνώσεως του καλού και του κακού.

Γεν. 2,10 ποταμός δε ἐκπορεύεται ἐξ Ἑδέμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.

Γεν. 2,10 Ποταμός δε πηγάζει και απλώνεται από την Εδέμ, ώστε να ποτίζει τον παράδεισον. Από εκεί δε εξέρχεται και διαχωρίζεται εις τέσσαρας κατευθύνσεις.

Γεν. 2,11 ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐλάτ, ἐκεῖ οὗ ἔστι τὸ χρυσίον·

Γεν. 2,11 Το ὄνομα του ενός εκ των τεσσάρων αυτών ποταμών είναι Φισών. Αυτός περικυκλώνει και ποτίζει ὅλην την περιοχήν Εὐλάτ, ὅπου υπάρχει ο χρυσός.

Γεν. 2,12 τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος.

Γεν. 2,12 Ο χρυσός της χώρας εκείνης είναι αγνός και πολύτιμος. Εἰς την χώραν αὐτήν ἐπίσης υπάρχουν και δύο ἄλλοι πολύτιμοι λίθοι, ο απαστράπτων ἄνθραξ και ο πράσινος λίθος.

Γεν. 2,13 καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γεῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας.

Γεν. 2,13 Το ὄνομα του δευτέρου ποταμοῦ είναι Γεών· αὐτός διαρρέει ὅλην την γην της Αἰθιοπίας.

Γεν. 2,14 καὶ ὁ ποταμός ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. ὁ δὲ ποταμός ὁ τέταρτος Εὐφράτης.

Γεν. 2,14 Και ο ποταμός ο τρίτος είναι ο Τίγρις· αὐτός διέρχεται εμπρός από την χώραν των Ασσυρίων. Ο δε τέταρτος ποταμός είναι ο Ευφράτης.

Γεν. 2,15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν.

Γεν. 2,15 Ελαβε Κυριος ο Θεός τον ἄνθρωπον, τον ὁποῖον εδημιούργησε, και ἔθεσεν αὐτόν στον παράδεισον της

χαράς και της τέρψεως, δια να εργάζεται εις αυτόν και να τον φυλάσσει.

Γεν. 2,16 καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ,

Γεν. 2,16 Ἐδωσε δε ἐντολήν Κυριος ο Θεός στον Αδάμ λέγων· “ἀπὸ ὅλα τα καρποφόρα δένδρα που υπάρχουν στον παράδεισον, σας δίδω το δικαίωμα να τρώγετε.

Γεν. 2,17 ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ· ἢ ὃ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.

Γεν. 2,17 Ἀπὸ το δένδρον ὅμως της γνώσεως του καλοῦ και κακοῦ δεν πρέπει ποτέ να φάγετε ἀπὸ αὐτό. Κατὰ δε την ἡμέραν κατὰ την ὁποίαν θα φάγετε ἀπὸ τον καρπὸν του, θα χάσετε το δικαίωμα της αθανασίας, θα ἀποθάνετε σωματικῶς και θα χωρισθῆτε ἀπὸ ἐμέ, που σας ἔδωσα την ζωὴν”.

Γεν. 2,18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ’ αὐτόν.

Γεν. 2,18 Ὁ δε Τριαδικὸς Θεὸς εἶπε καθ’ εαυτόν· “δεν εἶναι καλὸν να μείνῃ μόνος του ο ἄνθρωπος. Ἀς δημιουργήσωμεν πρὸς χάριν αὐτοῦ βοηθὸν του, πλάσμα ὅμοιον με αὐτόν”.

Γεν. 2,19 καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

Γεν. 2,19 Πριν ὅμως δημιουργήσῃ ο Θεὸς την βοηθὸν του Αδάμ, την Εὐάν, ὡδήγησεν ἐνώπιον του Αδάμ ὅλα τα θηρία του ἀγροῦ και ὅλα τα πτηνὰ του οὐρανοῦ, τα ὁποῖα ἐδημιούργησε, δια να ἴδῃ αὐτὰ ο Αδάμ και να τους δώσῃ το κατάλληλον ὄνομα. Και το ὄνομα, το ὁποῖον θα ἔδιδεν ο Αδάμ στο καθένα ἀπὸ αὐτά, τοῦτο το ὄνομα και θα ἔμενεν εις αὐτό.

Γεν. 2,20 καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι καὶ πᾶσι

- τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ.
- Γεν. 2,20 Καὶ ὁ Αἰὼν με τὴν σοφίαν, τὴν κρίσιν καὶ τὴν γνώσιν ποὺ εἶχεν, ἔδωσεν ονόματα εἰς ὅλα τὰ κτῆνη καὶ εἰς ὅλα τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς ὅλα τὰ θηρία τῆς υπαίθρου. Κανένα ὅμως ἀπὸ τὰ ζῶα αὐτὰ δὲν εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος με τὸν Αἰὼν, ἄξιός καὶ ευχάριστος εἰς αὐτόν.
- Γεν. 2,21 καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Αἰὼν, καὶ ὑπνώσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σὰρκα ἀντ' αὐτῆς.
- Γεν. 2,21 Τότε ὁ Θεός, δια νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν, ἔφερεν ἔκστασιν στὸν Αἰὼν, ὁ ποῖός καὶ ἐκοιμήθη βαθύτατα. Ἐλαβε τότε μίαν ἀπὸ τὰς πλευράς τοῦ Αἰὼν καὶ συνεπλήρωσε δια σαρκὸς τὸ κενόν τῆς ἀναιρεθείσης αὐτῆς πλευράς.
- Γεν. 2,22 καὶ ὠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Αἰὼν, εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Αἰὼν.
- Γεν. 2,22 Καὶ κατεσκεύασε καὶ ἐμορφοποίησε τὴν πλευράν, τὴν ποῖαν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Αἰὼν, εἰς γυναῖκα, τὴν ποῖαν καὶ ἔφερε πρὸς αὐτόν.
- Γεν. 2,23 καὶ εἶπεν Αἰὼν· τοῦτο νῦν ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη·
- Γεν. 2,23 Ὅταν δὲ ὁ Αἰὼν ἐξύπνησε καὶ εἶδε τὴν γυναῖκα εἶπεν· “αὐτὸ εἶναι πλέον ὀστοῦν ἀπὸ τὰ ὀστά μου καὶ σὰρξ ἀπὸ τὴν σὰρκα μου. Αὕτη θὰ ὀνομασθῇ γυνή (ανδρὶς), διότι ἐγένεν ἀπὸ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
- Γεν. 2,24 ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν.
- Γεν. 2,24 Ἐνεκα τοῦ στενοῦ τούτου συνδέσμου τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, στὸ μέλλον κάθε ἀνὴρ θὰ ἀφήνῃ τὸν πατέρα καὶ

την μητέρα του και θα συνδέεται στενότερα με την γυναίκα του, ώστε οι δύο να γίνουν πλέον μία σαρξ δια της συζυγίας”.

Γεν. 2,25 καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦσχύνοντο.

Γεν. 2,25 Ἦσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυναίκα αυτού, και δεν εντρέποντο ο ένας τον άλλον, διότι ἦσαν αγνοί και αθώοι.

ΓΕΝΕΣΙΣ 3

Γεν. 3,1 Ὁ δὲ ὄφης ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. καὶ εἶπεν ὁ ὄφης τῇ γυναικί· τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου;

Γεν. 3,1 Ο ὀφίς ἦτο το ευφυέστερον και επινοητικώτερον από όλα τα ζώα, τα οποία είχε δημιουργήσει Κυριος ο Θεός επί της γης. Ο ὀφίς (ο διάβολος υπό μορφήν ὀφεως) ηρώτησε την Ευαν και της εἶπε· “διατί ο Θεός απηγόρευσε να φάγετε από τους καρπούς όλων των δένδρων, που υπάρχουν στον παράδεισον;”

Γεν. 3,2 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα,

Γεν. 3,2 Η Ευα απήντησεν στον ὀφιν· “από τους καρπούς κάθε δένδρου του παραδείσου ημπορούμεν να φάγωμεν.

Γεν. 3,3 ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ, οὐ δὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Γεν. 3,3 Από τον καρπὸν ὁμως του δένδρου, που υπάρχει εν τω μέσῳ του παραδείσου, ἔδωσεν εντολήν ο Θεός λέγων· δεν θα φάγετε από τον καρπὸν αυτού οὔτε και θα εγγίσετε αυτό,

δια να μη αποθάνετε”.

Γεν. 3,4

καὶ εἶπεν ὁ ὄφης τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε·

Γεν. 3,4

Εἶπε δε τότε ο ὄφης προς την γυναῖκα· “δεν θα αποθάνετε·
κάθε ἄλλο.

Γεν. 3,5

ἦδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἢ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ,
διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί,
γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν.

Γεν. 3,5

Σας απηγόρευσεν ο Θεός να φάγετε ἀπὸ το δένδρον αὐτό,
διότι ἐγνώριζεν ὅτι κατὰ την ἡμέραν, κατὰ την ὁποίαν θα
φάγετε, θα ανοιχθοῦν τα μάτια σας και θα εἰσθε και σεις
σαν θεοί, ὅμοιοι με αὐτόν, γνωρίζοντες καλὸν και πονηρόν”.

Γεν. 3,6

καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν καὶ ὅτι
ἀρεστόν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖόν ἐστι τοῦ
κατανοῆσαι, καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ
ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ’ αὐτῆς, καὶ
ἔφαγον.

Γεν. 3,6

Τότε η Εὐὰ παρετήρησε προσεκτικότερα το απηγορευμένον
δένδρον, εἶδε τον καρπὸν του ωραῖον εἰς την ὄψιν και
εσκέφθη ὅτι ευχάριστον θα ἦτο να δοκιμάσῃ αὐτόν. Και
λοιπὸν ἔλαβεν ἀπὸ τον καρπὸν του δένδρου αὐτοῦ, ἔφαγεν
αὐτή, και ἔδωσε και στον ἄνδρα της, και ἔτσι ἔφαγον και οι
δύο.

Γεν. 3,7

καὶ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι
γυμνοὶ ἦσαν, καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς περιζώματα.

Γεν. 3,7

Και ἤνοιξαν τα μάτια των δύο πρωτοπλάστων, εκατάλαβαν
ὅτι ἦσαν γυμνοὶ σωματικῶς και ψυχικῶς, εντράπηκαν την
γυμνότητά των και ἔκοψαν φύλλα συκῆς, τα ἔρραψαν
προχείρως και με αὐτά σαν ποδιές ἐκάλυψαν την γυμνότητά
των.

Γεν. 3,8

Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ
περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν, καὶ

- ἐκρύβησαν ὁ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου.
- Γεν. 3,8 Όταν δε κατὰ το δειλινόν ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅτιος περιπατοῦσεν στὸν παράδεισον, ἐκρύβησαν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ φόβου καὶ ἐντροπὴν ἀνάμεσα εἰς τὰ δένδρα τοῦ παραδείσου, διὰ νὰ μὴ ἀντικρύσουν τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.
- Γεν. 3,9 καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδὰμ, ποῦ εἶ;
- Γεν. 3,9 Ὁ Θεὸς προσεκάλεσε τὸν Ἀδὰμ καὶ τοῦ εἶπε· “ Ἀδὰμ, πού εἶσαι;”
- Γεν. 3,10 καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνὸς εἰμι, καὶ ἐκρύβην.
- Γεν. 3,10 Ὁ δε Ἀδὰμ ἀπήντησεν στὸν Θεόν· “ἤκουσα τὴν φωνὴν σου, καθὼς περιπατοῦσες στὸν παράδεισον, καὶ ἐφοβήθην νὰ παρουσιασθῶ ἐμπρὸς σου ἐπειδὴ εἰμαι γυμνὸς δι’ αὐτὸ καὶ ἐσπευσα νὰ κρυφθῶ”.
- Γεν. 3,11 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ’ αὐτοῦ ἔφαγες;
- Γεν. 3,11 Ἡρώτησε δε ὁ Θεὸς αὐτόν· “ποῖος σου ἀνήγγειλεν ὅτι εἶσαι γυμνός; Μηπως καὶ ἔφαγες ἀπὸ τὸ δένδρον, ἀπὸ το ὁποῖον καὶ μόνον σου ἀπηγόρευσα νὰ φάγης;”
- Γεν. 3,12 καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ· ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ’ ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον.
- Γεν. 3,12 Ὁ Ἀδὰμ ἐσπευσε νὰ δικαιολογηθῇ καὶ εἶπε· “αὕτη ἡ γυναῖκα, τὴν ὁποίαν συ μου ἔδωκες ὡς σύντροφον καὶ βοηθόν μου, αὕτη μου ἔδωσε ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀπηγορευμένου δένδρου καὶ ἔφαγον”.
- Γεν. 3,13 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ γυναικί· τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή· ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον.

- Γεν. 3,13 Εἶπε δε τότε Κύριος ο Θεός προς την γυναῖκα, την Εὐάν·
“διατί ἐκάμες αὐτό;” Ἡ Εὐά ἀπήντησεν· “ὁ ὄφεις με
ἐξηπάτησε καὶ ἔφαγον”.
- Γεν. 3,14 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ ὄφει· ὅτι ἐποίησας τοῦτο,
ἐπικατάρτος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου
καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς σου.
- Γεν. 3,14 Εἶπε δε τότε Κύριος ο Θεός στον ὄφιν· “ἐπειδὴ διέπραξες
αὐτὴν την δολιότητα, θα εἶσαι κατηραμένος συ ἀνάμεσα
ἀπὸ ὅλα τα κτήνη καὶ ὅλα τα θηρία, που υπάρχουν εἰς την
γῆν. Θα σύρεσαι στο χῶμα με το στήθος καὶ την κοιλίαν καὶ
χῶμα θα τρώγῃς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
- Γεν. 3,15 καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς
γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει
κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν.
- Γεν. 3,15 Θα θέσω δε ἀσβεστον ἐχθρότητα μεταξύ σου καὶ τῆς
γυναικὸς, μεταξύ των ἀπογόνων σου καὶ των ἀπογόνων
αὐτῆς. Ἐνας δε ἀπόγονος τῆς γυναικὸς μόνῃς, αὐτός θα σου
συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν καὶ συ θα κεντήσῃς αὐτοῦ τὴν
πτέρναν”.
- Γεν. 3,16 καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου
καὶ τὸν στεναγμὸν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς
τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου
κυριεύσει.
- Γεν. 3,16 Προς δε τὴν γυναῖκα εἶπε· “θα πολλαπλασιάσω εἰς πλῆθος
πολύ τὰς λύπας σου, τὰς θλίψεις καὶ τοὺς στεναγμούς σου.
Με πόνους θα γεννάς τὰ τέκνα σου, θα ἐξαρτάσαι δε
πάντοτε ἀπὸ τὸν ἄνδρα σου καὶ αὐτός θα εἶναι κύριός σου”.
- Γεν. 3,17 τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν· ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς
σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι

τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες,
ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ
αὐτήν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

Γεν. 3,17

Εἰς δε τον Ἀδὰμ εἶπεν· “ἐπειδὴ ἤκουσες την κακὴν
συμβουλήν της γυναικὸς σου και ἔφαγες ἀπὸ τον καρπὸν
του δένδρου, εκ του οποίου και μόνου ἐγὼ σου ἔδωσα την
εντολήν να μη φάγης, θα εἶναι κατηραιμένη η γη εις τα
ἔργα σου. Με λύπην και κόπον θα κερδίζης την τροφήν σου
ἀπὸ την γην ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς σου.

Γεν. 3,18

ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν
χόρτον τοῦ ἀγροῦ.

Γεν. 3,18

Ἀγκάθια και τριβόλια θα σου φυτρώνη η γη και θα
τρέφεται με τα χόρτα του αγροῦ.

Γεν. 3,19

ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως
τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθης, ὅτι γῆ εἶ
καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση·

Γεν. 3,19

Καθ' ὅλον το διάστημα της ζωῆς σου με τον ιδρώτα του
προσώπου σου θα τρώγης τον ἄρτον σου, μέχρις ὅτου
αποθάνης και επιστρέψῃ το σῶμα σου εις την γην, ἀπὸ την
οποῖαν και ἔχει πλασθῇ· διότι χῶμα εἶναι το σῶμα σου, στο
χῶμα θα καταλήξῃ και χῶμα πάλιν θα γίνῃ”.

Γεν. 3,20

καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωή,
ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

Γεν. 3,20

ὠνόμασε τότε ο Ἀδὰμ την γυναῖκα του Ζωήν, διότι αὐτὴ θα
ἦτο η μητέρα ὅλων των ανθρώπων της γης.

Γεν. 3,21

Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ
αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς.

Γεν. 3,21

Ὁ δε πανάγαθος Θεός, δια να προφυλάξῃ τον Ἀδὰμ και την
γυναῖκα του ἀπὸ τας καιρικὰς μεταβολὰς, κατεσκεύασε δι'
αυτοὺς χιτῶνας δερματίνους, με τους οποίους και τους
ενέδυσεν.

Γεν. 3,22

καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν,

τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μὴ ποτε
ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς καὶ φάγῃ καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Γεν. 3,22

Εἶπε δε τότε ο Τριαδικὸς Θεός· “ἰδοὺ ο Αδάμ ἐγίνε πλέον
σαν ἓνας ἀπὸ ἡμᾶς με τὴν ικανότητα νὰ γνωρίζῃ καλὸν καὶ
κακὸν ! Καὶ τώρα μήπως τυχόν καὶ ἀπλώσῃ τὸ χεῖρι του καὶ
πάρῃ καὶ φέγῃ ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ γίνῃ
αὐτός καὶ τὸ κακὸν ἀθάνατον, πρέπει νὰ ἐκδιωχθῇ ἀπὸ τὸν
παράδεισον”.

Γεν. 3,23

καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ
παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς
ἐλήφθη.

Γεν. 3,23

Καὶ ἐδιώξεν ο Θεὸς τὸν Αδάμ ἀπὸ τὸν παράδεισον τῆς
χαρᾶς καὶ τῆς τέρψεως, διὰ νὰ ἐργάζεται μετὰ κόπου τὴν
γῆν, ἀπὸ τὸ χῶμα τῆς ὁποίας εἶχε πλασθῇ τὸ σῶμα του.

Γεν. 3,24

καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδάμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι
τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἔταξε τὰ Χερουβὶμ καὶ
τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν
τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

Γεν. 3,24

Εβγαλε τὸν Αδάμ καὶ τὸν ἔφερε νὰ κατοικήσῃ ἀπέναντι ἀπὸ
τὸν παράδεισον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς τέρψεως. Διέταξε δε τὰ
Χερουβὶμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν, τὴν συστρεφομένην,
νὰ φυλάσσουν τὴν ὁδόν, ἡ ὁποία ὠδηγοῦσε πρὸς τὸ
δένδρον τῆς ζωῆς.

ΓΕΝΕΣΙΣ 4

Γεν. 4,1

Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάϊν καὶ εἶπεν· ἐκτησάμην
ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ.

Γεν. 4,1

Ο Αδάμ ἐγνώρισεν ὡς σύζυγον τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν Εὐάν,

η οποία έμεινεν έγκυος και εγέννησε τον Καϊν. Γεμάτη δε χαράν ανεφώνησε· “με την δύναμιν του Θεού εγέννησα άνθρωπον” !

Γεν. 4,2 καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν Ἄβελ. καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν.

Γεν. 4,2 Επειτα δε από τον Καϊν εγέννησεν η Εύα τον αδελφόν του Αβελ. Ο Αβελ ήτο ποιμὴν προβάτων, ο δε Καϊν ήτο γεωργός, καλλιεργών την γην.

Γεν. 4,3 καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ,

Γεν. 4,3 Μετά τινα χρόνον ο Καϊν προσέφερε θυσίαν στον Θεόν από τους καρπούς των αγρών του.

Γεν. 4,4 καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ,

Γεν. 4,4 Ο δε Αβελ προσέφερε και αυτός θυσίαν από τα πρωτότοκα των προβάτων του και μάλιστα από τα πλέον ευτραφή και παχέα. Ο δε Θεός είδε με ευμένειαν τον Αβελ και τα δώρα του.

Γεν. 4,5 ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. καὶ ἐλυπήθη Κάϊν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

Γεν. 4,5 Εις τον Καϊν όμως και την θυσίαν του δεν έδωσε καμμίαν προσοχήν. Ενεκα τούτου ο Καϊν εδυσφόρησε πάρα πολύ και εσκυθρώπασε το πρόσωπον αυτού.

Γεν. 4,6 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν· ἵνα τί περίλυπος ἐγένου, καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου;

Γεν. 4,6 Ηρώτησε Κυριος ο Θεός τον Καϊν· “διατί έγινες περίλυπος και κατέβασες οργισμένος τα μούτρα σου;

Γεν. 4,7 οὐκ ἔαν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.

- Γεν. 4,7 Δεν γνωρίζεις ότι εάν προσφέρης δώρα ως θυσίαν στον αληθινόν Θεόν, δεν εκλέξης όμως τα καλά δώρα εις ένδειξιν ευλαβείας, αμαρτάνεις ενώπιον του Θεού; Αλλά ησύχασε· το κακόν είναι εις την εξουσίαν σου και δύνασαι αν θέλῃς να το νικήσης”.
- Γεν. 4,8 καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
- Γεν. 4,8 Σκυθρωπὸς καὶ φθονερός ο Καῖν εἶπε στον ἀδελφόν του τον Ἀβελ “ας περάσωμεν εις την πεδιάδα”. Οταν δε ἐφθασαν εις την πεδιάδα, ο Καῖν ἐπετέθη αἰφνιδίως καὶ με ορμὴν ἐναντίον του Ἀβελ, του ἀδελφού του, καὶ τον ἐφόνευσεν.
- Γεν. 4,9 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάϊν· ποῦ ἐστὶν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν· οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ;
- Γεν. 4,9 Ο Κυριος καὶ Θεὸς ἠρώτησε τον Καῖν· “που εἶναι ο ἀδελφός σου ο Ἀβελ;” Καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησε· “δεν γνωρίζω· μήπως ἐγὼ εἶμαι φύλακας του ἀδελφού μου;”
- Γεν. 4,10 καὶ εἶπε Κύριος· τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς.
- Γεν. 4,10 Εἶπε δε ο Κυριος· “τι εἶναι αὐτό που ἐκαμες; Ἡ φωνὴ του αἵματος του φονευθέντος ἀδελφού σου υψώνεται ἀπὸ την γην στον ουρανόν πρὸς ἐμέ καὶ βοᾷ ζητούσα την τιμωρίαν σου.
- Γεν. 4,11 καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου·
- Γεν. 4,11 Καὶ τώρα θα εἶσαι συ κατηραμένος καὶ σαν ξένος ἀπὸ την γην αὐτήν, ἡ ὁποία ἡνοιξε τὸ στόμα της καὶ κατέπιε τὸ αἷμα του ἀδελφού σου, τον ὁποῖον συ με τὸ ἐγκληματικόν σου χέρι ἐφόνευσες.

- Γεν. 4,12 ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς
δοῦναί σοι· στένων καὶ τρέμων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 4,12 Οταν εργάζεσαι και καλλιεργῆς την γην αυτήν, δεν θα
παρέχη την δύναμίν της να αποδώση εις σε τους καρπούς
της. Συ δε θα ευρίσκεσαι συνεχῶς εις κατάστασιν
στεναγμών και τρόμων, και σαν καταδιωκόμενος θα
περιπλανάσαι επάνω εις την γην αυτήν”.
- Γεν. 4,13 καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν· μείζων ἡ αἰτία μου
τοῦ ἀφεθῆναι με·
- Γεν. 4,13 Εκραξε τότε ο Καϊν απηλπισμένος και αναστατωμένος προς
τον Θεόν· “το ἐγκλημα και η ενόχη μου εἶναι μεγαλυτέρα
απὸ την θείαν συγγνώμην.
- Γεν. 4,14 εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ
τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὐρίσκων με,
ἀποκτενεῖ με.
- Γεν. 4,14 Εἰάν ὁμως με διώξης ἀπὸ την περιοχὴν αὐτήν, ὅπου σήμερον
ευρίσκομαι, και αποστρέψης το πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ και
θα εἶμαι σαν κρυμμένος ἀπὸ την θείαν σου παρουσίαν, θα
περιφέρωμαι στενάζων και τρέμων εις την γην, και τότε ο
πρώτος τυχών, που θα με συναντήση, θα με φονεύση”.
- Γεν. 4,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· οὐχ οὕτως, πᾶς ὁ
ἀποκτείνας Κάϊν ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει. καὶ ἔθετο
Κύριος ὁ Θεός σημεῖον τῷ Κάϊν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν
πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.
- Γεν. 4,15 Εἶπε δε προς αὐτόν ο Θεός· “δεν θα συμβῇ κάτι τέτοιο· διότι
εκείνος ο οποίος θα φονεύση τον Καιν, θα επισύρῃ εναντίον
του πολὺ περισσοτέρας τιμωρίας και θα παραλύσῃ κάτω
ἀπὸ το βάρος αὐτῶν”. Εθεσε δε ο Θεός κάποιο σημάδι στον
Καϊν, ὥστε κανεὶς ἀπὸ ὅσους θα τον συναντοῦσαν, να μη
τον φονεύσῃ.
- Γεν. 4,16 ἐξῆλθε δὲ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ᾤκησεν ἐν

γῇ Ναὶδ κατέναντι Ἐδέμ.

Γεν. 4,16 Εφυγε δε τότε ο Καϊν από την περιοχὴν, εις την οποίαν μέχρι τότε ευρίσκετο και είχε την ευλογίαν του Θεοῦ, και κατώκησεν εις την χώραν Ναίδ, η οποία ευρίσκετο απέναντι από την Εδέμ.

Γεν. 4,17 Καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνῶχ. καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνῶχ.

Γεν. 4,17 Ο Καϊν εγνώρισε τότε την σύζυγόν του, η οποία ἐμεινεν ἐγκυος και ἐγέννησε τον Ενώχ. Εκτισε δε ο Καϊν μίαν πόλιν και ωνόμασεν αυτήν με το ὄνομα του υιού του, Ενώχ.

Γεν. 4,18 ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνῶχ Γαϊδάδ, καὶ Γαϊδάδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ, καὶ Μαλελεήλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

Γεν. 4,18 Από δε τον Ενώχ ἐγεννήθη ο Γαϊδάδ. Ο Γαϊδάδ ἐγέννησε τον Μαλελεήλ, ο δε Μαλελεήλ ἐγέννησε τον Μαθουσάλα, και ο Μαθουσάλα ἐγέννησε τον Λαμεχ.

Γεν. 4,19 καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀδὰ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλὰ.

Γεν. 4,19 Ελαβε δε ο Λαμεχ δύο συγχρόνως συζύγους. Η μία ωνομάζετο Αδὰ και η δευτέρα Σελλὰ.

Γεν. 4,20 καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων.

Γεν. 4,20 Η Αδὰ ἐγέννησε τον Ιωβήλ. Αυτός η το γενάρχης των κτηνοτρόφων, οι οποίοι περιφερόμενοι ἀνά τας διαφόρους βοσκησίμους περιοχὰς δεν είχαν μόνιμον οικίαν, ἀλλὰ ἐζούσαν εις σκηνάς.

Γεν. 4,21 καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβάλ· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν.

Γεν. 4,21 Αδελφός του Ιωβήλ ἦτο ο Ιουβάλ. Αυτός ἦτο συνθέτης ὕμνων και διδάσκαλος της μουσικῆς.

Γεν. 4,22 Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θόβελ, καὶ ἦν σφυροκόπος

- χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θόβελ Νοεμά.
- Γεν. 4,22 Η Σελλά ἐγέννησε καὶ αὐτὴ τὸν Θοβελ, ὁ ὁποῖος κατειργάζετο τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον καὶ κατεσκεύαζεν ἐργαλεία. Ἀδελφὴ δὲ τοῦ Θοβελ ἦτο ἡ Νοεμά.
- Γεν. 4,23 εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν· Ἀδὰ καὶ Σελλά, ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους, ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί·
- Γεν. 4,23 Ο δε Λαμεχ καυχώμενος δια τὴν ἀγριότητά του, εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας του· “Ἀδὰ καὶ Σελλά, ἀκούσατε τὴν φωνήν μου· γυναῖκες Λαμεχ ἀνοίξατε τὰ αὐτιά σας δια νὰ ἀκούσετε τοὺς λόγους μου· ἐφόνευσα ἓνα ἄνδρα, διότι με ἐπλήγωσε, καὶ ἓνα νεανίαν διότι με ἐτραυμάτισε.
- Γεν. 4,24 ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καῖν, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ.
- Γεν. 4,24 Ἐπτὰ φορές ἐτιμωρήθη ὁ Καῖν δια τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐβδομήκοντα φορές ἐπτὰ θὰ τιμωρῶ ἐγὼ ὁ Λαμεχ ἐκεῖνον, που θὰ τολμήσῃ νὰ με θίξῃ”.
- Γεν. 4,25 Ἔγνων δὲ Ἀδὰμ Εὐὰν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ, λέγουσα· ἐξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ, ὃν ἀπέκτεινε Καῖν.
- Γεν. 4,25 Ο δε Ἀδάμ ἐγνώρισε πάλιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἐμεινεν ἐγκυὸς καὶ ἐγέννησεν υἱόν, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε Σηθ λέγουσα· “ὁ Θεὸς μου ἔδωκε ἄλλο παιδί ἀντὶ τοῦ Ἀβελ, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Καῖν”.
- Γεν. 4,26 καὶ τῷ Σήθ ἐγένετο υἱός, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνὼς· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
- Γεν. 4,26 Ο δε Σηθ ἀπέκτησεν υἱόν, τὸν ὁποῖον ὠνόμασεν Ἐνὼς. Αὐτὸς δε ὁ Ἐνὼς ἐπίστευεν καὶ ἠλπίζεν στὸν Θεόν, ἐλάτρευε καὶ ἐπεκαλεῖτο πάντοτε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 5

- Γεν. 5,1 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων· ἥ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν·
- Γεν. 5,1 Αυτή είναι η ιστορία της δημιουργίας των πρώτων ἀνθρώπων, ὅταν ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν Ἀδὰμ. Ἐδημιούργησεν αὐτόν κατ' εἰκόνα Θεοῦ.
- Γεν. 5,2 ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδὰμ, ἥ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς·
- Γεν. 5,2 Ἀπ' ἀρχῆς ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, τοὺς ὁποίους καὶ εὐλόγησε. Κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν τοὺς ἐδημιούργησεν, ἔδωκεν στὸν πρῶτον ἄνθρωπον τὸ ὄνομα Ἀδὰμ.
- Γεν. 5,3 ἔζησε δὲ Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ.
- Γεν. 5,3 Ἐζησε δὲ ὁ Ἀδὰμ διακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε κατὰ τὰ χαρακτηριστικά αὐτοῦ σωματικά καὶ ψυχικά ἰδιώματα υἱόν, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε Σηθ.
- Γεν. 5,4 ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἀδὰμ, ὅς ἐζησε μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτόν τὸν Σήθ, ἔτη ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,4 Μετὰ δὲ τὴν γέννησιν τοῦ Σηθ ἐζησεν ὁ Ἀδὰμ ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,5 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ὅς ἐζησε, τριάκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,5 Ὅλα τὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα ἐζησεν ὁ Ἀδὰμ, ἀνῆλθον εἰς ἑννεακόσια τριάκοντα, μετὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἀπέθανε.

- Γεν. 5,6 Ἐζησε δὲ Σήθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς.
- Γεν. 5,6 Ο δε Σηθ όταν ἦτο εἰς ηλικίαν διακοσίων πέντε ετών, ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς.
- Γεν. 5,7 καὶ ἔζησε Σήθ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶς ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,7 Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Ἐνῶς ἔζησεν ἑπτακόσια ἑπτὰ ἔτη καὶ ἀπέκτησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,8 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σήθ δώδεκα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,8 Ὅλα τα ἔτη, τα ὁποῖα ἔζησεν ὁ Σηθ ἀνῆλθον εἰς ἐννεακόσια δώδεκα καὶ ἔπειτα ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,9 Καὶ ἔζησεν Ἐνῶς ἔτη ἑκατὸν ἐνενήκοντα καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
- Γεν. 5,9 Ὁ Ἐνῶς, ὅταν ἐφθασεν εἰς ηλικίαν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ετών, ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
- Γεν. 5,10 καὶ ἔζησεν Ἐνῶς μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,10 Ἐζησε δε μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Καϊνᾶν ἑπτακόσια δέκα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,11 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶς πέντε ἔτη καὶ ἑννακόσια, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,11 Ἐζησε ἐν συνόλῳ ἐννεακόσια πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,12 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.
- Γεν. 5,12 Ὁ Καϊνᾶν εἰς ηλικίαν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ετών ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.
- Γεν. 5,13 καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.

- Γεν. 5,13 Μετά την γέννησιν του Μαλελεήλ ἔζησεν ὁ Καϊνᾶν ἑπτακόσια τεσσαράκοντα ἀκόμη ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,14 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ ἑννακόσια, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,14 Ὅλα τα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Καϊνᾶν ἐπληθύνθησαν εἰς ἐννεακόσια δέκα, μετὰ τα ὁποῖα καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,15 Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ.
- Γεν. 5,15 Ὁ δὲ Μαλελεήλ, ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν, ἀπέκτησε τὸν Ἰάρεδ.
- Γεν. 5,16 καὶ ἔζησε Μαλελεήλ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,16 Μετὰ δὲ τὴν γέννησιν τοῦ Ἰάρεδ ἔζησεν ὁ Μαλελεήλ ἑπτακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέκτησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,17 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα καὶ ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,17 Ὅλα δὲ τα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Μαλελεήλ ἀνέστησαν εἰς ὀκτακόσια ἐνενήκοντα πέντε, μετὰ τα ὁποῖα καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ.
- Γεν. 5,18 Ὁ Ἰάρεδ, ὅταν ἦτο ἑκατὸν ἐξήκοντα δύο ἐτῶν, ἀπέκτησε τὸν Ἐνῶχ.
- Γεν. 5,19 καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶχ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,19 Καὶ ἔζησε μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἐνῶχ ὀκτακόσια ἔτη, κατὰ τα ὁποῖα ἀπέκτησεν υἱούς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,20 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,20 Ὅλα τα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἰάρεδ ἐπληθύνθησαν εἰς ἐννεακόσια

εξήκοντα δύο, οπότε και απέθανεν.

Γεν. 5,21 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα.

Γεν. 5,21 Ο Ενώχ εις ηλικίαν εκατὸν ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα.

Γεν. 5,22 εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.

Γεν. 5,22 Μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Μαθουσάλα ἐζησε ζωὴν εὐάρεστον στὸν Θεόν ἐπὶ διακόσια ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα ἀπέκτησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.

Γεν. 5,23 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη.

Γεν. 5,23 Ολα δε τὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα ἐζησεν ὁ Ενώχ, ἀνῆλθον εἰς τριακόσια ἐξήκοντα πέντε.

Γεν. 5,24 καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ Θεῷ καὶ οὐχ εὐρίσκετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Γεν. 5,24 Ο Ενώχ, δια τὴν ευσέβειαν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ἐγένετο ἀγαπητός καὶ ἀρεστός στὸν Θεόν. Δι' αὐτὸ καὶ ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὴν γῆν, διότι ὁ Θεὸς τὸν μετέθεσε ζῶντα στοὺς οὐρανοὺς.

Γεν. 5,25 Καὶ ἔζησε Μαθουσάλα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

Γεν. 5,25 Ο Μαθουσάλα, ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν ηλικίαν τῶν εκατὸν ἐξήκοντα ἐπτὰ ἐτῶν, ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

Γεν. 5,26 καὶ ἔζησε Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ δύο καὶ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.

Γεν. 5,26 Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Λάμεχ ἐζησεν ἀκόμῃ ὀκτακόσια δύο ἔτη καὶ ἀπέκτησεν υἱοῦς καὶ θυγατέρας.

Γεν. 5,27 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα, ἃς ἔζησεν, ἑννέα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.

- Γεν. 5,27 Όλα δε τα έτη της ζωής του Μαθουσάλα ανήλθον εις εννεακόσια εξήκοντα εννέα, μετά τα οποία και απέθανεν.
- Γεν. 5,28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱόν.
- Γεν. 5,28 Ο Λαμεχ εις ηλικίαν εκατὸν ογδοήκοντα οκτὼ ετῶν ἀπέκτησε υἱόν.
- Γεν. 5,29 καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων· οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, ἥς κατηράσατο Κύριος ὁ Θεός.
- Γεν. 5,29 Ωνόμασε δε αὐτὸν Νῶε, λέγων ὅτι “οὗτος θα μας αναπαύσῃ ἀπὸ τα κοπιώδη καὶ κακὰ ἡμῶν ἔργα, ἀπὸ τας θλίψεις των ἔργων των χειρῶν μας καὶ ἀπὸ τοὺς κόπους της ἀγόνου γῆς, την ὁποίαν ἔχει καταρασθῇ ὁ Θεός”.
- Γεν. 5,30 καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,30 Εἰησεν ὁ Λαμεχ μετὰ την γέννησιν του Νῶε πεντακόσια ἐξήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἀπέκτησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
- Γεν. 5,31 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ ἑπτακόσια καὶ πενήκοντα τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 5,31 Όλα τα ἔτη της ζωής του Λαμεχ ἐφθασαν τα ἐπτακόσια πενήκοντα τρία, μετὰ τα οποία καὶ ἀπέθανεν.
- Γεν. 5,32 Καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, καὶ τὸν Ἰάφεθ.
- Γεν. 5,32 Ο δε Νῶε ἦτα πεντακοσίων ετῶν, ὅταν ἀπέκτησε τοὺς τρεῖς υἱοὺς του, τὸν Σημ, τὸν Χαμ καὶ τὸν Ἰάφεθ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 6

- Γεν. 6,1 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς.
- Γεν. 6,1 Οταν ἦρχισαν να πληθύνονται οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπληθύνοντο ἀναλόγως καὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀπογόνων τοῦ Καῖν.
- Γεν. 6,2 ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο.
- Γεν. 6,2 Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, ἰδόντες ὅτι αἱ γυναῖκες τοῦ διεφθαρμένου κόσμου ἦσαν ωραῖαι, κατὰ τρόπον δε σαρκικὸν σκεπτόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ωραιότητος ἐλκυόμενοι ἐξέλεξαν καὶ ἔλαβον συζύγους ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν διεφθαρμένων ἀνθρώπων.
- Γεν. 6,3 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας, ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη.
- Γεν. 6,3 Εἶδεν ὁ Θεός τὴν σαρκικότητα αὐτῆν τῶν ἀνθρώπων καὶ εἶπε· “δεν θα παραμείνῃ πλέον τὸ πνεῦμα μου στους ἀνθρώπους τούτους, διότι κυριαρχοῦνται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ σαρκικὰ φρονήματα. Οὐκοῦν αἱ υπολειπόμεναι ἡμέραι τῆς ζωῆς τῶν θα περιορισθοῦν μόνον εἰς ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη”.
- Γεν. 6,4 οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ μετ’ ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ’ αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.
- Γεν. 6,4 Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην υπήρχον οἱ γίγαντες εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ καὶ κατόπιν, ὅταν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἐλάβανον ὡς συζύγους γυναῖκας τοῦ ἀμαρτωλοῦ κόσμου, ἐγεννοῦσαν γίγαντας. Οἱ δὲ γίγαντες ἐκεῖνοι καὶ διαβόητοι ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 6,5 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας,

Γεν. 6,5 Ο Θεός ιδὼν ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ ἐπληθύνοντο συνεχῶς αἱ ἀμαρτίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅτι ἡ καρδία παντός ἀνθρώπου ἦτο δοσμένη εἰς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὰ πονηρὰ πάντοτε ἔργα εἶχεν ὡς ἀντικείμενον τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ σκέψεων τῆς,

Γεν. 6,6 καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεός ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενοήθη.

Γεν. 6,6 ἐσκέφθη ὅτι αὐτὸς ἐδημιούργησεν εἰς τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον νὰ ζῇ κατὰ τὸ θεῖον θέλημα καὶ ἐλυπήθη διὰ τὸ κατάντημα τῶν ἀνθρώπων.

Γεν. 6,7 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι μετεμελήθη ὅτι ἐποίησα αὐτούς.

Γεν. 6,7 Ἀπεφάσισε δὲ ὁ Θεός καὶ εἶπε· “θα εξαφανίσω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησα, καὶ μαζὴ με αὐτὸν κάθε ἄλλο ζωντανόν ὃν ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι κτήνους, ἀπὸ τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς ἕως τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, διότι μετεμελήθη ὃν ποιοῦν τοὺς ἐδημιούργησα”.

Γεν. 6,8 Νῶε δὲ εὔρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Γεν. 6,8 Ο Νῶε ὁμῶς διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἀπελάμβανε τὴν εὐμένειαν καὶ προστασίαν τοῦ Θεοῦ.

Γεν. 6,9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νῶε· Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε.

Γεν. 6,9 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ ἱστορία καὶ τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς τοῦ Νῶε. Ο Νῶε ἦτο ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος εἰς τὴν ἐποχὴν

του. Δια την πίστιν και την αρετήν αυτού ήτο ευάρεστος ενώπιον του Θεού.

Γεν. 6,10 ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.

Γεν. 6,10 Απέκτησε τρεις υιούς, τον Σημ, τον Χαμ και τον Ιάφεθ.

Γεν. 6,11 ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας.

Γεν. 6,11 Οι άνθρωποι όμως της εποχής εκείνης είχαν παρεκτραπή και διαφθορή ενώπιον του Θεού και επλημμύρησεν η γη από κάθε αδικίαν.

Γεν. 6,12 καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 6,12 Εἶδε Κυριος ο Θεός την γην, όπου κατοικοῦσαν οι άνθρωποι, ότι ήτο αθεραπεύτως διεφθαρμένη, διότι κάθε άνθρωπος είχε παρεκκλίνει από την ευθείαν οδόν και επορεύετο τον δρόμον της διαφθοράς.

Γεν. 6,13 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ’ αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν.

Γεν. 6,13 Εἶπε τότε Κυριος ο Θεός προς τον Νώε· “το τέλος όλων των ανθρώπων ἐφθασε, διότι εγέμισεν η γη από τας αμαρτίας των. Και ιδού ότι ἐγώ θα καταστρέψω αὐτοὺς και την γην, εις την οποίαν κατοικούν.

Γεν. 6,14 ποιήσον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων· νοσσιὰς ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ.

Γεν. 6,14 Συ όμως να κατασκευάσης δια τον εαυτόν σου μίαν κιβωτόν από ξύλα πλανισμένα τετράγωνα· να την χωρίσης εις μικρά δωμάτια και να την αλείψης με πίσσαν από μέσα και απ' ἔξω.

Γεν. 6,15 καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτὸν· τριακοσίων πήχεων τὸ

μήκος τῆς κιβωτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος
καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς·

Γεν. 6,15

Ὡς ἐξῆς θα κατασκευάσῃς τὴν κιβωτὸν. Το μήκος αὐτῆς θα
εἶναι τριακόσιοι πήχεις (156 μέτρα) το πλάτος της
πεντήκοντα πήχεις και το ὕψος της τριάκοντα πήχεις.

Γεν. 6,16

ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ εἰς πῆχυν
συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ
ποιήσεις ἐκ πλαγίων· κατάγαια διώροφα καὶ τριώροφα
ποιήσεις αὐτήν.

Γεν. 6,16

Θα συγκλείσῃς δε τας πλευράς της κιβωτοῦ στο ὕψος, ὥστε
ἡ ἐπάνω σκέπη αὐτῆς θα ἔχη το πλάτος ενός μόνον πήχεως.
Τὴν θύραν της κιβωτοῦ θα τὴν κατασκευάσῃς εἰς τα πλάγια
αὐτῆς. Θα διαιρέσῃς τὴν κιβωτὸν εἰς τρεῖς ορόφους, στο
ισόγειον, τὸν πρῶτον ὅροφον και τὸν δεῦτερον.

Γεν. 6,17

ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν
καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα, ἐν ᾗ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς,
ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἐὰν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς,
τελευτήσει.

Γεν. 6,17

Εγὼ δε θα εξαπολύσω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδατα πολλὰ
ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν της γῆς, ὥστε να καταστραφῇ
κάθε σαρξ, κάθε τι το ὁποῖον κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἔχει
ζωὴν ὅλα ὅσα υπάρχουν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἄνθρωποι και
πτηνὰ και τετράποδα και ἐρπετὰ θα ἀποθάνουν.

Γεν. 6,18

καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ
εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ αἱ
γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.

Γεν. 6,18

Συ ὁμως δια τὴν ἀρετὴν σου θα σωθῇς θα εἰσέλθῃς εἰς τὴν
κιβωτὸν, συ και τα παιδιὰ σου και ἡ γυναῖκα σου και αἱ
γυναῖκες τῶν παιδιῶν σου μαζὴ με σέ.

Γεν. 6,19

καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
ἐρπετῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης
σαρκός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν,

ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται.

Γεν. 6,19

Και θα πάρῃς μαζὴ σου ἀπὸ ὅλα τα κτήνη και ἀπὸ ὅλα τα ἐρπετά και ἀπὸ ὅλα τα θηρία και ἀπὸ κάθε εἶδος που ζῇ εἰς τὴν γῆν κατὰ ζεύγη, θα τα εἰσαγάγῃς εἰς τὴν κιβωτὸν, ὥστε μαζὴ με σε να σωθοῦν, και συ θα ἔχῃς τὴν φροντίδα τῆς διατροφῆς των. Καθε ζεύγος ζώων θα ἀποτελήται ἀπὸ ἀρσενικὸν και θηλυκόν.

Γεν. 6,20

ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σὲ τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ.

Γεν. 6,20

Θα πάρῃς μαζὴ σου ἀπὸ ὅλα τα εἶδη των κτηνῶν, των μικρῶν και των μεγάλων, και ἀπὸ ὅλα τα ἐρπετά που ἐρποῦν εἰς τὴν γῆν κατὰ τὸ γένος αὐτῶν. Ζεύγος ἄρσεν και θῆλυ ἀπὸ ὅλα αὐτά θα εἰσέλθουν εἰς τὴν κιβωτὸν, δια να διασωθοῦν και τραφοῦν μαζὴ σου.

Γεν. 6,21

σύ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων, ἃ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοι καὶ ἐκείνοις φαγεῖν.

Γεν. 6,21

Συ δε θα πάρῃς ἀκόμη μαζὴ σου ἀπὸ ὅλα τα εἶδη των τροφῶν, τας οποίας τρώγετε, και θα τας συγκεντρώσῃς δια τον εαυτὸν σου. Ἀκόμη δε θα μεριμνήσῃς και δια τὴν διατροφήν των ζώων, ὥστε και συ και ἐκεῖνα να ἔχουν τροφάς κατὰ τὸ διάστημα του κατακλυσμοῦ.

Γεν. 6,22

καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, οὕτως ἐποίησε.

Γεν. 6,22

Ο Νῶε ἐξετέλεσε με ἀκρίβειαν ὅλα ὅσα διέταξε Κύριος ὁ Θεός· ἐπράξεν, ὅπως ἐκεῖνος εἶχε διατάξει.

- Γεν. 7,1 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ.
- Γεν. 7,1 Τότε εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε· “εἴσελθε σὺ καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά σου εἰς τὴν κιβωτόν, διότι μόνον σε μέσα εἰς τὴν γενεάν αὐτὴν εὗρήκα πιστὸν καὶ ἐνάρτεον ἐνώπιόν μου.
- Γεν. 7,2 ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ,
- Γεν. 7,2 Ἀπὸ τὰ ζῶα τὰ καθαρὰ εἰσάγαγε εἰς τὴν κιβωτόν ἀνὰ ἑπτὰ ζεύγη, ἄρσεν καὶ θῆλυ· ἀπὸ δὲ τὰ κτήνη τὰ μὴ καθαρὰ ἀνὰ δύο ζεύγη ἄρσεν καὶ θῆλυ.
- Γεν. 7,3 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
- Γεν. 7,3 Ἐπίσης ἀπὸ τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ τὰ καθαρὰ ἀνὰ ἑπτὰ ζεύγη, ἄρσεν καὶ θῆλυ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ πτηνὰ τὰ μὴ καθαρὰ ἀνὰ δύο ζεύγη, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ὥστε νὰ διατραφούν καὶ σωθὺν ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν καὶ πολλαπλασιασθὺν κατόπιν εἰς ὅλην τὴν γῆν.
- Γεν. 7,4 ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς.
- Γεν. 7,4 Καμε σύντομα τοῦτο, διότι μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας θὰ εξαπολύσω κατακλυσμὸν εἰς ὁλόκληρον τὴν γῆν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμερονύκτια καὶ θὰ εξαφανίσω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἀνθρώπους καὶ ζῶα, τὰ ὁποῖα εἶχον δημιουργήσει”.
- Γεν. 7,5 καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

- Γεν. 7,5 Και εξετέλεσεν ο Νώε όλα όσα διέταξε και υπέδειξεν εις αυτόν Κυριος ο Θεός.
- Γεν. 7,6 Νώε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 7,6 Ο δε Νώε ἦτο ἑξακοσίων ετών τότε, που ἐγένεν ο κατακλυσμός εις την γην.
- Γεν. 7,7 εἰσῆλθε δὲ Νώε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.
- Γεν. 7,7 Εισήλθε, σύμφωνα με την διαταγήν του Θεού, εις την κιβωτόν αὐτός και μαζή με αυτόν τα παιδιά του και η γυναίκα του και αι γυναῖκες των παιδιών του, δια να σωθούν από τα ὕδατα του κατακλυσμοῦ.
- Γεν. 7,8 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς
- Γεν. 7,8 Μαζή του επίσης εισήλθον από τα καθαρά και ακάθαρτα πτηνά, από τα καθαρά και ακάθαρτα ζῶα και από όλα τα ερπετά, που σύρονται εις την γην.
- Γεν. 7,9 δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νώε εἰς τὴν κιβωτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νώε.
- Γεν. 7,9 Εισήλθον μαζή με τον Νώε εις την κιβωτόν κατὰ ζεύγη, αρσενικόν και θηλυκόν, ὅπως εἶχε διατάξει ο Θεός.
- Γεν. 7,10 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 7,10 Ἐπτά δε ἡμέρας μετὰ την εἰσοδὸν αὐτῶν ἐξεχύθησαν τα ὕδατα του κατακλυσμοῦ ἐπάνω εις την γην.
- Γεν. 7,11 ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νώε, τοῦ δευτέρου μηνός, ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν.

- Γεν. 7,11 Κατά το εξακοσιοστόν ἔτος της ηλικίας του Νώε, εις τας εἴκοσι δύο του δευτέρου μηνός διερράγησαν ὅλαι αι πηγαὶ των υπογείων υδάτων και των θαλασσών και ἤνοιξαν οι καταρράκται του ουρανοῦ εις καταρρακτώδεις βροχάς.
- Γεν. 7,12 καὶ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.
- Γεν. 7,12 Εβρεχε δε συνεχῶς ἐπὶ τεσσαράκοντα ημερονύκτια εις την γην.
- Γεν. 7,13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ, οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν.
- Γεν. 7,13 Κατὰ την ἡμέραν αὐτήν, ὅπως εἶχε διατάξει ο Θεός, εἰσῆλθεν εις την κιβωτόν ο Νῶε και τα παιδιὰ του, ο Σημ, ο Χαμ και ο Ἰάφεθ, η γυναῖκα του Νῶε και αι τρεις γυναῖκες των παιδιῶν του.
- Γεν. 7,14 καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ
- Γεν. 7,14 Μαζὴ του ἐπίσης εἶχον εἰσέλθει ὅλα τα θηρία κατὰ τα εἶδη αὐτῶν και ὅλα τα κτήνη κατὰ τα εἶδη αὐτῶν και ὅλα τα εἶδη των ερπετῶν που σύρονται εις την γην, και ὅλα τα πτηνὰ του ουρανοῦ κατὰ τα εἶδη αὐτῶν.
- Γεν. 7,15 εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο ἄρσεν και θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἔστι πνεῦμα ζωῆς.
- Γεν. 7,15 Κατὰ ζεύγη, ἄρρενα και θήλεα, εἰσῆλθον μαζὴ με τον Νῶε εις την κιβωτόν, κάθε ζωντανόν της ξηράς.
- Γεν. 7,16 καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτόν ἔξωθεν αὐτοῦ.
- Γεν. 7,16 Τα εἰσελθόντα εις την κιβωτόν ζῶα ἦσαν ἀπὸ ὅλα τα εἶδη αρσενικά και θηλυκά, ὅπως εἶχε διατάξει ο Θεός τον Νῶε. Και αφοῦ τα πάντα ησφαλίσθησαν εις την κιβωτόν,

ἐκλείσεν ο ἴδιος ο Θεός απ' ἔξω την κιβωτόν.

Γεν. 7,17

Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.

Γεν. 7,17

Ο κατακλυσμὸς ἐγένετο ἐπὶ τεσσαράκοντα κατὰ συνέχειαν ἡμερονύκτια εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπληθύνθη πάρα πολὺ τὸ νερὸ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀνεσήκωσε τὴν κιβωτόν εἰς τὴν ἐπιφάνειάν του καὶ τὴν ὑψωσεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆν.

Γεν. 7,18

καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

Γεν. 7,18

Καὶ ἐκυριάρχει συνεχῶς τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο ὁλονέν καὶ περισσότερον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἡ δὲ κιβωτὸς ἐφέρετο ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα.

Γεν. 7,19

τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ·

Γεν. 7,19

Καὶ ἐξωγκώθη ἀκόμῃ περισσότερον τὸ ὕδωρ καὶ ὑπερεπληθύνθη καὶ ἐσκέπασεν ὅλα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ὅσα ὑπάρχον κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Γεν. 7,20

πεντεκαίδεκα πῆχεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά.

Γεν. 7,20

Δέκα πέντε πῆχεις ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα ὄρη ὑψώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐσκέπασεν ἐξ ὁλοκλήρου αὐτά.

Γεν. 7,21

καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος.

Γεν. 7,21

Ἐπνίγη δὲ καὶ ἀπέθανε μέσα εἰς τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ κάθε ζωϊκὴ ὑπαρξὶς τῆς γῆς, τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ που σύρονται εἰς τὴν γῆν καὶ κάθε ἄνθρωπος·

Γεν. 7,22

καὶ πάντα, ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἀπέθανε.

- Γεν. 7,22 και όλα όσα έχουν ζωήν και αναπνέουν, κάθε τι το οποίον έζη εις την ξηράν επνίγη.
- Γεν. 7,23 καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἐρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ.
- Γεν. 7,23 Τοιουτοτρόπως ο Θεός εξηφάνισε κάθε ζωντανήν ὑπαρξιν ἐπὶ της γης ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι των κτηνῶν και ερπετῶν και πτηνῶν του ουρανοῦ· τα πάντα εξηφανίσθησαν ἀπὸ το πρόσωπον της γης. Εμεινε δε εν τη ζωή μόνον ο Νῶε και ὅσοι ἦσαν μαζί με αὐτόν εις την κιβωτόν.
- Γεν. 7,24 καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα.
- Γεν. 7,24 Και το ὕδωρ κατεπλημμύρισε την επιφάνειαν της γης ἐπὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἡμέρας.

ΓΕΝΕΣΙΣ 8

- Γεν. 8,1 Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων, ὅσα ἦν μετ’ αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ,
- Γεν. 8,1 Ενεθυμήθη δε ο Θεός τον Νῶε και όλα τα θηρία και όλα τα κτήνη και όλα τα πτηνά και όλα τα ερπετά, που σύρονται εις την γην, όλα όσα ευρίσκοντο μαζί με τον Νῶε εις την κιβωτόν· και έστειλε τότε ο Θεός άνεμον εις την γην, συνεπεία του οποίου ήρχισε να υποχωρή και να ελαττώνεται το ὕδωρ, που εσκεπάζε την γην.
- Γεν. 8,2 καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ

καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

Γεν. 8,2 Ελωματίσθησαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ αἱ πηγαὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ἐκλείσαν οἱ καταρράκται τοῦ ουρανοῦ καὶ ἐσταμάτησε τελείως ἡ κατακλυσμιαία βροχὴ.

Γεν. 8,3 καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας.

Γεν. 8,3 Το ὕδωρ υποχωροῦσε ολονέν καὶ περισσότερον καὶ ἀπεσύρετο ἀπὸ τὴν γην. Μετὰ ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τὴν ἐναρξιν τοῦ κατακλυσμοῦ ἤρχισε νὰ υποχωρῇ τὸ ὕδωρ.

Γεν. 8,4 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ.

Γεν. 8,4 Ἡ κιβωτὸς ἐκάθισεν ομαλῶς εἰς τὰ ὄρη Ἀραράτ κατὰ τὴν εικοστήν ἑβδόμην τοῦ ἑβδόμου μηνός.

Γεν. 8,5 τὸ δὲ ὕδωρ ἤλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός· καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων.

Γεν. 8,5 Το δε ὕδωρ συνεχῶς ἤλαττώνετο μέχρι τοῦ δεκάτου μηνός. Κατὰ τὴν πρώτην τοῦ δεκάτου μηνός ἐφάνησαν αἱ κορυφαὶ καὶ τῶν ἄλλων ὀρέων.

Γεν. 8,6 καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνέωξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ·

Γεν. 8,6 Τεσσαράκοντα δε ἡμέρας κατόπιν ἠνοιξεν ὁ Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, τὴν ὁποῖαν εἶχε κατασκευάσει, καὶ ἀπέλυσε τὸν κόρακα, διὰ νὰ ἴδῃ εἰ ἐπαυσε νὰ ὑπάρχῃ νερὸ εἰς τὴν ξηράν.

Γεν. 8,7 καὶ ἐξελθὼν, οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

Γεν. 8,7 Ὁ κόραξ ἐξελθὼν ἀπὸ τὴν κιβωτὸν δὲν ἐπέστρεψε πλέον,

οὔτε καὶ ὅταν ἐξηράνθη ἐντελῶς τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆν
ἐπιφάνειαν τῆς γῆς.

Γεν. 8,8 καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ
κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

Γεν. 8,8 Ἐπειτα ἀπὸ τὸν κόρακα ἐστειλεν ὁ Νῶε τὴν περιστερὰν, δια
να ἴδῃ εἰ ἔχει παύσει τὸ ὕδωρ νὰ σκεπάσῃ τὴν ἐπιφάνειαν
τῆς γῆς.

Γεν. 8,9 καὶ οὐχ εὐροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν
αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι
ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτήν πρὸς ἑαυτὸν
εἰς τὴν κιβωτὸν.

Γεν. 8,9 Ἡ περιστερὰ ἐπειδὴ δὲν εὗρε τόπον ξηρὸν, δια νὰ πατήσῃ
καὶ ἀναπαυθῇ, διότι τὸ ὕδωρ ἐξηκολούθει νὰ καλύπτῃ τὴν
ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κιβωτὸν. Ὁ Νῶε
ἤπλωσε τὸ χεῖρ του, ἐπῆρε τὴν περιστερὰν καὶ τὴν
εἰσήγαγεν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅπου καὶ αὐτὸς εὐρίσκετο.

Γεν. 8,10 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε
τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ·

Γεν. 8,10 Ἐπερίμενεν ἐπτὰ ἀκόμη ἡμέρας καὶ ἀπέστειλε πάλιν τὴν
περιστερὰν ἀπὸ τῆς κιβωτοῦ.

Γεν. 8,11 καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς
ἐσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι
αὐτῆς, καὶ ἔγνω Νῶε ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς
γῆς.

Γεν. 8,11 Ἡ περιστερὰ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Νῶε κατὰ τὴν ἐσπέραν
φέρουσα στὸ ράμφος τῆς κλωναράκι ἐληῆς. Ἐνόησε τότε ὁ
Νῶε ὅτι εἶχεν ἀποσυρθῇ πλέον τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὴν γῆν.

Γεν. 8,12 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε
τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς
αὐτὸν ἔτι.

Γεν. 8,12 Ἐπερίμενεν ὁ Νῶε ἄλλας ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐστειλε πάλιν τὴν

περιστεράν. Αλλά η περιστερά δεν επέστρεψε πλέον προς αυτόν.

Γεν. 8,13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνός, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Γεν. 8,13 Όταν δε ο Νώε το εξακοσίων και ενός ετών, κατά την πρώτην του πρώτου μηνός, εξηφηνίσθη ολοτελώς από την επιφάνειαν το ὕδωρ του κατακλυσμού. Τότε ο Νώε εξεσκέπασε την στέγην της κιβωτού, την οποίαν εἶχε κατασκευάσει, και εἶδεν ὅτι πράγματι εἶχεν εκλείψει το ὕδωρ του κατακλυσμού από την ξηράν.

Γεν. 8,14 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηράνθη ἡ γῆ, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός.

Γεν. 8,14 Κατά δε την εικοστήν εβδόμην του δευτέρου μηνός εστέγνωσεν η ξηρά από τα ὕδατα του κατακλυσμού.

Γεν. 8,15 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε λέγων·

Γεν. 8,15 Τότε ωμίλησε Κυριος ο Θεός προς τον Νώε και του εἶπε·

Γεν. 8,16 ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σὺ καὶ ἡ γυνή σου καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ

Γεν. 8,16 “ἐβγα από την κιβωτόν, συ μαζή δέ με σε και η γυναῖκα σου και τα παιδιὰ σου και αι γυναῖκες των παιδιῶν σου·

Γεν. 8,17 καὶ πάντα τὰ θηρία, ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 8,17 Βγάλε από την κιβωτόν ὅλα τα θηρία ὅσα υπάρχουν εις αυτήν και κάθε τι ἐμψυχον από τα πτηνά ἕως τα κτήνη και κάθε ερπετόν, που σύρεται εις την γην, ὥστε τίποτε πλέον να μη μείνη εις την κιβωτόν. Αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε εις ὅλην την γην”.

- Γεν. 8,18 καὶ ἐξῆλθε Νῶε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
- Γεν. 8,18 Καὶ πράγματι ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν κιβωτὸν ὁ Νῶε καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ, τὰ παιδιὰ του καὶ αἱ γυναῖκες τῶν παιδιῶν του μαζὶ με αὐτόν.
- Γεν. 8,19 καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πᾶν πετεινόν, καὶ πᾶν ἑρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξῆλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.
- Γεν. 8,19 Εξῆλθον ἐπίσης ἀπὸ τὴν κιβωτὸν ὅλα τὰ θηρία καὶ ὅλα τὰ κτήνη καὶ κάθε πτηνόν καὶ κάθε ἑρπετόν, που κινεῖται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν.
- Γεν. 8,20 καὶ ὠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Γεν. 8,20 Καὶ ἐκτίσεν ὁ Νῶε θυσιαστήριον εἰς ἐκφρασιν ευγνωμοσύνης καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν Κύριον. Ἐπῆρε δε καὶ προσέφερε θυσίαν ὁλοκαυτώματος πρὸς τὸν Θεόν ἀπὸ ὅλα τὰ καθαρά κτήνη καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ καθαρά πτηνά.
- Γεν. 8,21 καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθεὶς· οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα.
- Γεν. 8,21 Ὁ δε Θεὸς ὠσφράνθη τὴν εὐωδὴ ὁσμὴν τῆς ευχαριστηρίου θυσίας καὶ σκεφθεὶς ἀπεφάσισε καὶ εἶπε· “δεν θα καταρασθῶ πλέον τὴν γῆν ἐξ αἰτίας τῶν πονηρῶν ἔργων τῶν ἀνθρώπων, μολονότι ἡ καρδιά του κάθε ἀνθρώπου ρέπει καὶ εἶναι προσηλωμένη ἐπιμελῶς στο πονηρόν ἐκ νεότητος αὐτοῦ. Δεν θα πλήξω καὶ δεν θα καταστρέψω ἄλλην φορὰν κάθε ζωντανὴν ὑπαρξιν ἐπὶ τῆς γῆς δια

κατακλυσμού, όπως έκαμα τώρα.

Γεν. 8,22

πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς, σπέρμα καὶ θερισμός, ψῆχος καὶ καῦμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσι.

Γεν. 8,22

Εφ' ὅσον θα υπάρξη ἡ γη, δεν θα παύσουν να υπάρχουν σπορά και θερισμός, κρύο και ζέστη, άνοιξις και θέρος, ημέρα και νύκτα.

ΓΕΝΕΣΙΣ 9

Γεν. 9,1

Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

Γεν. 9,1

Ευλόγησε τότε ο Θεός τον Νώε και τα παιδιά αυτού και εἶπε προς αυτούς· “αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και απλωθήτε εις ὅλην τὴν γην και γενήτε κύριοι αὐτῆς.

Γεν. 9,2

καὶ ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χεῖρας ὑμῖν δέδωκα.

Γεν. 9,2

Ας εἰσθε τρόμος και φόβος εις ὅλα τα θηρία της γης, εις ὅλα τα πτηνά του ουρανοῦ, εις κάθε τι που ζῇ και κινεῖται ἐτι της ξηράς, και εις ὅλους τους ιχθύας της θαλάσσης. Ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σας ἔδωκα ὅλα αὐτά.

Γεν. 9,3

καὶ πᾶν ἑρπετόν, ὃ ἐστὶ ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα.

Γεν. 9,3

Καθε τι που ζῇ και κινεῖται ἐπὶ της γης, θα εἶναι προς διατροφήν σας. Σας δίδω ὅλα αὐτά εις τροφήν, ὅπως σας ἔδωσα τα λάχανα και τα χόρτα.

Γεν. 9,4

πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε·

Γεν. 9,4

Πλὴν ὁμως κρέας μαζί με το αἷμα, ἐπὶ του οποιῶου βασιζεται

η ζωή του ζώου, δεν θα φάγετε.

Γεν. 9,5 καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸ καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Γεν. 9,5 Δια δε το αἷμα των συνανθρώπων σας, το οποίον τυχόν με τα χέρια σας εγκληματούντες θα χύσετε, θα τιμωρήσω δια των αγρίων ζώων, τα οποία θα εξαπολύσω εναντίον σας. Αλλά και δι' ἄλλου ἀνθρώπου θα τιμωρήσω εκείνον, ο οποίος αφαιρεί ἀνθρωπίνην ζωὴν.

Γεν. 9,6 ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον.

Γεν. 9,6 Εκείνος δηλαδή ο οποίος χύνει αἷμα ἀνθρώπου, εἰς τιμωρίαν του δια το εκχυθέν υπ' αὐτοῦ αἷμα, θα φονευθῇ και θα χυθῇ ἔτσι και το ἰδικόν του αἷμα, διότι ἐγὼ ο Θεός ἐδημιούργησα κατ' εἰκόνα ἰδικὴν μου τὸν ἄνθρωπον και κανεῖς δεν ἔχει το δικαίωμα να του αφαιρέση τὴν ζωὴν.

Γεν. 9,7 ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

Γεν. 9,7 Σεις δε αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε ὅλην τὴν γην και γενήτε κύριοι αὐτῆς”.

Γεν. 9,8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ λέγων·

Γεν. 9,8 Εἶπε δε ἀκόμη ο Θεός στον Νῶε και εἰς τα παιδιὰ αὐτοῦ λέγων·

Γεν. 9,9 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ’ ὑμᾶς

Γεν. 9,9 “ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον συνάπτω και κλείω μίαν συμφωνίαν μαζὴ σας και με τους απογόνους σας, οἱ οποίοι θα σας διαδεχθούν.

Γεν. 9,10 καὶ πάσῃ ψυχῇ ζωσῇ μεθ’ ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστὶ μεθ’

- ὕμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ.
- Γεν. 9,10 Η συμφωνία και η υπόσχεσής μου αυτή επεκτείνεται και εις κάθε ζώσαν ψυχήν, που υπάρχει μαζί σας και γύρω σας, εις τα πτηνά του ουρανού και εις όλα τα κτήνη και τα θηρία της γης, ὅσα μαζί με σας ἐξήλθον ἀπὸ τὴν κιβωτόν.
- Γεν. 9,11 καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ οὐκ ἔτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν.
- Γεν. 9,11 Καμνω διαθήκην και σας υπόσχομαι ὅτι δεν θα καταστραφῇ ποτέ πλέον το ζωϊκόν βασίλειον ἀπὸ ὕδατα του κατακλυσμοῦ και δεν θα γίνῃ ποτέ κατακλυσμὸς, δια να καταστρέψῃ ὅλην τὴν γῆν”.
- Γεν. 9,12 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ἥ ἐστὶ μεθ’ ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰώνιους·
- Γεν. 9,12 Εἶπε δε ἀκόμη Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε· “σημεῖον δε αὐτῆς τῆς υποσχέσεως, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ δίδω, ὥστε να μένῃ μεταξύ ἐμοῦ και μεταξύ σας και μεταξύ πάσης ζώσης υπάρξεως ἡ ὁποῖα υπάρχει σήμερον μαζί σας και θα υπάρχῃ εις γενεὰς γενεῶν, εἶναι τούτο·
- Γεν. 9,13 τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 9,13 Θέτω το ουράνιον τόξον εις τα νέφη, και αὐτό θα εἶναι εις σημεῖον και εις υπόμνησιν τῆς διαθήκης μου μεταξύ Εμοῦ και ὅλων των ζώντων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνθρώπων και ζώων.
- Γεν. 9,14 καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ,
- Γεν. 9,14 Όταν θα συναθροίζω τα νέφη στον ουρανὸν τῆς γῆς, θα φαίνεται τὸ ουράνιον τόξον ἐπάνω εις αὐτά,
- Γεν. 9,15 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστὶν ἀνὰ μέσον

έμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζωῆς ἐν
πάσῃ σαρκί, καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς
κατακλυσμόν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα.

Γεν. 9,15

και θα ενθυμούμαι την διαθήκην μου, την οποίαν ἔκαμα
προς σας και προς κάθε ἄλλην ζωντανήν υπαρξιν, προς
κάθε σάρκα και δεν θα πέσῃ ὕδωρ ἐπὶ της γῆς εἰς
κατακλυσμόν αὐτῆς, ὥστε να καταστραφῇ κάθε ζῶσα
ὕπαρξις ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως ζώου.

Γεν. 9,16

καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ
μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς
γῆς καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζωῆς ἐν πᾶσι σαρκί, ἥ ἐστὶν
ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 9,16

Τούτο το ουράνιον μου τόξον θα υπάρχῃ εἰς τα νέφη, και θα
το βλέπω, ὥστε να ενθυμούμαι, την αιωνίαν και
απαράβατον συμφωνίαν μεταξύ εμοῦ και των ἀνθρώπων
της γῆς και πάσης ἄλλης ζωῆς που θα υπάρχῃ εἰς κάθε
ζωϊκόν οργανισμόν ἐπάνω εἰς την γῆν”.

Γεν. 9,17

καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς
διαθήκης, ἥς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
πάσης σαρκός, ἥ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 9,17

Εἶπεν ἀκόμη ο Θεὸς στον Νῶε· “λοιπὸν αὐτὸ το ουράνιον
τόξον εἶναι το αἰώνιον σημεῖον της συμφωνίας, την οποίαν
ἔκαμα μεταξύ εμοῦ και παντός ζωϊκοῦ οργανισμοῦ ἐπὶ της
γῆς και της υποσχέσεώς μου ὅτι δεν θα αποστείλω πλέον
κατακλυσμόν εἰς την γῆν”.

Γεν. 9,18

Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ,
Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ· Χάμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν.

Γεν. 9,18

Τα παιδιά του Νῶε, τα οποία ἐξῆλθον ἀπὸ την κιβωτόν,
ἦσαν ο Σημ, ο Χαμ και ο Ιάφεθ. Ο Χαμ ἦτο γενάρχης των
Χαναναίων.

Γεν. 9,19

τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

- Γεν. 9,19 Αυτοί οι τρεις ήσαν οι υιοί του Νώε. Από αυτούς δε
εγεννήθησαν και επληθύνθησαν οι άνθρωποι και
διεσπάρησαν εις όλην την γην.
- Γεν. 9,20 Καὶ ἦρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα.
- Γεν. 9,20 Ο Νώε ἐγένε γεωργός, ἤρχισε να καλλιεργή την γην, και
εφύτευσε μεταξύ των άλλων, και αμπελώνα.
- Γεν. 9,21 καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη καὶ ἐγυμνώθη ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
- Γεν. 9,21 Επὶ δε ἀπὸ τον οἶνον και ἐμέθυσε. Μεθυσμένος δε καθὼς
ἦτο, ἐγυμνώθη ἐντὸς της οἰκίας του, χωρὶς να το ἀντιληφθῇ.
- Γεν. 9,22 καὶ εἶδε Χάμ ὁ πατὴρ Χαναάν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς
αὐτοῦ ἔξω.
- Γεν. 9,22 Ο Χαμ, ο πρόγονος των Χαναναίων, εἶδε την γύμνωσιν του
πατρὸς του και ἐξελθὼν ἐγνωστοποίησεν ἐμπαικτικῶς το
γεγονός στους δύο ἀδελφούς του, οι οποίοι εὐρίσκοντο ἔξω.
- Γεν. 9,23 καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ
δύο νῶτα αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς καὶ
συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ τὸ
πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ
πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον.
- Γεν. 9,23 Ἀμέσως δε ο Σημ και ο Ἰάφεθ ἔλαβον το ἱμάτιον του πατρὸς
των, ἐθεσαν αὐτό στους ὠμούς των και ὀπισθοβατοῦντες
μέχρι του πατρὸς των ἐσκέπασαν την γύμνωσιν αὐτοῦ
ἔχοντες το πρόσωπόν των προς την ἀντιθέτον διεύθυνσιν,
και ἔτσι δεν εἶδον καθόλου την γύμνωσιν του πατρὸς των.
- Γεν. 9,24 ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος,
- Γεν. 9,24 Ἀνένηψε και συνήλθε ο Νώε ἀπὸ την ἐπίδρασιν του οἴνου,
ἐμαθε ὅσα ἐκαμεν ο νεώτερος υἱὸς του ο Χαμ
- Γεν. 9,25 καὶ εἶπεν· ἐπικατάρματος Χαναάν· παῖς οἰκέτης ἔσται τοῖς

ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

Γεν. 9,25 και εἶπε· “κατηραμένος θα εἶναι ο Χαμ και οι απόγονοί του. Υπηρέτης και δούλος θα εἶναι στους αδελφούς του”.

Γεν. 9 ,26 καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ, καὶ ἔσται Χαναάν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ.

Γεν. 9,26 Εἶπε δε ἀκόμη ο Νῶε· “εὐλογημένος ο Θεὸς του Σημ και ο Χαναάν θα εἶναι δούλος αὐτοῦ κατὰ την δικαίαν ἀπόφασιν του Θεοῦ.

Γεν. 9,27 πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σήμ καὶ γενηθήτω Χαναάν παῖς αὐτοῦ.

Γεν. 9,27 Ἀς αὐξήσῃ και ας πλατύνῃ ο Θεὸς την γενεάν και τας χώρας του Ἰάφεθ και ας βάλῃ αὐτὸν να κατοικῇ εἰς τας περιοχὰς του Σημ, ο δε Χαναάν ας γίνῃ υπηρέτης του”.

Γεν. 9,28 Ἐζήσῃ δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πενήκοντα.

Γεν. 9,28 Εζήσῃ δε ο Νῶε μετὰ τον κατακλυσμὸν τριακόσια πενήκοντα ἔτη.

Γεν. 9,29 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πενήκοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.

Γεν. 9,29 Εφθασαν εν συνόλῳ τα ἔτη της ζωῆς του Νῶε ἐννεακόσια πενήκοντα και ἔπειτα ἀπέθανε.

ΓΕΝΕΣΙΣ 10

Γεν. 10,1 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ, καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν.

Γεν. 10,1 Οι απόγονοι, των υἱῶν του Νῶε, του Σημ του Χαμ και του Ἰάφεθ, οι οποίοι ἐγεννήθησαν μετὰ τον κατακλυσμὸν, εἶναι οι εξής·

Γεν. 10,2 Υἱοὶ Ἰάφεθ· Γαμὲρ καὶ Μαγὼγ καὶ Μαδοὶ καὶ Ἰωὺαν καὶ Ἑλισὰ καὶ Θοβὲλ καὶ Μοσόχ καὶ Θείρας.

Γεν. 10,2	Υιοί και απόγονοι του Ιάφεθ είναι οι Γαμέρ και ο Μαγώγ, Μήδοι και Ιωνες, Ελισά και Θοβέλ, Μοσόχ και Θείρας.
Γεν. 10,3	καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ἀσχανάζ καὶ Ῥιφάθ καὶ Θοργαμά.
Γεν. 10,3	Υιοί δε και απόγονοι του Γαμέρ είναι οι Ασχανάζ, Ριφάθ και Θοργαμά.
Γεν. 10,4	καὶ υἱοὶ Ἰωὺαν· Ἐλισά καὶ Θάρσεις, Κίτιοι, Ῥόδιοι.
Γεν. 10,4	Υιοί και απόγονοι του Ιωὺαν οι Ελισά, Θαρσεῖς, Κιτιοι και Ροδιοι.
Γεν. 10,5	ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
Γεν. 10,5	Από αυτούς προήλθον λαοί, οι οποίοι διεσπάρησαν εις διαφόρους ειδωλολατρικάς νήσους, ιδίως της Μεσογείου θαλάσσης, και εις άλλας χώρας κατὰ τας γλώσσας αυτών, τας φυλάς και τα ἔθνη των.
Γεν. 10,6	Υἱοὶ δὲ Χάμ· Χοὺς καὶ Μερσαῖν, Φοῦδ καὶ Χαναάν.
Γεν. 10,6	Υιοί και απόγονοι του Χαμ είναι οι Χοὺς, Μεσραῖν, Φουδ και Χαναάν.
Γεν. 10,7	υἱοὶ δὲ Χοὺς· Σαβὰ καὶ Εὐῖλὰ καὶ Σαβαθὰ καὶ Ῥεγμὰ καὶ Σαβαθακά. υἱοὶ δὲ Ῥεγμὰ· Σαβὰ καὶ Δαδάν.
Γεν. 10,7	Υιοί δε και απόγονοι του Χους είναι οι Σαβὰ, Ευῖλὰ, Σαβαθά, Ρεγμὰ και Σαβαθακά. Υιοί δε του Ρεγμὰ, ο Σαβὰ και ο Δαδάν.
Γεν. 10,8	Χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς·
Γεν. 10,8	Ο δε Χους απέκτησεν υἱόν τον Νεβρώδ. Αυτὸς υπήρξεν ο πρῶτος γίγας εις την περιοχὴν του.
Γεν. 10,9	οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν, ὡς Νεβρώδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου.
Γεν. 10,9	Ἦτο ἐπίσης και ανδρείος κυνηγός, ἥρως ενώπιον Κυρίου του Θεοῦ. Ἦτο τόσον ονομαστός δια την δύναμιν και την

ανδρείαν του, ώστε ως παροιμία θα λένουν οι άνθρωποι, όταν θα θέλουν να εξάρουν την ανδρείαν κάποιου, “οὗτος είναι σαν τον Νεβρώδ ανδρείος κυνηγός ενόπιον του Κυρίου”.

Γεν. 10,10 καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν καὶ Ὀρέχ καὶ Ἀρχὰδ καὶ Χαλάννη ἐν τῇ γῇ Σενάαρ.

Γεν. 10,10 Ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ πυρὴν τῆς βασιλείας τοῦ Νεδρώδ υπῆρξεν ἡ Βαβυλῶν, ἡ Ὀρέχ, ἡ Ἀρχὰδ καὶ ἡ Χαλάννη εἰς τὴν χώραν Σενάαρ.

Γεν. 10,11 ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσσοὺρ καὶ ὠκοδόμησε τὴν Νινευί καὶ τὴν Ῥωβώθ πόλιν καὶ τὴν Χαλάχ

Γεν. 10,11 Ἀπὸ τὴν περιοχὴν αὐτὴν Σενάαρ ἀνεχώρησεν ὁ Ἀσσοὺρ καὶ ἐκτίσεν τὴν Νινευί, τὴν πόλιν Ῥωβώθ, τὴν Χαλάχ

Γεν. 10,12 καὶ τὴν Δασὴ ἀνὰ μέσον Νινευί καὶ ἀνὰ μέσον Χαλάχ· αὕτη ἡ πόλις μεγάλη.

Γεν. 10,12 καὶ τὴν Δασὴ μετὰ τῆς πόλεως Νινευί καὶ τῆς Χαλάχ. Ἡ δὲ Νινευί εἶναι ἡ ονομαστὴ μεγάλη πόλις.

Γεν. 10,13 καὶ Μεσραϊν ἐγέννησεν τοὺς Λουδιεῖμ καὶ τοὺς Ἐνεμετιεῖμ καὶ τοὺς Λαβιεῖμ καὶ τοὺς Νεφθαλιεῖμ καὶ τοὺς Πατροσωνιεῖμ

Γεν. 10,13 Ὁ Μεσραϊν ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ ἀπογόνους, τοὺς Λουδιεῖμ, τοὺς Ἐνεμετιεῖμ, τοὺς Λαβιεῖμ, τοὺς Νεφθαλιεῖμ, τοὺς Πατροσωνιεῖμ,

Γεν. 10,14 καὶ τοὺς Χασλωνιεῖμ, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστιεῖμ, καὶ τοὺς Καφθοριεῖμ.

Γεν. 10,14 τοὺς Χασλωνιεῖμ, ἀπὸ τοῦ οὗ προήλθον οἱ Φυλισταῖοι, καὶ τοὺς Καφθοριεῖμ.

Γεν. 10,15 Χαναάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ

Γεν. 10,15 Ὁ δὲ Χαναάν ἀπέκτησε πρωτότοκον υἱὸν αὐτοῦ τὸν Σιδῶνα, καὶ ἄλλους ἔπειτα υἱοὺς,

Γεν. 10,16 καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀρουκαῖον

Γεν. 10,16	δηλαδή τον Χετταίον, τον Ιεβουσαίον, τον Αμορραίον, τον Γεργεσαίον, τον Ευαίον, τον Αρουκαίον,
Γεν. 10,17	καὶ τὸν Ἀσενναῖον καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν Ἀμαθί.
Γεν. 10,17	τον Ασενναίον, τον Αράδιον, τον Σαμαραίον και Αμαθί.
Γεν. 10,18	καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων,
Γεν. 10,18	Μετά δε ταῦτα διεσπάρησαν αι φυλαὶ των Χαναναίων ἀνά την περιοχὴν της Χαναάν.
Γεν. 10,19	καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρὰ καὶ Γαζάν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σοδόμων καὶ Γομόρρας, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωῖμ ἕως Δασά.
Γεν. 10,19	Εξετείνοντο δε τα ὅρια της περιοχῆς των Χαναναίων ἀπὸ την Σιδώνα ἕως τα Γέραρα και την Γαζαν, ἕως τα Σοδομα και την Γομόρραν, την Αδαμὰ και Σεβωῖμ ἕως Δασά.
Γεν. 10,20	οὗτοι υἱοὶ Χάμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
Γεν. 10,20	Αυτοὶ εἶναι οι υιοὶ και ἀπόγονοι του Χαμ, κατὰ τας φυλάς αὐτῶν και τας διαλέκτους αὐτῶν εἰς τας χώρας αὐτῶν και εἰς τα ἔθνη, που διεσπάρησαν.
Γεν. 10,21	Καὶ τῷ Σήμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἑβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ μείζονος.
Γεν. 10,21	Και ο Σημ πρεσβύτερος ἀδελφὸς του Ἰάφεθ ἀπέκτησεν υἱοὺς και ἀπογόνους και ἀνεδείχθη ο γενάρχης των υἱῶν Εβερ.
Γεν. 10,22	υἱοὶ Σήμ· Ἐλάμ καὶ Ἀσσοῦρ καὶ Ἀρφαξὰδ καὶ Λούδ καὶ Ἀράμ καὶ Καϊνᾶν.
Γεν. 10,22	Υιοὶ του Σημ εἶναι οι Ελάμ, Ασσοῦρ, Αρφαξὰδ, Λούδ, Αράμ και Καϊνᾶν.
Γεν. 10,23	καὶ υἱοὶ Ἀράμ· Οὐζ καὶ Οὐλ καὶ Γατέρ καὶ Μοσόχ.
Γεν. 10,23	Υιοὶ του Αράμ ἦσαν ο Ουζ, ο Ουλ, ο Γατέρ και ο Μοσόχ.
Γεν. 10,24	καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν, καὶ Καϊνᾶν ἐγέννησε τὸν Σαλά, Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ.

Γεν. 10,24	Ο δε Αρφαζάδ ἐγέννησεν υἱόν τον Καϊνάν, ο Καϊνάν ἐγέννησε τον Σαλά, ο δε Σαλά ἐγέννησε τον Εβερ.
Γεν. 10,25	καὶ τῷ Ἑβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἐνὶ Φαλέγ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ, καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰεκτάν.
Γεν. 10,25	Ο Εβερ ἀπέκτησε δύο υἱούς· το ὄνομα του ενός ἦτο Φαλέγ-που σημαίνει χωρισμός- διότι ἐπὶ των ημερῶν αὐτοῦ διεσπάρησαν οἱ κάτοικοι της γης, ὅταν ἐπεχείρησαν να κτίσουν τον πύργον Βαβέλ, το δε ὄνομα του ἀδελφού του ἦτο Ιεκτάν.
Γεν. 10 ,26	Ἰεκτάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλμωδάδ καὶ Σαλέθ καὶ τὸν Σαρμῶθ καὶ Ἰαράχ καὶ Ὀδορρά καὶ Αἰβήλ καὶ Δεκλά
Γεν. 10,26	Ο Ιεκτάν ἀπέκτησεν υἱούς τον Ελμωδάδ, τον Σαλέθ, τον Σαρμῶθ, τον Ιαράχ, τον Οδορρά, τον Αιβήλ, τον Δεκλά,
Γεν. 10,27	καὶ Εὐάλ καὶ Ἀβιμαέλ καὶ Σαβά
Γεν. 10,27	τον Ευάλ, τον Αβιμαέλ, τον Σαβά,
Γεν. 10,28	καὶ Ούφειρ καὶ Εὐειλά καὶ Ἰωβάβ.
Γεν. 10,28	τον Ουφείρ, τον Ευειλά και τον Ιωβάβ.
Γεν. 10,29	πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν.
Γεν. 10,29	Ολοι αὐτοὶ ἦσαν υἱοὶ του Ιεκτάν.
Γεν. 10,30	καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀπὸ Μασσῆ ἕως ἐλθεῖν εἰς Σαφηρά, ὄρος ἀνατολῶν.
Γεν. 10,30	Ἡ δε περιοχὴ, την ὁποίαν κατοικοῦσαν, ἐξετείνετο ἀπὸ Μασσὴ μέχρι Σαφηρά στο ὄρος το προς ανατολάς.
Γεν. 10,31	οὗτοι υἱοὶ Σῆμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
Γεν. 10,31	Αὐτοὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ καὶ ἀπόγονοι του Σημ κατὰ τας διαφόρους αὐτῶν φυλάς καὶ τας διαλέκτους, εἰς τας χώρας καὶ τοὺς λαοὺς ὅπου διεσκορπίσθησαν.
Γεν. 10,32	Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν.

Γεν. 10,32 Αυταί είναι αι φυλαί των υιών του Νώε κατά τας
γενεαλογίας αυτών και κατά τους λαούς. Από αυτούς οι
απόγονοί των διεσπάρησαν επί της γης μετά τον
κατακλυσμόν εις διαφόρους χώρας και νήσους.

ΓΕΝΕΣΙΣ 11

Γεν. 11,1 Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι.
Γεν. 11,1 Ἀπ' ἀρχῆς και μέχρι της εποχῆς ἐκείνης ὅλοι οἱ ἄνθρωποι
ὠμιλοῦσαν μίαν γλῶσσαν, εἶχον τὴν ἴδιαν ομιλίαν.
Γεν. 11,2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εὔρον
πεδῖον ἐν γῇ Σενναάρ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ.
Γεν. 11,2 Ὅταν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Νώε ἐξεκίνησαν ἀπὸ τα ἀνατολικά
μέρη, εὔρον τὴν πεδιάδα εἰς τὴν περιοχὴν Σενναάρ και
κατώκησαν ἐκεῖ.
Γεν. 11,3 καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε
πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί. καὶ
ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον, καὶ ἄσφαλτος ἦν
αὐτοῖς ὁ πηλός.
Γεν. 11,3 Ἐκεῖ εἶπεν ὁ ἓνας στὸν ἄλλον· “ἐλάτε να πλάσωμεν ὅλοι
μαζή πλίνθους και να τας ψήσωμεν εἰς τὴν φωτιά”. Αἱ
πλίνθοι ἐχρησίμευσαν εἰς αὐτοὺς ὡς λίθοι οἰκοδομῆς· ὡς
συνδετικόν δε υλικόν, ὡς πηλόν, μεταξύ των πλίνθων,
ἐχρησιμοποίησαν τὴν ἄσφαλτον.
Γεν. 11,4 καὶ εἶπαν· δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ
πύργον, οὗ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς
ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς.
Γεν. 11,4 Εἶπαν δε κατόπιν μεταξύ των· “ἐλάτε να οἰκοδομήσωμεν
ὅλοι μαζή δια τὸν εαυτὸν μας και τὴν φήμην μας πόλιν και
ἓνα πύργον, τοῦ οἰοῦντο ὅτι ἡ κορυφή θα φθάνη ἕως τὸν

ουρανόν. Ετσι θα αφήσωμεν όνομα στους απογόνους μας, πριν διασκορπισθώμεν στο πρόσωπον όλης της γης”. Και ήρχισαν να κτίζουν την πόλιν και τον πύργον.

Γεν. 11,5 καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Γεν. 11,5 Κατέβη τότε ο Θεός από τον ουρανόν να ἴδῃ την πόλιν και τον πύργον, που είχαν αρχίσει να οικοδομοῦν οι άνθρωποι.

Γεν. 11,6 καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ γένος ἓν καὶ χεῖλος ἓν πάντων, καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι, καὶ νῦν οὐκ ἐκλείπει ἀπ’ αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν.

Γεν. 11,6 Και εἶπε τότε ο Κυριος· “ἰδοὺ ἕως τώρα ἓνας λαός εἶναι αυτοί και μίαν γλώσσαν ομιλοῦν ὅλοι. Ἰδοὺ ὅτι ἤρχισαν δι’ αλαζονείαν και επίδειξιν το οικοδομικόν ἔργον των. Και νομίζουν ὅτι τώρα δεν θα τους λείψῃ τίποτε ἀπό ὅσα σκέπτονται να κάμουν”.

Γεν. 11,7 δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον.

Γεν. 11,7 Εἶπε δε τότε ο Τριαδικός Θεός· “εμπρός ας καταβώμεν ἐκεῖ και ας επιφέρωμεν σύγχυσιν εις την γλώσσαν των, ὥστε να μην εννοή ο ἓνας την γλώσσαν του άλλου”. Ετσι και ἐγινε.

Γεν. 11,8 καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον.

Γεν. 11,8 Με την σύγχυσιν δε αυτήν των γλωσσών και την αδυναμίαν των να συνεννοοῦνται μεταξύ των οι άνθρωποι, τους ηνάγκασεν ο Θεός να ξεχωρισθoύν εις ομάδας μεταξύ των, να διασκορπισθoύν εις ὅλην την γην και να παύσουν πλέον να οικοδομοῦν την υπερήφανον πόλιν και τον πύργον των.

Γεν. 11,9 διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεε Κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

- Γεν. 11,9 Δια τούτο και εκλήθη το όνομα της περιοχής αυτής “Συγχυσις”, διότι εκεί επέφερεν ο Θεός σύγχυσιν εις τας γλώσσας των ανθρώπων και διεσκόρπισεν αυτούς εις όλην την γην.
- Γεν. 11,10 Καί αὗται αἱ γενέσεις Σήμ. καί ἦν Σήμ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαζὰδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμὸν.
- Γεν. 11,10 Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σημ ἦσαν οἱ εξῆς. Ὁ Σημ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ κατὰ τὸ δεῦτερον ἔτος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ἀρφαζὰδ.
- Γεν. 11,11 καὶ ἔζησε Σήμ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαζὰδ ἔτη πεντακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 11,11 Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Ἀρφαζὰδ ἐζήσεν ὁ Σημ πεντακόσια ἀκόμῃ ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ κατόπιν ἀπέθανε.
- Γεν. 11,12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαζὰδ ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
- Γεν. 11,12 Ὁ δε Ἀρφαζὰδ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Καϊνᾶν.
- Γεν. 11,13 καὶ ἔζησεν Ἀρφαζὰδ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν ἔτη τετρακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλὰ. καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλὰ ἔτη τριακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
- Γεν. 11,13 Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Καϊνᾶν ἐζήσε τετρακόσια ἀκόμῃ ἔτη, ἀπέκτησε υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ κατόπιν ἀπέθανε. Ὁ Καϊνᾶν εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Σαλὰ. Εζήσε δε ὁ Καϊνᾶν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Σαλὰ τριακόσια τριάκοντα ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἔπειτα ἀπέθανεν.

Γεν. 11,14	Καὶ ἔζησε Σαλὰ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ.
Γεν. 11,14	Ἐζησεν ὁ Σαλὰ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ἐβερ.
Γεν. 11,15	καὶ ἔζησε Σαλὰ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἔβερ τριακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
Γεν. 11,15	Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Ἐβερ ἔζησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἔπειτα ἀπέθανε.
Γεν. 11,16	Καὶ ἔζησεν Ἔβερ ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ.
Γεν. 11,16	Ὁ Ἐβερ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα τεσσάρων ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Φαλέγ.
Γεν. 11,17	καὶ ἔζησεν Ἔβερ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλέγ ἔτη διακόσια ἐβδομήκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
Γεν. 11,17	Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Φαλέγ ἔζησεν ὁ Ἐβερ διακόσια ἐβδομήκοντα ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἔπειτα ἀπέθανεν.
Γεν. 11,18	Καὶ ἔζησε Φαλέγ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ.
Γεν. 11,18	Ὁ Φαλέγ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ῥαγαῦ.
Γεν. 11,19	καὶ ἔζησε Φαλέγ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ῥαγαῦ ἑννέα καὶ διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.
Γεν. 11,19	Μετὰ δε τὴν γέννησιν τοῦ Ῥαγαῦ ἔζησεν ὁ Φαλέγ διακόσια ἐννέα ἔτη, ἀπέκτησε υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἔπειτα ἀπέθανεν.
Γεν. 11,20	Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Σερούχ.
Γεν. 11,20	Ὁ Ῥαγαῦ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἐτῶν ἀπέκτησεν

υιόν τον Σερούχ.

Γεν. 11,21 καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σερούχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

Γεν. 11,21 Ἐζησε δε μετὰ την γέννησιν του Σερούχ διακόσια επτά ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς και θυγατέρας και κατόπιν ἀπέθανε.

Γεν. 11,22 καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ.

Γεν. 11,22 Ο Σερούχ εις ηλικίαν εκατὸν τριάκοντα ετών ἀπέκτησε υἱόν, τον Ναχώρ.

Γεν. 11,23 Καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ναχώρ, ἔτη διακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

Γεν. 11,23 Μετὰ δε την γέννησιν του Ναχώρ ἔζησεν ο Σερούχ διακόσια ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς και θυγατέρας και κατόπιν ἀπέθανεν.

Γεν. 11,24 Καὶ ἔζησε Ναχώρ ἔτη ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἑννέα καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρα.

Γεν. 11,24 Ο Ναχώρ εις ηλικίαν εκατὸν εβδομήκοντα εννέα ετών ἀπέκτησεν υἱόν τον Θαρα.

Γεν. 11,25 καὶ ἔζησε Ναχώρ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Θάρα, ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιπέντε καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε.

Γεν. 11,25 Μετὰ δε την γέννησιν του Θαρα ἔζησεν ἀκόμη εκατὸν εἰκοσι πέντε ἔτη, ἀπέκτησεν υἱοὺς και θυγατέρας και ἔπειτα ἀπέθανεν.

Γεν. 11 ,26 Καὶ ἔζησε Θάρα ἐβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἀρράν.

Γεν. 11,26 Ο Θαρα εις ηλικίαν εβδομήκοντα ετών ἀπέκτησεν υἱόν τον Αβραμ, τον Ναχώρ και τον Αρράν.

Γεν. 11,27 Αὗται αἱ γενέσεις Θάρα· Θάρα ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἀρράν, καὶ Ἀρράν ἐγέννησε τὸν

ΛΩΤ.

- Γεν. 11,27 Οι απόγονοι του Θαρα είναι οι εξής. Ο Θαρα εγέννησε τον Αβραμ, τον Ναχώρ και τον Αρράν· ο Αρράν απέκτησεν υιόν τον Λωτ.
- Γεν. 11,28 καὶ ἀπέθανεν Ἀρράν ἐνώπιον Θάρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἐγεννήθη, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων.
- Γεν. 11,28 Ο Αρράν απέθανεν εἰς τὴν χώραν τῶν Χαλδαίων, ὅπου εἶχε γεννηθῇ, ἐνῶ ἀκόμη ἔζη ὁ πατήρ αὐτοῦ ὁ Θαρα.
- Γεν. 11,29 καὶ ἔλαβον Ἄβραμ καὶ Ναχώρ ἑαυτοῖς γυναῖκας· ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἄβραμ Σάρα, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχώρ Μελχά, θυγάτηρ Ἀρράν καὶ πατήρ Μελχά καὶ πατήρ Ἰεσχά.
- Γεν. 11,29 Οἱ δύο ἄλλοι υἱοὶ τοῦ Θαρα, ὁ Αβραμ καὶ ὁ Ναχώρ ἔλαβον συζύγους. Τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Αβραμ ἦτο Σαρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Ναχώρ ἦτο Μελχά. Ἡ δὲ Μελχά ἦτο θυγάτηρ τοῦ Αρράν, ὁ ὁποῖος ἦτο πατήρ τῆς Μελχά καὶ τῆς Ἰεσχά.
- Γεν. 11,30 καὶ ἦν Σάρα στείρα καὶ οὐκ ἔτεκνοποίει.
- Γεν. 11,30 Ἡ δὲ Σαρα ἦτο στείρα καὶ δὲν ἐτεκνοποιούσε.
- Γεν. 11,31 καὶ ἔλαβε Θάρα τὸν Ἄβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λώτ υἱὸν Ἀρράν, υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν νύμφην αὐτοῦ, γυναῖκα Ἄβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν καὶ ἦλθον ἕως Χαρράν καὶ κατώκησεν ἐκεῖ.
- Γεν. 11,31 Ἐλαβε δὲ ὁ Θαρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Αβραμ καὶ τὸν ἐγγονὸν τοῦ Λωτ, υἱὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ Αρράν, τὴν νύμφην αὐτοῦ τὴν Σαραν, σύζυγον τοῦ παιδιοῦ τοῦ Αβραμ, καὶ ἐβγαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων μετὰ σκοπὸν νὰ μεταβούν καὶ κατοικήσουν εἰς τὴν γῆν Χαναάν. Εφθασαν εἰς τὴν Χαρράν καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ.
- Γεν. 11,32 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Θάρα ἐν γῇ Χαρράν διακόσια πέντε ἔτη, καὶ ἀπέθανε Θάρα ἐν Χαρράν.

Γεν. 11,32

Ο Θαρα ἐφθασεν εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν διακοσίων πέντε ἐτῶν
καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Χαρράν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

Γεν. 12,1

Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ
τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου
καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω·

Γεν. 12,1

Τότε εἶπεν ὁ Κύριος στὸν Ἀβραμ· “ἐβγα ἀπὸ τὴν πατρίδα
σου, ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σου καὶ τὸν πατρικὸν σου οἶκον,
καὶ ξεκίνα καὶ πηγαινέ εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θὰ
σοι δείξω.

Γεν. 12,2

καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ
μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος·

Γεν. 12,2

Θὰ σε κάμω δὲ γενάρχην μεγάλου ἔθνους, θὰ σοι δώσω
πλουσίας τὰς υλικὰς καὶ πνευματικὰς εὐλογίας μου, θὰ
καταστήσω ἐνδοξὸν τὸ ὄνομά σου καὶ ἐτσι θὰ εἶσαι
πλούσιος καὶ δοξασμένος ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων.

Γεν. 12,3

καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε καὶ τοὺς
καταρωμένους σε καταράσονται· καὶ ἐνευλογηθήσονται
ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

Γεν. 12,3

Θὰ εὐλογήσω δὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ σε σέβονται καὶ θὰ
σε τιμούν, θὰ καταρασθῶ δὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ σε
υβρίζουν καὶ θὰ σε πολεμοῦν. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι δι'
ἐνός ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους σου θὰ εὐλογηθοῦν ὅλαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς”.

Γεν. 12,4

καὶ ἐπορεύθη Ἀβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος,
καὶ ὥχετο μετ’ αὐτοῦ Λώτ. Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν
ἑβδομηκονταπέντε, ὅτε ἐξῆλθε ἐκ Χαρράν.

Γεν. 12,4

Υπήκουσεν ὁ Ἀβραμ καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Χαρράν,
ὅπως τοῦ εἶχεν εἶπει ὁ Κύριος. Μαζὴ τοῦ δὲ ἀνεχώρησε καὶ

ο Λωτ. Όταν δε ο Αβραμ ανεχώρησεν από την Χαρράν δια την Χαναάν, ήτο εβδομήκοντα πέντε ετών.

Γεν. 12,5

καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν Λῶτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαρράν, καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν.

Γεν. 12,5

Επήρε μαζί του ο Αβραμ την γυναίκα αυτού την Σαραν, το παιδί του αδελφού του τον Λωτ, όλους τους δούλους και όλα τα υπάρχοντά των ὅσα εἶχον ἀποκτήσει εἰς Χαρράν, και ἐφυγον ἀπὸ τὴν πόλιν Χαρράν, δια να μεταβούν εἰς τὴν χώραν Χαναάν.

Γεν. 12,6

καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρυὶν τὴν ὑψηλὴν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν.

Γεν. 12,6

Ο Αβραμ διεπέρασε κατὰ μῆκος ἀπὸ βορρὰ πρὸς νότον τὴν Χαναάν μέχρι τοῦ τόπου τῆς Συχέμ, πλησίον τῆς τοποθεσίας, τῆς λεγομένης “υψηλὴ δρυς”. Οἱ Χαναναῖοι δέ, οἱ ἀπόγονοι δηλαδὴ τοῦ Χαμ, κατοικοῦσαν τότε τὴν περιοχὴν αὐτήν.

Γεν. 12,7

καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.

Γεν. 12,7

Εκεῖ ἐφανερώθηκε ὁ Κύριος στὸν Αβραμ και τοῦ εἶπεν· “αὐτὴν ὅλην τὴν χώραν θα τὴν δώσω στοὺς ἀπογόνους σου”. Ὁ Αβραμ, εὐγνώμων πρὸς τὸν Θεόν και δια τὸν λόγον ὅτι ἐκεῖ ἐφανερώθηκε εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐκτίσεν πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ θυσιαστήριον.

Γεν. 12,8

καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βαιθήλ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, Βαιθήλ κατὰ θάλασσαν καὶ Ἀγγαὶ κατὰ ἀνατολὰς· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ

ὀνόματι Κυρίου.

- Γεν. 12,8 Ανεχώρησεν ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν αὐτὴν ὁ Ἀβραμ, μετέβη εἰς κάποιον ὅρον ἀνατολικά τῆς Βαιθήλ καὶ ἐστήσῃ τὴν σκηνὴν τοῦ μεταξὺ τῆς Βαιθήλ, ἡ ὁποία εὐρίσκετο πρὸς δυσμὰς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τῆς Ἀγγαί, ἡ ὁποία εὐρίσκετο πρὸς ἀνατολάς. Ἐκτίσῃ δὲ ἐκεῖ θυσιαστήριον πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ὁποίου καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα.
- Γεν. 12,9 καὶ ἀπῆλθεν Ἀβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- Γεν. 12,9 Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνεχώρησεν ὁ Ἀβραμ καὶ ἐγκατεστάθη νοτιώτερα εἰς τὴν ἐρημον περιοχὴν.
- Γεν. 12,10 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατέβη Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 12,10 Τότε δὲ ἐγένετο λιμὸς καὶ ἦλθε πείνα εἰς τὴν Χαναάν. Δι' αὐτὸ ὁ Ἀβραμ κατέβηκε εἰς τὴν Αἴγυπτον, δια νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἦτο μεγάλη ἡ πείνα εἰς τὴν χώραν Χαναάν.
- Γεν. 12,11 ἐγένετο δὲ, ἡνίκα ἤγγισεν Ἀβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἀβραμ Σάρρα τῇ γυναικί· γινώσκω ἐγώ, ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ·
- Γεν. 12,11 Ὅταν δὲ ἐπλησίαζε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶπεν εἰς τὴν Σαραν τὴν συζυγὸν τοῦ· “ἐγὼ γνωρίζω καλὰ ὅτι εἶσαι εὐμορφὴ γυνή.
- Γεν. 12,12 ἔσται οὖν, ὥς ἂν ἴδωσί σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐστὶν αὐτή, καὶ ἀποκτενοῦσί με, σὲ δὲ περιποιήσονται.
- Γεν. 12,12 Ὑπάρχει φόβος, ὅταν σε ἴδουν οἱ Αἰγύπτιοι, νὰ εἰπουν ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶναι σύζυγός τοῦ. Τότε ἐμὲ μὲν θὰ φονεύσουν, σὲ δὲ θὰ περιποιηθῶν.
- Γεν. 12,13 εἰπὸν οὖν, ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σέ, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκέν σου.
- Γεν. 12,13 Διὰ τοῦτο εἶπε ὅτι εἰμαι ἀδελφὴ τοῦ, ὥστε χάριν σου νὰ

εὐρω και εγώ μίαν ευμενή υποδοχήν, να διαφύγω τον θάνατον και να ζήσω χάρις εις σέ”.

Γεν. 12,14 ἐγένετο δέ, ἡνίκα εἰσῆλθεν Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα,

Γεν. 12,14 Πράγματι· ὅταν ὁ Ἀβραμ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶδον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν σύζυγόν του, ὅτι ἦτο ωραιότατη.

Γεν. 12,15 καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραὼ καὶ ἐπῆνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραώ·

Γεν. 12,15 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἀκόμη τοῦ Φαραώ τὴν εἶδον, ἐπῆνεσαν αὐτὴν πρὸς τὸν Φαραώ καὶ τὴν ὠδήγησαν εἰς τὰ ἀνάκτορά του.

Γεν. 12,16 καὶ τῷ Ἀβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι’ αὐτὴν, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ ἡμίονοι καὶ κάμηλοι.

Γεν. 12,16 Χάριν δὲ αὐτῆς ὑπεδέχθησαν με ευμένειαν καὶ ἐπεριποιήθησαν τὸν Ἀβραμ, ὥστε αὐτὸς νὰ ἀποκτήσῃ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ὄνους καὶ δούλους καὶ δούλας καὶ ἡμιόνους καὶ καμήλους.

Γεν. 12,17 καὶ ἦτασεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σάρας τῆς γυναικὸς Ἀβραμ.

Γεν. 12,17 Ὁ Θεὸς ὁμῶς ἐτιμώρησε καὶ ἐβασάνισε τὸν Φαραὼ με πολλὰς καὶ ὀδυνηρὰς θλίψεις αὐτόν καὶ τὴν οἰκογένειάν του διὰ τὰς ἀπρεπεῖς διαθέσεις ποὺ εἶχε πρὸς τὴν Σαραν, τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀβραμ.

Γεν. 12,18 καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν Ἀβραμ εἶπε· τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι, ὅτι γυνὴ σου ἐστίν;

Γεν. 12,18 Ὁ Φαραὼ ἀντιληφθεὶς τὴν αἰτίαν τῶν δοκιμασιῶν ἐκείνων ἐκάλεσε τὸν Ἀβραμ καὶ τοῦ εἶπε· “τί εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖόν μου ἔκαμες; Διὰ τί δὲν μου ἀνήγγειλες ὅτι αὕτη εἶναι σύζυγός σου;

Γεν. 12,19 ἵνατί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν

έμαυτῷ γυναῖκα, καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἔναντί σου·
λαβὼν ἀπότρεχε.

Γεν. 12,19 Διὰ τί μου εἶπες ὅτι εἶναι ἀδελφὴ σου καὶ ἔλαβον αὐτήν ὡς
σύζυγόν μου; Καὶ τώρα ἰδοὺ ἡ σύζυγός σου εἶναι ἐνώπιόν
σου. Παρε τὴν καὶ φύγε ἐξω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον”.

Γεν. 12,20 καὶ ἐνετείλατο Φαραὼ ἀνδράσι περὶ Ἀβραμ
συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα,
ὅσα ἦν αὐτῷ.

Γεν. 12,20 Διέταξε δε ὁ Φαραὼ μερικοὺς ἀνδρας νὰ πορευθοῦν καὶ νὰ
προπέμψουν τιμητικῶς ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου τὸν Ἀβραμ, τὴν
γυναῖκα του καὶ ὅλα τὰ υπάρχοντά του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 13

Γεν. 13,1 Ἀνέβη δὲ Ἀβραμ ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λὼτ μετ’ αὐτοῦ, εἰς τὴν
ἔρημον.

Γεν. 13,1 Ὁ Ἀβραμ καὶ ἡ σύζυγός του με ὅλα τὰ υπάρχοντά των καὶ ὁ
Λωτ μαζὴ με αὐτόν, ἐφυγον ἀπὸ τὴν Αἰγύπτον καὶ ἦλθον εἰς
τὴν ἐρημον περιοχὴν, εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Χαναάν.

Γεν. 13,2 Ἀβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνεσι καὶ ἀργυρίῳ καὶ
χρυσίῳ.

Γεν. 13,2 Ἦτο δε ὁ Ἀβραμ πολὺ πλούσιος εἰς ζῶα, εἰς ἀργυρον καὶ εἰς
χρυσόν.

Γεν. 13,3 καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἐρημον ἕως Βαιθήλ,
ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον, ἀνὰ
μέσον Βαιθήλ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί,

Γεν. 13,3 Ἀπὸ δε τὴν ἐρημον αὐτὴν ἐπορεύθησαν ἕως εἰς τὴν Βαιθήλ
καὶ ἀκριβῶς στο μέρος ἐκεῖνο, ὅπου προηγουμένως ὁ
Ἀβραμ εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν του, μεταξύ Βαιθήλ καὶ
Ἀγγαί.

- Γεν. 13,4 εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχήν· καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
- Γεν. 13,4 εἰς τὴν τοποθεσίαν, ὅπου ἐκτίσεν, ἀμέσως μὲν εἶχε φθάσει προηγουμένως, θυσιαστήριον πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ, τοῦ οὐοίου το ὄνομα εἶχεν επικαλεσθῇ.
- Γεν. 13,5 καὶ Λὼτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἄβραμ ἦν πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί.
- Γεν. 13,5 Καὶ ὁ Λωτ, ὁ οὐοίος συνεπορεύετο μαζὴ με τὸν Ἀβραμ, εἶχεν ἐπίσης πρόβατα καὶ βόδια καὶ ἰδικὸν τοῦ υπηρετικὸν προσωπικὸν, σκηνίτας.
- Γεν. 13,6 καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα, ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα.
- Γεν. 13,6 Επειδὴ δε τὰ πρόβατα, τὰ ζῶα καὶ τὰ ἀλλὰ ὑπάρχοντα τοῦ Ἀβραμ καὶ τοῦ Λωτ, ἦσαν πολλὰ καὶ δεν τὰ εχωρούσε ὅλα μαζὴ ἡ περιοχή ἐκεῖνη,
- Γεν. 13,7 καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἄβραμ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λώτ· οἱ δὲ Χανααναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν.
- Γεν. 13,7 ἐγίνε φιλονεικία μεταξύ τῶν ποιμένων τοῦ Ἀβραμ καὶ τῶν ποιμένων τοῦ Λωτ. Τότε δε κατοικοῦσαν τὴν Χαναάν ἐκτὸς τῶν Χανααναίων καὶ οἱ Φερεζαῖοι.
- Γεν. 13,8 εἶπε δὲ Ἄβραμ τῷ Λώτ· μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σου, ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοί ἐσμεν ἡμεῖς.
- Γεν. 13,8 Εἶπε δε ὁ εἰρηνικός Ἀβραμ στον Λωτ· “δεν πρέπει να ὑπάρχουν φιλονεικίαι καὶ ἐρίδες μεταξύ μας οὔτε μεταξύ τῶν ποιμένων μου καὶ τῶν ποιμένων σου, διότι ἡμεῖς εἴμεθα συγγενεῖς, εἴμεθα ἀδελφοί.
- Γεν. 13,9 οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστί; διαχωρίσθητι

ἀπ' ἑμοῦ· εἰ σὺ εἰς ἀριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιὰ· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς ἀριστερά.

Γεν. 13,9

Διατί να φιλονεικούμεν; Εἰς την διάθεσίν μας δεν ευρίσκεται ὅλη αὐτή ἡ χώρα; Λοιπὸν ας χωρισθώμεν. Πηγαινε συ, ὅπου θέλεις. Εἰάν μεταβῆς εἰς ἀριστερά, ἐγὼ θα πορευθῶ εἰς τα δεξιὰ εἰάν συ υπάγῃς δεξιὰ, ἐγὼ θα προχωρήσω ἀριστερά”.

Γεν. 13,10

καὶ ἐπάρας Λὼτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐπεῖδε πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν Θεὸν Σόδομα καὶ Γόμορρα, ὡς ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα.

Γεν. 13,10

Ο Λωτ εσηκωσε τα μάτια του, επεθεώρησε με προσοχὴν τὴν περίχωρον του Ἰορδάνου. Εἶδεν ὅτι ὅλη αὐτὴ μέχρι Ζογορα εποτίζετο καὶ εἶχε πλουσίαν βλάστησιν, καὶ ὅτι, πρὶν ὁ Θεὸς καταστρέψῃ τα Σοδομα καὶ Γομορρα, εφαινετο σαν παράδεισος τοῦ Θεοῦ καὶ σαν τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου που ποτίζεται ἀπὸ τον Νεῖλον ποταμόν,

Γεν. 13,11

καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λὼτ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀπῆρε Λὼτ ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Γεν. 13,11

καὶ ἐπροτίμησεν ὅλην αὐτὴν τὴν περίχωρον του Ἰορδάνου. Επῆρε τα υπάρχοντά του καὶ μετέβη πρὸς ἀνατολὰς. Εἰσι δε εχωρίσθησαν μεταξύ των οἱ δύο αὐτοὶ συγγενεῖς, ὁ θεῖος καὶ ἀνεψιός.

Γεν. 13,12

Ἄβραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῇ Χαναάν, Λὼτ δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις·

Γεν. 13,12

Ο Αβραμ ἐμεινε καὶ κατώκησεν εἰς τὴν γην Χαναάν, ὁ δε Λωτ εἰς μίαν πόλιν πέραν ἀπὸ τα μέρη του Ἰορδάνου καὶ ἐστήσε τὴν σκηνὴν του εἰς τα Σοδομα.

Γεν. 13,13

οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα.

- Γεν. 13,13 Οι άνθρωποι των Σοδόμων ήσαν πάρα πολύ πονηροί και αμαρτωλοί ενώπιον του Θεού.
- Γεν. 13,14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λὼτ ἀπ’ αὐτοῦ· ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου, οὗ νῦν σὺ εἶ, πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν·
- Γεν. 13,14 Αφού ο Λωτ, ιδιοτελῶς σκεπτόμενος, εχωρίσθη από τον Αβραμ, εἶπεν ο Θεός στον πρᾶον και μεγαλόκαρδον Αβραμ· “σῆκωσε τα βλέμματά σου, ἴδε ολόγυρα ἀπὸ τον τόπον ὅπου τώρα ευρίσκεσαι, πρὸς Βορρᾶν και Νοτον, πρὸς Ανατολὰς και Δυσμᾶς,
- Γεν. 13,15 ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὀρᾷς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως αἰῶνος.
- Γεν. 13,15 διότι ὅλην αὐτήν την γην, την οποίαν βλέπεις, θα την δώσω εἰς σε και στους απογόνους σου στους αἰῶνας.
- Γεν. 13,16 καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται.
- Γεν. 13,16 Και θα πληθύνω τους απογόνους σου ὡσάν την ἄμμον της γης. Εάν κανεῖς ημπορὴ να μετρήση την ἄμμον της θαλάσσης θα δυνηθῇ να μετρήση και τους ιδικοὺς σου απογόνους.
- Γεν. 13,17 ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος, ὅτι σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα.
- Γεν. 13,17 Σηκῶ, διόδευσε την χώραν αὐτήν κατὰ μῆκος και κατὰ πλάτος, δια να την γνωρίσης καλά, διότι εἰς σε και στους απογόνους σου θα την δώσω ὡς παντοτεινήν κατοικίαν σας”.
- Γεν. 13,18 καὶ ἀποσκηνώσας Ἀβραμ, ἐλθὼν κατώκησε παρὰ τὴν δρυὶν τὴν Μамβρῆ, ἣ ἦν ἐν Χεβρώμ, καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Γεν. 13,18 Επειτα από αυτά ο Αβραμ εσήκωσε την σκηνήν του, επήρε τα υπάρχοντά του και ελθὼν εγκατεστάθη πλησίον εἰς τὴν δρυὶν Μамβρή, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς τὴν Χεβρών, ἐκεῖ καὶ ἐκτίσε θυσιαστήριον πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου.

ΓΕΝΕΣΙΣ 14

Γεν. 14,1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ, καὶ Ἀριώχ βασιλέως Ἑλλασάρ, Χοδολλογομόρ βασιλεὺς Ἐλάμ καὶ Θαργάλ βασιλεὺς ἐθνῶν

Γεν. 14,1 Τότε βασιλεὺς τῆς Σενναάρ ἦτο ὁ Ἀμαρφάλ, βασιλεὺς τῆς Ἑλλασάρ ἦτο ὁ Ἀριώχ, βασιλεὺς τῆς Ἐλάμ ἦτο ὁ Χοδολλογομόρ καὶ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν ἦτο ὁ Θαργάλ.

Γεν. 14,2 ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλὰ βασιλέως Σοδόμων καὶ μετὰ Βαρσά βασιλέως Γομόρρας καὶ μετὰ Σενναάρ βασιλέως Ἀδαμὰ καὶ μετὰ Συμοβὸρ βασιλέως Σεβωείμ, καὶ βασιλέως Βαλάκ (αὕτη ἐστὶ Σηγώρ).

Γεν. 14,2 Αὐτοὶ ἐκήρυξαν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Βαλλὰ, βασιλέως τῶν Σοδόμων, ἐναντίον τοῦ Βαρσά βασιλέως τῆς Γομόρρας, ἐναντίον Σενναάρ βασιλέως Ἀδαμὰ, ἐναντίον Συμοβὸρ βασιλέως Σεβωείμ καὶ ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῆς Βαλάκ, ἡ ὁποία Βαλάκ εἶναι ἡ ἴδια μετὰ τὴν Σηγώρ,

Γεν. 14,3 πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἀλυκὴν (αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἀλῶν).

Γεν. 14,3 Οἱ πέντε αὐτοὶ βασιλεῖς συνεκεντρώθησαν, μετὰ τὰ στρατεύματά των εἰς τὴν φάραγγα, ἡ ὁποία ἐλέγετο αλμυρά (αὕτη εἶναι ἡ θάλασσα τῶν αλάτων).

Γεν. 14,4 δώδεκα ἔτη αὐτοὶ ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομόρ, τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν.

Γεν. 14,4 Οἱ πέντε αὐτοὶ βασιλεῖς ἐπὶ δώδεκα ἔτη ἦσαν δούλοι τοῦ Χοδολλογομόρ. Κατὰ δὲ τὸ δέκατον τρίτον ἔτος

επανεστάτησαν.

Γεν. 14,5 ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομόρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀσταρῶθ καὶ Καρναῖν, καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς καὶ τοὺς Ὀμμαίους τοὺς ἐν Σαυῇ τῇ πόλει

Γεν. 14,5 Κατὰ το δέκατον τέταρτον ὅμως ἔτος ἐπῆλθεν ἐναντίον αὐτῶν ὁ Χοδολλογομόρ καὶ μαζὴ με αὐτὸν οἱ σύμμαχοί του βασιλεῖς καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τῆς πόλεως Ἀσταρῶθ καὶ Καρναῖν, μαζὴ δὲ με αὐτοὺς καὶ ἄλλα ἔθνη ἰσχυρὰ, τοὺς Ὀμμαίους τῆς πόλεως Σαυή,

Γεν. 14,6 καὶ τοὺς Χορραίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι Σηεῖρ, ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς Φαράν, ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γεν. 14,6 τοὺς Χορραῖους τῶν ὀρέων Σηεῖρ μέχρι τῆς τερεβίνθου τῆς Φαράν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐρημον, εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Χαναάν.

Γεν. 14,7 καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως (αὕτη ἐστὶ Κάδης) καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλήκ καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασονθαμάρ.

Γεν. 14,7 Οἱ τέσσαρες αὐτοὶ πολεμισταὶ βασιλεῖς ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν περιοχὴν Φαράν, ἦλθον εἰς τὴν “Πηγὴν τῆς Κρίσεως”, δηλαδὴ εἰς τὴν Καδης, καὶ ἐκεῖ κατέκοψαν ὅλους τοὺς ἄρχοντας τῶν Ἀμαληκιτῶν καὶ τοὺς Ἀμορραίους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς Ἀσασονθαμάρ, κοντὰ εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν.

Γεν. 14,8 ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόρρας καὶ βασιλεὺς Ἀδαμὰ καὶ βασιλεὺς Σεβωεὶμ καὶ βασιλεὺς Βαλάκ (αὕτη ἐστὶ Σηγώρ) καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἀλυκῇ,

Γεν. 14,8 Τότε οἱ πέντε βασιλεῖς, δηλαδὴ ὁ βασιλεὺς Σοδόμων, ὁ βασιλεὺς Γομόρρας, ὁ βασιλεὺς Ἀδαμὰ, ὁ βασιλεὺς Σεβωεὶμ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαλάκ (αὕτη εἶναι ἡ πόλις Σηγώρ)

εξήλθον και παρετάχθησαν εις την κοιλάδα την αλμυράν,
δια να πολεμήσουν

Γεν. 14,9 πρὸς Χοδολλογομὸρ βασιλέα Ἐλάμ καὶ Θαργάλ βασιλέα
ἐθνῶν καὶ Ἀμαρφάλ βασιλέα Σενναάρ καὶ Ἀριώχ βασιλέα
Ἑλλασάρ, οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε.

Γεν. 14,9 εναντίον των τεσσάρων βασιλέων, ἤτοι εναντίον του
Χοδολλογομὸρ βασιλέως Ελάμ, εναντίον Θαργάλ βασιλέως
των εθνῶν, εναντίον Αμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ και
εναντίον Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ. Οι τέσσαρες αυτοί
τελευταίοι βασιλεῖς αντιπαρατάχθησαν εναντίον των πέντε
βασιλέων.

Γεν. 14,10 ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἀλυκὴ, φρέατα ἀσφάλτου. ἔφυγε δὲ
βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόρρας καὶ ἐνέπεσαν
ἐκεῖ, οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὀρεινὴν ἔφυγον.

Γεν. 14,10 Η αλμυρά εκείνη κοιλάς είχε φρέατα ασφάλτου. Γενομένης
μάχης μεταξύ των αντιπάλων μερῶν ενικήθησαν και
ετράπησαν εις φυγήν ο βασιλεὺς των Σοδόμων και ο
βασιλεὺς της Γομόρρας, οι οποίοι ὁμως ἐνέπεσαν εις τα ἐκεῖ
φρέατα. Οι υπόλοιποι ἔφυγον εις την ορεινήν περιοχὴν.

Γεν. 14,11 ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδόμων καὶ Γομόρρας
καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον.

Γεν. 14,11 Οι νικηταὶ τέσσαρες βασιλεῖς ἐπήραν ὡς λάφυρα ὅλον το
ιππικόν των Σοδόμων και της Γομόρας και ὅλα τα τρόφιμα
αυτῶν και ἔφυγον.

Γεν. 14,12 ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λῶτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀβραμ
καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ ἀπώχοντο· ἦν γὰρ
κατοικῶν ἐν Σοδόμοις.

Γεν. 14,12 Συνέλαβον δε και τον Λωτ, τον υἱὸν του ἀδελφού του
Αβραμ, ἐπήραν και τα υπάρχοντα αὐτοῦ και ἔφυγαν. Αυτό
δε το επαθεν ο Λωτ, διότι κατοικοῦσε εις την περιοχὴν των
Σοδόμων.

Γεν. 14,13 Παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις ἀπήγγειλεν

Ἄβραμ τῷ περάτῃ· αὐτὸς δὲ κατῴκει παρὰ τῇ δρυὶ τῇ
Μαμβρῇ Ἀμορραίου τοῦ ἀδελφοῦ Ἐσχὼλ καὶ τοῦ
ἀδελφοῦ Αὐνάν, οἳ ἦσαν συνωμόται τοῦ Ἄβραμ.

Γεν. 14,13

Ενας δε ἀπὸ τοὺς διασωθέντας ἦλθεν στὸν Ἀβραμ, στὸν
περάτην ὅπως τὸν ὠνόμαζον οἱ ἐντόπιοι, καὶ τοῦ ἀνήγγειλε
τὰ θλιβερά γεγονότα. Ὁ Ἀβραμ κατοικοῦσε τότε κοντὰ εἰς
τὴν δρυν τοῦ Μαμβρῆ τοῦ Ἀμορραίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἐσχὼλ
καὶ τοῦ Αὐνάν, οἱ ὁποῖοι εἶχον συνάψει ἓνα σύμφωνον
φιλίας καὶ συμμαχίας μετὰ τὸν Ἀβραμ.

Γεν. 14,14

ἀκούσας δὲ Ἄβραμ ὅτι ἠχμαλώτεται Λῶτ ὁ ἀδελφιδοῦς
αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ,
τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτῶ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω
αὐτῶν ἕως Δάν.

Γεν. 14,14

Πληροφορηθεὶς ὁ Ἀβραμ ὅτι συνελήφθη αἰχμάλωτος ὁ
ἀνεψιὸς τοῦ Ὁ Λῶτ ἐπεστράτευσε τοὺς δούλους, ποὺ εἶχαν
γεννηθῇ καὶ ἐζοῦσαν στὸν οἶκόν του, τριακοσίους δέκα
οκτῶ ἄνδρας, καὶ κατεδίωξε τοὺς νικητὰς βασιλεῖς μέχρι
τῆς πόλεως Δαν.

Γεν. 14,15

καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως
Χοβά, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ.

Γεν. 14,15

Ἐπέπεσεν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ
δούλοι του, ἐκτύπησε καὶ ἐνίκησεν αὐτοὺς καὶ τοὺς
κατεδίωξεν ἕως εἰς τὴν πόλιν Χοβά, ἣ ὁποία εὐρίσκεται
πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς Δαμασκῆς.

Γεν. 14,16

καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν
ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν.

Γεν. 14,16

Ἐκυρίευσεν ὁ Ἀβραμ ὅλον τὸ ἱππικὸν τῶν Σοδόμων,
ἀπηλευθέρωσε τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Λῶτ μετὰ ὅλα τὰ
ὑπάρχοντά του, μετὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν.

Γεν. 14,17

Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ,

μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ
Χοδολλογομὸρ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς
τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβὺ (τοῦτο ἦν τὸ πεδῖον τῶν
βασιλέων).

Γεν. 14,17 Μετά δε την συντριπτικὴν ἦτταν του Χοδολλογομὸρ και των
συμμάχων του βασιλέων ο Αβραμ ἐπέστρεψε και ἐφθασεν
ἐξω ἀπὸ την Ιερουσαλήμ. Εκεί, εις την κοιλάδα του Σαβὺ
(δηλαδή εις την πεδιάδα των βασιλέων), ἐξήλθε προς
συνάντησίν του ο βασιλεὺς των Σοδόμων.

Γεν. 14,18 καὶ Μελχισεδέκ βασιλεὺς Σαλήμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ
οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου.

Γεν. 14,18 Ο δε Μελχισεδέκ, ο οποίος ἦτο ἱερεὺς του Θεοῦ του
Υψίστου και βασιλεὺς της Ιερουσαλήμ, προσέφερε προς τον
Θεὸν ως ευχαριστήριον θυσίαν δια την νίκην του Αβραμ
ἄρτους και οἶνον.

Γεν. 14,19 καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν· εὐλογημένος Ἄβραμ
τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Γεν. 14,19 Αυτὸς ευλόγησε τον Αβραμ και εἶπεν “ας εἶναι ευλογημένος
ο Αβραμ ἀπὸ τον Θεὸν τον Υψιστον, ο οποίος ἐδημιούργησε
τον ουρανὸν και την γην.

Γεν. 14,20 καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἄβραμ
δεκάτην ἀπὸ πάντων.

Γεν. 14,20 Και δοξασμένος ας εἶναι ο Θεὸς ο Υψιστος, ο οποίος
παρέδωσε υποχειρίους εις σε τους εχθρούς σου”. Ο Αβραμ
ἔδωσε τότε στον Μελχισεδέκ το δέκατον ἀπὸ ὅλα τα
λάφυρα, τα οποία εἶχε κυριεύσει.

Γεν. 14,21 εἶπε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἄβραμ· δός μοι τοὺς
ἄνδρας, τὴν δὲ ἵππον λάβε σεαυτῷ.

Γεν. 14,21 Ο δε βασιλεὺς των Σοδόμων εἶπε προς τον Αβραμ· “δος μου
τους ἄνδρας μου, τους οποίους ἀπηλευθέρωσες, και
κράτησε δια τον εαυτὸν σου το ιππικόν”.

- Γεν. 14,22 εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς τὸν βασιλέα Σοδὸμων· ἐκτενῶ τὴν
χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, ὃς ἔκτισε
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
- Γεν. 14,22 Ἀπήντησε δε Ἀβραμ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Σοδὸμων·
“ἀπλώνω τὸ χέρι μου καὶ ορκίζομαι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν
Ὑψιστον, ὁ οὗτος ἐδημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
- Γεν. 14,23 εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι
ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα
τὸν Ἄβραμ·
- Γεν. 14,23 ὅτι δεν θα πάρω τίποτε, ἀπὸ ὅσα σου ἀνέκουν, ἀπὸ
κλωστήν ἕως σχοινὶ ὑποδήματος, δια να μη εἴπῃς ὅτι ἐγὼ
ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ.
- Γεν. 14,24 πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν
ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ’ ἐμοῦ, Ἐσχὼλ,
Αὐνάν, Μαμβρῆ, οὗτοι λήφονται μερίδα.
- Γεν. 14,24 Θα λάβω μόνον τὰς τροφάς, τὰς ὁποίας κατηνάλωσαν οἱ
δούλοι μου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς. Ἐπίσης
αὐτοὶ που ἐξεστράτευσαν μαζὴ με ἐμέ, οἱ ἄνδρες τοῦ
Ἐσχὼλ, τοῦ Αὐνάν καὶ Μαμβρῆ, θα λάβουν τὴν δικαίαν
μερίδα ἀπὸ τὰ λάφυρα”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 15

- Γεν. 15,1 Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς
Ἄβραμ ἐν ὁράματι, λέγων· μὴ φοβοῦ Ἄβραμ, ἐγὼ
ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα.
- Γεν. 15,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ παρουσιάσθη ὁ Θεὸς με
ὅραμα στὸν Ἀβραμ καὶ τοῦ εἶπε· “Ἀβραμ, μὴ φοβῆσαι· ἐγὼ
σε ὑπερασπίζω πάντοτε· ὁ μισθός σου δια τὴν πίστιν καὶ
δικαιοσύνην σου θα εἶναι πολὺς, πάρα πολὺς”.
- Γεν. 15,2 λέγει δὲ Ἄβραμ· δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ

ἀπολύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱὸς Μασέκ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος Δαμασκὸς Ἐλιέζερ.

Γεν. 15,2 Εἶπε δε ὁ Ἀβραμ· “Δεσπότη Κυριε, τι θα μου δώσης; Εγὼ ἐπειτα ἀπὸ ολίγον ἀποθνήσκω ἄτεκνος. Κληρονόμος μου θα εἶναι ὁ Ελιέζερ, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν Δαμασκόν, ὁ υἱὸς τῆς δούλης μου Μασέκ, ἡ ὁποία ἐγεννήθη στὸν οἶκόν μου”.

Γεν. 15,3 καὶ εἶπεν Ἄβραμ· ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενὴς μου κληρονομήσει μοι.

Γεν. 15,3 Καὶ ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἀβραμ πρὸς τὸν Θεόν· “ναί, Κυριε, ὁ δούλος μου ὁ γεννηθεὶς στὸν οἶκόν μου, αὐτὸς θα με κληρονομήσῃ, διότι εἰς ἐμὲ δὲν ἔδωσες τέκνον”.

Γεν. 15,4 καὶ εὐθύς φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· οὐ κληρονομήσει σε οὗτος, ἀλλ’ ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε.

Γεν. 15,4 Ἀμέσως ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου λέγουσα πρὸς αὐτόν· “ὄχι ! Δὲν θα σε κληρονομήσῃ αὐτός, ἀλλὰ θα σε κληρονομήσῃ ἐκεῖνος που θα γεννηθῇ ἀπὸ σένα”.

Γεν. 15,5 ἐξήγαγε δὲ αὐτόν ἔξω καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς, καὶ εἶπεν· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

Γεν. 15,5 Εβγαλε δε ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραμ ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν καὶ τοῦ εἶπε· “σὴκωσε, λοιπόν, τὸ βλέμμα σου στὸν οὐρανὸν καὶ μέτρησε τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ, εἴ ἢ μπορῇ ποτέ να τα μετρήσῃς”. Καὶ προσέθεσεν ὁ Θεός· “τόσον πολλοὶ θα εἶναι οἱ ἀπόγονοί σου”.

Γεν. 15,6 καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Γεν. 15,6 Ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραμ υλοψύχως στὸν Θεόν καὶ ἡ πίστις τοῦ αὐτῆ ἐθεωρήθη ὡς μεγάλη ἀρετὴ καὶ σύνολον ἀρετῶν.

Γεν. 15,7 εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ ὁ Θεός ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην

κληρονομήσαι.

- Γεν. 15,7 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραμ· “ἐγὼ σε ἐβγαλα ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Χαλδαίων, διὰ νὰ δώσω εἰς σε καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους σου ὡς κληρονομίαν τὴν γῆν αὐτήν”.
- Γεν. 15,8 εἶπε δὲ, Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι ὅτι κληρονομήσω αὐτήν;
- Γεν. 15,8 Εἶπε τότε ὁ Ἀβραμ· “Δεσπότη Κυριε, πὼς ἐγὼ θα πληροφηθῶ σαφῶς καὶ θα ἐννοήσω ὅτι θα κληρονομήσω αὐτήν τὴν χώραν;”
- Γεν. 15,9 εἶπε δὲ αὐτῷ· λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσας καὶ αἶγα τριετίζουσας καὶ κριὸν τριετίζοντα καὶ τρυγὸνα καὶ περιστερὰν.
- Γεν. 15,9 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός· “πάρε δι' ἐμὲ μίαν δάμαλιν τριῶν ἐτῶν, αἶγα ἐπίσης τριῶν ἐτῶν καὶ κριὸν τριῶν ἐτῶν, ἀκόμη δε μίαν τρυγὸνα καὶ μίαν περιστερὰν”.
- Γεν. 15,10 ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διεῖλκεν αὐτὰ μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις, τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε.
- Γεν. 15,10 Ἐπῆρε ὁ Ἀβραμ ὅλα αὐτά, τὰ ἐδιχοτόμησε καὶ ἔθεσε τὰ τεμάχια τὰ μὲν ἀπέναντι τῶν δέ. Τα πτηνὰ ὁμῶς δὲν τὰ ἐδιχοτόμησε.
- Γεν. 15,11 κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν, καὶ συνεκάθησεν αὐτοῖς Ἄβραμ.
- Γεν. 15,11 Εἰς τὰ διχοτομημένα αὐτὰ σώματα τῶν ζώων ἐπέπεσαν με ορμὴν ἀρπακτικὰ ὄρνεα καὶ ὁ Ἀβραμ ἐκάθησε κοντὰ εἰς τὰ διχοτομημένα ἐκεῖνα σώματα, διὰ νὰ διώχνη τὰ ὄρνεα.
- Γεν. 15,12 περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραμ, καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ.
- Γεν. 15,12 Κατὰ δε το ἡλιοβασίλεμμα ἐβυθίσθη ὁ Ἀβραμ εἰς ἔκστασιν καὶ ἓνας σκοτεινὸς μέγας φόβος τὸν κατέλαβεν.
- Γεν. 15,13 καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἀβραμ· γινώσκων γνῶσιν ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ δουλώσουσιν

αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη.

Γεν. 15,13

Εἰς τοιαύτην ψυχολογικὴν κατάστασιν ευρισκόμενος ἤκουσε τὸν Θεὸν νὰ τοῦ λέγῃ· “μάθε καὶ κατανόησε καλὰ ὅτι οἱ ἀπόγονοί σου ἐπὶ τετρακόσια ολόκληρα ἔτη θὰ ζήσουν ὡς ξένοι εἰς ξένην χώραν, οἱ κάτοικοι τῆς οὐσίας θὰ ἔχουν αὐτοὺς ὡς δούλους· θὰ τοὺς ταλαιπωρήσουν καὶ θὰ τοὺς ἐξευτελίσουν ἐπὶ τετρακόσια ἔτη.

Γεν. 15,14

τὸ δὲ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς.

Γεν. 15,14

Τὸ δε ἔθνος, τὸ ὁποῖον θὰ μεταχειρισθῇ τοὺς ἀπογόνους σου ὡς δούλους, θὰ το τιμωρήσω ἐγώ. Μετὰ δε τὰ τετρακόσια αὐτὰ χρόνια οἱ ἀπόγονοί σου θὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ θὰ ἔλθουν ἐδῶ εἰς τὴν Χαναάν με πολλὰ ἀγαθὰ, λαὸς πολὺς.

Γεν. 15,15

σὺ δὲ ἀπελεύση πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεῖς ἐν γῇρα καλῶ.

Γεν. 15,15

Σὺ δε με ἓνα εἰρηνικὸν θάνατον, ἀφοῦ πλέον θὰ ἔχεις φθάσει εἰς ευτυχιαμένα γεράματα, θὰ μεταβῇς στοὺς προπάτοράς σου εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Γεν. 15,16

τετάρτη δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε· οὕτω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν.

Γεν. 15,16

Οἱ ἀπόγονοί σου θὰ ἐπιστρέψουν ἐδῶ ἀπὸ τὴν ξένην χώραν κατὰ τὴν τετάρτην γενεάν. Καὶ τοῦτο, διότι αἱ κακίαι τῶν Ἀμορραίων δεν θὰ ἔχουν φθάσει ἐνωρίτερον στο ἀποκορύφωμά των, διὰ νὰ τιμωρηθοῦν αὐτοὶ ὅπως τοὺς πρέπει”.

Γεν. 15,17

ἐπεὶ δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμὰς, φλόξ ἐγένετο, καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός, αἱ διῆλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.

Γεν. 15,17

Ὅταν δε ὁ ἥλιος ἔδυε, ἤναψε μὴ φλόξ καὶ ἰδοὺ ἐφάνη ἓνα

καμίνι να καπνίζει και λαμπάδες πυρός, αι οποίαι επέρασαν ανάμεσα από τα διχοτομημένα σώματα των ζώων.

Γεν. 15,18 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ Ἀβραμ διαθήκην λέγων· τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου,

Γεν. 15,18 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμε διαθήκην ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραμ καὶ τοῦ ἔδωκε τὴν υπόσχεσιν λέγων· “στους απογόνους σου θα δώσω τὴν χώραν αὐτὴν ἀπὸ τὸν ποταμὸν τῆς Αἰγύπτου ἕως τὸν μεγάλον ποταμὸν τῆς Μεσοποταμίας, τὸν Εὐφράτην.

Γεν. 15,19 τοὺς Κεναίους καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους

Γεν. 15,19 Θα σας δώσω ἐπίσης ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σας τοὺς Κεναίους, τοὺς Κενεζαίους, τοὺς Κεδμωναίους,

Γεν. 15,20 καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ Ῥαφαεὶν καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.

Γεν. 15,20 τοὺς Χετταίους, τοὺς Φερεζαίους, τοὺς Ραφαεὶν, τοὺς Ἀμορραίους, τοὺς Χαναναίους, τοὺς Εὐαίους, τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 16

Γεν. 16,1 Σάρα δὲ γυνὴ Ἀβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ. ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία, ἥ ὄνομα Ἄγαρ.

Γεν. 16,1 Ἡ Σαρα, ἡ σύζυγος τοῦ Ἀβραμ, δὲν ἐγεννοσε τέκνα. Εἰς τὴν υπηρεσίαν αὐτῆς εὐρίσκετο μία δούλη ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Ἀγαρ.

Γεν. 16,2 εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἀβραμ· ἰδοὺ συνέκλεισέ με Κύριος τοῦ μὴ τίκτειν· εἴσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου, ἵνα

τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. ὑπήκουσε δὲ Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας.

Γεν. 16,2 Εἶπε ἡ Σαρα πρὸς τὸν Ἀβραμ· “ἰδοὺ, ὁ Κύριος με ἔχει ἐμποδίσει νὰ συλλάβω καὶ γεννήσω τέκνον. Λοιπὸν, πῆγαινε εἰς τὴν δούλην μου, διὰ νὰ ἀποκτήσω, ἔστω καὶ ἀπὸ αὐτὴν, ἓνα τέκνον”. Ὑπήκουσεν ὁ Ἀβραμ στὸν λόγον αὐτὸν τῆς Σαρᾶς.

Γεν. 16,3 καὶ λαβοῦσα Σάρα ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς παιδίσκη, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Ἄβραμ ἐν γῇ Χαναάν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἀβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα.

Γεν. 16,3 Ἡ Σαρα, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραμ, ἔλαβε τὴν Ἀγαρ τὴν Αἰγυπτίαν δούλην τῆς, δέκα ἔτη μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἀβραμ εἰς τὴν Χαναάν καὶ ἔδωσεν ἐκείνην εἰς αὐτὸν ὡς γυναῖκα.

Γεν. 16,4 καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄγαρ, καὶ συνέλαβε. καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ ἠτιμάρσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς.

Γεν. 16,4 Ὁ Ἀβραμ ἔλαβε τὴν Ἀγαρ, ἡ ὁποία καὶ κατέστη κατόπιν ἐγκυος. Ὅταν ἡ Ἀγαρ εἶδεν ὅτι εἶναι ἐγκυος, υπερηφανεύθη, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε περιφρόνησιν διὰ τὴν κυρίαν τῆς τὴν Σαραν.

Γεν. 16,5 εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ· ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ· ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκη μου εἰς τὸν κόλπον σου, ἰδοῦσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτιμάρσθην ἐναντίον αὐτῆς· κρίναι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Γεν. 16,5 Εἶπε τότε ἡ Σαρα πρὸς τὸν Ἀβραμ· “ἀδικοῦμαι ἀπὸ σέ· ἐγὼ σου ἔδωσα τὴν δούλην μου εἰς τὴν ἀγκάλην σου. Εκείνη δέ, ὅταν εἶδεν ὅτι εἶναι ἐγκυος, υπερηφανεύθη ἐναντίον μου καὶ με περιεφρόνησε. Ὁ Θεὸς ας κρίνῃ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σου, διότι φαίνεται ὅτι συ ἀνέχεσαι αὐτὴν τὴν διαγωγὴν τῆς”.

Γεν. 16,6 εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς Σάραν· ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσὶ σου· χρῶ αὐτῇ ὡς ἂν σοὶ ἀρεστόν ᾦ. καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σάρα, καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου

αὐτῆς.

- Γεν. 16,6 Ο Αβραμ εἶπε τότε πρὸς τὴν Σαραν “ἡ δούλη σου εἶναι εἰς τὰ χέρια σου. Τὴν ἀφῆνω εἰς τὴν διάθεσίν σου. Μεταχειρίσου τὴν, ὅπως σου ἀρέσει”. Ἡ Σαρα ἐταλαιπώρησε τότε καὶ ἐβασάνισε τὴν Ἀγαρ, ἡ ὁποία καὶ ἐδραπέτευσεν ἀπὸ τὴν σκληρὰν κυρίαν τῆς.
- Γεν. 16,7 Εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σούρ.
- Γεν. 16,7 Ἀγγελος ὁμῶς Κυρίου εὗρε τὴν Ἀγαρ περιπλανωμένην εἰς τὴν ἐρημον, πλησίον κάποιας πηγῆς που εὐρίσκετο εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὁδηγοῦσαν πρὸς τὴν ἐρημον Σούρ,
- Γεν. 16,8 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου. Ἄγαρ, παιδίσκη Σάρας, πόθεν ἔρχῃ καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν· ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω.
- Γεν. 16,8 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου· “Ἀγαρ, δούλη τῆς Σάρας, ἀπὸ που ἔρχεσαι καὶ που πηγαίνεις;” Εκείνη ἀπήντησε· “ἐδραπέτευσα ἀπὸ τὴν κυρίαν μου τὴν Σαραν”.
- Γεν. 16,9 εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου· ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς.
- Γεν. 16,9 Εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου· “να ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν κυρίαν σου, να ταπεινωθῇς καὶ να ὑποταχθῇς εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς”.
- Γεν. 16,10 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου· πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους.
- Γεν. 16,10 Καὶ προσέθεσεν ὁ ἄγγελος· “θα πληθύνω πολὺ τοὺς ἀπογόνους σου, τὸσον πολὺ ὥστε λόγῳ τοῦ πλήθους τῶν να μὴ εἶναι δυνατόν να καταμετρηθῶν.
- Γεν. 16,11 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου· ἰδοὺ, σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαήλ, ὅτι ἐπήκουσε Κύριος τῇ ταπεινώσει σου.
- Γεν. 16,11 Σὺ εἶσαι τώρα ἐγκυος, θα γεννήσῃς τέκνον καὶ θα το

ονομάσης Ισμαήλ, διότι Κυριος ο Θεός ήκουσε την δέησίν σου και διετέθη ευμενώς δια σε εξ αιτίας της θλίψεώς σου αυτής.

Γεν. 16,12 οὗτος ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντα, καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ’ αὐτόν, καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει.

Γεν. 16,12 Αυτός δε ο υἱός σου θα εἶναι ἄνθρωπος της υπαίθρου, τραχύς· θα στρέφεται ἐναντίον ὅλων και ὅλοι θα στρέφονται ἐναντίον αὐτοῦ. Αυτός και οι ἀπόγονοί του θα κατοικήσουν ἀπέναντι ὅλων των συγγενῶν των”.

Γεν. 16,13 καὶ ἐκάλεσεν Ἄγαρ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν· σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἐπιδὼν με, ὅτι εἶπε· καὶ γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι.

Γεν. 16,13 Η Αγαρ επεκαλέσθη τότε με σεβασμόν και ευγνωμοσύνην το ὄνομα του Κυρίου, ο οποίος ωμίλει προς αὐτήν, και εἶπε· “συ εἶσαι ο Θεός, ο οποίος ἔρριψες βλέμμα στοργῆς προς ἐμέ την ταλαίπωρον”. Και ωμολόγησεν η Αγαρ· “πράγματι εἶδον ἐνώπιόν μου να φανερώνεται ο Θεός” !

Γεν. 16,14 ἔνεκεν τούτου ἐκάλεσε τὸ φρέαρ Φρέαρ οὗ ἐνώπιον εἶδον· ἰδοὺ ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαράδ.

Γεν. 16,14 Εξ αιτίας του μεγάλου τούτου γεγονότος ωνόμασε το φρέαρ εκείνο “φρέαρ ὅπου εἶδον ἐνώπιόν μου τον Θεόν”. Τούτο ευρίσκεται μεταξύ Καδης και Βαράδ.

Γεν. 16,15 Καὶ ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἀβραμ υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἄγαρ, Ἰσμαήλ.

Γεν. 16,15 Η Αγαρ ἐγέννησε πράγματι, υστέρᾳ ἀπὸ ολίγον, τέκνον στον Αβραμ. Ο δε Αβραμ ωνόμασε το παιδί του, το οποίον του ἐγέννησεν η Αγαρ, με το ὄνομα Ισμαήλ.

Γεν. 16,16 Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοηκονταῆς, ἡνίκα ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἀβραμ τὸν Ἰσμαήλ.

Γεν. 16,16 Ητο δε τότε ο Αβραμ, ὅταν ἐγέννησεν εἰς αὐτόν η Αγαρ τον Ισμαήλ, ἐτῶν ογδοήκοντα ἐξ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 17

- Γεν. 17,1 Ἐγένετο δὲ Ἄβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα, καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμεμπτος,
- Γεν. 17,1 Οταν ο Αβραμ ἐφθασεν εἰς ἡλικίαν ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν, παρουσιάσθη ὁ Κύριος εἰς αὐτόν καὶ τοῦ εἶπεν· “ἐγὼ εἰμαι, ὁ Θεός σου· γίνε εὐάρεστος ἐνώπιόν μου, ἀνεπίληπτος καὶ ἐνάρετος·
- Γεν. 17,2 καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.
- Γεν. 17,2 καὶ θα συνάψω τὴν διαθήκην μου μεταξύ ἐμοῦ καὶ σου καὶ θα πληθύνω τοὺς ἀπογόνους σου πάρα πολὺ”.
- Γεν. 17,3 καὶ ἔπescen Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός λέγων·
- Γεν. 17,3 Γεμάτος ἱερὸν δέος καὶ εὐγνωμοσύνην ὁ Αβραμ ἔπescε πρηνῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε πάλιν καὶ τοῦ εἶπεν·
- Γεν. 17,4 καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔση πατὴρ πλήθους ἐθνῶν,
- Γεν. 17,4 “Ἰδοὺ ἡ συμφωνία καὶ ἡ υπόσχεσίς μου πρὸς σέ· θα γίνῃς γενάρχης πολυαρίθμων ἐθνῶν.
- Γεν. 17,5 καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ’ ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε.
- Γεν. 17,5 Το ὄνομά σου δεν θα εἶναι πλέον Αβραμ, ἀλλὰ θα ὀνομάζεσαι Αβραάμ, διότι σε ἔχω προορίσει ὡς πρόγονον καὶ πατριάρχην πολλῶν λαῶν.
- Γεν. 17,6 καὶ αὐξάνῳ σε σφόδρα σφόδρα καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη,

καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται.

Γεν. 17,6

Θα σε αυξήσω πολύ, πάρα πολύ, θα σε αναδείξω πρόγονον πολλῶν εθνῶν και βασιλεῖς θα προέλθουν ἀπὸ σέ.

Γεν. 17,7

καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναί σου Θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ.

Γεν. 17,7

Και θα στήσω ἔγκυρον και ακατάλυτον την συμφωνίαν και την υπόσχεσίν μου αυτήν και στους απογόνους σου ἔπειτα ἀπὸ σε εις ὅλας τας γενεὰς αὐτῶν· υπόσχεσιν παντοτεινὴν και ἀνέκκλητον ὅτι θα εἶμαι ἰδικὸς σου Θεὸς και Θεὸς των ἔπειτα ἀπὸ σε απογόνων σου.

Γεν. 17,8

καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

Γεν. 17,8

Και θα δώσω εις σε και, ἔπειτα ἀπὸ σε στους απογόνους σου ως αἰωνίαν ιδιοκτησίαν ὅλην αὐτὴν την γην Χαναάν, εις την ὁποίαν τώρα κατοικεῖς ως ξένος· και θα εἶμαι στους απογόνους σου ο Θεὸς των”.

Γεν. 17,9

καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Γεν. 17,9

Εἶπε δε ἀκόμη ο Θεὸς πρὸς τον Αβραάμ· “συ θα φυλάξης την διαθήκην μου αὐτήν, συ και οι ἀπόγονοί σου εις ὅλας τας γενεὰς των.

Γεν. 17,10

καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν,

Γεν. 17,10

Σημεῖον δε και εξωτερικὸν γνώρισμα της συμφωνίας μεταξὺ ἐμοῦ και ὑμῶν και των απογόνων σου ἔπειτα ἀπὸ σέ, εις ὅλας τας γενεὰς αὐτῶν ὅτι θα τηρήσετε την διαθήκην μου

είναι τούτο· Από τώρα και στο εξής θα περιτέμνεται κάθε αρσενικόν τέκνον σας.

Γεν. 17,11 καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.

Γεν. 17,11 Θα περικόψετε τὴν σαρκίνην ακροβυστίαν σας· καὶ τούτο θα εἶναι σημεῖον τῆς συμφωνίας μας μεταξύ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.

Γεν. 17,12 καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ὁ οἰκογενὴς καὶ ὁ ἀργυρώνητος, ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου.

Γεν. 17,12 Καθε ἀρσενικόν παιδί θα περιτέμνεται ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησίν του, κάθε ἀρσενικόν εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σας, ὅπως ἐπίσης θα περιτέμνεται καὶ ὁ δούλος, ὁ ὁποῖος θα ἀγορασθῇ με χρήματα, καὶ τὸ παιδί παντὸς ξένου ὁ ὁποῖος κατοικεῖ μαζὴ σας, ἔστω καὶ ἀν δὲν εἶναι ἀπόγονός σου.

Γεν. 17,13 περιτομῇ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος, καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.

Γεν. 17,13 Θα περιτμηθῇ ὅπως δὴποτε ὁ δούλος, πού ἐγεννήθη εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ὁ δούλος, πού ηγοράσθη με χρήματα. Ἡ περιτομή αὐτῆ τῆς σαρκὸς σας θα εἶναι υποχρέωσις ἀπορρέουσα ἀπὸ τὴν συμφωνίαν μας, ἡ ὁποία θα ἔχη αἰωνίαν ἰσχύν.

Γεν. 17,14 καὶ ἀπερίτμητος ἄρσεν, ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

Γεν. 17,14 Καθε ἀρσενικόν, τοῦ ὁποῖου δὲν περιεκόπη ἡ σαρξ τῆς ακροβυστίας του κατὰ τὴν ὀγδὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του καὶ ἐμείνεν ἀπερίτμητον, θα ἐξολοθρευθῇ ἡ ὑπαρξὶς αὐτῆ ἐκ μέσου τῆς φυλῆς του, διότι κατεφρόνησε

και κατεπάτησε την εντολήν μου”.

Γεν. 17,15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Σάρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Γεν. 17,15 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Θεὸς στον Ἀβραάμ· “ἡ σύζυγός σου ἡ Σαρα δεν θα λέγεται πλέον Σαρα, ἀλλὰ θα ονομάζεται Σαρρα.

Γεν. 17,16 εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.

Γεν. 17,16 Θα εὐλογήσω δε αὐτήν, θα λύσω την ατεκνίαν της και θα δώσω εις σε ἀπὸ αὐτήν τέκνον. Εγὼ δε θα εὐλογήσω αὐτό και θα το ἀναδείξω πατριάρχην ἐθνῶν πολλῶν, και βασιλεῖς ἐθνῶν θα προέλθουν ἀπὸ αὐτό”.

Γεν. 17,17 καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγέλασε καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων· εἰ τῷ ἑκατονταετεί γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν τέξεται;

Γεν. 17,17 Επεσεν ο Ἀβραάμ πρηνὴς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εὐχάρη και εἶπεν ἀπὸ μέσα του· “λοιπὸν εις ηλικίαν ἑκατὸν ἐτῶν θα ἀποκτήσω υἱὸν και ἡ Σαρρα εις ηλικίαν ἐνενήκοντα ἐτῶν θα γεννήσῃ;”

Γεν. 17,18 εἶπε δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν· Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτην ἐναντίον σου.

Γεν. 17,18 Εἶπε δε ο Ἀβραάμ πρὸς τον Θεόν· “ὁ Ἰσμαὴλ εἶναι και αὐτός υἱός μου· ας ζήσῃ και αὐτός ἐνώπιόν σου και με την εὐλογίαν σου”.

Γεν. 17,19 εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεταί σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ Θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ’ αὐτόν.

Γεν. 17,19 Ἀπῆντησεν ὁ Θεὸς πρὸς τον Ἀβραάμ· “ναί· ἰδοὺ ἡ Σαρρα ἡ

σύζυγός σου θα γεννήση προς μεγάλην σου χαράν υιόν και θα ονομάσης αυτόν Ισαάκ, και προς αυτόν εγώ θα συνάψω την διαθήκην μου, διαθήκην αιωνίαν, ότι θα είμαι εις αυτόν και στους απογόνους αυτού ο Θεός των.

Γεν. 17,20

περι δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκα αὐτὸν καὶ αὐξανῶ αὐτόν καὶ πληθυνῶ αὐτόν σφόδρα· δώδεκα ἔθνη γεννήσει καὶ δώσω αὐτόν εἰς ἔθνος μέγα.

Γεν. 17,20

Την δε παράκλησίν σου περί του Ισμαήλ ιδού την ήκουσα και την εδέχθην· τον έχω ευλογήσει και αυτόν. Θα τον αυξήσω και θα τον πληθύνω πολύ· δώδεκα έθνη θα προέλθουν από αυτόν και θα αναδείξω αυτόν γενάρχην μεγάλου λαού.

Γεν. 17,21

τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεταί σοι Σάρρᾱ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν τῷ ἑνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ.

Γεν. 17,21

Αλλά την διαθήκην μου θα συνάψω και θα πραγματοποιήσω προς τον Ισαάκ, τον οποίον θα γεννήση εις σε η Σαρρα την εποχήν αυτήν κατά το επόμενον έτος”.

Γεν. 17,22

συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ Ἀβραάμ.

Γεν. 17,22

Ετελείωσε την ομιλίαν του ο Θεός προς τον Αβραάμ και ανεχώρησεν από αυτόν.

Γεν. 17,23

Καὶ ἔλαβεν Ἀβραάμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραάμ καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός.

Γεν. 17,23

Ο Αβραάμ, την εντολήν του Θεού αμέσως εκτελών, έλαβε τον υιόν του τον Ισμαήλ και όλους τους δούλους, οι οποίοι εγεννήθησαν στον οίκον του, και όλους όσοι ηγοράσθησαν με χρήματα, όλα τα αρσενικά των ανθρώπων, που ήσαν στον οίκον του, και περιέτεμεν αυτούς κατά την ημέραν εκείνην σύμφωνα με την εντολήν, που του είχε δώσει ο

Θεός.

- Γεν. 17,24 Ἀβραὰμ δὲ ἐνενηκονταεννέα ἦν ἐτῶν, ἥνικα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
- Γεν. 17,24 Κατὰ δε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, που περιέκοψεν ὁ Ἀβραάμ καὶ τὴν ἰδικὴν του σαρκίνην ἀκροβυστίαν, ἦτο ἡλικίας ἐνενήκοντα εννέα ἐτῶν.
- Γεν. 17,25 Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦν ἐτῶν δεκατριῶν, ἥνικα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
- Γεν. 17,25 Ὁ δε υἱὸς του ὁ Ἰσμαὴλ ἦτο δέκα τριῶν ἐτῶν, ὅταν ἔλαβε τὴν περιτομὴν.
- Γεν. 17,26 ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετμήθη Ἀβραάμ καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ·
- Γεν. 17,26 Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, που ἔλαβε τὴν ἐντολὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, περιετμήθη ὁ Ἀβραάμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσμαὴλ,
- Γεν. 17,27 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἀλλογενῶν ἐθνῶν, περιέτεμεν αὐτούς.
- Γεν. 17,27 ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου του, οἱ δούλοι οἱ γεννηθέντες στὸν οἶκόν του, οἱ δούλοι οἱ αγορασθέντες ἀπὸ ἄλλους λαοὺς· ὅλους αὐτοὺς περιέτεμεν ὁ Ἀβραάμ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 18

- Γεν. 18,1 Ὦφθη δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς πρὸς τῇ δρυϊ τῇ Μαμβρῇ, καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας.
- Γεν. 18,1 Ἐφανερώθηκε δε ὁ Θεὸς στὸν Ἀβραάμ, που ἦτο κοντὰ εἰς τὴν δρὺν Μαμβρὴ καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του κατὰ τὸν Νότον.
- Γεν. 18,2 ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἰδοὺ τρεῖς

ἄνδρες εἰσπήκισαν ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν
προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν.

Γεν. 18,2 Εσήκωσε τα μάτια του ο Αβραάμ και είδεν αίφνης τρεις
ἄνδρας ορθίους ἀπέναντι του. Αμέσως ετρεξεν εἰς
συνάντησίν των ἀπὸ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του,
προσεκύνησεν αὐτοὺς ἕως στο ἔδαφος.

Γεν. 18,3 καὶ εἶπε· κύριε, εἰ ἄρα εὔρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ
παρέλθῃς τὸν παῖδά σου·

Γεν. 18,3 Και ειπε· “Κυριε, εἰν τυχόν ευρήκα χάριν ενώπιόν σου, σε
παρακαλῶ μὴ καταφρονήσης τὸν δούλον σου·

Γεν. 18,4 ληφθήτω δὴ ὕδωρ, καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν,
καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον·

Γεν. 18,4 ας μου επιτροπή, λοιπόν, να φέρω νερό και οι δούλοί μου να
νίψουν τους πόδας σας, και να δροσισθῇτε κάτω ἀπὸ τὸ
δένδρον.

Γεν. 18,5 καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε, καὶ μετὰ τοῦτο
παρελύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, οὗ ἕνεκεν ἐξεκλίνετε
πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. καὶ εἶπαν· οὕτω ποιήσον, καθὼς
εἶρηκας.

Γεν. 18,5 Εγὼ δε θα ετοιμάσω και θα σας φέρω φαγητόν, δια να
φάγετε, ἔπειτα δε θα συνεχίσετε τὸν δρόμον σας, ἀπὸ τὸν
οποῖον παρεξεκλίνετε ἕως ἐμὲ, τὸν δούλον σας, δια να μου
κάμετε τὴν τιμὴν να σας περιποιηθῶ”. Εκείνοι δε εἶπαν·
“κάμε ὅπως εἶπες”.

Γεν. 18,6 καὶ ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σάρραν καὶ
εἶπεν αὐτῇ· σπεῦσον καὶ φύρασον τρία μέτρα
σεμιδάλεως καὶ ποιήσον ἐγκρυφίας.

Γεν. 18,6 Ετρεξεν ο Αβραάμ εἰς τὴν σκηνὴν, ὅπου εὐρίσκετο ἡ Σαρρα
και τῆς εἶπε· “τρέξε και ζύμωσε τρία μέτρα σιμιγδάλι και
κάμε τὸ λαγάνες εἰς τὴν φωτιά”.

Γεν. 18,7 καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἀβραάμ καὶ ἔλαβεν ἀπαλὸν

μοσχάριον καὶ καλὸν καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό.

Γεν. 18,7 Ετρεξε δε εκεί, που ἔβοσκαν τα βόδια του, ἐπῆρε τρυφερό και παχὺ μοσχάρι και το ἔδωσεν στον υπηρέτην, ο οποίος ἔσπευσε να το ετοιμάσῃ.

Γεν. 18,8 ἔλαβε δὲ βούτυρον, καὶ γάλα, καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε, καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον· αὐτὸς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον.

Γεν. 18,8 Επειτα ἀπὸ ολίγην ὥραν ἔλαβεν ο Αβραάμ βούτυρον και γάλα και το μοσχάρι, το ὁποῖον ἐψησεν ο υπηρέτης, παρέθεσεν αὐτὰ στους ξένους και ἔφαγον. Αὐτὸς δε ἐστέκετο ὀρθίος πλησίον αὐτῶν κάτω ἀπὸ το δένδρον.

Γεν. 18,9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· ποῦ Σάρρᾶ ἡ γυνὴ σου; ὃ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ.

Γεν. 18,9 Εἶπε δε πρὸς αὐτόν ἕνας ἀπὸ τους φιλοξενουμένους· “που εἶναι ἡ γυναῖκα σου ἡ Σαρρα;” Ο δε Αβραάμ ἀπεκρίθη· “ἰδοὺ εὐρίσκεται εἰς τὴν σκηνήν”.

Γεν. 18,10 εἶπε δέ· ἐπαναστρέφων ἤξω πρὸς σέ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἔξει υἱὸν Σάρρᾶ ἡ γυνὴ σου. Σάρρᾶ δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς, οὓσα ὀπισθεν αὐτοῦ.

Γεν. 18,10 Εἶπε δε ο ξένος αὐτὸς πρὸς τον Αβραμ· “ὅταν το ἐπόμενον ἔτος κατὰ τὴν εποχὴν αὐτὴν ἐπιστρέφων ἐλθω πρὸς σέ, ἡ Σαρρα, ἡ σύζυγός σου, θα ἔχῃ τέκνον”. Ἡ δε Σαρρα, εὐρισκομένη εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς πίσω ἀπὸ τον Αβραάμ ἤκουσε τα λόγια αὐτὰ του ξένου.

Γεν. 18,11 Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρᾶ πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν, ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάρρᾶ γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα.

Γεν. 18,11 Ο Αβραάμ και ἡ Σαρρα ἦσαν γέροντες, προχωρημένοι εἰς τα χρόνια, εἰς δε τὴν Σαρραν ἐπαυσαν πλέον να υπάρχουν τα συμπτώματα τῆς γονιμότητος.

Γεν. 18,12 ἐγέλασε δὲ Σάρρᾶ ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα· οὐπω μὲν μοι

- Γεν. 18,12 γέγονεν ἕως τοῦ νῦν, ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος.
Εγέλασε δε ἡ Σαρρα ἀπὸ μέσα της λέγουσα· “μέχρι σήμερα
δεν απέκτησα υἱόν και θα αποκτήσω τώρα ! Αλλωστε ο
σύζυγός μου εἶναι γέρων”.
- Γεν. 18,13 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀβραάμ· τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν
ἐαυτῇ, λέγουσα· ἄρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ
γεγήρακα.
- Γεν. 18,13 Εἶπε δε πρὸς τον Αβραάμ ο ξένος εκείνος, ο οποίος ἦτο ο
Θεός· “διατί ἐγέλασεν ἡ Σαρρα ἀπὸ μέσα της λέγουσα· Θα
γεννήσω πράγματι παιδί; Εγὼ ἔχω πλέον γηράσειν !
- Γεν. 18,14 μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα; εἰς τὸν καιρὸν
τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας· καὶ ἔσται τῇ
Σάρρᾳ υἱός.
- Γεν. 18,14 Μηπως ὑπάρχει τίποτε ἀδύνατον δια τον Θεόν; Λοιπόν, το
επόμενον ἔτος και κατὰ την εποχὴν αὐτὴν θα επιστρέψω εἰς
σέ· και ἡ Σαρρα θα ἔχη παιδί”.
- Γεν. 18,15 ἡρνήσατο δὲ Σάρρα λέγουσα· οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη
γάρ. καὶ εἶπεν αὐτῇ· οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας.
- Γεν. 18,15 Ἡ δε Σαρρα, ἐπειδὴ ἐφοβήθη, ἡρνήθη λέγουσα· “δεν
εγέλασα”. Εἶπεν ὁμως πρὸς αὐτὴν ο Κύριος· “ὄχι !
εγέλασες”.
- Γεν. 18,16 Ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ
πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀβραάμ δὲ
συνεπορεύετο μετ’ αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς.
- Γεν. 18,16 Οἱ φιλοξενούμενοι τρεῖς ἄνδρες ηγγέρθησαν ἀπὸ το τραπέζι,
ἔστρεψαν το πρόσωπόν των πρὸς τα Σοδομα και τα
Γομορρα και ἐπορεύοντο πρὸς αὐτά. Μαζή δε με αὐτοὺς και
προπέμπων αὐτοὺς ἐπορεύετο και ο Αβραάμ.
- Γεν. 18,17 ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· οὐ μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραάμ τοῦ
παιδός μου, ἃ ἐγὼ ποιῶ.
- Γεν. 18,17 Εἶπε δε τότε ο Κύριος· “δεν θα κρύψω ἐγὼ ἀπὸ τον Αβραάμ,
τον δούλον μου, αὐτά, τα οποία θα κάμω.

- Γεν. 18,18 Ἀβραάμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.
- Γεν. 18,18 Ο Αβραάμ θα αναδειχθῇ γενάρχης, πατριάρχης μεγάλου καὶ ισχυροῦ ἔθνους καὶ δι' αὐτοῦ θα λάβουν τὰς θείας ευλογίας ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 18,19 ἦδεν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ φυλάξουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβραάμ πάντα, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.
- Γεν. 18,19 Διότι ἐγὼ ἐγνώριζον ἀπ' ἀρχῆς ὅτι ὁ πιστὸς καὶ ἐνάρετος Αβραάμ θα διδάξῃ τὰ τέκνα του, ἐφ' ὅσον ζῇ, καὶ δι' αὐτῶν τοὺς απογόνους του ποὺ θα γεννηθοῦν υστέρᾳ ἀπ' αὐτόν, νὰ τηροῦν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ ζοῦν δικαιοσύνην καὶ νὰ ἐφαρμόζουν δικαίαν κρίσιν, διὰ νὰ ἀποστείλῃ ὁ Κύριος στὸν Αβραάμ καὶ τοὺς απογόνους αὐτοῦ ὅλα ὅσα του ἔχει υποσχεθῇ”.
- Γεν. 18,20 εἶπε δὲ Κύριος· κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρὸς με, καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.
- Γεν. 18,20 Εἶπε δε ἐν συνεχείᾳ ὁ Κύριος· “κραυγαὶ πολλαὶ ἀπὸ τὰ Σοδομα καὶ τὴν Γομόρραν ἀνέρχονται πρὸς ἐμέ· αἱ ἁμαρτίαι τῶν εἶναι πάρα πολὺ μεγάλαι.
- Γεν. 18,21 καταβὰς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με συντελοῦνται, εἰ δὲ μὴ, ἵνα γινῶ.
- Γεν. 18,21 Θα καταβῶ, λοιπόν, ἐκεῖ, διὰ νὰ ἴδω, ἐὰν πράγματι αἱ ἁμαρτίαι τῶν εἶναι ὅπως αἱ κραυγαὶ ποὺ ἀνέρχονται πρὸς ἐμέ ἢ ὀχι. Ὅπωςδήποτε θέλω νὰ μάθω”!
- Γεν. 18,22 καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραάμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηκὼς ἐναντίον Κυρίου.
- Γεν. 18,22 Δυο δε ἀπὸ τοὺς ξένους αὐτοῦς ἄνδρας ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἦλθαν εἰς τὰ Σοδομα. Ὁ Αβραάμ ἦτο ὀρθίος ἐκεῖ πλησίον τοῦ Κυρίου.

- Γεν. 18,23 καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ εἶπε· μὴ συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής;
- Γεν. 18,23 Επλησίασε τον Κυριον και του εἶπε· “θα κατάστρεψης τάχα τον δίκαιον μαζί με τον ασεβή και θα εἶναι ο δίκαιος εις την αυτὴν θέσιν, ὅπως και ο ασεβής;
- Γεν. 18,24 ἐὰν ὥσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐὰν ὥσιν ἐν αὐτῇ;
- Γεν. 18,24 Εάν ευρίσκονται πενήντα δίκαιοι εις την πόλιν αυτὴν, θα καταστρέψης και αυτούς μαζί με τους πονηρούς; Δεν θα αφήσης ἀθικτον ὅλην την πόλιν ἕνεκα των πεντήκοντα αὐτῶν δικαίων, οι οποίοι θα ευρίσκονται εις αυτὴν;
- Γεν. 18,25 μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. μηδαμῶς· ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν;
- Γεν. 18,25 Ποτέ συ ο δίκαιος Θεός δεν θα κάμης κάτι τέτοιο, να φονεύσης δηλαδή τον δίκαιον μαζί με τον ασεβή, ὥστε να ἔχη ο δίκαιος την αυτὴν τύχην με τον ασεβή. Ποτέ δεν θα κάμης κάτι τέτοιο. Λοιπόν, συ ο δίκαιος κριτὴς ὅλης της οικουμένης δεν θα κάμης και εις την περίστασιν αυτὴν δικαίαν κρίσιν;”
- Γεν. 18 ,26 εἶπε δὲ Κύριος· ἐὰν ὥσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν καὶ πάντα τὸν τόπον δι’ αὐτούς.
- Γεν. 18,26 Απῆντησεν ο Κυριος· “εάν υπάρχουν εις την πόλιν των Σοδόμων πενήντα δίκαιοι, εγὼ χάριν αὐτῶν θα αφήσω ἀθικτον ὅλην την πόλιν και την περιοχὴν αυτῆς”.
- Γεν. 18,27 καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε· νῦν ἡρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου, ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός·
- Γεν. 18,27 Λαβὼν τον λόγον και πάλιν ο Αβραάμ εἶπε· “ἔχω ἤδη αρχίσει να ομιλῶ προς τον Κυριον, αν και εγὼ εἰμαι χῶμα και στάκτη. Επῆτρεψέ μου να ερωτήσω και πάλιν.

- Γεν. 18,28 ἐὰν δὲ ἐλαττωνωθῶσιν οἱ πενήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολείς ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; καὶ εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε.
- Γεν. 18,28 Εἰάν ἐλαττωθούν οἱ πενήντα δίκαιοι εἰς σαράντα πέντε, ἕνεκα τῶν πέντε δικαίων που θα λείπουν, θα καταστρέψης τὴν πόλιν;” Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “δεν θα τὴν καταστρέψω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ σαράντα πέντε δικαίους”.
- Γεν. 18,29 καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; καὶ εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.
- Γεν. 18,29 Ετόλμησεν ὁ Αβραάμ νὰ ομιλήσῃ ἀκόμη πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπε· “ἐὰν εὗρεθούν ἐκεῖ σαράντα δίκαιοι, θα καταστρέψης τὴν πόλιν;” Απήντησεν ὁ Θεός· “δεν θα τὴν καταστρέψω ἕνεκα τῶν τεσσαράκοντα δικαίων”.
- Γεν. 18,30 καὶ εἶπε· μὴ τι κύριε, ἐὰν λαλήσω; ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; καὶ εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα.
- Γεν. 18,30 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Αβραάμ· “μήπως, Κυριε, θα ὀργισθῇς, ἐὰν καὶ πάλιν ομιλήσω; Εἰάν εὗρεθούν ἐκεῖ τριάκοντα δίκαιοι;” Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “πρὸς χάριν αὐτῶν τῶν τριάκοντα δεν θα καταστρέψω τὴν πόλιν”.
- Γεν. 18,31 καὶ εἶπεν· ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον· ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; καὶ εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ εἴκοσι.
- Γεν. 18,31 Εἶπε πάλιν ὁ Αβραάμ· “Ἄς με συγχωρήσῃ ὁ Κύριος ἐπειδὴ ἔχω ἀκόμη κάτι νὰ ἐρωτήσω αὐτόν. Εἰάν εὗρεθούν ἐκεῖ εἴκοσι;” Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· “Καὶ εἴκοσι ἐὰν εὕρω ἐκεῖ, δεν θα καταστρέψω τὴν πόλιν”.
- Γεν. 18,32 καὶ εἶπε· μήτι κύριε, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπας; ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; καὶ εἶπεν· οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα.

- Γεν. 18,32 Εἶπε δε ο Αβραάμ· “Μηπως Κυριε, θα οργισθῆς εναντίον μου εἰάν υποβάλω μίαν ἀκόμη ἐρώτησιν; Εἰάν ευρεθούν ἐκεῖ δέκα;” Ἀπήντησεν ο Θεός· “δεν θα καταστρέψω τὴν πόλιν πρὸς χάριν αὐτῶν τῶν δέκα”.
- Γεν. 18,33 ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἀβραάμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Γεν. 18,33 Οταν δε ἐπαυσε πλέον να ομιλή ο Αβραάμ, ανεχώρησεν ο Θεός· καὶ ο Αβραάμ ἐπανήλθεν στον τόπον του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 19

- Γεν. 19,1 Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἐσπέρας· Ἄωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδόμων. ἰδὼν δὲ Ἄωτ, ἐξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 19,1 Κατὰ δε τὴν ἐσπέραν ἐφθασαν οἱ δύο ἄγγελοι εἰς τὰ Σοδομα. Ὁ Ἄωτ ἐκάθητο κοντὰ εἰς τὴν πύλην τῶν Σοδόμων. Οταν εἶδε τοὺς ξένους, ηγέρθη, ἐπροχώρησεν εἰς συνάντησίν των, τοὺς ἐπροσκύνησε μέχρις ἐδάφους
- Γεν. 19,2 καὶ εἶπεν· ἰδοὺ κύριοι, ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. καὶ εἶπαν· οὐχί, ἀλλ’ ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.
- Γεν. 19,2 καὶ εἶπεν· “ἰδοὺ σας παρακαλῶ, κύριοι, λοξοδρομήσατε στον οἶκον τοῦ δούλου σας να καταλύσετε ἐκεῖ, να πλύνετε τοὺς πόδας σας καὶ ἐνωρίς το πρωῒ συνεχίζετε τὸν δρόμον σας”. Ἐκεῖνοι εἶπον· “ὄχι. Εἰς τὴν πλατείαν, στο ὑπαιθρον θα διανυκτερεύσωμεν”.
- Γεν. 19,3 καὶ κατεβιάζετο αὐτοὺς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον.

- Γεν. 19,3 Ο Λωτ παρακλητικῶς ἐπέεζεν αὐτοὺς, ὥστε ἐκεῖνοι
υπεχώρησαν. Ἐπήγαν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον στὸν οἶκον
του. Ο Λωτ παρέθεσεν εἰς αὐτοὺς δείπνον. Ἐψησεν ἄζυμον
ἄρτον εἰς τὴν φωτιά καὶ ἔφαγον.
- Γεν. 19,4 πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δέ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ
Σοδομίται περικύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως
πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα.
- Γεν. 19,4 Ἀλλὰ πρὶν κοιμηθῶν, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ πονηροὶ
Σοδομίται ἀπὸ τοῦ νεωτέρου ἕως τοῦ γεροντοτέρου, ὅλος ὁ
λαὸς μαζή, περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν τοῦ Λωτ,
- Γεν. 19,5 καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λῶτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν· ποῦ
εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα;
ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς.
- Γεν. 19,5 καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτὴν ἐφῶναζον πρὸς τὸν Λωτ καὶ τοῦ ἔλεγαν·
“ποῦ εἶναι οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ἐσπέραν εἰσῆλθον
στὸ σπίτι σου; Βγάλε τοὺς πρὸς ἡμᾶς ἔξω, διὰ νὰ
ασελήσωμεν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς” !
- Γεν. 19,6 ἐξῆλθε δὲ Λῶτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ
θύραν προσέωξεν ὀπίσω αὐτοῦ.
- Γεν. 19,6 Ἐβγήκεν ὁ Λωτ πρὸς αὐτοὺς ἐμπροσθεν ἀπὸ τῆς θύρας, τὴν
δε θύραν ἐκλείσεν ἀσφαλῶς ὀπίσω ἀπ’ αὐτόν.
- Γεν. 19,7 εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ
πονηρεύσησθε.
- Γεν. 19,7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· “ἀδελφοί, κατ’ οὐδὲνα τρόπον καὶ
λόγον δὲν πρέπει νὰ πραγματοποιήσετε τὸ πονηρὸν τοῦτο.
- Γεν. 19,8 εἰσὶ δὲ μοι δύο θυγατέρες, αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα·
ἐξάξω αὐτὰς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρᾶσθε αὐταῖς, καθὰ ἂν
ἀρέσκη ὑμῖν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ
ποιήσητε ἄδικον, οὗ ἕνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην
τῶν δοκῶν μου.
- Γεν. 19,8 Ἐντὸς τοῦ σπιτιοῦ μου ὑπάρχουν αἱ δύο, θυγατέρες μου,
παρθέναι, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγνώρισαν ἄνδρα. Θα τὰς φέρω

προς σας και χρησιμοποιήσατέ τας, όπως σας αρέσει.
Μονον στους άνδρας αυτούς μη θελήσετε να κάμετε κάτι το
κακόν, διότι εισήλθον υπό την στέγην μου και ως
φιλοξενούμενοι ευρίσκονται υπό την προστασίαν μου”.

Γεν. 19,9

εἶπαν δὲ αὐτῷ· ἀπόστα ἐκεῖ. εἰσῆλθες παροικεῖν· μὴ καὶ
κρίσιν κρίνεις; νῦν οὖν σὲ κακῶσωμεν μᾶλλον ἢ
ἐκείνους. καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λῶτ σφόδρα.
καὶ ἤγγισαν συντρίψαι τὴν θύραν.

Γεν. 19,9

Εκείνοι εξηγριωμένοι ειπόν εις αυτόν· “παραμέρισε από
εκεί και φύγε· ήλθες από άλλην χώραν και μένεις σαν ξένος
μαζή μας. Μηπως θέλεις να γίνης και δικαστής μας; Λοιπόν
τώρα θα κακοποιήσωμεν περισσότερον εσέ παρά εκείνους”.
Ωρμησαν εξηγριωμένοι και χειροδίκουν εναντίον του Λωτ,
τον απωθούσαν βιαίως και επλησίασαν δια να συντρίψουν
την θύραν.

Γεν. 19,10

ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν
Λῶτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ
οἴκου ἀπέκλεισαν·

Γεν. 19,10

Οι δύο άνδρες όμως άπλωσαν τα χέρια των, ετράβηξαν
προς τον εαυτόν των και έβαλαν τον Λωτ στον οίκον και
έκλεισαν ασφαλώς την θύραν του σπιτιού.

Γεν. 19,11

τούς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου
ἐπάταξαν ἐν ἁορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ
παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν.

Γεν. 19,11

Τους δε άνδρας, οι οποίοι ευρίσκοντο εις την θύραν, τους
ετιμώρησαν όλους με τύφλωσιν από μικρού έως μεγάλου
και έτσι εκείνοι απέκαμαν ψάχνοντες να εύρουν την θύραν.

Γεν. 19,12

Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λῶτ· εἰσί σοι ὧδε γαμβροὶ ἢ
υἱοὶ ἢ θυγατέρες; ἢ εἴτις σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει,
ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου·

Γεν. 19,12

Οι δύο ξένοι ειπόν τότε στον Λωτ· μήπως υπάρχουν εδώ εις
την πόλιν αυτήν γαμβροί σου η υιοί σου η θυγατέρες η

κανέναν άλλος ιδικός σου; Παρε τους και βγάλε τους από τον τόπον αυτόν.

Γεν. 19,13 ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν τὸν τόπον τοῦτον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν.

Γεν. 19,13 Διότι ἡμεῖς καταστρέφομεν τὸν τόπον αὐτόν, ἐπειδὴ ἡ κραυγὴ τῶν φοβερῶν ανομιῶν τῶν ἐφθασε μεγάλη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ Κύριος μας ἀπέστειλε νὰ καταστρέψωμεν καὶ νὰ εξαφανίσωμεν ἐξ ολοκλήρου αὐτοὺς καὶ τὸν τόπον τῶν”.

Γεν. 19,14 ἐξῆλθε δὲ Λῶτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν. ἔδοξε δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ.

Γεν. 19,14 Εξῆλθεν ὁ Λωτ ἀπὸ τοῦ σπιτί του, ὡμίλησε πρὸς τοὺς μνηστήρας τῶν θυγατέρων του καὶ τοὺς εἶπε· “σηκωθῆτε ἀμέσως καὶ φύγετε μακριὰ ἀπὸ τὸν τόπον τούτον, διότι ὁ Κύριος θα καταστρέψῃ τὴν πόλιν”. Οἱ γαμβροὶ του ὁμῶς ἐνόμισαν ὅτι ὁ Λωτ ἀστειεύεται μαζὴ τῶν.

Γεν. 19,15 ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο, ἐσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λῶτ λέγοντες· ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου, ἃς ἔχεις, καὶ ἔξελθε, ἵνα μὴ καὶ σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως.

Γεν. 19,15 Κατὰ δε τὰ ἐξημερώματα οἱ δύο ἄγγελοι ἐπῆζον καὶ ἐβίαζαν τὸν Λωτ λέγοντες· “σῆκω ἀμέσως, πάρε τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου καὶ φύγε ἔξω, διὰ νὰ μὴ καταστραφῇς καὶ σὺ μαζὴ με τοὺς ἀμαρτωλοὺς κατοικοὺς αὐτῆς τῆς πόλεως”.

Γεν. 19,16 καὶ ἐταράχθησαν· καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι

Κύριον αὐτοῦ.

Γεν. 19,16

Ο Λωτ και οι περί αὐτόν εταράχθησαν σαν να τα ἔχασαν. Οι ἄγγελοι ἐπήραν τότε το χέρι του Λωτ, το χέρι της γυναίκος του και τα χέρια των δύο θυγατέρων του και τους ὠδήγησαν ἔξω ἀπὸ την πόλιν, διότι ο Κυριος ἐλυπήθη τον Λωτ.

Γεν. 19,17

καὶ ἐγένετο, ἡνίκα ἐξήγαγον αὐτοὺς ἔξω καὶ εἶπαν· σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν· μὴ περιβλέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω, μηδὲ στῆς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ ὄρος σῶζου, μήποτε συμπαλαηθῇς.

Γεν. 19,17

Οταν δε οι ἄγγελοι ἔφερον αὐτοὺς ἔξω ἀπὸ την πόλιν, εἶπαν στον Λωτ και τας τρεις γυναῖκας· “σπεύσε να σώσης την ζωὴν σου, φύγε ἀπὸ την περιοχὴν αὐτήν· οὔτε να στρέψετε το κεφάλι σας εἰς τα ὀπίσω, οὔτε και να σταματήσετε πουθενά εἰς τα περὶχωρα των Σοδόμων. Σπεύσατε στο ἀπέναντι ὄρος, δια να σωθῆτε, διότι ἄλλως ὑπάρχει φόβος να συμπεριληφθῆτε και σεις εἰς την φοβερὰν καταστροφὴν”.

Γεν. 19,18

εἶπε δὲ Λῶτ πρὸς αὐτοὺς· δέομαι κύριε,

Γεν. 19,18

Εἶπε δε ο Λωτ πρὸς ἓνα ἀπὸ αὐτοὺς· “Κυριε, σε παρακαλῶ,

Γεν. 19,19

ἐπειδὴ εὔρεν ὁ παῖς σου ἔλεος ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ’ ἐμὲ τοῦ ζῆν τὴν ψυχὴν μου, ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος, μήποτε καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω.

Γεν. 19,19

αφού ο δούλος σου εὐρήκεν ἔλεος ἀπέναντί σου και ἐδειξες την μεγάλην σου καλωσύνην με το να ενδιαφερθῆς δια την ασφάλειαν της ζωῆς μου, ἐγὼ δεν θα ἡμπορέσω και δεν θα προλάβω να φθάσω στο ὄρος ἐκεῖνο. Φοβούμαι, μήπως με προλάβουν αι ἐπερχόμεναι τιμωρίαι και χάσω την ζωὴν μου.

Γεν. 19,20

ἰδοὺ ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἥ ἐστι μικρά, καὶ ἐκεῖ διασωθῆσομαι· οὐ μικρά ἐστι; καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκέν σου.

- Γεν. 19,20 Ἰδοὺ ἡ πόλις ἐκείνη εὐρίσκεται κοντά· ἐκεῖ ἠμπορῶ νὰ καταφύγω. Μικρά δὲν εἶναι αὐτή ἡ πόλις; Διατί νὰ καταστροφή; Ἐάν μου κάμῃς αὐτὴν τὴν χάριν, θὰ σωθῇ ἡ ζωὴ μου ἀπὸ σέ”.
- Γεν. 19,21 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν, περὶ ἧς ἐλάλησας·
- Γεν. 19,21 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· “ἰδοὺ· ἐθαύμασα εγὼ τὴν καρδίαν σου, ἐδέχθην τὴν παράκλησίν σου καὶ χάρις εἰς αὐτὴν δὲν θὰ καταστρέψω τὴν μικρὰν ἐκείνην πόλιν, διὰ τὴν ὁποίαν με παρεκάλεσες.
- Γεν. 19,22 σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν σε ἐκεῖ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης Σηγῶρ.
- Γεν. 19,22 Λοιπὸν, σπεύσε ἐκεῖ νὰ σωθῇς. Εγὼ δὲν θὰ ἀποστείλω τὴν καταστροφήν, μέχρις ὅτου συ φθάσῃς ἐκεῖ” Διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης “Σηγῶρ”.
- Γεν. 19,23 ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Λῶτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγῶρ,
- Γεν. 19,23 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος εἰς τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ὁ Λῶτ ἐφθασεν ἀσφαλῆς εἰς τὴν Σηγῶρ.
- Γεν. 19,24 καὶ Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρά θεῖον, καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ
- Γεν. 19,24 Καὶ τότε ὁ Κύριος ἔβρεξεν ἐπάνω εἰς τὰ Σοδομα καὶ Γομορρα θειάφι καὶ ἐρρίψεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ φωτιά
- Γεν. 19,25 καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περὶχωρον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς.
- Γεν. 19,25 καὶ κατέστρεψεν αὐτάς τας πόλεις καὶ ὅλην τὴν περὶχωρον καὶ ὅλους τοὺς κατοικοῦντας τῶν πόλεων καὶ κάθε τι, ποὺ ἐβλάστανεν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην.
- Γεν. 19,26 καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐγένετο

στήλη αλός.

- Γεν. 19,26 Η σύζυγος του Λωτ, περίεργος καθώς ήτο και παρά την εντολήν του αγγέλου, έστρεψε την κεφαλήν εις τα οπίσω, δια να ίδη την καταστροφήν· και αμέσως έγινε στήλη άλατος.
- Γεν. 19,27 Ώρθησε δέ Άβραάμ τῷ πρωϊ εἰς τὸν τόπον, οὗ εἰστήκει ἐναντίον Κυρίου.
- Γεν. 19,27 Ο δε Αβραάμ εσηκώθη από τα χαράματα και μετέβη στον τόπον, όπου χθες είχε σταθή ενώπιον του Κυρίου.
- Γεν. 19,28 καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς περιχώρου καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινε φλόξ ἐκ τῆς γῆς, ὥσεὶ ἀτμὶς καμίνου.
- Γεν. 19,28 Προσήλωσε τα βλέμματά του εις τα Σοδομα και Γομορρα και εις την περιοχὴν αὐτῶν και εἶδε· και ἰδοὺ ἀνέβαινεν φλόγα από την γην, ὅπως βγαίνει ο καπνὸς από το καμίνι.
- Γεν. 19,29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι Κύριον πάσας τὰς πόλεις τῆς περιοίκου, ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Άβραάμ καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Λῶτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι Κύριον τὰς πόλεις, ἐν αἷς κατῶκει ἐν αὐταῖς Λῶτ.
- Γεν. 19,29 Όταν ο Θεὸς εἶχε πάρει την ἀπόφασιν να καταστρέψῃ τὰς πόλεις τῆς περιοχῆς ἐκείνης, ἐνδιεφέρθη δια τον Αβραάμ και ἀπεμάκρυνε τον Λωτ ἀπὸ την φοβερὰν ἐκείνην καταστροφήν, ὅτε κατέστρεψε τὰς πόλεις εις τὰς ὁποίας κατοικοῦσε ο Λωτ.
- Γεν. 19,30 Ἀνέβη δὲ Λῶτ ἐκ Σηγῶρ καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγῶρ. καὶ κατῶκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ, αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
- Γεν. 19,30 Ο δε Λωτ ἀνέβη ἀπὸ την Σηγῶρ και ἐκάθησεν στο ὄρος αὐτὸς και αἱ δύο θυγατέρες μαζή του, διότι ἐφοβήθη να κατοικήσῃ μέσα εις την Σηγῶρ. Ἐμεινε δε στο σπήλαιον

αυτός και αι δύο θυγατέρες μαζί του.

Γεν. 19,31 εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν· ὁ πατήρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὥς καθήκει πάσῃ τῇ γῇ·

Γεν. 19,31 Εἶπε δε η μεγαλυτέρα θυγάτηρ εις την μικροτέραν· “ο πατήρ μας είναι ηλικιωμένος και δεν υπάρχει κανείς εις την περιοχὴν, που κατοικοῦμε, ο οποίος να μας νυμφευθῇ, ὅπως γίνεται εις ὅλην την οικουμένην.

Γεν. 19,32 δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα.

Γεν. 19,32 Ελα, λοιπόν, να δώσωμεν κρασί στον πατέρα μας, να κοιμηθῶμεν μαζί του και να αποκτήσωμεν απογόνους ἀπὸ τον πατέρα μας”

Γεν. 19,33 ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι.

Γεν. 19,33 Επότισαν πράγματι τον πατέρα των κατὰ την νύκτα εκείνην με κρασί και η μεγαλυτέρα κόρη εισήλθεν στον κοιτώνα του πατρός της και εκοιμήθη μαζί του κατὰ την νύκτα εκείνη. Αυτός δε δεν αντελήφθη τι ἐκαμεν οὔτε ὅταν εκοιμήθη με την κόρην του οὔτε και ὅταν ἐξύπνησε.

Γεν. 19,34 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν· ἰδοὺ ἐκοιμήθην χθὲς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα.

Γεν. 19,34 Κατὰ δε την ἄλλην ἡμέραν εἶπεν η μεγαλυτέρα προς την νεωτέραν· “ἰδοὺ χθες εκοιμήθην ἐγὼ με τον πατέρα μας. Ας τον ποτίσωμεν κρασί και κατὰ την νύκτα αὐτήν, και συ πῆγαινε και κοιμήσου μαζί με αὐτόν, ὥστε να αποκτήσω

μεν απογόνους από τον πατέρα μας”.

Γεν. 19,35 ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον, καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ οὐκ ἦδεν ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ ἀναστῆναι.

Γεν. 19,35 Επότισαν πράγματι και κατά την νύκτα εκείνην τον πατέρα των οἶνον, τον εμέθυσαν και εισελθούσα η νεωτέρα εκοιμήθη μαζί του. Εκείνος δε δεν αντελήφθη τίποτε ούτε όταν εκοιμήθη με την κόρην του ούτε και όταν εξύπνησε.

Γεν. 19,36 καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Γεν. 19,36 Συνέλαβον δε και αι δύο θυγατέρες από τον πατέρα των τον Λωτ.

Γεν. 19,37 καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ λέγουσα· ἐκ τοῦ πατρὸς μου· οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

Γεν. 19,37 Εγέννησεν η μεγαλύτερα τέκνον και εκάλεσεν αὐτό Μωάβ, λέγουσα· “Από τον πατέρα μου απέκτησα υιόν”. Αυτός έγινε γενάρχης των Μωαβιτών, οι οποίοι και ζουν μέχρι σήμερα.

Γεν. 19,38 ἔτεκε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμάν, λέγουσα· υἱὸς γένους μου· οὗτος πατὴρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

Γεν. 19,38 Εγέννησε δε και η νεωτέρα θυγάτηρ υιόν και έδωσεν εις αὐτόν το όνομα Αμμάν, το οποιόν σημαίνει “αὐτός είναι υιός εκ του γένους μου”. Αυτός είναι γενάρχης των Αμμανιτών έως σήμεραν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 20

Γεν. 20,1 Καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβραάμ εἰ γῆν πρὸς λίβα καὶ

ῥηκεν ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Σούρ. καὶ παρώκησεν ἐν Γεράροις.

Γεν. 20,1

Ἀπὸ τὴν Βαιθήλ ἐξεκίνησεν ὁ Ἀβραάμ πρὸς, Νοτον καὶ κατεσκήνωσε μεταξύ Καδης καὶ τῆς ἐρήμου Σούρ. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐγκατεστάθη προσωρινῶς εἰς Γέραρα.

Γεν. 20,2

εἶπε δὲ Ἀβραάμ περὶ Σάρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀδελφή μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστί, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτήν. ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ, βασιλεὺς Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν.

Γεν. 20,2

Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ περὶ τῆς γυναικὸς τοῦ τῆς Σαρρας πρὸς τοὺς κατοικοὺς τῆς περιοχῆς ὅτι εἶναι ἀδελφή του. Ἐφοβήθη νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι σύζυγός του, μήπως τυχόν καὶ ἐξ αἰτίας τῆς τὸν φονεύσουν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐκείνης. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Γεράρων, ὁ Ἀβιμέλεχ, ἐστείλεν ἀνθρώπους καὶ ἔλαβε τὴν Σαρραν, διὰ νὰ τὴν ἔχῃ ὡς συζυγὸν του.

Γεν. 20,3

καὶ εἰσῆλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν· ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς, ἥς ἔλαβες, αὕτη δὲ ἐστὶ συνωκηῖα ἀνδρὶ.

Γεν. 20,3

Ὁ Θεὸς ὁμῶς παρουσιάσθη στὸν Ἀβιμέλεχ κατὰ τὴν νύκτα στὸ ὄνειρόν του καὶ τοῦ εἶπε· “ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις ἐξ αἰτίας τῆς γυναικὸς, τὴν ὁποῖαν ἔλαβες, διότι αὕτη εἶναι σύζυγος ἄλλου ἀνδρός, τοῦ Ἀβραάμ”.

Γεν. 20,4

Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἤψατο αὐτῆς καὶ εἶπε· Κύριε, ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς;

Γεν. 20,4

Ὁ Ἀβιμέλεχ δὲν ἤγγισεν αὐτήν καὶ εἶπε· “Κυριε, θα τιμωρήσῃς με θάνατον δικαίους ἀνθρώπους ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνοίας τῶν;

Γεν. 20,5

οὐκ αὐτός μοι εἶπεν, ἀδελφή μου ἐστί; καὶ αὕτη μοι εἶπεν, ἀδελφός μου ἐστίν; ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο.

Γεν. 20,5

Δεν μοι εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Ἀβραάμ ὅτι ἡ Σαρρα εἶναι ἀδελφή

του; Και αυτή δεν μου είπε ότι εκείνος είναι αδελφός της; Επομένως εγώ με καθάραν καρδίαν και με δικαίας τας χείρας ηθέλησα να λάβω αυτήν ως σύζυγον”.

Γεν. 20,6 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς καθ’ ὕπνον· κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην σου τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ· ἔνεκα τούτου οὐκ ἀφήκᾳ σε ἄψασθαι αὐτῆς.

Γεν. 20,6 Εἶπε δε ο Θεός προς αὐτόν κατά τον ὕπνον του· “και εγώ κατενόησα ὅτι με καθάραν καρδίαν ἔκαμες αὐτό, σε ελυπήθηκα και σε ἐπρόλαβα, ὥστε να μη αμαρτήσης ἐνώπιόν μου. Δια τούτο και δεν σε ἀφήκα να ἐγγίσης την Σαρραν.

Γεν. 20,7 νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι προφήτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ· εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνώσῃ ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα τὰ σά.

Γεν. 20,7 Και τώρα ἀπόδωσε την γυναῖκα στον σύζυγόν της τον Αβραάμ, διότι εἶναι προφήτης και θα προσευχηθῇ υπέρ σου και θα σου χαρισθῇ η ζωη. Εάν δε τυχόν και δεν την ἐπιστρέψης εἰς αὐτόν, μάθε ὅτι θα ἀποθάνῃς και συ και ὅλοι οἱ ἰδικοί σου”.

Γεν. 20,8 καὶ ὥρθρισεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωῒ καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν, ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα.

Γεν. 20,8 Ταραγμένος ο Αβιμέλεχ ἐσηκώθη πολὺ πρωῒ, ἐκάλεσεν ὅλους τους δούλους του, ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς ὅλα ὅσα του εἶπεν ο Θεός και ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κατελήφθησαν ἀπὸ φόβον μεγάλον.

Γεν. 20,9 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μήτι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ’ ἐμέ και ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἀμαρτίαν μεγάλην; ἔργον, ὃ οὐδεὶς ποιήσῃ, πεποίηκάς μοι.

- Γεν. 20,9 Εκάλεσε δε τον Αβραάμ και του είπε· “τι είναι αυτό που μας έκαμες; Μηπως επταίσαμεν εις κάτι απέναντί σου και ηθέλησες να φέρης επάνω εις την κεφαλήν μου και εις την βασιλείαν μου αμαρτίαν και ενοχήν μεγάλην; Εκαμες απέναντί μου έργον, το οποίον κανείς ποτέ δεν επιτρέπεται να κάμη”.
- Γεν. 20,10 εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ· τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο;
- Γεν. 20,10 Εἶπε δε ἀκόμη ο Αβιμέλεχ στον Αβραάμ· “εις τι αποβλέπων έκαμες τούτο;”
- Γεν. 20,11 εἶπε δὲ Ἀβραάμ· εἶπα γάρ, ἄρα οὐκ ἔστι θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς γυναικός μου.
- Γεν. 20,11 Απήντησεν ο Αβραάμ· “το έκαμα, διότι είπα· Δεν υπάρχει ευσεβεία και φόβος Θεού στον τόπον αυτόν. Θα με φονεύσουν ένεκα της γυναικός δια να πάρουν αυτήν ως σύζυγόν των.
- Γεν. 20,12 καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μου ἐστὶν ἐκ πατρός, ἀλλ’ οὐκ ἐκ μητρός· ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα.
- Γεν. 20,12 Αλλωστε είναι πράγματι αδελφή μου εκ πατρός αλλ' όχι εκ μητρός. Δι' αυτό και την επήρα ως σύζυγόν μου.
- Γεν. 20,13 ἐγένετο δέ, ἡνίκα ἐξήγαγέ με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ εἶπα αὐτῇ· ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις εἰς ἐμέ, εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ, εἰπὼν ἐμέ, ὅτι ἀδελφός μου ἐστίν.
- Γεν. 20,13 Όταν δε ο Θεός με διέταξε να φύγω από τον πατρικόν μου οίκον, είπα εις αυτήν· Αυτήν την δικαίαν αξίωσα έχω από σέ· εις κάθε τόπον, όπου θα εισερχώμεθα να λέγης δι' εμέ ότι είμαι αδελφός σου”.
- Γεν. 20,14 ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ χίλια δίδραχμα καὶ πρόβατα καὶ μὸσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
- Γεν. 20,14 Επήρεν ο Αβιμέλεχ χίλια δίδραχμα και πρόβατα και

μοσχάρια και δούλους και δούλας και έδωσεν αυτά ως δώρα στον Αβραάμ. Επέστρεψε δε εις αυτόν και την Σαρραν την σύζυγόν του.

Γεν. 20,15 καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ· ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου· οὗ ἔάν σοι ἀρέσκη, κατοίκει.

Γεν. 20,15 Εἶπεν ἀκόμη ο Αβιμέλεχ στον Αβραάμ· “ἰδοὺ ἡ χώρα μου εἶναι ἐνώπιόν σου. Οπου σου ἀρέσει, εἶσαι ἐλεύθερος να κατοικῆς”.

Γεν. 20,16 τῇ δὲ Σάρρᾳ εἶπεν· ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα ἔσται σοι εἰς τὴν τιμὴ τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σοῦ· καὶ πάντα ἀλήθευσον.

Γεν. 20,16 Εἰς δε την Σαρραν εἶπεν· “ἰδοὺ ἔδωσα χίλια δίδραχμα στον ἀδελφόν σου. Αυτὰ εἶναι το ἀντίτιμον δια την εντροπήν, την ὁποίαν ἐδοκίμασες συ και αι ἀκόλουθοί σου ἐξ αιτίας μου. Ἀλλά στο ἐξῆς να λέγῃς την ἀλήθειαν πάντοτε”.

Γεν. 20,17 προσηύξατο δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰάσατο ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ, καὶ ἔτεκον·

Γεν. 20,17 Επειδὴ δε ἡ οἰκογένεια του Αβιμέλεχ εἶχε προσβληθῇ ἀπὸ δυστοκίαν, προσηυχῆθη ο Αβραάμ πρὸς τον Θεόν, και εθεράπευσεν ο Θεός τον Αβιμέλεχ και την γυναῖκα αὐτοῦ και τας δούλας αὐτοῦ ἀπὸ την δυστοκίαν και ἐγεννούσαν χωρὶς δυσκολίαν.

Γεν. 20,18 ὅτι συγκλείων συνέκλεισε Κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ἕνεκεν Σάρρας τῆς γυναικὸς Ἀβραάμ.

Γεν. 20,18 Διότι ο Θεός εἶχε κλείσει ἀπολύτως πᾶσαν μήτραν πρὸς τοκετόν στον οἶκον του Αβιμέλεχ ἐξ αιτίας της Σαρρας της γυναικὸς Αβραάμ, την ὁποίαν ἐκεῖνος ηθέλησεν ὡς σύζυγόν του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 21

- Γεν. 21,1 Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπε, καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησε,
- Γεν. 21,1 Ο πανάγαθος Κυριος επεσκεψθη εν τη αγαθότητι αουτου την Σαρραν, καθως ειχεν ειπει, και εξεπληρωσε την υποσχεσιν του προς αυτην.
- Γεν. 21,2 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος.
- Γεν. 21,2 Και η Σαρρα κατέστη ἐγκυος και ἐγέννησεν στον Αβραάμ υἱὸν κατὰ τον καιρὸν, που εἶχεν υποσχεθῇ εἰς αὐτὸν ο Θεός.
- Γεν. 21,3 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ.
- Γεν. 21,3 Ωνόμασε δε ο Αβραάμ τον υἱὸν του αὐτόν, τον οποιον του ἐγέννησεν η Σαρρα, Ισαάκ.
- Γεν. 21,4 περιέτεμε δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.
- Γεν. 21,4 Τον περιέταμε δε κατὰ την ογδὴν ἡμέραν ἀπὸ της γεννήσεώς του σύμφωνα με την εντολήν, που εἶχε δώσει εἰς αὐτόν ο Θεός.
- Γεν. 21,5 καὶ Ἀβραάμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
- Γεν. 21,5 Οταν δε ἀπέκτησεν ο Αβραάμ τον υἱὸν του τον Ισαάκ, ἦτο ηλικίας ἑκατὸν ἐτῶν.
- Γεν. 21,6 εἶπε δὲ Σάρρα· γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι.
- Γεν. 21,6 Γεμάτη δε χαρὰν η Σαρρα εἶπε· “χαρὰ και γέλοιο μου ἔδωσεν ο Κυριος. Και ὁποιος ἀκόμη ἀκούσῃ το γεγονὸς αὐτό, ἀσφαλῶς θα χαρὴ μαζὴ με ἐμέ.
- Γεν. 21,7 καὶ εἶπε· τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα; ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου.

Γεν. 21,7	Ποιός τώρα θα αναγγείλη στον Αβραάμ, ότι θηλάζει η Σαρρα παιδίον; Οτι εγέννησα τέκνον εις τα γεράματά μου;”
Γεν. 21,8	Καὶ ηὔξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη, καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ἥ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
Γεν. 21,8	Το παιδίον εμεγάλωσε και εις ηλικίαν δύο περίπου ετών απεγαλακτίσθη. Κατά δε την ημέραν του απογαλακτισμού του ωργάνωσεν ο Αβραάμ εορτήν και παρέθεσε συμπάσιον, σύμφωνα με τα έθιμα της εποχής εκείνης.
Γεν. 21,9	ἰδοῦσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραάμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς·
Γεν. 21,9	Η Σαρρα όμως, όταν είδε το παιδί της τον Ισαάκ να παίζει με τον Ισμαήλ, το παιδί του Αβραάμ και της Αγαρ της Αιγυπτίας, εστενοχωρήθη. Εθεώρησε το γεγονός υποτιμητικόν δια το παιδί της, τον “υιόν της επαγγελίας”.
Γεν. 21,10	καὶ εἶπε τῷ Ἀβραάμ· ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαὰκ.
Γεν. 21,10	Και εἶπεν στον Αβραάμ· “διώξε αυτήν την δούλην και το παιδί της μαζί με αυτήν. Διότι κατ' ουδένα τρόπον και λόγον δεν πρέπει ο υιός αυτής της δούλης να κληρονομήση μαζί με το παιδί μου τον Ισαάκ”.
Γεν. 21,11	σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
Γεν. 21,11	Βαρὺς πολὺ και οδυνηρὸς εφάνη στον Αβραάμ ο λόγος αυτός της Σαρρας δια τον υιόν του τον Ισμαήλ.
Γεν. 21,12	εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· μὴ σκληρὸν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ἂν ὅσα εἶπη σοι Σάρρα, ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς, ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
Γεν. 21,12	Εἶπεν όμως ο Θεός στον Αβραάμ· “μη θεωρήσ τον λόγον

αυτὸν τῆς Σαρρας ἐναντίον τοῦ παιδιοῦ σου καὶ τῆς δούλης σου ὡς σκληρόν. Τουναντίον ὅσα θὰ σου εἴπῃ ἡ Σαρρα νὰ τὰ ἀκούσῃς, διότι σύμφωνα μετὰ τὴν ἰδικήν μου δούλην οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσαάκ θὰ ἀναγνωρισθοῦν κυρίως ὡς ἀπόγονοι ἰδικοὶ σου.

Γεν. 21,13 καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα σὸν ἐστίν.

Γεν. 21,13 Ὡς πρὸς δε τὸν υἱὸν τῆς δούλης σου θὰ φροντίσω ἐγώ. Θὰ τὸν ἀναδείξω γενάρχην μεγάλου λαοῦ, διότι εἶναι καὶ αὐτὸς ἰδικόν σου τέκνον”.

Γεν. 21,14 ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἄσκον ὕδατος καὶ ἔδωκε τῇ Ἄγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

Γεν. 21,14 Ἐπεὶ ἀπὸ τῆς ἐντολῆς αὐτῆς τοῦ Θεοῦ ἠγέρθη ὁ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ, ἐπῆρεν ἄρτους καὶ ἓνα ἀσκὸν γεμάτον νερό, ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὴν Ἀγαρ, ἔβαλε τὸ παιδί τῆς στοὺς ὤμους τῆς καὶ τὴν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τῆς κατασκηνώσεως ἐκείνης. Ἡ δὲ Ἀγαρ ἀναχωρήσασα περιεπλανᾶτο εἰς τὴν ἔρημον περιοχὴν, νοτίως τῆς Χαναάν, ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

Γεν. 21,15 ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης.

Γεν. 21,15 Κατὰ τὴν πολὺωρον πεζοπορίαν τῆς ἐξηντλήθη τὸ ὕδωρ τοῦ ἀσκοῦ, τοὺς εἰσάγειν ἡ δίψα καὶ αὐτὴ ἔρριψε τὸ παιδίον κάτω ἀπὸ ἓνα ἐλάτον, διὰ νὰ ἀποθάνῃ ἐκεῖ.

Γεν. 21,16 ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὥσπερ τόξου βολήν· εἶπε γάρ, οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου. καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ, ἀναβοῶσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν.

Γεν. 21,16 Ἀπομακρυνθεῖσα δὲ ἀπὸ ἐκεῖ ἐκάθισαν ἀπέναντι αὐτοῦ

μακράν, όσον ημπορεί να ρίψη κανείς με το τόξον του ένα βέλος· διότι είπε· “δεν αντέχω να ίδω τον θάνατον του παιδιού μου”. Εκάθησε λοιπόν απέναντί του. Το δε παιδίον εφώναξε και έκλαυσε.

Γεν. 21,17 εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Θεοῦ τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἐστὶν Ἄγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε γὰρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐστίν.

Γεν. 21,17 Ο Θεός ήκουσε το γοερόν κλάμα του παιδιού από τον τόπον, όπου αυτό ευρίσκετο, και άγγελος από τον ουρανόν εκάλεσε την Αγαρ και της είπε· “Αγαρ, τι συμβαίνει; Μη φοβήσαι· εισήκουσεν ο Θεός την φωνήν του παιδιού, το οποίον ευρίσκεται σαν πεταμένο στον τόπον αυτόν.

Γεν. 21,18 ἀνάστηθι καὶ λαβὲ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τῇ χειρὶ σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό.

Γεν. 21,18 Σηκω, πάρε το παιδί σου και κράτησέ το με στοργήν και εμπιστοσύνην από το χέρι, διότι εγώ θα το αναδείξω γενάρχην έθνους”.

Γεν. 21,19 καὶ ἀνέωξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔπλησε τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον.

Γεν. 21,19 Και αμέσως ο Θεός ήνοιξε τα μάτια της Αγαρ και είδεν αυτή εκεί πλησίον πηγής, που ανέβλυζε δροσερόν ύδωρ. Επήγεν εκεί, εγέμισε τον ασκόν με νερό και επότισε το παιδί της.

Γεν. 21,20 καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ηὔξήθη. καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐγένετο δὲ τοξότης.

Γεν. 21,20 Ο δε Θεός ήτο συμπαραστάτης και βοηθός του παιδιού, το οποίον εμεγάλωσεν, εγκατεστάθη εις την έρημον αυτήν και έγινε τοξότης.

Γεν. 21,21 καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Φαράν, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

- Γεν. 21,21 Εγκατεστάθη εις την ἔρημον, ἡ ὁποία λέγεται Φαράν. Ἡ δε μητέρα του ἐδιάλεξε δι' αὐτόν γυναῖκα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τὴν ὁποίαν καὶ του ἔδωσεν ὡς σύζυγον.
- Γεν. 21,22 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ καὶ Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ λέγων· ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πάσιν, οἷς ἐὰν ποιῇς·
- Γεν. 21,22 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Αβιμέλεχ συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν νυμφαγωγὸν τοῦ Οχοζάθ καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον τῆς στρατίας τοῦ Φιχὸλ, ἐπεσκέφθη τὸν Αβραάμ καὶ τοῦ εἶπε· “γνωρίζω ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μαζὴ σου καὶ εὐλογεῖ κάθε τι που κάμνεις.
- Γεν. 21,23 νῦν οὖν ὁμοσὸν μοι τὸν Θεόν, μὴ ἀδικήσῃς με μηδὲ τὸ σπέρμα μου, μηδὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην, ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ, ἣ σὺ παρώκησας ἐν αὐτῇ.
- Γεν. 21,23 Τώρα λοιπὸν ὀρκίσου μοι στὸν Θεόν, ὅτι δεν θα κάμῃς ποτὲ τίποτε κακὸν καὶ ἀδίκον οὔτε ἐναντίον μου οὔτε ἐναντίον τῶν ἀπογόνων μου οὔτε εἰς βάρος τοῦ καλοῦ ὀνόματός μου. Ἀλλὰ, ὅπως ἐγὼ ἐφάνηκα δίκαιος καὶ καλὸς ἀπέναντί σου, κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ συ θα φανῇς καλὸς πρὸς ἐμέ καὶ πρὸς τὴν χώραν αὐτήν, ὅπου προσωρινῶς ἐμείνες”.
- Γεν. 21,24 καὶ εἶπεν Ἀβραάμ· ἐγὼ ὁμοῦμαι.
- Γεν. 21,24 Ὁ δε Αβραάμ εἶπε· “ναί, ἐγὼ ὀρκίζομαι ὅτι δέχομαι τὴν πρότασίν σου καὶ θα φερθῶ, ὅπως μου ζητεῖς”.
- Γεν. 21,25 καὶ ἤλεγξεν Ἀβραάμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος, ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ.
- Γεν. 21,25 Με τὴν ευκαιρίαν δε τῆς συναντήσεως αὐτῆς ὁ Αβραάμ παρεπονέθη πρὸς τὸν Αβιμέλεχ διὰ τὰ φρέατα, τὰ ὁποῖα, ἐνῶ τα εἶχεν ἀνοίξει ὁ Αβραάμ, τα ἥρπασαν οἱ ὑπηρέται τοῦ Αβιμέλεχ.
- Γεν. 21,,26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ· οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ

ῥῆμα τοῦτο, οὐδὲ σύ μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα, ἀλλ' ἡ σήμερον.

Γεν. 21,26 Ἀπήντησεν ὁ Αβιμέλεχ στὸν Αβραάμ καὶ εἶπε· “δεν ἐπληροφορήθην ποιὸς ἔκαμε τὴν κακὴν αὐτὴν πράξιν· οὔτε συ μου ἔκαμες λόγον δι' αὐτὴν οὔτε ἐγὼ ἀπὸ κανέναν ἄλλον ἤκουσα. Πρώτην φορὰν τὴν πληροφοροῦμαι σήμερον”. Καὶ διέταξε νὰ ἀποδοθοῦν τὰ φρέατα στὸν Αβραάμ.

Γεν. 21,27 καὶ ἔλαβεν Ἀβραάμ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ, καὶ διέθεντο ἀμφοτέρωτεροι διαθήκην.

Γεν. 21,27 Ἐλήρε τότε ὁ Αβραάμ ἀπὸ τὰ ποιμνιά του πρόβατα καὶ μοσχάρια καὶ τὰ ἔδωκεν ὡς δῶρον ἀγάπης στὸν Αβιμέλεχ. Οἱ δύο τῶν δε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνήψαν σύμφωνον ἀμοιβαίας φιλίας.

Γεν. 21,28 καὶ ἔστησεν Ἀβραάμ ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας.

Γεν. 21,28 Ὁ Αβραάμ ἐν συνεχείᾳ ἐξεχώρισεν ἑπτὰ ἀμνάδας ἰδιαιτέρως διὰ τὸν Αβιμέλεχ.

Γεν. 21,29 καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Αβραάμ· τί εἰσὶν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων, ἃς ἔστησας μόνας;

Γεν. 21,29 Ὁ Αβιμέλεχ τὸν ἠρώτησε· “τι σημαίνουν τὰ ἑπτὰ αὐτὰ θηλυκὰ ἀρνιά τὰ ὁποῖα ἐξεχώρισες ἰδιαιτέρως;”

Γεν. 21,30 καὶ εἶπεν Ἀβραάμ, ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας λήψῃ παρ' ἐμοῦ, ἵνα ᾧσί μοι εἰς μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ ὥρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο.

Γεν. 21,30 Ὁ Αβραάμ τότε τοῦ εἶπε· “τὰς ἑπτὰ αὐτὰς ἀμνάδας θὰ τὰς πάρῃς ἐκ μέρους μου, διὰ νὰ εἶναι μάρτυρες καὶ νὰ σου υπενθυμίζουν ὅτι ἐγὼ ἠνοιξα τούτο τὸ φρέαρ.”

Γεν. 21,31 διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Φρέαρ ὀρκισμοῦ, ὅτι ἐκεῖ ὥμοσαν ἀμφοτέρωτεροι.

Γεν. 21,31 Ἐξ αἰτίας δε αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ὠνόμασεν ὁ Αβραάμ τὸν τόπον ἐκεῖνον Βηρσαβεέ δηλαδὴ “Φρέαρ τοῦ ὀρκου”, ἐπειδὴ ἐκεῖ ὠρκίσθησαν οἱ δύο τῶν.

Γεν. 21,32 καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὀρκισμοῦ.

ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ καὶ Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ
καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστάτητος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιεῖμ.

Γεν. 21,32 Ἐκλείσαν συμφωνίαν μεταξύ των ἐκεῖ στο φρέαρ του ὄρκου.
Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ηγέρθησαν ὁ Αβιμέλεχ, ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ
Οχοζάθ, ὁ ἀρχιστράτηγος των δυνάμεων τοῦ Φιχὸλ καὶ
ἐπανήλθον εἰς τὴν χώραν των Φιλισταίων.

Γεν. 21,33 καὶ ἐφύτευσεν Ἀβραὰμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ
ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, Θεὸς
αἰώνιος.

Γεν. 21,33 Ὁ Αβραάμ, εἰς πιστοποιήσιν καὶ ἀνάμνησιν, ἐφύτευσε
δένδρα στον ἀγρὸν πλησίον τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ
ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, “Θεὸς αἰώνιος”.

Γεν. 21,34 παρώκησε δὲ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιεῖμ ἡμέρας
πολλὰς.

Γεν. 21,34 Κατώκησε δε εἰς τὴν χώραν αὐτὴν των Φιλισταίων ὁ
Αβραάμ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον.

ΓΕΝΕΣΙΣ 22

Γεν. 22,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ Θεὸς ἐπείρασε τὸν
Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν·
ἰδοὺ ἐγώ.

Γεν. 22,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, υπέβαλεν ὁ Θεὸς εἰς
δοκιμασίαν τὸν Αβραάμ καὶ τοῦ εἶπεν· “Αβραάμ, Αβραάμ” !
Εκεῖνος ἀπήντησε· “ἰδοὺ ἐγώ, Κυριε, εἶμαι παρὼν”.

Γεν. 22,2 καὶ εἶπε· λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν
ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν
ὕψηλὴν καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ’
ἐν τῶν ὀρέων, ὧν ἂν σοι εἴπω.

- Γεν. 22,2 Του εἶπε δε ὁ Θεός· “πάρε το παιδί σου το ἀγαπημένο, τον Ἰσαάκ, τον ὁποῖον τόσο πολύ ἐνεις ἀγαπήσει, πήγαινε μαζί με αὐτόν εἰς την υψηλήν περιοχὴν καὶ πρόσφερε τον ὁλοκαύτωμα ἐπάνω εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς λόφους ἐκείνους που ἐγὼ θα σου εἰπῶ”.
- Γεν. 22,3 ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωῒ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μεθ’ ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.
- Γεν. 22,3 Πειθαρχικὸς ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, εσηκώθη ἀμέσως τὸ πρωῒ, εσαμάρωσε τὴν ὄνον του, παρέλαβε μαζί του τὸν υἱὸν του τὸν Ἰσαάκ καὶ δύο δούλους, ἐσχισε καὶ ἐφόρτωσε ξύλα διὰ τὴν θυσίαν τοῦ ὁλοκαυτώματος, ἐξεκίνησεν ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκετο, καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐφθασεν στὸν τόπον, τὸν ὁποῖον του εἶχεν ὀρίσει ὁ Θεός.
- Γεν. 22,4 καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν.
- Γεν. 22,4 Πριν δε φθάσῃ εἰς αὐτόν ἐσήκωσε τὰ μάτια του καὶ εἶδε ἀπὸ μακρὰ τὸν καθωρισμένον διὰ τὴν θυσίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ τόπον.
- Γεν. 22,5 καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς.
- Γεν. 22,5 Εἶπε δε τοὺς δούλους του· “σεῖς καθήστε ἐδῶ με τὴν ὄνον. Εγὼ δε καὶ τὸ παιδί μου θα πορευθῶμεν ἕως ἐκεῖ καὶ αφοῦ προσκυνήσωμεν τὸν Κυρίον θα ἐπανέλθωμεν”.
- Γεν. 22,6 ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαάκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο

ἄμα.

- Γεν. 22,6 Επήρην ο Αβραάμ τα ξύλα δια την ολοκαύτωσιν και τα εφόρτωσεν στον υιόν του τον Ισαάκ. Αυτός δε επήρην εις τα χέρια του το πυρ και την μάχαιραν και εβάδισαν και οι δύο μαζί στον τόπον της θυσίας.
- Γεν. 22,7 εἶπε δὲ Ἰσαάκ πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· πάτερ. ὁ δὲ εἶπε· τί ἐστί, τέκνον; εἶπε δέ· ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστί τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν;
- Γεν. 22,7 Εἶπε τότε ο Ισαάκ προς τον Αβραάμ, τον πατέρα του· “πάτερ”. Τι εἶναι παιδί μου;” εἶπεν εκείνος. “Πατερ, ηρώτησεν ο Ισαάκ, ἰδοὺ ἡ φωτιά και τα ξύλα. Αλλά που εἶναι το πρόβατον, το οποίον θα προσφέρωμεν ως θυσίαν ολοκαυτώματος;”
- Γεν. 22,8 εἶπε δὲ Ἀβραάμ· ὁ Θεὸς ὅψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. πορευθέντες δὲ ἀμφοτέρω ἄμα,
- Γεν. 22,8 “Παιδί μου, εἶπεν ο Αβραάμ, ο Θεός θα φροντίσῃ μόνος του δια το πρόβατον της θυσίας”. Βαδίζοντες δε και οι δύο μαζί,
- Γεν. 22,9 ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραάμ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα, καὶ συμποδίσας Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων.
- Γεν. 22,9 ἐφθασαν εις τον τόπον, που εἶχεν ορίσει ο Θεός. Κατεσκεύασεν ἐκεῖ το θυσιαστήριον ο Αβραάμ, ετοποθέτησεν ἐπάνω εις αὐτὸ τα ξύλα, ἔδεσε τα πόδια του παιδιού του του Ισαάκ, ετοποθέτησεν αὐτὸν ἐπάνω εις τα ξύλα
- Γεν. 22,10 καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραάμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
- Γεν. 22,10 και ἀπλωσε το χέρι του να πάρῃ την μάχαιραν, δια να σφάξῃ τον υιόν
- Γεν. 22,11 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.

- Γεν. 22,11 Την στιγμήν εκείνην ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ τοῦ οὐρανὸν τον ἐκάλεσε καὶ του εἶπεν· “Ἀβραάμ, Ἀβραάμ !” Εκείνος δε ἀπήντησεν· “ἰδοὺ ἐγὼ Κυριε”.
- Γεν. 22,12 καὶ εἶπε· μὴ ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσης αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῆς σὺ τὸν Θεὸν καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι’ ἐμέ.
- Γεν. 22,12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· “μὴ ἀπλώσης τὸ ὤπλισμένον με τὴν μάχαιραν χέρι σου ἐπάνω στο παιδίον καὶ μὴ κάμης εἰς αὐτὸ κανένα κακόν· διότι τώρα ἐκατάλαβα καλὰ ὅτι συ ἀέδεις καὶ λατρεύς τον Θεόν, ἀφοῦ πρὸς χάριν μου δεν ἐλυπήθης τὸν ἀγαπητὸν σου υἱόν”.
- Γεν. 22,13 καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραάμ καὶ ἔλαβε τὸν κριὸν καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
- Γεν. 22,13 Εσῆκωσε τὰ βλέμματά του ὁ Ἀβραάμ καὶ εἶδεν ἑξαφνα, ἐκεῖ κοντὰ ἓνα κριόν, τοῦ οὗ τοῦ κέρατα εἶχον περιπλακὴ εἰς ἓνα φυτὸν νομαζόμενον Σαβέκ. Επήγεν ὁ Ἀβραάμ ἐκεῖ, ἐπῆρε τὸν κριὸν καὶ προσέφερεν αὐτὸν ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώματος ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ τοῦ τοῦ Ἰσαὰκ.
- Γεν. 22,14 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν, ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη.
- Γεν. 22,14 Ὡνόμασε δε ὁ Ἀβραάμ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὁ Κύριος εἶδε· ὥστε μέχρι, σήμερον οἱ ἄνθρωποι νομάζουν αὐτὸν “στοῦτο το ὄρος ἐφανερῶθη ὁ Κύριος”.
- Γεν. 22,15 καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραάμ δευτέρον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων·
- Γεν. 22,15 Δια δευτέραν φορὰν ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν ἀπὸ τοῦ οὐρανὸν τον Ἀβραάμ καὶ εἶπεν·

- Γεν. 22,16 κατ' ἑμαυτοῦ ὥμοσα, λέγει Κύριος, οὐ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ,
- Γεν. 22,16 στον εαυτὸν μου ὠρκίσθηκα, λέγει ὁ Κύριος, ἐπειδὴ υπῆκουσες καὶ ἐξεπλήρωσες τὴν ἐντολὴν μου αὐτὴν καὶ δὲν ἐλυπήθης πρὸς χάριν μου τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν,
- Γεν. 22,17 ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων·
- Γεν. 22,17 σου υπόσχομαι ὅτι πλουσίως θὰ σε εὐλογήσω καὶ θὰ πληθύνω πολὺ τοὺς ἀπογόνους σου, σαν τὰ ἀστέρια τοῦ ουρανοῦ καὶ σαν τὴν ἄμμον που ὑπάρχει εἰς τὴν παραλίαν τῆς θαλάσσης. Οἱ ἀπόγονοί σου με τὴν ἰδικήν μου προστασίαν καὶ δύναμιν θὰ κυριεύσουν τὰς πόλεις τῶν ἐχθρῶν.
- Γεν. 22,18 καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν υπῆκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.
- Γεν. 22,18 Ἐπὶ πλέον, ἐπειδὴ τόσον προθύμως καὶ πλήρως υπῆκουσες εἰς τὴν ἐντολήν μου, σου υπόσχομαι ὅτι με ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους σου, τὸν Χριστόν, θὰ εὐλογηθοῦν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς”.
- Γεν. 22,19 ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. καὶ κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.
- Γεν. 22,19 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ, ὁ Ἀβραὰμ με τὸν Ἰσαὰκ ἐπέστρεψαν πρὸς τοὺς δούλους του, που εἶχαν ἀφήσει στοὺς πρόποδας τοῦ ὄρου, καὶ ὅλοι μαζὴ ἐξεκίνησαν, δια νὰ μεταβοῦν στο φρέαρ τοῦ ὅρκου. Εκκεῖ, στο φρέαρ τοῦ ὅρκου, ἐγκατεστάθη μονίμως πλέον ὁ Ἀβραὰμ.
- Γεν. 22,20 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ

Ἀβραάμ λέγοντες· ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτὴ υἱοὺς τῷ
Ναχώρ τῷ ἀδελφῷ σου,

Γεν. 22,20 Επειτα ἀπὸ αὐτὰ ἀνήγγειλαν στον Ἀβραάμ καὶ ἓνα ἄλλο
γεγονὸς ευχάριστον· “ἰδοὺ, του εἶπαν, ἡ νύμφη σου ἡ Μελχὰ
ἐγέννησε καὶ αὐτὴ υἱοὺς στον ἀδελφόν σου τον Ναχώρ,

Γεν. 22,21 τὸν Οὕζ πρωτότοκον καὶ τὸν Βαὺξ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ
τὸν Καμουήλ πατέρα Σύρων

Γεν. 22,21 τον πρωτότοκον Ουζ, τους ἀδελφούς του Βαυξ καὶ Καμουήλ,
γενάρχη των Συρων,

Γεν. 22,22 καὶ τὸν Χαζὰδ καὶ Ἀζαῦ καὶ τὸν Φαλδές καὶ τὸν Ἰελδάφ
καὶ τὸν Βαθουήλ·

Γεν. 22,22 καὶ τους Χαζὰδ, Αζαῦ, Φαλδές, Ἰελδάφ καὶ Βαθουήλ.

Γεν. 22,23 Βαθουήλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκκαν. ὀκτὼ οὗτοι υἱοί,
οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχώρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραάμ.

Γεν. 22,23 Ο δε Βαθουήλ ἀπέκτησε κόρην τὴν Ρεβέκκαν. Οἱ οκτὼ
αυτοὶ εἶναι υἱοὶ του Ναχώρ, του ἀδελφού του Ἀβραάμ, τους
οποίους ἀπέκτησεν ἀπὸ τὴν Μελχὰ.

Γεν. 22,24 καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἥ ὄνομα Ῥεημά, ἔτεκε καὶ αὐτὴ
τὸν Ταβέκ καὶ τὸν Ταάμ καὶ τὸν Τοχός καὶ τὸν Μοχά.

Γεν. 22,24 Ἀπὸ δε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, τὴν δευτέρας σειρὰς σύζυγόν
του, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Ρεημά, ἀπέκτησεν υἱούς τον Ταβέκ,
τον Ταάμ, τον Τοχός καὶ τον Μοχά.

ΓΕΝΕΣΙΣ 23

Γεν. 23,1 Ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σάρρας ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιεπτά.

Γεν. 23,1 Ἡ Σαρρα ἐφθασεν εἰς τὴν ἡλικίαν των ἑκατὸν εἰκοσι ἐπτὰ
ετών,

Γεν. 23,2 καὶ ἀπέθανε Σάρρα ἐν πόλει Ἀρβόκ, ἥ ἐστὶν ἐν τῷ
κοιλώματι (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) ἐν τῇ γῇ Χαναάν. ἦλθε

δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι Σάρραν καὶ πενθῆσαι.

Γεν. 23,2

οπότε και ἀπέθανεν εἰς τὴν πόλιν Ἀρβόκ (αὕτη δε εἶναι ἡ Χεβρών), ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς κάποιο βαθύπεδον τῆς περιοχῆς Χαναάν. Ὁ Ἀβραὰμ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Βηρσαβέε εἰ, τὴν Χεβρών, δια να θρηνήσῃ και πενθήσῃ τὴν ἀποθανούσαν σύζυγόν του, τὴν Σαρραν.

Γεν. 23,3

καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ λέγων·

Γεν. 23,3

Ἠγέρθη ὁ Ἀβραὰμ ἀπὸ το πένθος του ἀγαπημένου του αὐτοῦ νεκροῦ και εἶπεν στους Χετταῖους.

Γεν. 23,4

πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν· δότε μοι οὖν κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ.

Γεν. 23,4

“Ἐγὼ, ὅπως γνωρίζετε, εἰμαι πάροικος και παρεπίδημος μεταξὺ σας. Σας παρακαλῶ, δώστε μοι να ἀγοράσω ὡς ἰδιοκτησίαν ἓνα τάφον εἰς τὴν περιοχὴν σας, δια να θάψω τὴν νεκράν μου σύζυγον”.

Γεν. 23,5

ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χέτ πρὸς Ἀβραὰμ λέγοντες· μὴ κύριε·

Γεν. 23,5

Ἀπεκρίθησαν δε οἱ Χετταῖοι πρὸς τὸν Ἀβραὰμ και εἶπον· “ὄχι, κύριε, δεν εἶναι σωστόν αὐτό, που λέγεις να ἀγοράσῃς τάφον.

Γεν. 23,6

ἄκουσον δὲ ἡμῶν. βασιλεὺς παρὰ Θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡμῖν· ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρόν σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ.

Γεν. 23,6

Ἀκουσέ μας· συ εἶσαι ἱμεταξὺ μας σαν ἓνας βασιλεὺς ἐκ μέρους του Θεοῦ σταλμένος. Δια τοῦτο εἰς ἓνα ἀπὸ τα ἐκλεκτά μας μνημεῖα θάψε τὸν νεκρόν σου· διότι κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δεν θα ἀρνηθῇ το μνημεῖον του, δια να θάψῃς εἰς αὐτό τὴν νεκράν σύζυγόν σου”.

Γεν. 23,7

ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς

- υίοις τοῦ Χέτ,
- Γεν. 23,7 Εσηκώθη ο Αβραάμ και γεμάτος ευγνωμοσύνην
επροσκύνησε τους Χετταίους, τους κατοίκους της περιοχής
εκείνης.
- Γεν. 23,8 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραάμ λέγων· εἰ ἔχετε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν, ὥστε θάψαι τὸν νεκρὸν μου ἀπὸ
προσώπου μου, ἀκούσατέ μου καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ
Ἐφρών τῷ τοῦ Σαάρ,
- Γεν. 23,8 Κατόπιν ωμίλησε πρὸς αὐτοὺς και τοὺς εἶπε· “αφοῦ ἔχετε
τὴν καλωσύνην τῆς ψυχῆς, ὥστε να μου επιτρέψετε να
θάψω τὸν νεκρὸν μου, ἀκούσατε τὴν παράκλησίν μου.
Ομιλήσατε σας παρακαλῶ περὶ ἐμοῦ στὸν Εφρών, τὸν υἱὸν
τοῦ Σαάρ,
- Γεν. 23,9 καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐστὶν αὐτῷ, τὸ
ὄν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω
μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν μνημείου.
- Γεν. 23,9 και πείσατέ τον να μου πωλήση το διπλὸν σπήλαιον, που
ανήκει εἰς αὐτόν και το ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς κάποιο μέρος
τοῦ ἀγροῦ του. Ἀντὶ τῶν χρημάτων που ἀξίζει, ας μου δώση
τώρα ἐνώπιόν σας ὡς ιδιοκτησίαν μου τὸ μνημεῖον αὐτό”.
- Γεν. 23,10 Ἐφρών δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χέτ· ἀποκριθεὶς
δὲ Ἐφρών ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραάμ εἶπεν, ἀκουόντων
τῶν υἱῶν Χέτ καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν
πάντων, λέγων·
- Γεν. 23,10 Ο Εφρών ἦτο και αὐτός ἕνας ἀπὸ τὸν λαόν των Χετταίων.
Ἀμέσως δε ἀπήντησε πρὸς τὸν Αβραάμ, ἐκεῖ εἰς τὴν πύλην
τῆς πόλεως, ὥστε να τὸν ἀκούουν οἱ Χετταῖοι ὅσοι
εἰσῆρχοντο εἰς τὴν πόλιν, και εἶπε·
- Γεν. 23,11 παρ’ ἐμοὶ γενοῦ, κύριε, καὶ ἄκουσόν μου· τὸν ἀγρὸν καὶ
τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοὶ δίδωμι· ἐναντίον πάντων
τῶν πολιτῶν μου δέδωκά σοι· θάψον τὸν νεκρὸν σου·
- Γεν. 23,11 “πλησίασε κοντά μου, κύριε, και ἀκουσέ με· τὸν ἀγρὸν και

το σπήλαιον, που υπάρχει εις αυτόν, σου τον δίδω. Ενώπιον όλων των συμπολιτών μου σου τα έχω πλέον παραχωρήσει. Θαψε εκεί τον νεκρόν άνθρωπόν σου”.

Γεν. 23,12

καὶ προσεκύνησεν Ἀβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς

Γεν. 23,12

Ο Αβραάμ ευχαριστών δια την καλωσύνην των προσεκύνησε τον λαόν της χώρας

Γεν. 23,13

καὶ εἶπε τῷ Ἐφρών εἰς τὰ ὦτα ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς· ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἄκουσόν μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ’ ἐμοῦ, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ.

Γεν. 23,13

και ειπε προς τον Εφρών, ώστε να τον ακούσουν ὅλοι οι κάτοικοι της πόλεως· “Εφρών, επειδή ευρίσκεσαι τώρα ενώπιόν μου και θα συνάψωμεν συμφωνίαν, ἄκουσέ με· Παρε εκ μέρους μου τα αργύρια, που πρέπει, ως αξίαν του αγρού, και εγώ θα θάψω πλέον εκεί τον νεκρόν μου”.

Γεν. 23,14

ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρών τῷ Ἀβραὰμ λέγων·

Γεν. 23,14

Απήντησεν ο Εφρών προς τον Αβραάμ και ειπε, με κάποιαν δόσιν υποκριτικής ευγενείας.

Γεν. 23,15

οὐχὶ κύριε, ἀκήκοα γάρ, γῆ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου, ἀλλὰ τί ἂν εἶη τοῦτο ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρόν σου θάψον.

Γεν. 23,15

“Οχι, κύριε, δεν θέλω χρήματα. Εχω βέβαια πληροφορηθῇ ὅτι ο αγρός αυτός αξίζει τετρακόσια αργυρά διδραχμα, ἀλλὰ τι εἶναι αυτά μεταξύ μας; Θαψε, λοιπόν, τον νεκρόν σου, χωρίς να γίνεται πλέον λόγος δι’ αγοραπωλησίαν”.

Γεν. 23,16

καὶ ἤκουσεν Ἀβραὰμ τοῦ Ἐφρών, καὶ ἀποκατέστησεν Ἀβραὰμ τῷ Ἐφρών τὸ ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χέτ, τετρακόσια διδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις.

Γεν. 23,16

Ο Αβραάμ ὁμως, ὅταν ἤκουσεν ἀπὸ τον Εφρών την τιμὴν του αγρού, ἔδωσε ἀμέσως εις αυτόν τα χρήματα, τα οποία εις ἐπήκοον του λαοῦ των Χετταίων εἶχεν ὀρίσει οὗτος εις

τετρακόσια αργυρά δίδραχμα εις έγκυρον νόμισμα που εκυκλοφορούσε τότε μεταξύ των εμπόρων.

Γεν. 23,17 καὶ ἔστη ὁ ἀγρὸς Ἐφρών, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὃς ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ πᾶν ὃ ἐστὶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλῳ,

Γεν. 23,17 Κατόπιν αὐτῆς της συμφωνίας παρεδόθη ὁ ἀγρὸς τοῦ Εφρών μαζὴ με τὸ διπλὸν σπήλαιον, που εὐρίσκετο ἀπέναντι εἰς τὴν Δρυν Μαμβρῆ, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλα τα δένδρα καὶ κάθε τι, που υπήρχεν στὸν ἀγρὸν καὶ εἰς τὰ σύνορα αὐτοῦ κύκλῳ,

Γεν. 23,18 τῷ Ἀβραάμ, εἰς κτήσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χέτ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν.

Γεν. 23,18 ὡς ιδιοκτησία πλέον στὸν Ἀβραάμ ἐπὶ παρουσία τοῦ λαοῦ τῶν Χετταίων καὶ τῶν εἰσερχομένων δια τῆς πύλης εἰς τὴν πόλιν.

Γεν. 23,19 μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραάμ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρῆ (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

Γεν. 23,19 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἔθαψεν ὁ Ἀβραάμ τὴν γυναῖκα τοῦ Σαρραν στὸ διπλὸν αὐτὸ σπήλαιον τοῦ ἀγροῦ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἀπέναντι τῆς Μαμβρῆ εἰς Χεβρών τῆς χώρας Χαναάν.

Γεν. 23,20 καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, τῷ Ἀβραάμ εἰς κτήσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.

Γεν. 23,20 Ἔτσι δε ἐπεκυρώθη ἐνώπιον τῶν Χετταίων ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ διπλὸν σπήλαιον ὡς ιδιοκτησία πλέον τοῦ Ἀβραάμ δια μνημεῖον.

- Γεν. 24,1 Καὶ Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμερῶν, καὶ ὁ Κύριος ἠυλόγησε τὸν Ἀβραὰμ κατὰ πάντα.
- Γεν. 24,1 Ο Αβραάμ ἦτο πλέον γέρων, προχωρημένος πολὺ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του. Ο δε Κυριος ηυλόγησε τον Αβραάμ εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν καὶ εἰς ὅλα του τὰ ἔργα.
- Γεν. 24,2 καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ· θεὸς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου,
- Γεν. 24,2 Εἶπε δε Αβραάμ στον Ελιέζερ, τον μεγαλύτερον κατὰ τὴν ἡλικίαν δούλον τῆς οικογενείας του, τον ἐπιστάτην ὅλων τῶν ἄλλων δούλων· “βάλε τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου·
- Γεν. 24,3 καὶ ἐξορκιῶ σε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, μεθ’ ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς,
- Γεν. 24,3 σε ἐξορκίζω ἐνώπιον Κυρίου, του Θεοῦ του ουρανοῦ καὶ τῆς γῆς, να μὴ λάβῃς δια τον υἱόν μου τον Ἰσαὰκ σύζυγον ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῶν κατοίκων Χαναάν, μεταξύ τῶν ὁποίων ἐγὼ μέχρι σήμερον ζῶ,
- Γεν. 24,4 ἀλλ’ ἢ εἰς τὴν γῆν μου, οὔ ἐγεννήθην, πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἐκεῖθεν.
- Γεν. 24,4 ἀλλὰ ἀπὸ τὴν χώραν τῆς καταγωγῆς μου, ὅπου ἐγὼ ἐγεννήθην. Θα υπάγῃς ἐκεῖ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς μου θα ἐκλέξῃς γυναῖκα δια τον υἱόν μου τον Ἰσαὰκ”
- Γεν. 24,5 εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς· μὴ ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ’ ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην· ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν, ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν;
- Γεν. 24,5 Ἡρώτησε δε αὐτόν ο Ελιέζερ, ο δούλος· “εάν τυχόν ἡ γυναῖκα, που θα ἐκλέξω ὡς σύζυγον του Ἰσαὰκ, δεν θελήσῃ

να με ακολουθήση εις την χώραν της Χαναάν, θα οδηγήσω τον υιόν σου στον τόπον, από τον οποίον συ ανεχώρησες και ήλθες;”

Γεν. 24,6 εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβραάμ· πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ.

Γεν. 24,6 Ο Αβραάμ του απήντησε· “πρόσεξε πολύ και βάλε το μέσα στον νουν σου· μη επαναφέρης ἐκεῖ τον υἱόν μου,

Γεν. 24,7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐκ τῆς γῆς, ἧς ἐγεννήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι καὶ ὃς ὤμοσέ μοι λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου, αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου. καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.

Γεν. 24,7 διότι ο Κυριος ο Θεός του ουρανού και της γης, ο οποίος με επήρε από τον πατρικόν μου οἶκον και από την γην, εις την οποία γεννήθην, και με ἔφερεν ἐδῶ, αὐτός μου εἶπε και μου ωρκίσθη λέγων· Εἰς σε και στους απογόνους σου θα δώσω την χώραν αὐτήν. Αὐτός, λοιπόν, ο Θεός θα στείλῃ ἐνώπιόν σου ἄγγελον οδηγόν και θα σε δοηθήσῃ να ἐκλέξῃς ἀπὸ ἐκεῖ σύζυγον δια τον υἱόν μου.

Γεν. 24,8 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου· μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ.

Γεν. 24,8 Εάν δε και δεν θελήσῃ ἡ γυναῖκα να ἔλθῃ μαζὴ σου εις την χώραν αὐτήν, εἶσαι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τον ὅρκον, στον οποίον σε υπέβαλα. Ἡ μόνη σου υποχρέωσις εἶναι, να μη οδηγήσῃς τον υἱόν μου ἐκεῖ”.

Γεν. 24,9 καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβραάμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

Γεν. 24,9 Ο Ελιέζερ, ο δούλος, ἔθεσε την χεῖρα αὐτοῦ κάτω ἀπὸ τον μηρὸν του Αβραάμ, του κυρίου του, και του ωρκίσθη ὅτι θα

συμμορφωθή με την εντολήν του.

Γεν. 24,10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχώρ.

Γεν. 24,10 Επήρε, λοιπόν, δέκα καμήλους ἀπὸ τὰς καμήλους τοῦ κυρίου του, ἐπήρεν ἀκόμη μαζὴ του ἀπὸ ὅλα τα ἀγαθὰ που εἶχεν ὁ κύριός του καὶ ἐξεκίνησε διὰ τὴν Μεσοποταμίαν, διὰ τὴν πόλιν τοῦ Μαχώρ, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

Γεν. 24,11 καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὀψέ, ἥνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι.

Γεν. 24,11 Οταν, ἀπὸ ταξίδιον ἡμερῶν, ἐπλησίασε κατὰ τὴν ἐσπέραν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, ἀφῆκεν ἐκεῖ κοντὰ στο φρέαρ νὰ κατακλιθῶν αἱ κάμηλοι, τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐξέρχονται συνήθως ἀπὸ τὴν πόλιν αἱ γυναῖκες, διὰ νὰ ἀντλήσουν νερό.

Γεν. 24,12 καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εὐόδωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον καὶ ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.

Γεν. 24,12 Προσηυχήθη δε ἐκεῖ πρὸς τὸν Θεόν ὁ Ελιέζερ καὶ εἶπε· “Κυριε, συ ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ Ἀβραάμ, δώσε καλὴν ἐκβασιν καὶ ἐπιτυχίαν σήμερον εἰς τὰς ἐνεργείας μου καὶ κάμε τὸ ἐλεός σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν Ἀβραάμ.

Γεν. 24,13 ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ,

Γεν. 24,13 Ἰδοὺ ἐγὼ εὐρίσκομαι κοντὰ εἰς τὴν πηγὴν αὐτὴν τοῦ ὕδατος. Αἱ θυγατέρες τῶν κατοίκων τῆς πόλεως αὐτῆς ἐξέρχονται πρὸς τα ἐδῶ διὰ νὰ ἀντλήσουν νερό.

Γεν. 24,14 καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ἥ ἂν ἐγὼ εἶπω, ἐπὶ κλινὸν τὴν ὑδρίαν σου, ἵνα πῶ, καὶ εἶπη μοι, πῖε σύ, καὶ τὰς

καμήλους σου ποτιῶ, ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι,
ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαάκ, καὶ ἐν τούτῳ
γνώσομαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου
Ἀβραάμ.

Γεν. 24,14

Δώσε, Κυριε, ὥστε ἡ παρθένος, εἰς την οποίαν ἐγὼ θα εἶπω
“γύρε την στάμναν σου δια να πῶ νερό” καὶ ἐκείνη θα μου
πῇ “πίε καὶ συ καὶ θα ποτίσω τας καμήλους σου μέχρις ὅτου
χορτάσουν καὶ παύσουν πλέον να πίνουν”, ὥστε, ὥστε αὐτή
να εἶναι ἐκείνη, την οποίαν συ ἔχεις προορίσει ὡς σύζυγον
δια τον δούλόν σου Ἰσαάκ. Με τον τρόπον δε αὐτόν θα
καταλάβω καὶ ἐγὼ, ὅτι ἔκαμες το ἑλεός σου προς τον κύριόν
μου τον Αβραάμ καὶ ἐξεπλήρωσες την ἐπιθυμίαν του”.

Γεν. 24,15

καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτόν λαλοῦντα ἐν τῇ
διανοίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ
τεχθεῖσα Βαθουήλ, υἱῶ Μελχὰς τῆς γυναικὸς Ναχώρ,
ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραάμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων
αὐτῆς.

Γεν. 24,15

Πρὶν ἀκόμη τελείωσῃ ὁ Ελιέζερ την νοερὰν αὐτὴν
προσευχὴν του προς τον Θεόν, ἰδοὺ ἐξήρχετο ἀπὸ την πόλιν
ἡ Ρεβέκκα, ἡ κόρη του Βαθουήλ, υἱοῦ της Μελχὰς, συζύγου
του Ναχώρ, του ἀδελφοῦ του Αβραάμ. Ἐφερε δε ἐπάνω
στον ὤμὸν της την στάμναν.

Γεν. 24,16

ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν,
ἀνὴρ οὐκ ἔγνων αὐτήν. καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν
ἐπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνέβη.

Γεν. 24,16

Ἡ παρθένος αὐτὴ ἦτο ἐξαιρετικῶς ωραία. Ἦτο παρθένος καὶ
κανεὶς ἀνὴρ δεν εἶχεν ἔλθει εἰς ἐπαφὴν με αὐτήν. Κατέβηκε
εἰς την πηγὴν, ἐγέμισε την στάμναν της καὶ ἀνέβη πάλιν,
δια να ἐπιστρέψῃ εἰς την πόλιν.

Γεν. 24,17

ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ εἶπε·
πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.

Γεν. 24,17

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐτρέξε προς συνάντησίν της ὁ Ελιέζερ

και ειπε· “δος μου να πω̄ ολιγον νερο̄ απο̄ την σταμναν σου”.

Γεν. 24,18 ἡ δὲ εἶπε· πῖε, κύριε. καὶ ἔσπευσε καὶ καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν αὐτόν, ἕως ἐπαύσατο πίνων.

Γεν. 24,18 Εκείνη δε εἶπε· “πῖε, κύριε”· κατέβασε την στάμναν και την εστήριξεν στον βραχίονά της, την ἐγείρε και ἐπότισεν αὐτόν, ἕως ὅτου αὐτὸς ἐχόρτασε και ἐπαυσε να πίνη.

Γεν. 24,19 καὶ εἶπε· καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι, ἕως ἂν πᾶσαι πίωσι.

Γεν. 24,19 Η Ρεβέκκα εἶπε· “θα ποτίσω και τας καμήλους σου, ἕως ὅτου χορτάσουν ὅλες”.

Γεν. 24,20 καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι πάλιν καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις.

Γεν. 24,20 Ἀμέσως ἀδειασε την στάμναν της στο παρα το φρέαρ ποτιστήριον των ζώων, ἐτρεξεν στο φρέαρ να ἀντλήση και ἄλλο ὕδωρ, ἕως ὅτου ἐπότισεν ὅλας τας καμήλους.

Γεν. 24,21 ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτὴν καὶ παρεσιώπα τοῦ γινῶναι, εἰ εὐώδωκε Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὔ.

Γεν. 24,21 Ο δε Ελιέζερ την παρατηρούσε και την παρακολουθοῦσε με πολλήν προσοχήν, χωρίς να βγάξη λέξιν, προσπαθών να γνωρίση, εἰάν ο Θεὸς τον εβοήθησε να ἐπιτύχη η ὄχι τον σκοπὸν του ταξιδίου του.

Γεν. 24,22 ἐγένετο δέ, ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὀλκῆς καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς, δέκα χρυσῶν ὀλκὴ αὐτῶν.

Γεν. 24,22 Οταν πλέον ἐποτίσθησαν ὅλαι αι κάμηλοι, ἐπείσθη ο Ελιέζερ ὅτι αὐτὴ εἶναι η νύμφη, η ἀπὸ τον Θεὸν προοριζομένη δια τον Ισαάκ. Επήρε τότε ἀπὸ τας ἀποσκευάς του ο Ελιέζερ και ἔδωσεν εἰς την Ρεβέκκαν

- σκουλαρίκια χρυσά, πεντέμισυ περίπου γραμμαρίων
βάρους το καθένα, και δύο βραχιόλια χρυσά βάρους και τα
δύο διακοσίων είκοσι περίπου γραμμαρίων,
- Γεν. 24,23 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτήν καὶ εἶπε· θυγάτηρ τίνος εἶ;
ἀνάγγειλόν μοι, εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρὶ σου τόπος ἡμῖν
τοῦ καταλῦσαι.
- Γεν. 24,23 ηρώτησεν αὐτήν και της εἶπε· “τίνος εἶσαι κόρη; Ἡμπορεῖς
ἀκόμη να με πληροφορήσης, αν υπάρχει και για μας τόπος
κοντά στον πατέρα σου, δια να καταλύσωμεν εκεί;”
- Γεν. 24,24 ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ· θυγάτηρ Βαθουήλ εἰμι τοῦ Μελχὰς, ὃν
ἔτεκε τῷ Ναχώρ.
- Γεν. 24,24 Εκείνη απήντησεν· “εἶμαι κόρη του Βαθουήλ, υιού του
Ναχώρ και της Μελχάς”.
- Γεν. 24,25 καὶ εἶπεν αὐτῷ· καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ’
ἡμῖν καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι.
- Γεν. 24,25 Και προσέθεσε· “βεβαίως υπάρχουν εις ημᾶς και ἄχυρα, και
τροφαί πολλαί και τόπος να καταλύσετε”.
- Γεν. 24 ,26 καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ καὶ
εἶπεν·
- Γεν. 24,26 Ο Ελιέξερ γεμάτος χαράν προσεκύνησε με ευγνωμοσύνην
τον Θεόν και εἶπε·
- Γεν. 24,27 εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς
οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν
ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ἐμέ τε εὐώδωκε Κύριος εἰς οἶκον
τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου.
- Γεν. 24,27 “δοξασμένος ας εἶναι ο Θεὸς του κυρίου μου Αβραάμ, ο
οποῖος και εις την περίστασιν αὐτήν ἐδειξε την δικαιοσύνην
και την ἀλήθειάν του, ἐτήρησε την υπόσχεσίν του ἀπέναντι
του κυρίου μου, ἐμέ δε ἐβοήθησε να φθάσω αἰσίως στον
οἶκον του Ναχώρ, ἀδελφού του Αβραάμ”.
- Γεν. 24,28 Καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς
μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

- Γεν. 24,28 Η κόρη έτρεξε και ανήγγειλεν στον οίκον της μητρός της όλα αυτά τα συμβάντα.
- Γεν. 24,29 τῇ δὲ Ῥεβέκκα ἀδελφὸς ἦν ὃ ὄνομα Λάβαν· καὶ ἔδραμε Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγὴν.
- Γεν. 24,29 Εἶχε δε ἡ Ρεβέκκα και αδελφόν ονομαζόμενον Λαβαν, ο οποίος, όταν ήκουσε αυτά, έτρεξεν έξω εις την πηγὴν προς τον ξένον εκείνον άνθρωπον.
- Γεν. 24,30 καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια ἐν ταῖς χερσὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης· οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς
- Γεν. 24,30 Όταν δηλαδή εἶδε τα σκουλαρίκια και τα βραχιόλια εις τα χέρια της αδελφῆς του, και όταν ήκουσεν αὐτὴν να διηγῆται και να λέγῃ ὅσα της εἶχεν εἶπει ο Ελιέζερ, ἦλθεν ο Λαβαν προς αὐτόν, που εστέκετο ἀκόμη ὀρθιος κοντὰ εις τας καμήλους του πλησίον της πηγῆς,
- Γεν. 24,31 καὶ εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο εἴσελθε· εὐλογητὸς Κυρίου· ἵνατί ἔστηκας ἔξω; ἐγὼ δὲ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις.
- Γεν. 24,31 και του εἶπε· “ἐλα μαζί μου· κόπιασε στο σπίτι μου· συ εἶσαι ευλογημένος ἀπὸ τον Κυριον. Διατί στέκεις ἔξω ὀρθιος; Εγὼ ἔχω ετοιμάσει την οικίαν μου δια σε και τόπον δια τας καμήλους σου”.
- Γεν. 24,32 εἰσῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπέσαξε τὰς καμήλους καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ’ αὐτοῦ.
- Γεν. 24,32 Εἰσήλθεν ο Ελιέζερ εις την οικίαν του Λαβαν και εξεσαμάρωσε τας καμήλους. Ο δε Λαβαν ἔδωσεν εις μεν τας καμήλους ἄχυρα και τροφάς, εις δε τον ξένον και τους συνοδούς του ὕδωρ, δια να νίψουν τους πόδας των.

- Γεν. 24,33 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν. καὶ εἶπεν· οὐ μὴ φάγω, ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματά μου. καὶ εἶπαν· λάλησον.
- Γεν. 24,33 Επειτα δε παρέθεσε τράπεζαν εἰς αὐτούς, δια να φάγουν. Εἶπεν ὁμως ο Ελιέζερ· “δεν θα βάλω τίποτε στο στόμα μου, αν προηγουμένως δεν σας εἶπω αὐτά, που ἔχω να σας πω”. Εκείνοι του εἶπαν· “πές μας· σε ακούομεν”.
- Γεν. 24,34 Καὶ εἶπε· παῖς Ἀβραὰμ ἐγὼ εἰμι.
- Γεν. 24,34 Ο Ελιέζερ τότε εἶπεν· “ἐγὼ εἰμαι δούλος του Αβραάμ.
- Γεν. 24,35 Κύριος δὲ ηὐλόγησε τὸν κύριόν μου σφόδρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, παῖδας καὶ παιδίσκας, καμήλους καὶ ὄνους.
- Γεν. 24,35 Ο Κυριος και Θεός ηυλόγησε πάρα πολύ τον κύριόν μου και τον εξύψωσεν, ὥστε να γίνῃ μέγας. Του ἔδωσε πρόβατα και μόσχους και ἀργύριον και χρυσίον, δούλους και δούλας, καμήλους και ὄνους.
- Γεν. 24,36 καὶ ἔτεκε Σάρρᾱ ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἓνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηράσαι αὐτόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.
- Γεν. 24,36 Η σύζυγος του κυρίου μου, η Σαρρα, ἐγέννησεν υἱὸν στον κύριόν μου, ὅταν πλέον αὐτός ἦτο προχωρημένης ηλικίας. Ο δε κύριός μου παρέδωσεν στον υἱὸν του αὐτόν ὅλην την περιουσίαν.
- Γεν. 24,37 καὶ ὥρκισέ με ὁ κύριός μου, λέγων· οὐ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
- Γεν. 24,37 Με ὥρκισε δε ἐνώπιον του Θεοῦ και μου εἶπε· πρόσεξε, δεν θα πάρῃς δια τον υἱὸν μου γυναῖκα ἀπὸ τας θυγατέρας των κατοίκων Χαναάν, εἰς την χώραν των οποίων ἐγὼ μένω ως πάροικος,
- Γεν. 24,38 ἀλλ’ ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ καὶ εἰς

- Γεν. 24,38 τὴν φυλὴν μου καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.
ἀλλὰ θα μεταβῆς στον οἶκον του πατρός μου καὶ εἰς τὴν
φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγομαι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θα ἐκλέξῃς
γυναῖκα διὰ τὸν υἱόν μου.
- Γεν. 24,39 εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου· μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ
μετ' ἐμοῦ.
- Γεν. 24,39 Εἶπα στὸν κύριόν μου, εἰάν ὅμως δὲν θελήσῃ ἡ γυναῖκα αὐτὴ
να ἔλθῃ μαζὴ μου, τί θα γίνῃ;
- Γεν. 24,40 καὶ εἶπέ μοι· Κύριος ὁ Θεός, ὃ εὐηρέστησα ἐναντίον
αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ
καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ
μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
μου.
- Γεν. 24,40 Εκείνος μου εἶπε· ὁ Κύριος καὶ Θεός, ἐνώπιον τοῦ οὐοίου
ἐγὼ ἐζῆσα καὶ ἐπραξα ὅπως ἀρέσει εἰς αὐτόν, θα στείλῃ
μαζὴ σου τὸν ἄγγελόν του, θα κατευοδώσῃ τὸν δρόμον σου,
θα ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου σου καὶ θα πάρῃς
διὰ τὸν υἱόν μου γυναῖκα ἀπὸ τὴν φυλὴν μου καὶ ἀπὸ τὴν
οικογένειαν τοῦ πατρός μου.
- Γεν. 24,41 τότε ἀθῶος ἔσῃ ἀπὸ τῆς ἀράς μου· ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς
εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ μὴ σοὶ δῶσι, καὶ ἔσῃ ἀθῶος ἀπὸ
τοῦ ὀρκισμοῦ μου.
- Γεν. 24,41 Εἰάν ἐτοὶ προχωρήσῃς καὶ φερθῇς, θα εἶσαι ἀπηλλαγμένος
ἀπὸ τὴν κατάραν μου. Εἰάν ὅμως ἔλθῃς εἰς τὴν φυλὴν μου
καὶ δὲν σου δώσουν νύμφην διὰ τὸν υἱόν μου, θα εἶσαι
αθῶος ἀπὸ τὸν ὅρκον, στὸν οὐοίον σε υπέβαλα.
- Γεν. 24,42 καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα· Κύριε ὁ Θεός
τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὺ εὐοδοῖς τὴν ὁδόν μου, ἐν
ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ,
- Γεν. 24,42 Λοιπὸν, ἐγὼ ἦλθα σήμερον εἰς τὴν πηγὴν, προσηυχῆθην
πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπα· Κυριε ὁ Θεός τοῦ κυρίου μου
Ἀβραάμ, κατευόδωσε καὶ φέρε εἰς αἴσιον πέρας τὸν σκοπόν,

δια τον οποίον εγώ ήλθον έως εδώ.

Γεν. 24,43 ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ἥ ἂν ἐγὼ εἶπω, πότισόν με ἐκ τῆς ὑδρίας σου μικρὸν ὕδωρ,

Γεν. 24,43 Ἰδοὺ ἐγὼ στέκομαι ὀρθίος εἰς τὴν πηγὴν αὐτὴν τοῦ ὕδατος· αἱ θυγατέρες τῶν κατοίκων τῆς πόλεως αὐτῆς ἐξέρχονται πρὸς τα ἐδὼ δια να ἀντλήσουν ὕδωρ. Δώσε, ὥστε ἡ παρθένος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ θα εἶπω· Ποτισέ με λίγο νερό ἀπὸ τὴν στάμναν σου,

Γεν. 24,44 καὶ εἶπη μοι, καὶ σὺ πῖε καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι, αὕτη ἡ γυνή, ἣν ἡτοίμασε Κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ, καὶ ἐν τούτῳ γινώσσομαι, ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.

Γεν. 24,44 ἐκείνη δε θα μου πη· πῖε καὶ συ καὶ εἰς τὰς καμήλους σου ἐγὼ θα δώσω ὕδωρ, δώσε ὥστε αὕτη ἡ γυνή να εἶναι ἡ προωρισμένη ὡς σύζυγος δια τὸν δούλον σου τὸν Ἰσαάκ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θα ἐννοήσω, ὅτι καὶ πάλιν ἔχεις κάμει τὸ ἐλεός σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν Ἀβραάμ.

Γεν. 24,45 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, εὐθύς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ ὑδρεύσατο. εἶπα δὲ αὐτῇ· πότισόν με.

Γεν. 24,45 Πρὶν δε ἀκόμη τελειώσω τὴν νοερὰν προσευχὴν μου, ἐφάνη ἀμέσως ἡ Ῥεβέκκα ἐξερχομένη ἀπὸ τὴν πόλιν, με τὴν στάμναν στὸν ὤμον τῆς. Κατέβηκε εἰς τὴν πηγὴν καὶ ἤντλησεν ὕδωρ. Τότε τῆς εἶπα· Δος μου να πῶ καὶ ἐγὼ νερό.

Γεν. 24,46 καὶ σπεύσασα καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπε· πῖε σὺ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ. καὶ ἔπιον καὶ τὰς καμήλους ἐπότισε.

Γεν. 24,46 Αὕτη κατέβασε ἀμέσως τὴν στάμναν τῆς, τὴν ἐστήριξεν

στον βραχίονά της και μου είπε· Πιέ συ, και θα ποτίσω και τας καμήλους σου. Αφού έπιον εγώ επότισε πράγματι και τας καμήλους.

Γεν. 24,47 καὶ ἠρώτησα αὐτήν· καὶ εἶπα· θυγάτηρ τίνος εἶ;
ἀνάγγειλόν μοι. ἡ δὲ ἔφη· θυγάτηρ Βαθουήλ εἰμι τοῦ
υἱοῦ Ναχώρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχά. καὶ περιέθηκα
αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς·

Γεν. 24,47 Τότε την ηρώτησα και της είπα· πες μου τίνος είσαι
θυγάτηρ; Εκείνη απήντησεν· είμαι θυγάτηρ του Βαθουήλ,
υιού του Ναχώρ και της Μελχά. Εδωσα κατόπιν εις αυτήν
σκουλαρίκια και έθεσα βραχιόλια εις τα χέρια της.

Γεν. 24,48 καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα τῷ Κυρίῳ καὶ εὐλόγησα
Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς εὐώδωσέ
με ἐν ὁδῷ ἀληθείας, λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ
τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

Γεν. 24,48 Κατευχαριστημένος δε δι' όλα αυτά έσκυψα και
επροσκύνησα και εδόξασα τον Θεόν του κυρίου μου
Αβραάμ, ο οποίος κατευώδωσε την πορείαν μου, ώστε να
εκλέξω την κόρην του ανεπιού του κυρίου μου ως σύζυγον
του υιού του.

Γεν. 24,49 εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην πρὸς τὸν
κύριόν μου, ἀπαγγείλατέ μοι, εἰ δὲ μή, ἀπαγγείλατέ μοι,
ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

Γεν. 24,49 Εάν λοιπόν σεις θελήσετε να φανήτε καλοί και δίκαιοι προς
τον κύριόν μου, πέστε μου εάν δέχεσθε τας προτάσεις μου.
Εάν όμως δεν τας δέχεσθε, πέστε μου, ώστε να στραφώ
δεξιὰ και αριστερά, δια να αναζητήσω αλλού νύμφην δια
τον Ισαάκ”.

Γεν. 24,50 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν καὶ Βαθουήλ εἶπαν· παρὰ Κυρίου
ἐξῆλθε τὸ πρόσταγμα τοῦτο· οὐ δυνησόμεθα οὖν σοι
ἀντειπεῖν κακὸν ἢ καλόν.

Γεν. 24,50 Ο Λαβαν και ο Βαθουήλ απεκρίθησαν με ένα στόμα και

είπαν· “ο Θεός έβγαλε αυτήν την διαταγήν και δεν
ημπορούμεν να αρνηθώμεν και να είπωμεν τίποτε κακόν η
καλόν. Δεχόμεθα την πρότασίν σου.

Γεν. 24,51 ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνώπιόν σου· λαβὼν ἀπότηρχε. καὶ ἔστω
γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

Γεν. 24,51 Ἰδοὺ η Ρεβέκκα εἶναι εἰς την διάθεσίν σου· πάρε την μαζί
σου και ας γίνῃ αὐτὴ σύζυγος στον υἱόν του κυρίου σου
ὅπως ο Θεός διέταξε”.

Γεν. 24,52 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ τῶν
ῥημάτων τούτων, προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ Κυρίῳ.

Γεν. 24,52 Όταν ο Ελιέξερ ἤκουσε τα λόγια αὐτά ἐπροσκύνησε μέχρις
εδάφους τον Θεόν εἰς ἐκφρασιν της χαράς και της
ευγνωμοσύνης του.

Γεν. 24,53 καὶ ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ
ἱματισμὸν ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκα καὶ δῶρα ἔδωκε τῷ
ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Γεν. 24,53 Εβγαλε τότε ο Ελιέξερ ἀπὸ τας ἀποσκευάς του χρυσά και
αργυρά κοσμήματα και φορέματα και τα ἔδωσε εἰς την
Ρεβέκκαν. Εδωσεν ἐπίσης δῶρα στον ἀδελφόν της τον
Λαβαν και εἰς την μητέρα της

Γεν. 24,54 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’
αὐτοῦ ὄντες, καὶ ἐκοιμήθησαν. Καὶ ἀναστὰς τὸ πρωῒ
εἶπεν· ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

Γεν. 24,54 Κατόπιν δε αὐτῶν ἔφαγον και ἔπιον ο Ελιέξερ και οἱ ἄνδρες,
που ἦσαν μαζί του, και μετὰ το δείπνον ἔπεσαν και
εκοιμήθησαν. Το πρωῒ δε σηκώθηκε ο Ελιέξερ και εἶπε·
“κατευοδώσατέ με τώρα και επιτρέψατέ μου να ἐπανεέλθω
προς τον κύριόν μου”.

Γεν. 24,55 εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ· μεινάτω ἡ
παρθένος μεθ’ ἡμῶν ἡμέρας ὥσει δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα
ἀπελεύσεται.

Γεν. 24,55 Οἱ ἀδελφοὶ της Ρεβέκκας και η μητέρα της εἶπαν· “ας μείνῃ

ακόμη μαζί μας η κόρη μας, έστω και δέκα ημέρας, μετά τας οποίας ας αναχωρήση”.

Γεν. 24,56 ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· μὴ κατέχετε με, καὶ Κύριος εὐώδωσε τὴν ὁδὸν μου ἐν ἐμοί· ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

Γεν. 24,56 Ο δε Ελιέζερ εἶπε προς αυτούς· “μη με κρατήτε, διότι ο Κύριος ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν μου. Κατευοδώσατέ με να επιστρέψω στον κύριόν μου”.

Γεν. 24,57 οἱ δὲ εἶπαν· καλέσωμεν τὴν παῖδα καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς.

Γεν. 24,57 Εκείνοι ἀπήντησαν· “Ἀς καλέσωμεν τὴν κόρην να τὴν ἐρωτήσωμεν καὶ να ἀκούσωμεν ἀπὸ το στόμα τῆς τι γνώμην ἔχει”.

Γεν. 24,58 καὶ ἐκάλεσαν τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ· πορεύση μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε· πορεύσομαι.

Γεν. 24,58 Εκάλεσαν, λοιπόν, τὴν Ρεβέκκαν καὶ τῆς εἶπαν· “ἐπιθυμεῖς να ἀναχωρήσης ἀμέσως με τον ἄνθρωπον αὐτόν; Εκείνη εἶπεν· “ναι· θα ἀναχωρήσω”.

Γεν. 24,59 καὶ ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ.

Γεν. 24,59 Κατευώδωσαν τότε τὴν ἀδελφὴν των με ὅλα αὐτῆς τα ὑπάρχοντα καὶ τὸν δούλον του Ἀβραάμ μαζί με τοὺς συνοδοὺς του.

Γεν. 24,60 καὶ εὐλόγησαν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ· ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ· γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων.

Γεν. 24,60 Ηυχήθησαν δε τὴν Ρεβέκκαν καὶ τῆς εἶπαν· “εἶσαι ἀδελφὴ μας. Γινε προμήτωρ εἰς χιλιάδας μυριάδας γενεῶν καὶ οἱ ἀπόγονοί σου ας εἶναι τόσοι ἰσχυροί, ὥστε να κυριεύσουν καὶ να κληρονομήσουν τὰς πόλεις των ἐχθρῶν των”.

Γεν. 24,61 ἀναστᾶσα δὲ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ

τὰς καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου,
καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ῥεβέκκαν ἀπῆλθεν.

Γεν. 24,61 Ἠγέρθη δε ἡ Ρεβέκκα καὶ αἱ θεραπαινίδες τῆς, ἀνέβησαν
εἰς τὰς καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον. Καὶ ὁ Ελιέζερ, ὁ δούλος τοῦ Ἀβραάμ, λαβὼν τὴν
Ρεβέκκαν ἀνεχώρησε.

Γεν. 24,62 Ἰσαὰκ δὲ διεπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ
τῆς ὀράσεως· αὐτὸς δὲ κατῴκει ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς λίβα.

Γεν. 24,62 Ὁ δε Ἰσαὰκ κατὰ τὸν καιρὸν αὐτὸν ἐπορεύετο διὰ μέσου τῆς
ἐρήμου πρὸς τὸ φρέαρ, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο “Φρέαρ τῆς
ὀράσεως”· κατοικοῦσε δε εἰς τὴν νότιον περιοχὴν τῆς
Χαναάν.

Γεν. 24,63 καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδῖον τὸ πρὸς
δείλης καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε
καμήλους ἐρχομένας.

Γεν. 24,63 Καποιο δειλινὸν ἐξῆλθεν ὁ Ἰσαὰκ νὰ περιπατήσῃ πρὸς
ψυχαγωγίαν τοῦ εἰς τὴν πεδιάδα. Ὑψωσε τὰ μάτια τοῦ καὶ
εἶδεν ἀπὸ μακρὰν καμήλους νὰ ἐρχονται.

Γεν. 24,64 καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδε τὸν
Ἰσαὰκ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου.

Γεν. 24,64 Ἡ Ρεβέκκα ὑψωσε καὶ αὐτὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς, εἶδε τὸν
Ἰσαὰκ καὶ ἀπὸ αἰσθημα αἰδούσας καταληφθεῖσα ἐπήδησε
κάτω ἀπὸ τὴν κάμηλον.

Γεν. 24,65 καὶ εἶπε τῷ παιδί· τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ
πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ
ὁ παῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου. ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ
θέριστρον περιεβάλετο.

Γεν. 24,65 Ἠρώτησε δε τὸν Ελιέζερ· “ποιὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος,
ποῦ περιπατεῖ εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἐρχεται πρὸς συνάντησίν
μας;” Εἶπε δε ὁ Ελιέζερ· “αὐτός ἐστιν ὁ νέος κύριός μου, ὁ
Ἰσαὰκ”. Εκείνη ἔλαβε καλύπτραν καὶ ἐσκεπάσθη.

Γεν. 24,66 καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥήματα, ἃ

ἐποίησεν.

Γεν. 24,66 Όταν συνήντησαν τον Ισαάκ, διηγήθη ο Ελιέζερ όλα όσα έκαμε εις την γην της Χαρράν.

Γεν. 24,67 εἰσῆλθε δὲ Ἰσαὰκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνή, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν· καὶ παρεκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Γεν. 24,67 Ο Ισαάκ έλαβε την Ρεβέκκαν, την εισηγαγεν εις την σκηνήν της μητρός του, την ενυμφεύθη και την ηγάπησεν. Ετσι δε και επαρηγορήθη δια τον θάνατον της μητρός του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 25

Γεν. 25,1 Προσθέμενος δὲ Ἀβραὰμ ἔλαβε γυναῖκα, ἥ ὄνομα Χεττούρα.

Γεν. 25,1 Ο δε Αβραάμ έλαβε και δευτέραν γυναίκα, η οποία ωνομάζετο Χεττούρα.

Γεν. 25,2 ἔτεκε δὲ αὐτῷ τὸν Ζομβρᾶν καὶ τὸν Ἰεζάν καὶ τὸν Μαδάλ καὶ τὸν Μαδιάμ καὶ τὸν Ἰεσβὼκ καὶ τὸν Σωκέ.

Γεν. 25,2 Απέκτησε δε από αυτήν υιούς τον Σομβράν, τον Ιεζάν, τον Μαδάλ, τον Μαδιάμ, τον Ιεσβώκ και τον Σωκέ.

Γεν. 25,3 Ἰεζάν δὲ ἐγέννησε καὶ τὸν Θαιμάν τὸν Σαβὰ καὶ τὸν Δεδάν· υἱοὶ δὲ Δεδάν ἐγένοντο Ῥαγουήλ καὶ Ναβδεήλ καὶ Ἀσσουριεῖμ καὶ Λατουσιεῖμ καὶ Λαωμείμ.

Γεν. 25,3 Ο Ιεζάν απέκτησε υιόν τον Θαιμάν, τον Σαβά και τον Δεδάν. Οι υιοί δε του Δεδάν ήσαν ο Ραγουήλ, ο Ναβδεήλ, ο Ασσουριεΐμ, ο Λατουσιεΐμ και ο Λαωμείμ.

Γεν. 25,4 υἱοὶ δὲ Μαδιάμ Γεφάρ καὶ Ἀφείρ καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβειρά καὶ Ἑλδαγά. πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας.

Γεν. 25,4 Οι υιοί δε του Μαδιάμ ήσαν ο Γεφάρ, ο Αφείρ, ο Ενώχ, ο

Αβειρά και ο Ελδαγά. Ολοι δε αυτοί ήσαν απόγονοι της Χεττούρας.

Γεν. 25,5 Ἔδωκε δὲ Ἀβραὰμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ,

Γεν. 25,5 Ο δε Αβραάμ ἔδωσεν ὅλα τα ὑπάρχοντά του στον Ισαάκ, τον υἱόν της επαγγελίας.

Γεν. 25,6 καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβραὰμ δόματα καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.

Γεν. 25,6 Εἰς δε τοὺς υἱοὺς τῶν γυναικῶν τοῦ της δευτέρας σειρᾶς ἔδωκε διάφορα δῶρα καὶ, ζῶν ἀκόμη, ἀπεμάκρυνεν αὐτοὺς εἰς διάφορα μέρη, εἰς τὴν ἀνατολικῶς της Παλαιστίνης χώραν, τὴν Αραβίαν, μακρὰν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ισαάκ.

Γεν. 25,7 ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς Ἀβραὰμ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταπέντε ἔτη.

Γεν. 25,7 Εἰσὶν δε ἐν συνόλῳ ὁ Αβραάμ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη.

Γεν. 25,8 καὶ ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραὰμ ἐν γῆρᾳ καλῷ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Γεν. 25,8 Εγκατέλειψαν αὐτὸν αἱ δυνάμειστοι, ἀπέθανεν εἰς εὐτυχὲς γῆρας, πρεσβύτης πλήρης ἡμερῶν, καὶ προσετέθη τοῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐκδημήσαντας προγόνους τοῦ.

Γεν. 25,9 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρών τοῦ Σαάρ τοῦ Χετταίου, ὃς ἐστὶν ἀπέναντι Μαρβρῆ,

Γεν. 25,9 Ἐθαψαν αὐτὸν ὁ Ισαάκ καὶ ὁ Ισμαὴλ, οἱ υἱοὶ τοῦ, ἐν τῷ διπλοῦν σπήλαιον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Ἐφρών, υἱοῦ Σαάρ τοῦ Χετταίου, ἀπέναντι ἀπὸ τῆς Δρυὸς Μαρβρῆ.

Γεν. 25,10 τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ παρὰ

τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Γεν. 25,10 στον αγρόν αὐτὸν καὶ τὸ σπήλαιον, τα ὁποῖα εἶχεν ἀγοράσει ὁ Ἀβραάμ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς φυλῆς Χέτ, ἐκεῖ τὸν ἔθαψαν, ὅπου εἶχε θάψει καὶ τὴν γυναῖκα του, τὴν Σαρραν.

Γεν. 25,11 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραάμ, εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατώκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως.

Γεν. 25,11 Μετὰ δε τὸν θάνατον τοῦ Ἀβραάμ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσαὰκ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐγκατεστάθη στὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως, δηλαδὴ εἰς τὴν Βηρσαβεέ.

Γεν. 25,12 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ὃν ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ Αἰγυπτία ἡ παιδίσκη Σάρρας τῷ Ἀβραάμ.

Γεν. 25,12 Οἱ δε ἀπόγονοι τοῦ Ἰσμαὴλ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῆς Αἰγυπτίας δούλης Ἀγαρ, ἦσαν οἱ ἐξῆς·

Γεν. 25,13 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσμαὴλ κατ' ὀνόματα τῶν γενεῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰσμαὴλ Ναβαιώθ, καὶ Κηδὰρ καὶ Ναβδεὴλ καὶ Μασσάμ

Γεν. 25,13 Αὐτὰ ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσμαὴλ, κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἀπογόνων τοῦ. Πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἰσμαὴλ ἦτο ὁ Ναβαιώθ, μετ' αὐτὸν δε ὁ Κηδάρ, ὁ Ναβδεὴλ, ὁ Μασσάμ,

Γεν. 25,14 καὶ Μασμὰ καὶ Δουμὰ καὶ Μασσῆ

Γεν. 25,14 ὁ Μασμὰ, ὁ Δουμὰ, ὁ Μασσῆ,

Γεν. 25,15 καὶ Χοδδὰν καὶ Θαιμὰν καὶ Ἰετοῦρ καὶ Ναφές καὶ Κεδμὰ.

Γεν. 25,15 ὁ Χοδδὰν, ὁ Θαιμὰν, ὁ Ἰετοῦρ, ὁ Ναφές καὶ ὁ Κεδμὰ.

Γεν. 25,16 οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαὴλ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνη αὐτῶν.

Γεν. 25,16 Αὐτοὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσμαὴλ καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματά των, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς σκηνὰς καὶ εἰς χωρία, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν γενάρχαι καὶ ἄρχοντες δώδεκα λαῶν, ἐνός

λαού ο καθένας από αυτούς.

Γεν. 25,17

καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαήλ· ἑκατὸν τριακονταεπτὰ ἔτη· καὶ ἐκλείπων ἀπέθανε καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ.

Γεν. 25,17

Τα ἔτη της ζωῆς του Ἰσμαήλ ἀνῆλθον εἰς ἑκατὸν τριάκοντα ἐπτὰ. Εξέλιπον τότε αἱ δυνάμειστοι, ἐξεδήμησεν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ προσετέθη στοὺς προαπελθόντας ἀπὸ τὸ γένος του.

Γεν. 25,18

κατώκησε δὲ ἀπὸ Εὐϊλάτ ἕως Σούρ, ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους· κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατώκησε.

Γεν. 25,18

Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσμαήλ, οἱ Ἰσμαηλίται, ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν περιοχὴν ἀπὸ Εὐϊλάτ, ἕως τὴν ἔρημον Σούρ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀνατολικῶς τῆς Αἰγύπτου καὶ μέχρι τῆς Ἀσσυρίας, εἰς χώραν δηλαδὴ ἀνατολικῶς τῆς Παλαιστίνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας Παλαιστίνης εἶχον ἐγκατασταθῇ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσαάκ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰσμαήλ, οἱ Ἰσραηλίται.

Γεν. 25,19

Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ·

Γεν. 25,19

Ἰδοὺ δε ἡ ἱστορία καὶ αἱ γενεαλογία τοῦ Ἰσαάκ, υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

Γεν. 25,20

Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. ἦν δὲ Ἰσαάκ ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα Βαθουήλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Σύρου, ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.

Γεν. 25,20

Ὁ Ἀβραάμ ἀπέκτησεν υἱὸν τὸν Ἰσαάκ. Ἦτο δὲ ὁ Ἰσαάκ τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὅταν ἔλαβεν ὡς σύζυγον τὴν Ῥεβέκκαν, θυγατέρα Βαθουήλ τοῦ Συρου, τοῦ καταγομένου, δηλαδὴ, ἀπὸ τὴν Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Λαβαν τοῦ Συρου.

Γεν. 25,21

ἐδέετο δὲ Ἰσαάκ Κυρίου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στεῖρα ἦν· ἐπήκουσε δὲ αὐτοῦ ὁ Θεός, καὶ συνέλαβεν ἐν γαστρὶ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

- Γεν. 25,21 Ο Ισαάκ παρεκάλει θερμῶς τον Κυριον δια την γυναίκα αυτού την Ρεβέκκαν, επειδή αυτή ήτο στείρα. Ο Θεός εισήκουσε την δέησίν του, ηυλόγησε την Ρεβέκκαν, την σύζυγον του Ισαάκ, η οποία συνέλαβε και έμεινε έγκυος.
- Γεν. 25,22 έσκίρτων δέ τὰ παιδία έν αύτῇ· είπε δέ, εί ούτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ίνα τί μοι τοῦτο; έπορεύθη δέ πυθέσθαι παρὰ Κυρίου.
- Γεν. 25,22 Δυο δε παιδια έσκιρτούσαν και τρόπον τινά διεπληκτίζοντο εις την κοιλίαν της. Η δε Ρεβέκκα είπε τότε· “εάν επρόκειτο να μου συμβούν αυτά, να διαπληκτίζονται δηλαδή τα παιδια μου, πριν ακόμη γεννηθούν, διατί να μείνω έγκυος;” Μετέβη λοιπόν και ηρώτησε σχετικῶς τον Κυριον.
- Γεν. 25,23 καί είπε Κύριος αύτῇ· δύο έθνη έν γαστρί σου είσί, καί δύο λαοί έκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται· καί λαός λαοῦ υπερέξει, καί ό μείζων δουλεύσει τῷ ελάσσονι.
- Γεν. 25,23 Είπε δε ο Κυριος εις αυτήν· “δύο λαοί υπάρχουν εις την κοιλίαν σου, δύο διαφορετικά φυλαί θα ξεχωρίσουν από σέ. Ο ένας εκ των δύο λαών θα αναδειχθή ανώτερος του άλλου, και ο μεγαλύτερος θα είναι υποχείριος και δούλος στον μικρότερον”.
- Γεν. 25,24 καί έπληρώθησαν αί ήμέραι τοῦ τεκεῖν αύτήν, καί τῇδε ἦν δίδυμα έν τῇ κοιλίᾳ αύτῆς.
- Γεν. 25,24 Συνεπληρώθησαν αι ημέραι του τοκετού της Ρεβέκκας, εις την κοιλίαν της οποίας υπήρχον πράγματι δίδυμα.
- Γεν. 25,25 έξῆλθε δέ ό πρωτότοκος πυρράκης, όλος ὡσεί δορά δασύς· έπωνόμασε δέ τὸ ὄνομα αύτοῦ Ἡσαῦ.
- Γεν. 25,25 Κατά τον τοκετόν εξήλθεν ο πρωτότοκος, ο οποίος είχε χρώμα ερυθρόν και ήτο δασύθριξ σαν τριχωτόν δέρμα ζώου. Δι' αυτό δε και ωνόμασαν αυτόν Ησαῦ.
- Γεν. 25,26 καί μετὰ τοῦτο εξῆλθεν ό αδελφός αύτοῦ, καί ή χειρ αύτοῦ έπειλημμένη τῆς πτέρνης Ἡσαῦ· καί εκάλεσε τὸ ὄνομα αύτοῦ Ἰακώβ. Ἰσαάκ δέ ἦν έτῶν εξήκοντα, ὅτε

ἔτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα.

Γεν. 25,26 Εν συνεχεία ἐξήλθεν ὁ ἀδελφὸς του, τοῦ ὁποῖου ἡ χεὶρ εἶχε συλλάβει τὴν πτέρναν τοῦ Ἡσαΐ. Διὰ τοῦτο τὸν ὠνόμασαν Ἰακώβ. Ἦτο δὲ τότε ὁ Ἰσαάκ ἐξήκοντα ἐτῶν, ὅταν ἡ Ῥεβέκκα ἐγέννησε τὰ δίδυμα αὐτὰ παιδιά.

Γεν. 25,27 Ἡὕξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι, καὶ ἦν Ἡσαΐ ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν, ἄγροικος, Ἰακώβ δὲ ἄνθρωπος ἄπλαστος, οἰκῶν οἰκίαν.

Γεν. 25,27 Ἐμεγάλωσαν οἱ νεαροὶ αὐτοὶ ἀδελφοί. Ὁ Ἡσαΐ ἦτο ἐπιτήδειος κυνηγός, ἄνθρωπος τῆς υπαίθρου, ἐνῶ ὁ Ἰακώβ ἦτο ἄνθρωπος ἀπλούς καὶ ἀφελής, εὐχαριστοῦμενος νὰ μένη στο σπίτι.

Γεν. 25,28 ἠγάπησε δὲ Ἰσαάκ τὸν Ἡσαΐ, ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ βρῶσις αὐτῷ· Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ.

Γεν. 25,28 Ὁ Ἰσαάκ ἠγάπησε περισσότερο τὸν Ἡσαΐ, διότι ἐτρώγε με εὐχαρίστησιν τὰ θηράματα ἀπὸ τοῦ κυνήγιον αὐτοῦ, ἡ δὲ Ῥεβέκκα ἠγάπησε τὸν Ἰακώβ ὡς ἄνθρωπον τοῦ σπιτιοῦ.

Γεν. 25,29 ἤψησε δὲ Ἰακώβ ἕψημα· ἦλθε δὲ Ἡσαΐ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλείπων,

Γεν. 25,29 Ὁ Ἰακώβ ἐβράζε κάποτε ἓνα φαγητόν. Ὁ Ἡσαΐ ἐπέστρεψε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τὴν πεδιάδα κατεξηντλημένος,

Γεν. 25,30 καὶ εἶπεν Ἡσαΐ τῷ Ἰακώβ· γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψήματος τοῦ πυρρόυ τούτου, ὅτι ἐκλείπω. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐδώμ.

Γεν. 25,30 Καὶ εἶπεν στὸν Ἰακώβ· “δός μου νὰ γευθῶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ κόκκινον φαγητό, διότι πεθαίνω ἀπὸ τὴν πείνα”. -Δι' αὐτὸ ὠνομάσθη ὁ Ἡσαΐ καὶ Ἐδώμ (κόκκινος).

Γεν. 25,31 εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Ἡσαΐ· ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου ἐμοί.

Γεν. 25,31 Ἐυρήκε τότε εὐκαιρίαν ὁ Ἰακώβ καὶ εἶπεν στὸν Ἡσαΐ· “παραχώρησέ μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου καὶ ἐγὼ θὰ σου δώσω νὰ φάγῃς”.

- Γεν. 25,32 καὶ εἶπεν Ἡσαῦ· ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν, καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια;
- Γεν. 25,32 Καὶ ὁ Ησαῦ ἀπήντησεν· “ἐγὼ κοντεύω νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τί με ωφελοῦν αὐτὰ τὰ πρωτοτόκια;”
- Γεν. 25,33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακώβ· ὅμοσόν μοι σήμερον. καὶ ὥμοσεν αὐτῷ· ἀπέδοτο δὲ Ἡσαῦ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ἰακώβ.
- Γεν. 25,33 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰακώβ· “κάμε μου σήμερον ὄρκον, ὅτι μου παραχωρεῖς τὰ πρωτοτόκιά σου”. Ὁ Ησαῦ ὠρκίσθη καὶ ἐτσι ἐπώλησεν στὸν Ἰακώβ τὰ πρωτοτόκια ἀντὶ πινακίου φακῆς.
- Γεν. 25,34 Ἰακώβ δὲ ἔδωκε τῷ Ἡσαῦ ἄρτον καὶ ἔψημα φακοῦ, καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ ἀναστὰς ὤχετο· καὶ ἐφαύλισεν Ἡσαῦ τὰ πρωτοτόκια.
- Γεν. 25,34 Τότε ὁ Ἰακώβ ἔδωσε ψωμί καὶ μαγειρευμένες φακὲς στὸν Ησαῦ, ὁ ὁποῖος ἔφαγε, ἔπιε καὶ ἀνεχώρησε, χωρὶς νὰ δώσῃ καμμίαν σημασίαν ὅτι ἀπεξενώθη ἀπὸ τὰ πρωτοτόκια. Ἐτσι δὲ ὁ Ησαῦ περιεφρόνησε καὶ ἐξηυτέλισε τὰ πρωτοτόκια.

ΓΕΝΕΣΙΣ 26

- Γεν. 26,1 Ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον, ὃς ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Ἀβραάμ· ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεὶμ εἰς Γέραρα.
- Γεν. 26,1 Ἐπείσε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πείνα, ὡς ἐκείνην ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ προηγουμένως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀβραάμ. Δια τὴν ἐξεύρεσιν δὲ τροφίμων ἀνεχώρησεν ὁ Ἰσαὰκ εἰς Γέραρα πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, βασιλέα τῶν Φυλισταίων, δια νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Γεν. 26,2 ὦφθη δὲ αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπε· μὴ καταβῇς εἰς

Αἴγυπτον· κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἂν σοι εἶπω.

Γεν. 26,2

Παρουσιάσθη ὁμῶς εἰς αὐτόν ὁ Κυριος και του εἶπε· “μη μεταβῆς εἰς Αἴγυπτον, ἀλλὰ να κατοικήσης εἰς την χώραν, την ὁποίαν ἐγὼ θα σου εἶπω.

Γεν. 26,3

καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὥμοσα τῷ Ἀβραάμ τῷ πατρί σου.

Γεν. 26,3

Μείνε προσωρινῶς εἰς την γην αὐτὴν των Φιλισταίων, και ἐγὼ θα εἶμαι μαζὴ σου και θα σε ευλογήσω· διότι εἰς σε και στους απογόνους σου θα δώσω ὅλην αὐτὴν την γῶραν και θα εκπληρώσω ἔτσι την ἐνορκον υπόσχεσιν, την ὁποίαν ἔδωκα στον Αβραάμ τον πατέρα σου.

Γεν. 26,4

καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην, καὶ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς,

Γεν. 26,4

Θα πληθύνω δε τους απογόνους σου ὡσάν τα ἀστέρια του ουρανοῦ και θα δώσω ὅλην αὐτὴν την χώραν στους απογόνους σου. Δι' ενός δε εκ των Απογόνων σου θα ευλογηθοῦν ὅλοι οι λαοὶ της γης.

Γεν. 26,5

ἀνθ' ὧν ὑπήκουσεν Ἀβραάμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιμά μου.

Γεν. 26,5

Και ταῦτα προς χάριν του πατρός σου του Αβραάμ, ὁ ὁποῖος υπῆκουσεν εἰς την ἐντολὴν μου, ἐφύλαξε τα προστάγματά μου και τας ἐντολάς μου, τα δικαιώματά μου και τον νόμον μου”.

Γεν. 26,6

κατώκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις.

Γεν. 26,6

Πράγματι δε ὁ Ἰσαὰκ ἐγκατεστάθη εἰς τα Γέραρα.

Γεν. 26,7

Ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ἀδελφὴ μου ἐστίν· ἐφοβήθη

γὰρ εἶπεῖν ὅτι γυνὴ μου ἐστὶ, μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὠραία τῇ ὄψει ἦν.

Γεν. 26,7 Καθ' ὃν χρόνον ὁμως ἐμενεν ἐκεῖ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοῦ ἐζήτησαν πληροφορίας δια τὴν γυναῖκα τοῦ τὴν Ρεβέκκαν, ποῖαν δηλαδὴ πρὸς αὐτὴν συγγένειαν καὶ σχέσιν ἔχει. Εκείνος ἀπήντησεν ὅτι εἶναι ἀδελφὴ μου. Εφοβήθη νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι σύζυγός μου, μήπως καὶ τὸν φονεύσουν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐκείνης ἐνεκα τῆς Ρεβέκκας, διότι αὐτὴ ἦτο ὠραία κατὰ τὴν ἐμφάνισιν.

Γεν. 26,8 ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ· καὶ παρακύψας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρίδος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Γεν. 26,8 Ἐμεινε δε ἐκεῖ ὁ Ἰσαὰκ ἐπὶ πολὺ χρονικὸν διάστημα. Καποῖαν ἡμέραν ὁ βασιλεὺς τῶν Γεράρων Ἀβιμέλεχ ἐσκυψε ἀπὸ τὰ ἀνάκτορά του καὶ εἶδε ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θύραν τῆς σκηνῆς τὸν Ἰσαὰκ νὰ χαριεντίζεται με τὴν Ρεβέκκαν τὴν σύζυγόν του.

Γεν. 26,9 ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἄρὰ γε γυνὴ σου ἐστὶ; τί ὅτι εἶπας, ἀδελφὴ μου ἐστίν; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαὰκ· εἶπα γάρ, μήποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν.

Γεν. 26,9 Ἐκάλεσε τότε τὸν Ἰσαὰκ καὶ τοῦ εἶπε· “ὥστε λοιπὸν εἶναι γυναῖκα σου ἡ Ρεβέκκα; Διατί εἶπες ὅτι εἶναι ἀδελφὴ σου;” Ὁ Ἰσαὰκ ἀπήντησεν εἰς αὐτόν· “Εἶπα ὅτι εἶναι, ἀδελφὴ μου, διότι ἐφοβήθηκα μήπως ἐξ αἰτίας τῆς φονευθῶ”.

Γεν. 26,10 εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικὸς σου, καὶ ἐπήγαγες ἂν ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν.

Γεν. 26,10 Ὁ δε Ἀβιμέλεχ τοῦ εἶπε· “τί εἶναι αὐτό που μας ἔκαμες; Παρ' ὀλίγον καὶ νὰ ἐκοιμάτο μαζὴ τῆς κάποιος ἀπὸ τὴν φυλὴν μου, καὶ θὰ ἐγίνεσο συ αἰτιά νὰ πέσῃ ἐπάνω μας ἀμαρτία καὶ ἐνοχὴ δια τὴν ἀγνοιάν μας αὐτήν”.

- Γεν. 26,11 συνέταξε δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, θανάτῳ ἔνοχος ἔσται.
- Γεν. 26,11 Εβγαλε δε διαταγὴν ὁ Αβιμέλεχ πρὸς ὅλον τὸν λαόν του και εἶπεν· “Εκείνος ὁ ὁποῖος θα τολμήσῃ να ἐγγίσῃ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ἢ τὴν σύζυγόν του, θα εἶναι ἔνοχος θανάτου”.
- Γεν. 26,12 ἔσπειρε δὲ Ἰσαάκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσας κριθὰς· εὐλόγησε δὲ αὐτὸν Κύριος.
- Γεν. 26,12 Ὁ Ἰσαάκ ἐκαλλιέργησε καὶ ἔσπειρε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἐθέρισε κριθὰρι ἑκατονταπλάσιον. Ὁ δὲ Θεὸς τὸν εὐλόγησε πλουσίως.
- Γεν. 26,13 καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος. καὶ προβαίνων μείζων ἐγίνετο, ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα·
- Γεν. 26,13 Δι' αὐτὸ καὶ ἐγίνετο πλούσιος. Ὅσον δὲ ἐπερνούσεν ὁ καιρὸς, τόσον καὶ πλουσιότερος ἐγίνετο, μέχρις ὅτου ἐγίνετο μέγας διὰ τὰ πολλὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν δόξαν του.
- Γεν. 26,14 ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολλὰ. ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιεῖμ,
- Γεν. 26,14 Ἀπέκτησε δε κοπάδια πρόβατα καὶ βόδια, ὅπως ἐπίσης καὶ πολλὰ χωράφια. Ἐνεκα τούτου οἱ Φιλισταῖοι τὸν ἐζήλευσαν καὶ τὸν ἐφθόνησαν.
- Γεν. 26,15 καὶ πάντα τὰ φρέατα, ἃ ὥρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς.
- Γεν. 26,15 Διὰ να τὸν βλάψουν δε ἐπήγαν καὶ ἐβοώλωσαν καὶ ἐγέμισαν με χώμα τὰ φρέατα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀνοίξει οἱ δούλοι τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀβραάμ, ἐνῶ ἀκόμη ἐζοῦσε.
- Γεν. 26,16 εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαάκ· ἤλθε ἀφ' ἡμῶν, ὅτι δυνατότερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα.
- Γεν. 26,16 Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Αβιμέλεχ, φθονήσας τὸν Ἰσαάκ, τοῦ εἶπε·

“φύγε μακριά μας, διότι έγινε πολύ δυνατότερος από ημάς”.

Γεν. 26,17 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων καὶ κατώκησεν ἐκεῖ.

Γεν. 26,17 Τότε ο Ἰσαὰκ ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ, κατέλυσε εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Γεράρων, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη μονίμως.

Γεν. 26,18 καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὥρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὥρυξαν οἱ παῖδες Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ὠνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Γεν. 26,18 Καὶ πάλιν ἐκεῖ ἠνοιξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀνοιξει, ζῶντος τοῦ Ἀβραάμ, οἱ δούλοι του, καὶ τὰ ὁποῖα μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἀβραάμ εἶχον βουλῶσει οἱ Φιλισταῖοι. Τὰ φρέατα αὐτὰ τὰ ὠνόμασεν ὁ Ἰσαὰκ μετὰ τὰ ἴδια ὀνόματα, πού τοὺς εἶχε δώσει ὁ πατήρ του ὁ Ἀβραάμ.

Γεν. 26,19 καὶ ὥρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων καὶ εὔρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος.

Γεν. 26,19 Οἱ δούλοι τοῦ Ἰσαὰκ ἐσκαψαν ἄλλο φρέαρ εἰς τὰ φάραγγα τῶν Γεράρων, οπου καὶ εὗρον πηγαῖον ὕδωρ.

Γεν. 26,20 καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ. καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἀδικία· ἡδίκησαν γὰρ αὐτόν.

Γεν. 26,20 Οἱ ποιμένες ὁμῶς τῶν Γεράρων ἐφιλονείκησαν καὶ συνεπλάκησαν μετὰ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσαὰκ λέγοντες, ὅτι τὸ πηγαῖον αὐτὸ ὕδωρ τοῦ νέου φρέατος εἶναι ἰδικόν των. Οἱ ποιμένες τοῦ Ἰσαὰκ ὠνόμασαν τὸ φρέαρ ἐκεῖνο “Ἀδικία”, διότι οἱ Φιλισταῖοι ἡδίκησαν τὸν Ἰσαὰκ.

Γεν. 26,21 ἀπάρας δὲ Ἰσαὰκ ἐκεῖθεν ὥρυξε φρέαρ ἕτερον, ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία.

- Γεν. 26,21 Παραλαβών τα υπάρχοντά του ο Ισαάκ ανεχώρησεν από εκεί και ήνοιξε νέον φρέαρ. Αλλά και δι' αυτό εφιλονείκησαν οι Φιλισταίοι προς αυτόν. Δια τούτο και το ωνόμασεν “Εχθρότης”.
- Γεν. 26,22 άπάρας δέ εκείθεν ὠρυξε φρέαρ ἕτερον, καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία, λέγων· διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν καὶ ἠΐξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 26,22 Αναχωρήσας και από εκεί, ήνοιξεν άλλο φρέαρ εις άλλην περιοχήν. Δεν εφιλονίκησαν δι' αυτό οι Φιλισταίοι. Και το ωνόμασε ο Ισαάκ “Ευρυχωρία” λέγων· “τώρα ο Κυριος μας εχάρισεν ευρυχωρίαν και μας επλούτισεν εις την χώραν αυτήν”.
- Γεν. 26,23 Ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.
- Γεν. 26,23 Μετά ταῦτα μετέβη από εκεί ο Ισαάκ εις την περιοχήν, η οποία ωνομάζετο “Φρέαρ του ὀρκου”.
- Γεν. 26,24 καὶ ὥφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου· μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι καὶ εὐλογήσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι’ Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου.
- Γεν. 26,24 Εφανερώθη εις αυτόν ο Κυριος κατά την νύκτα εκείνην και του είπεν· “Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ του πατρός σου. Μη φοβήσαι, διότι είμαι μαζί σου και θα ευλογήσω σε προσωπικώς, θα πληθύνω δε και τους απογόνους σου ένεκα του Αβραάμ του πατρός σου”.
- Γεν. 26,25 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὠρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαάκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων.
- Γεν. 26,25 Ο Ισαάκ έκτισεν εκεί θυσιαστήριον στον Κυριον, επεκαλέσθη το όνομα του Κυρίου, και έστησεν εκεί την σκηνήν του. Οι δε δούλοι του ήνοιξαν φρέαρ (όπως και εις

την φάραγγα των Γεράρων).

Γεν. 26,26 καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων καὶ Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Γεν. 26,26 Ο Αβιμέλεχ μαζί με τον νυμφαγωγὸν του τον Οχοζάθ και τον Φιλόχ, τον αρχιστράτηγον των δυνάμεών του, μετέβη προς τον Ισαάκ εις την Βηρσαβεέ.

Γεν. 26,27 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαάκ· ἵνα τί ἦλθετε πρὸς με; ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ με καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ’ ὑμῶν.

Γεν. 26,27 Ο δε Ισαάκ τους ηρώτησε· “διατί ἦλθατε προς ἐμέ; Σεις με ἐμισήσατε και με ἐδιώξατε ἀπὸ την χώραν σας”.

Γεν. 26,28 οἱ δὲ εἶπαν· ἰδόντες ἐωράκαμεν, ὅτι ἦν Κύριος μετὰ σοῦ, καὶ εἶπαμεν· γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην,

Γεν. 26,28 Εκείνοι ἀπήντησαν· “εἶδαμεν πλεον καθαρά και ἐπείσθημεν, ὅτι ο Κυριος εἶναι μαζί σου και εἶπομεν·

Γεν. 26,29 μὴ ποιῆσαι μεθ’ ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβδελυξάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὄν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ’ εἰρήνης· καὶ νῦν εὐλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου.

Γεν. 26,29 ας γίνῃ συνθήκη μεταξύ ἡμῶν και σου, δια της οποίας θα συμφωνήσωμεν να μη κάμῃς κανένα κακόν εναντίον μας, διότι ημεῖς δεν σε ἐμισήσαμεν και να φερθῇς ἀπέναντί μας καλῶς, ὅπως και ημεῖς σου συμπεριφέρθημεν και σε ἐπροπέμψαμεν με εἰρήνην. Ἐτσι δε θα εἶσαι συ εὐλογημένος ἀπὸ τον Κυριον”.

Γεν. 26,30 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχὴν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον·

Γεν. 26,30 Ο ανεξίκακος Ισαάκ ἐδέχθη την πρότασιν και τους παρέθεσε τράπεζαν. Ολοι δε μαζί ἔφαγον και ἔπιον.

Γεν. 26,31 καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ, ὤμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαάκ, καὶ ἀπώχοντο ἀπ’ αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας.

- Γεν. 26,31 Την πρωΐαν δε εγερθέντες ορκίσθησαν ο ένας προς τον άλλον, ότι θα είναι φίλοι μεταξύ των. Ο Ισαάκ τους κατευώδωσε και εκείνοι ανεχώρησαν από αυτόν ειρηνικοί.
- Γεν. 26,32 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαάκ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος, οὗ ὥρυξαν, καὶ εἶπαν· οὐχ εὗρομεν ὕδωρ.
- Γεν. 26,32 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην οἱ δούλοι του Ισαάκ ἦλθαν και του εἶπαν, ὅτι δεν ευρήκαν πλέον ὕδωρ στο φρέαρ, το οποίον εἶχαν ανοίξει.
- Γεν. 26,33 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὅρκος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ Φρέαρ ὅρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
- Γεν. 26,33 Ὠνόμασεν αὐτὸ το φρέαρ ο Ισαάκ “Ὅρκος”. Εξ αιτίας αὐτοῦ και ωνομάσθη η πόλις ἐκείνη μέχρι σήμερον “Φρέαρ του ὀρκου”.
- Γεν. 26,34 Ἦν δὲ Ἡσαῦ ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ἰουδίθ, θυγατέρα Βεῶχ τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Ἐλὼν Χετταίου.
- Γεν. 26,34 Ο Ησαῦ ἦτο τεσσαράκοντα ετῶν, οπότε ἔλαβε σύζυγόν του την Ιουδίθ, θυγατέρα Βεῶχ του Χετταίου και την Βασεμάθ, θυγατέρα Ελὼν του Χετταίου.
- Γεν. 26,35 καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ἰσαάκ καὶ τῇ Ῥεβέκκα.
- Γεν. 26,35 Αὐταὶ ὁμως διαρκῶς ἐφιλονεικούσαν και με την Ρεβέκκαν και με τον Ισαάκ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 27

- Γεν. 27,1 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαάκ καὶ ἡμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὀραῖν, καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ· υἱέ μου· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.
- Γεν. 27,1 Όταν εγήρασεν ο Ισαάκ και αδυνάτησαν πλέον οἱ οφθαλμοί

του, εκάλεσε τον μεγαλύτερόν του υιόν, τον Ησαΰ, και του είπε· “παιδί μου”· και εκείνος του απήντησεν· “ιδού εγώ, πάτερ μου”.

Γεν. 27,2 καὶ εἶπεν· ἰδοὺ γεγήρακα καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου·

Γεν. 27,2 “Εγώ έχω πλέον γηράσει και δεν γνωρίζω την ημέραν, κατά την οποίαν θα λάβη τέλος η ζωή μου.

Γεν. 27,3 νῦν οὖν λαβὲ τὸ σκεῦός σου, τὴν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον καὶ θήρευσόν μοι θήραν

Γεν. 27,3 Παρε λοιπόν τα κυνηγετικά σου σύνεργα, την φαρέτραν με τα βέλη και το τοξον, έβγα έξω εις την πεδιάδα και φέρε μου κάτι από το κυνήγιον.

Γεν. 27,4 καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ὥς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκέ μοι, ἵνα φάγω, ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου πρὶν ἀποθανεῖν με.

Γεν. 27,4 Μαγεیرهυσέ μου φαγητά, που μου αρέσουν, και φέρε μου να φάγω, δια να σε ευλογήσω με όλην μου την ψυχήν, πριν αποθάνω.

Γεν. 27,5 Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδῖον θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ·

Γεν. 27,5 Η Ρεβέκκα ήκουσε τους λόγους αυτούς, τους οποίους είπεν ο Ισαάκ προς τον υιόν του τον Ησαΰ. Ο Ησαΰ υπακούων στον πατέρα εξήλθεν εις την πεδιάδα, δια να κυνηγήση και φέρη εις αυτόν κυνήγιον.

Γεν. 27,6 Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς, τὸν ἐλάσσω· ἰδέ, ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος·

Γεν. 27,6 Η Ρεβέκκα όμως είπε προς τον Ιακώβ, τον νεώτερον υιόν της· “Για πρόσεξε· ήκουσα τον πατέρα σου να ομιλή και να λέγη προς τον αδελφόν σου τον Ησαΰ·

Γεν. 27,7 ἔνεγκόν μοι θήραν καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ἵνα

φαγών εύλογήσω σε έναντίον Κυρίου πρό τοῦ
ἀποθανεῖν με.

Γεν. 27,7 Φέρε μου κυνήγι και μαγεیرهψέ μου φαγητά, δια να φάγω
και να σου δώσω τας ευλογίας μου ενώπιον του Κυρίου,
πριν αποθάνω.

Γεν. 27,8 νῦν οὖν, υἱέ μου, ἄκουσόν μου, καθὰ ἐγώ σοι
ἐντέλλομαι.

Γεν. 27,8 Τωρα λοιπόν, παιδί μου, ἀκουσέ με και κάμε ο,τι ἐγώ θα σε
συμβουλευσω.

Γεν. 27,9 καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λαβέ μοι ἐκεῖθεν δύο
ἐρίφους ἀπαλοὺς καὶ καλοὺς, καὶ ποιήσω αὐτοὺς
ἐδέσματα τῷ πατρί σου, ὡς φιλεῖ,

Γεν. 27,9 Πηγαινε εις τα πρόβατα, πάρε και φέρε μου δύο ερίφια
τρυφερά και καλοθρεμμένα και ἐγώ θα μαγειρεύσω ἀπὸ
αυτὰ φαγητά, που αγαπά ο πατέρας σου.

Γεν. 27,10 καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρί σου καὶ φάγεται, ὅπως εύλογήση
σε ὁ πατήρ σου πρό τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν.

Γεν. 27,10 Αυτά θα τα προσφέρης στον πατέρα σου, δια να φάγη και
να δώση εις σε τας ευλογίας του, πριν αποθάνῃ”.

Γεν. 27,11 εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἔστιν
Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος·

Γεν. 27,11 Εἶπε δε ο Ιακώβ προς την μητέρα του την Ρεβέκκαν· “ο
Ησαὺ ο αδελφός μου εἶναι δασύτριχος, ἐνὼ ἐγὼ εἶμαι λεῖος.

Γεν. 27,12 μὴ ποτε ψηλαφήση με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον
αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν καὶ ἐπάξω ἐπ’ ἐμαυτὸν κατάραν
καὶ οὐκ εύλογίαν.

Γεν. 27,12 Φοβούμαι, λοιπόν, μήπως με ψηλαφήση ο πατήρ μου,
αναγνωρίση ὅτι εἶμαι ο Ιακώβ και με θεωρήση ως ασεβή και
απατεώνα· ὁπότε υπάρχει φόβος να επισύρω ἐναντίον μου
ὄχι την ευλογίαν του ἀλλὰ την κατάραν”.

Γεν. 27,13 εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ· ἐπ’ ἐμέ ἡ κατάρα σου, τέκνον·
μόνον υπάκουσόν μοι τῆς φωνῆς καὶ πορευθεὶς ἔνεγκέ

μοι.

- Γεν. 27,13 Απήντησε δε εις αυτόν η μητέρα του· “επάνω μου ας πέση η κατάρα σου αυτή, τέκνον μου· μόνον άκουσε αυτό, που σου είπα, και πήγαινε να μου φέρης τα ερίφια”.
- Γεν. 27,14 πορευθείς δέ έλαβε και ήνεγκε τή μητρί, και έποίησεν ή μήτηρ αυτού έδέσματα, καθά έφίλει ό πατήρ αυτού.
- Γεν. 27,14 Επήγεν ο Ιακώβ και έφερε τα ερίφια εις την μητέρα του, η οποία και εμαγείρευσεν από αυτά φαγητά, καθώς τα επροτιμούσε ο πατέρας του.
- Γεν. 27,15 και λαβοῦσα Ρεβέκκα την στολήν Ησαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου την καλήν, ἣ ἦν παρ’ αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτήν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον
- Γεν. 27,15 Ελαβεν η Ρεβέκκα την στολήν του μεγαλυτέρου υιού της του Ησαῦ, την καλήν, που ευρίσκετο στον οίκον της, ενέδυσε με αυτήν τον νεώτερον υιόν της τον Ιακώβ,
- Γεν. 27,16 και τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ και ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ
- Γεν. 27,16 περιέβαλε με τα δέρματα των εριφίων τους βραχίονάς του και το γυμνόν μέρος του τραχήλου του
- Γεν. 27,17 και ἔδωκε τὰ έδέσματα και τοὺς ἄρτους, οὓς έποίησεν εις τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.
- Γεν. 27,17 και έδωσε τα φαγητά και τους άρτους, που είχε κατασκευάσει, εις τα χέρια του παιδιού της, του Ιακώβ.
- Γεν. 27,18 και είσήνεγκε τῷ πατρί αὐτοῦ. εἶπε δέ· πάτερ. ό δέ εἶπεν· ίδου ἐγώ· τίς εἶ σὺ τέκνον;
- Γεν. 27,18 Ο δε Ιακώβ προσέφερεν αυτά στον πατέρα του και του είπε· “πάτερ”. Εκείνος δε του απήντησε· “εδώ είμαι, ποιός είσαι, παιδί μου;”
- Γεν. 27,19 και εἶπεν Ἰακώβ τῷ πατρί· ἐγώ Ἡσαῦ ό πρωτότοκός σου· πεποίηκα καθά έλάλησάς μοι· αναστάς κάθισον και φάγε από τῆς θήρας μου, ὅπως εύλογήση με ή ψυχή

σου.

- Γεν. 27,19 Και είπεν ο Ιακώβ προς τον πατέρα του· “εγώ είμαι, ο Ησαύ, ο υιός σου ο πρωτότοκος. Εκαμα, όπως μου είπες. Σηκω κάθισε και φάγε από το κυνήγι μου, δια να με ευλογήση η ψυχή σου”.
- Γεν. 27,20 εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· τί τοῦτο, ὃ ταχὺ εὗρες, ὧ τέκνον; ὃ δὲ εἶπεν· ὃ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου.
- Γεν. 27,20 Ο Ισαάκ είπεν στο παιδί του· “πως συνέβη αυτό, ώστε τόσο σύντομα να εύρης το κυνήγι, παιδί μου;” Εκείνος απήντησεν· “ο Κυριος μου το παρέδωσε ενώπιόν μου”.
- Γεν. 27,21 εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ· ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε, τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ ἢ οὐ.
- Γεν. 27,21 Είπε δε ο Ισαάκ στον Ιακώβ· “έλα κοντά μου, παιδί μου, να σε ψηλαφήσω και να πεισθώ, εάν πράγματι συ είσαι ο υιός μου ο Ησαύ η όχι”.
- Γεν. 27,22 ἤγγισε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ.
- Γεν. 27,22 Επλησίασεν ο Ιακώβ προς τον πατέρα του τον Ισαάκ, ο οποίος τον εψηλάφησε και του είπε· “η μεν φωνή είναι φωνή του Ιακώβ, οι δε χείρες είναι χείρες του Ησαύ”.
- Γεν. 27,23 καὶ οὐκ ἐπέγνων αὐτόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν
- Γεν. 27,23 Δεν ανεγνώρισε δε τον Ιακώβ, διότι αι χείρες αυτού, σκεπασμένοι με τα δέρματα, ήσαν δασεῖαι, όπως αι χείρες του αδελφού του Ησαύ. Ευλόγησεν αὐτόν ο Ισαάκ
- Γεν. 27,24 καὶ εἶπε· σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ; ὃ δὲ εἶπεν· ἐγώ.
- Γεν. 27,24 και είπε· “συ λοιπόν είσαι ο υιός μου ο Ησαύ;” Εκείνος απήντησε· “ναι, εγώ είμαι”.
- Γεν. 27,25 καὶ εἶπε· προσάγαγέ μοι, καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας

σου, τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου. καὶ
προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ
οἶνον, καὶ ἔπιε.

Γεν. 27,25 Εἶπε τότε ο Ἰσαάκ· “παιδί μου, φέρε μου ἀπὸ το κυνήγι σου,
δια να φάγω και να σε ευλογήσω με ὅλην μου την ψυχὴν”. Ο
Ἰακώβ ἔφερεν στον πατέρα του και ἔφαγε· του ἔφερε
επίσης οἶνον και ἔπιε.

Γεν. 27,26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἔγγισόν μοι καὶ
φίλησόν με τέκνον.

Γεν. 27,26 Μετά το φαγητόν ο πατήρ του ο Ἰσαάκ εἶπεν εἰς αὐτόν·
“παιδί μου, ἔλα κοντά μου και φίλησέ με”.

Γεν. 27,27 καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ὠσφράνθη τὴν ὁσμήν
τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ εἶπεν· ἰδοὺ
ὁσμή τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὁσμή ἀγροῦ πλήρους, ὃν
εὐλόγησε Κύριος.

Γεν. 27,27 Ο Ἰακώβ ἐπλησίασε και ἐφίλησε τον πατέρα του. Ο Ἰσαάκ
ὠσφράνθη την οσμήν των ενδυμάτων, που εἶχε φορέσει ο
Ἰακώβ, ευλόγησεν αὐτόν και εἶπεν· “ἰδοὺ, αὕτη εἶναι ἡ οσμή
του υἱοῦ μου, ὡσάν οσμή αγροῦ γεμάτου χόρτα και ἄνθη,
που τον ευλόγησεν ο Κυριος.

Γεν. 27,28 καὶ δώῃ σοι ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς καὶ πληῖθος σίτου καὶ οἴνου.

Γεν. 27,28 Εὐχομαι, παιδί μου, να σου δώσῃ ο Θεὸς βροχὴν ἀπὸ τον
ουρανόν και ευφορίαν της γης, ὡστε να ἔχῃς πλουσίαν την
συγκομιδὴν του σίτου και του οἴνου.

Γεν. 27,29 καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν
σοι ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ
προσκυνήσουσί σε οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου. ὁ
καταρώμενός σε ἐπικατάρατος, ὁ δὲ εὐλογῶν σε
εὐλογημένος.

Γεν. 27,29 Λαοὶ να σε υπηρετήσουν και ἄρχοντες να σε
προσκυνήσουν· να γίνῃς κύριος του ἀδελφοῦ σου, και θα σε

προσκυνήσουν οι απόγονοι του πατρός σου. Εκείνος που θα σε καταρασθή να είναι κατηραμένος και εκείνος που θα σε ευλογή, να είναι ευλογημένος από τον Θεόν”.

Γεν. 27,30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο, ὥς ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας.

Γεν. 27,30 Οταν ἐπαυσεν ο Ισαάκ να δίδη τας ευλογίας του στον υιόν του τον Ιακώβ και ο Ιακώβ ανεχώρησεν από την σκηνήν του πατρός του, ο Ησαύ, ο αδελφός του, επέστρεψεν από το κυνήγιόν του.

Γεν. 27,31 καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ πατρί· ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου.

Γεν. 27,31 Αμέσως δε παρεσκεύασε και αυτός φαγητά, τα προσέφερεν στον πατέρα του και του είπε· “ας σηκωθή ο πατέρας μου και ας φάγη φαγητά ετοιμασμένα από το Κυνήγιον του παιδιού του, δια να με ευλογήση με την ψυχήν του”.

Γεν. 27,32 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ· τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ υἱὸς σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ.

Γεν. 27,32 Ο πατήρ του ο Ισαάκ είπε προς αυτόν· “ποιός είσαι συ;” Εκείνος του απήντησεν· “εγώ είμαι το παιδί σου, το πρωτότοκο παιδί σου, ο Ησαύ”.

Γεν. 27,33 ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπε· τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι; καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε καὶ εὐλόγησα αὐτόν, καὶ εὐλογημένος ἔσται.

Γεν. 27,33 Ο Ισαάκ εξεπλάγη πολύ, πάρα πολύ και είπε· “ποιός λοιπόν ήτο εκείνος, ο οποίος εβγήκεν εις κυνήγιον, μου έφερε και έφαγον από όλα, πριν συ έλθης, και τον ευλόγησα; Λοιπόν, αυτός θα είναι ο ευλογημένος”.

- Γεν. 27,34 ἐγένετο δέ, ἡνίκα ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ, ἀνεβόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν· εὐλόγησον δὴ κάμἐ, πάτερ.
- Γεν. 27,34 Οταν ἤκουσεν αὐτὰ τα λόγια του πατρὸς του ο Ησαῦ εκραύγασε με πολλήν πικρίαν και εἶπεν· “εὐλόγησε, λοιπόν, και ἐμέ, πάτερ μου”.
- Γεν. 27,35 εἶπε δὲ αὐτῷ· ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου.
- Γεν. 27,35 Του εἶπεν ο Ισαάκ· “ἦλθεν ο ἀδελφός σου κα ἐπήρε δολίως την ευλογίαν σου”.
- Γεν. 27,36 καὶ εἶπε· δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἰδοὺ δεύτερον τοῦτο· τὰ τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε καὶ νῦν ἔλαβε τὴν εὐλογίαν μου· καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ;
- Γεν. 27,36 Εἶπεν ο Ησαῦ με αγανάκτησιν “επιτυχῶς και πολύ ταιριαστά του ἐδόθη το ὄνομο Ιακώβ, διότι ἰδοὺ δευτέραν φοράν με υπεσκέλισε και με ηπάτησε. Την πρώτην φοράν ἐπήρε τα πρωτοτόκιά μου και τώρα ἐπήρε και την ευλογίαν μου”. Εἶπε δε προς τον πατέρα του τον Ισαάκ· “πάτερ μου, δεν ἐμεινε λοιπόν και δι' ἐμέ καμμία ευλογία;”
- Γεν. 27,37 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαάκ εἶπε τῷ Ἡσαῦ· εἰ κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα αὐτόν, σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον;
- Γεν. 27,37 Απεκρίθη ο Ισαάκ και του εἶπε· “τον Ιακώβ, τον ἔκανα κύριόν σου και ὅλους τους ἀδελφούς του τους ἔκαμα υπηρετάς του. Τον ευχήθηκα να ἔχη πλούσια τα προϊόντα της γης, σίτον και οἶνον. Τι λοιπόν να κάμω δια σε τώρα, παιδί μου;”
- Γεν. 27,38 εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ κάμἐ, πάτερ.

κατανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ ἀνεβόησε φωνῇ Ἡσαΐ καὶ ἔκλαυσεν.

Γεν. 27,38 Εἶπεν ὁ Ἡσαΐ πρὸς τὸν πατέρα του· “μήπως μία μόνον εὐλογία ὑπάρχει εἰς σέ, πάτερ μου; Υπάρχουν ἀσφαλῶς καὶ ἄλλαι. Πάτερ μου, εὐλόγησε καὶ ἐμένα”. Συνεκινήθη βαθύτατα ὁ Ἰσαὰκ, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τίποτε, ὁ δὲ Ἡσαΐ ἐκραύγασε με μεγάλην φωνὴν καὶ ἔκλαυσε πικρά.

Γεν. 27,39 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν.

Γεν. 27,39 Ἀπαντῶν τότε ὁ Ἰσαὰκ τοὺς θρήνους τοῦ παιδιοῦ του, τοῦ εἶπε· “ἰδοὺ· ἓνα μέρος ἀπὸ τὴν εὐφορον γῆν καὶ ἀπὸ τὴν δρόσον τοῦ ουρανοῦ θὰ εἶναι ἡ κατοικία σου.

Γεν. 27,40 καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήσῃ καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα ἔαν καθέλῃς, καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου.

Γεν. 27,40 Θα ζῆς με τὸ σπαθί σου, ἀλλὰ θὰ εἶσαι δούλος στὸν ἀδελφόν σου. Θα ἔλθουν ὁμως περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ κατεβάσῃς ἀπὸ τὸν τράχηλόν σου καὶ θὰ ἀποτινάξῃς τὸν ζυγόν”.

Γεν. 27,41 Καὶ ἐνεκότει Ἡσαΐ τῷ Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ἡσαΐ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρὸς μου, ἵνα ἀποκτείνω Ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου.

Γεν. 27,41 Ὁ Ἡσαΐ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐντεύθεν ἐμνησικακεῖ καὶ ἀγανακτοῦσε ἐναντίον τοῦ Ἰακώβ διὰ τὴν εὐλογίαν, τὴν ὁποίαν μετὰ δόλου ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν πατέρα του. Εἶπε δὲ ἀπὸ μέσα του· “ὡς ἀποθάνῃ πρῶτα ὁ πατέρας μου, ὡς ἔλθουν καὶ ὡς περάσουν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς μου, καὶ τότε ἐγὼ θὰ φονεύσω τὸν ἀδελφόν μου τὸν Ἰακώβ”.

Γεν. 27,42 ἀπηγγέλη δὲ Ῥεβέκκα τὰ ῥήματα Ἡσαΐ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς

τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ Ἡσαΐ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε·

Γεν. 27,42

Τα λόγια ὁμῶς αὐτά του Ησαΐ, του πρεσβυτέρου υιού, επληροφορήθη η Ρεβέκκα. Εστειλε ἄνθρωπον, ἐκάλεσε κοντά της τὸν νεώτερον υἱὸν της Ἰακώβ καὶ του εἶπε· “ἰδοὺ, ὁ ἀδελφός σου ὁ Ησαΐ ἀπειλεῖ νὰ σε φονεύσῃ.

Γεν. 27,43

νῦν οὖν, τέκνον, ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν.

Γεν. 27,43

Τώρα λοιπόν, παιδί μου, ἀκουσε προσεκτικὰ τὰ λόγια μου. Σηκώ καὶ φεύγα μυστικὰ καὶ πηγαινέ εἰς τὴν Χαρράν τῆς Μεσοποταμίας πρὸς τὸν ἀδελφόν μου τὸν Λαβαν.

Γεν. 27,44

καὶ οἴκησον μετ’ αὐτοῦ ἡμέρας τινάς,

Γεν. 27,44

Καὶ μέινε μαζὴ του ἐπὶ ὀλίγον χρόνον,

Γεν. 27,45

ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλάβηται ἃ πεποίηκας αὐτῷ. καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαί σε ἐκεῖθεν, μὴ ποτε ἀποτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

Γεν. 27,45

μέχρις ὅτου διαλυθῇ ὁ θαμὺς καὶ ἡ ὀργή, που ὁ ἀδελφός σου ἔχει ἐναντίον σου, καὶ λησμονήσῃ αὐτά, που τοῦ ἐκάμες. Εγὼ θὰ στείλω πρὸς σε ἄνθρωπον καὶ θὰ σε καλέσω νὰ ἐπιστρέψῃς πάλιν ἀπὸ ἐκεῖ. Νὰ φύγῃς τώρα, παιδί μου, διὰ νὰ μὴ χάσῃς εἰς μίαν ἡμέραν καὶ τὰ δύο μου παιδιά, τὸν ἕνα που θὰ πέσῃ νεκρὸς καὶ τὸν ἄλλον που θὰ γίνῃ φονηρὰς”.

Γεν. 27,46

Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαάκ· προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χέτ· εἰ λήψεται Ἰακώβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, ἵνα τί μοι τὸ ζῆν;

Γεν. 27,46

Διὰ νὰ πείσῃ δὲ ἡ Ρεβέκκα τὸν Ἰσαάκ καὶ ἀφήσῃ τὸν Ἰακώβ νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Χαρράν τοῦ εἶπε· “Ἐβαρέθηκα τὴν ζῶν μου ἐξ αἰτίας τῶν Χετταίων γυναικῶν, τὰς ὁποίας ἔχει λάβει

συζύγους ο Ησαΐ. Δεν θέλω, λοιπόν, να λάβη σύζυγον ο Ιακώβ γυναίκα από τας θυγατέρας της χώρας αυτής, διότι εάν λάβη από αυτάς τι θέλω να ζω; Καλύτερα να πεθάνω”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 28

- Γεν. 28,1 Προσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων· οὐ λήψη γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων·
- Γεν. 28,1 Εκάλεσεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ, τον ευλόγησε και του έδωσε πατρικήν υποθήκην και εντολήν λέγων· “δεν θα πάρης σύζυγον από τας θυγατέρας των Χαναναίων·
- Γεν. 28,2 ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὸν οἶκον Βαθουήλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου.
- Γεν. 28,2 αλλά σήκω και φύγε εις την Μεσοποταμίαν, στον οίκον του Βαθουήλ, του πατρός της μητρός σου, και πάρε σύζυγόν σου από εκεί, από τας θυγατέρας του Λαβαν, του αδελφού της μητρός σου.
- Γεν. 28,3 ὁ δὲ Θεὸς μου εὐλογήσαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ πληθύναι σε, καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν·
- Γεν. 28,3 Ο δε Θεός μου ας σε ευλογήση, ας σε αυξήση και ας σε πληθύνη, και έτσι θα αναδειχθής γενάρχης πολλών λαών.
- Γεν. 28,4 καὶ δώῃ σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς μου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ, κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παροικίσεώς σου, ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ.
- Γεν. 28,4 Εἶθε να δώση την ευλογίαν του πατρός μου του Αβραάμ εις σε προσωπικώς και στους κατόπιν από σε απογόνους σου, ώστε να κληρονομήσης την χώραν, όπου σήμερον μένεις, και την οποίαν ο Θεός έχει δώσει στον Αβραάμ”.

- Γεν. 28,5 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαΐ.
- Γεν. 28,5 Ἐστειλεν ο Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ὅπου πράγματι αὐτὸς ἐπορεύθη πρὸς τὸν Λαβαν, τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Συρου, ἀδελφὸν τῆς Ρεβέκκας, τῆς μητρὸς τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἡσαΐ.
- Γεν. 28,6 Εἶδε δὲ Ἡσαΐ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπώχετο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων· οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων,
- Γεν. 28,6 Εἶδεν ο Ἡσαΐ ὅτι ο Ἰσαὰκ εὐλόγησε τὸν Ἰακώβ. Ο Ἰακώβ λαβὼν τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰσαὰκ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας, δια να πάρῃ ἀπὸ ἐκεῖ σύζυγόν του. Κατὰ δὲ τὴν ὥραν τῆς εὐλογίας τοῦ ἔδωσεν ο πατήρ του τὴν ἐντολήν· “δεν θα πάρῃς σύζυγον ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῶν Χαναναίων”.
- Γεν. 28,7 καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας.
- Γεν. 28,7 Ο Ἰακώβ ὑπήκουσεν στὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, ἐδέχθη τὴν ἐντολήν καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας.
- Γεν. 28,8 ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαΐ ὅτι πονηραὶ εἰσὶν αἱ θυγατέρες Χαναὰν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
- Γεν. 28,8 Ο δε Ἡσαΐ ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ο πατέρας του εἶχε κακὴν ιδέαν δια τὰς θυγατέρας τῶν Χαναναίων, δια να ευχαριστήσῃ αὐτόν,
- Γεν. 28,9 ἐπορεύθη Ἡσαΐ πρὸς Ἰσμαήλ καὶ ἔλαβε τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαήλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ἀδελφὴν Ναβεῶθ, πρὸς ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ γυναῖκα.
- Γεν. 28,9 ἐπορεύθη πρὸς τὴν περιοχὴν ὅπου κατοικοῦσεν ο Ἰσμαήλ,

και εκτός των δύο γυναικών, που είχε, έλαβεν από εκεί και άλλην σύζυγον την Μαελέθ, θυγατέρα του Ισμαήλ, υιού του Αβραάμ, αδελφήν του Ναβεώθ.

Γεν. 28,10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρᾶν.

Γεν. 28,10 Ο Ιακώβ εν τω μεταξύ ανεχώρησεν από το Φρέαρ του Ορκου, δια να μεταβή εις την Χαρράν της Μεσοποταμίας.

Γεν. 28,11 καὶ ἀπήντησε τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδῃ γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ.

Γεν. 28,11 Εφθασεν εις κάποιον τόπον, εις την Βαιθήλ, και εκοιμήθη εκεί, διότι είχε δύσει ο ήλιος. Επήρε από τους λίθους του τόπου, έβαλεν αυτούς ως προσκεφάλαιον κάτω από την κεφαλήν του και εκοιμήθη στον τόπον εκείνον.

Γεν. 28,12 καὶ ἐνυπνιάσθη, καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ’ αὐτῆς.

Γεν. 28,12 Εκεί είδεν ένα όνειρον. Είδε μίαν κλίμακα, της οποίας η βάσις ήτο στερεωμένη εις την γην, η δε κορυφή της έφθανεν στον ουρανόν· άγγελοι δε του Θεού ανέβαινον και κατέβαινον δι' αυτής.

Γεν. 28,13 ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ’ αὐτῆς καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ· μὴ φοβοῦ· ἡ γῇ, ἐφ’ ἥς σὺ καθεύδεις ἐπ’ αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου.

Γεν. 28,13 Ο Θεός είχε στηριχθή στο άνω μέρος της κλίμακος αυτής, και είπεν· “εγώ είμαι ο Θεός Αβραάμ, του πατρός σου, και ο Θεός του Ισαάκ. Μη φοβήσαι, διότι αυτήν την γην, επί της οποίας συ τώρα κοιμάσαι, θα δώσω εις σε και στους απογόνους σου.

Γεν. 28,14 καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἐπὶ λίβα καὶ ἐπὶ

βορρᾶν, καὶ ἐπ' ἀνατολάς, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου.

Γεν. 28,14

Οἱ δὲ ἀπόγονοί σου θὰ πληθυνθοῦν καὶ θὰ αὐξηθοῦν εἰς
ἀριθμὸν μέγαν ὡσάν τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, καὶ θὰ
ἐπεκταθοῦν πρὸς Δυσμᾶς, πρὸς Νοτον, πρὸς Βορράν καὶ
πρὸς Ἀνατολάς. Ὅλοι δὲ οἱ λαοὶ τῆς γῆς, θὰ εὐλογηθοῦν διὰ
μέσου ἐνὸς ἀπὸ τῶν ἀπογόνων σου (διὰ τοῦ Χριστοῦ).

Γεν. 28,15

καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ
πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῇς, καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν
ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με
πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι.

Γεν. 28,15

Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμαι καὶ θὰ εἰμαι μαζὴ σου, θὰ σε
προφυλάσσω καὶ θὰ σε καθοδηγῶ στὸν κάθε δρόμον σου,
οποῦδήποτε καὶ ἀν μεταβῇς, καὶ θὰ σε ἐπαναφέρω εἰς τὴν
γῆν αὐτήν. Δὲν θὰ σε ἐγκαταλείψω καὶ θὰ πραγματοποιήσω
ὅλα, ὅσα σου ὑπεσχέθην”.

Γεν. 28,16

καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ὅτι
ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδην.

Γεν. 28,16

Εξύπνησεν ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου τοῦ καὶ γεμάτος ἱερὸν
δέος εἶπεν· “ὁ Κύριος ὑπάρχει στὸν τόπον αὐτὸν καὶ ἐγὼ δὲ
τὸ ἐγνώριζα”.

Γεν. 28,17

καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος· οὐκ
ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ
οὐρανοῦ.

Γεν. 28,17

Εφοβήθη καὶ εἶπε· “πόσον φοβερός εἶναι ὁ τόπος αὐτός !
Αὐτός βεβαίως εἶναι οἶκος Θεοῦ καὶ αὕτη εἶναι ἡ πύλη τοῦ
ουρανοῦ !”

Γεν. 28,18

καὶ ἀνέστη Ἰακώβ τὸ πρωῒ καὶ ἔλαβε τὸν λίθον, ὃν
ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
στήλην καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς.

Γεν. 28,18

Εξύπνησε δὲ τὴν πρωΐαν, ἐπῆρε τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον εἶχε
θέσει ὡς προσκεφάλαιον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ, ἔστησεν

αυτὸν ὡς στήλην εἰς ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος, καὶ εἰς ἐνδειξιν καθιερώσεως ἐχυσεν ἔλαιον εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς.

Γεν. 28,19 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος Θεοῦ· καὶ Οὐλαμλούζ ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον.

Γεν. 28,19 ὠνόμασε δε τὸν τόπον ἐκεῖνον “Οἶκος Θεοῦ”. Ἡ πόλις, κοντὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκοιμήθη, ὠνομάζετο τὴν εποχὴν ἐκείνην Ουλαμλούζ.

Γεν. 28,20 καὶ ἠΐξατο Ἰακώβ εὐχὴν λέγων· ἐὰν ᾗ Κύριος ὁ Θεὸς μετ’ ἐμοῦ καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δῶ μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι

Γεν. 28,20 Ἐκαμε δε ἐκεῖ ο Ἰακώβ τάξιμον και εἶπεν· “εάν ο Κυριος και Θεός εἶναι μαζή μου και με διαφύλαξη στον δρόμον, τον ὁποῖον ἐγὼ βαδίζω, και μου δώση ἄρτον προς τροφήν και ἱμάτιον εἰς ενδυμασίαν, μου δώση ὅσα μου χρειάζονται κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ξενητιάς μου,

Γεν. 28,21 καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ἔσται Κύριός μοι εἰς Θεόν,

Γεν. 28,21 εἰάν με καθοδηγήσῃ και επιστρέψω πάλιν σῶος στο σπίτι του πατρός μου, αὐτός θα εἶναι ο Κυριος μου και ο Θεός μου.

Γεν. 28,22 καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος Θεοῦ, καὶ πάντων, ὧν ἐάν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτά σοι.

Γεν. 28,22 Καὶ ο λίθος αὐτός, τον ὁποῖον ἐγὼ ἔστησα ὀρθιον εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος, θα γίνῃ ο θεμέλιος λίθος του ναοῦ του Θεοῦ. Ἀπὸ ὅλα δε τα ἀγαθὰ, ὅσα ἤθελε μου δώσει ο Θεός, ἐγὼ θα προσφέρω εἰς αὐτὸν το ἐν δέκατον”.

- Γεν. 29,1 Καὶ ἐξάρας Ἰακώβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ.
- Γεν. 29,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ἐξεκίνησεν ὁ Ἰακώβ πεζή, ἐβάδισεν εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας πρὸς τὸν Λάβαν, τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Συρου, ἀδελφὸν τῆς Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἡσαῦ.
- Γεν. 29,2 καὶ ὁρᾷ καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ, ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ’ αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια, λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος,
- Γεν. 29,2 Ὄταν δὲ ἐπλησίασε πρὸς τὴν πόλιν Χαρρὰν, παρατηρεῖ καὶ ἰδοὺ βλέπει ὅτι εἰς τὴν πεδιάδα υπήρχε φρέαρ. Πλησίον δὲ αὐτοῦ ἦσαν τρία ποίμνια προβάτων, τὰ ὁποῖα ἀνεπαύοντο, διότι ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκεῖνο ἐπότιζον οἱ ποιμένες τὰ κοπάδια των. Ἐνας δὲ μέγας λίθος ἐκλείει τὸ στόμιον τοῦ φρέατος.
- Γεν. 29,3 καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα καὶ ἀποκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Γεν. 29,3 Ἐμαζεύοντο ἐκεῖ ὅλα τὰ κοπάδια, οἱ δὲ ποιμένες ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόμιου τοῦ φρέατος, ἐπότιζον τὰ πρόβατα καὶ ἔπειτα ἐπανάφεραν τὸν λίθον εἰς τὴν θέσιν του, στὸ στόμιον τοῦ φρέατος.
- Γεν. 29,4 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ· ἀδελφοί, πόθεν ἐστέ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν· ἐκ Χαρρὰν ἐσμέν.
- Γεν. 29,4 Ἠρώτησεν ὁ Ἰακώβ τοὺς ποιμένας καὶ εἶπεν· “ἀδελφοί, ἀπὸ πού εἰσθε;” Ἐκεῖνοι δὲ ἀπήντησαν· “εἴμεθα ἀπὸ τῆς Χαρρὰν”.
- Γεν. 29,5 εἶπε δὲ αὐτοῖς· γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ εἶπαν· γινώσκομεν.

- Γεν. 29,5 Τους ηρώτησε πάλιν· “γνωρίζετε τον Λαβαν, τον απόγονον του Ναχώρ;” Εκείνοι είπαν· “βεβαίως τον γνωρίζομεν”.
- Γεν. 29,6 εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν· ὑγιαίνει. καὶ ἰδοὺ Ῥαχήλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦρχετο μετὰ τῶν προβάτων.
- Γεν. 29,6 Εἶπεν εἰς αὐτούς· “εἶναι καλὰ εἰς τὴν υγείαν του;”. Εκείνοι είπαν· “Εἶναι καλὰ”. Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἰδοὺ ἡ Ῥαχήλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Λαβαν, ἦρχετο μετὰ τὰ πρόβατά της στο φρέαρ.
- Γεν. 29,7 καὶ εἶπεν Ἰακώβ· ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή, οὐπω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελθόντες βόσκετε.
- Γεν. 29,7 Ο Ἰακώβ, θέλων προφανῶς νὰ ομιλήσῃ ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν κόρην τοῦ Λαβαν, εἶπεν τοῖς ποιμένας· “υπολείπονται ὥραι πολλαὶ τῆς ἡμέρας καὶ δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ συγκεντρωθοῦν τὰ ζῶα εἰς τὰς μάνδρας των. Ποτίσατέ τὰ λοιπὸν, καὶ πηγαίνετε νὰ τὰ βοσκήσετε”.
- Γεν. 29,8 οἱ δὲ εἶπαν· οὐ δύνησόμεθα ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσουσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα.
- Γεν. 29,8 Εκείνοι ὁμως τοῦ ἀπῆντησαν· “δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὰ ποτίσωμεν, πρὶν ἢ μαζευθοῦν ἐδῶ ὅλοι οἱ ποιμένες καὶ μαζὴ ἀποκυλίσουν τὸν λίθον ἀπὸ τὸ στόμιον τοῦ φρέατος, ὁπότε καὶ θὰ ποτίσωμεν τὰ πρόβατα”.
- Γεν. 29,9 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς καὶ ἰδοὺ Ῥαχήλ ἡ θυγάτηρ Λαβαν ἦρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὐτὴ γὰρ ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
- Γεν. 29,9 Καθ' ὃν χρόνον αὐτὸς συνωμίλει μετὰ τοὺς ποιμένας, ἰδοὺ ἡ Ῥαχήλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Λαβαν, ἦρχετο μετὰ τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς της στο φρέαρ, διὰ νὰ τὰ ποτίσῃ, διότι αὐτὴ τὰ ἔβοσκεν.
- Γεν. 29,10 ἐγένετο δὲ, ὥς εἶδεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχήλ τὴν θυγατέρα Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν

Ἰακώβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
φρέατος καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Γεν. 29,10 Οτε δε ο Ιακώβ εἶδε την Ραχήλ, την θυγατέρα του Λαβαν,
του αδελφου της μητρὸς του, και τα πρόβατα του Λαβαν,
επλησίασεν στο φρέαρ, απεκύλισε μόνος του ἀπὸ το
στόμιον τον λίθον και επότιζε τα πρόβατα του αδελφου της
μητρὸς του.

Γεν. 29,11 καὶ ἐφίλησεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχήλ· καὶ βοήσας τῇ φωνῇ
αὐτοῦ ἔκλαυσε.

Γεν. 29,11 Επλησίασε την Ραχήλ, την ησπάσθη και βαθύτατα
συγκεκινημένος ἐκράζε και ἐκλαυσε.

Γεν. 29,12 καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχήλ, ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐστι καὶ ὅτι υἱὸς Ῥεβέκκας ἐστί, καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλε
τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

Γεν. 29,12 Επληροφόρησε την Ραχήλ ὅτι εἶναι ανεπιὸς του πατρὸς της,
υἱὸς της Ρεβέκκας της αδελφῆς του. Εκείνη δε ἔτρεξε και
ανήγγειλεν στον πατέρα της τα λόγια αὐτά.

Γεν. 29,13 ἐγένετο δέ, ὡς ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ
περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ. καὶ διηγήσατο τῷ Λάβαν πάντας τοὺς
λόγους τούτους.

Γεν. 29,13 Αμέσως δε μόλις ο Λαβαν ἤκουσε το ὄνομα του Ιακώβ, του
παιδιου της αδελφῆς του, ἔτρεξεν εἰς συνάντησίν του, τον
ενηγκαλίσθη, τον εφίλησε και τον ωδήγησεν στον οἶκον του.
Εκεῖ δε διηγήθη ο Ιακώβ στον Λαβαν ὅλα, ὅσα του εἶχον
συμβῆ.

Γεν. 29,14 καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ ἐκ τῆς
σαρκὸς μου εἶ σύ. καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν.

Γεν. 29,14 Ο Λαβαν εἶπε τότε στον Ιακώβ· “εἶσαι συ ἀπὸ τα δικά μας
κόκκαλα και ἀπὸ την ιδικήν μας σάρκα. Εἴμεθα συγγενεῖς ἐξ

- αίματος”. Ο Ιακώβ έμεινε μαζί του ένα μήνα.
- Γεν. 29,15 Είπε δέ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν μοι, τίς ὁ μισθός σου ἐστί;
- Γεν. 29,15 Μετά την πάροδο του μηνός ο Λαβαν εἶπεν στον Ιακώβ· “επειδή είσαι συγγενής μου, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να εργάζεσαι εις εμέ δωρεάν, ωσάν δούλος. Πές μου ποίος πρέπει να είναι ο μισθός σου”.
- Γεν. 29,16 τῷ δέ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες, ὄνομα τῇ μείζονι Λεία, καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ Ῥαχήλ.
- Γεν. 29,16 Ο Λαβαν εἶχε δύο θυγατέρας· η μεγαλυτέρα ωνομάζετο Λεία και η μικροτέρα ωνομάζετο Ραχήλ.
- Γεν. 29,17 οἱ δέ ὀφθαλμοὶ Λείας ἀσθενεῖς, Ῥαχήλ δέ ἦν καλὴ τῷ εἶδει καὶ ὠραία τῇ ὥσει σφόδρα.
- Γεν. 29,17 Οι οφθαλμοὶ της Λείας ἦσαν αδύνατοι, η δε Ραχήλ ἦτο ὠραία εις ὅλην της την εμφάνισιν και εξαιρετικῶς ὠραία στο, πρόσωπον.
- Γεν. 29,18 ἠγάπησε δέ Ἰακώβ τὴν Ῥαχήλ καὶ εἶπε· δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ Ῥαχήλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας.
- Γεν. 29,18 Ο Ιακώβ ηγάπησε την Ραχήλ και εἶπε· “θα εργασθῶ εις σε επτά ἔτη δια την Ραχήλ την νεωτέραν θυγατέρα σου, την ὁποῖαν μετὰ τα επτά αὐτὰ ἔτη θα λάβω ως σύζυγον”.
- Γεν. 29,19 εἶπε δέ αὐτῷ Λάβαν· βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοι, ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ· οἴκησον μετ’ ἐμοῦ.
- Γεν. 29,19 Ο Λαβαν του ἀπῆντησεν· “εἶναι βεβαίως πολὺ προτιμότερον για μένα να δώσω αὐτὴν σύζυγον εις σέ, παρά εις οιονδήποτε ἀνδρα. Μείνε μαζί μας και εργάσου, ὅπως εἶπες”.
- Γεν. 29,20 καὶ ἐδούλευσεν Ἰακώβ περὶ Ῥαχήλ ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν.
- Γεν. 29,20 Ο Ιακώβ ειργάσθη πράγματι ἐπὶ επτά κατὰ συνέχειαν ἔτη,

δια να λάβη ως σύζυγον την Ραχήλ. Μαλιστα δε του
εφάνησαν και ολίγα τα έτη αυτά. Διότι αγαπούσε την
Ραχήλ.

Γεν. 29,21 εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· δός μοι τὴν γυναῖκά μου,
πεπληρῶνται γὰρ αἱ ἡμέραι, ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτήν.

Γεν. 29,21 Μετά δε την παρέλευσιν των ετών αυτών εἶπεν ο Ιακώβ
στον Λαβαν· “τα επτά έτη της εργασίας μου
συνεπληρώθησαν· δος μου λοιπόν την Ραχήλ, δια να την
νυμφευθώ και να την έχω ως σύζυγον”.

Γεν. 29,22 συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου καὶ
ἐποίησε γάμον.

Γεν. 29,22 Ο Λαδάν συνεκέντρωσεν όλους τους άνδρας του τόπου και
έκαμε τον γάμον.

Γεν. 29,23 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ εἰσήγαγε πρὸς Ἰακώβ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν
Ἰακώβ.

Γεν. 29,23 Όταν ενύκτωσεν, επήρε ο Λαβαν την Λείαν, την θυγατέρα
αυτού, και την ωδήγησεν προς τον Ιακώβ στον νυμφικόν
θάλαμον.

Γεν. 29,24 ἔδωκε δὲ Λάβαν Λεία τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφάν τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην.

Γεν. 29,24 Εδωσε δε εις την θυγατέρα του την Λείαν ως δούλην της την
Ζελφάν, ιδικήν του έως τότε δούλην.

Γεν. 29,25 ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία. εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ
Λάβαν· τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ Ῥαχήλ
ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνατί παρελογίσω με;

Γεν. 29,25 Όταν εξημέρωσε, εἶδεν ἑξαφνα ο Ιακώβ ότι σύζυγός του
ἐγινεν η Λεία. Διεμαρτυρήθη δε προς τον Λαβαν και του
εἶπε· “τι εἶναι αυτό, που μου ἔκαμες; Επὶ επτά έτη συνεχώς
δεν ειργάσθην κατὰ την συμφωνίαν μας κοντά σου δια την
Ραχήλ; Διατί με εξηπάτησες;”

Γεν. 29,26 ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν· οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν,

- δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν·
- Γεν. 29,26 Ο Λαβαν του απήντησε· “δεν υπάρχει στον τόπον μας συνήθεια να δίδωμεν εις γάμον την νεωτέραν κόρην, πριν υπανδρεύσωμεν την μεγαλυτέραν.
- Γεν. 29,27 συντέλεσον οὖν τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, ἥς ἐργᾷ παρ’ ἐμοί, ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἕτερα.
- Γεν. 29,27 Ἀς περάσῃ λοιπὸν ἡ εβδομάς του γάμου σου με τὴν Λεῖαν καὶ, θα δώσω εις σε καὶ τὴν Ραχήλ ἐναντι τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποῖον θα μου προσφέρῃς ἐπὶ ἑπτὰ ἀκόμῃ ἔτη”.
- Γεν. 29,28 ἐποίησε δὲ Ἰακώβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ῥαχήλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα.
- Γεν. 29,28 Εδέχθη ὁ Ἰακώβ τὴν νέαν αὐτὴν συμφωνίαν, καὶ ἔκαμεν, ὅπως του εἶπεν ὁ Λαβαν. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς εβδομάδος του γάμου του με τὴν Λεῖαν, ἔδωκεν ὁ Λαβαν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν θυγατέρα του Ραχήλ ὡς σύζυγον.
- Γεν. 29,29 ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην.
- Γεν. 29,29 Ἐδωκε δε τὴν δούλην του Βαλλὰν ὡς δούλην εἰς τὴν θυγατέρα του Ραχήλ.
- Γεν. 29,30 καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχήλ· ἠγάπησε δὲ Ῥαχήλ μᾶλλον ἢ Λεῖαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα.
- Γεν. 29,30 Ὁ Ἰακώβ ἦλθεν εἰς γάμου κοινωνίαν με τὴν Ραχήλ. Ἠγάπησε δε περισσότερον τὴν Ραχήλ ἀπὸ τὴν Λεῖαν. Ἐν συνεχείᾳ δε εἰργάσθη ἄλλα ἑπτὰ ἔτη στὸν πενθερόν του τὸν Λαβαν.
- Γεν. 29,31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι ἐμισεῖτο Λεῖα, ἥνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχήλ δὲ ἦν στείρα·
- Γεν. 29,31 Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἰδὼν ὅτι ἡ Λεῖα περιεφρονεῖτο ἀπὸ τὸν Ἰακώβ ὡς ἀσχημη, τῆς ἔδωσε τὸ χάρισμα τῆς τεκνογονίας, ἐνῶ ἡ Ραχήλ ἔμενε στείρα.
- Γεν. 29,32 καὶ συνέλαβε Λεῖα καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε

δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβὴν λέγουσα· διότι εἶδέν μου
Κύριος τὴν ταπείνωσιν, καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν
ἀγαπήσει με ὁ ἀνὴρ μου.

Γεν. 29,32 Ἡ Λεία κατέστη ἐγκυος καὶ ἐγέννησεν στον Ἰακώβ υἱόν.
Ὦνόμασε δε αὐτὸν Ρουβὴν λέγουσα· “ὁ Κύριος μου ἔδωκεν
υἱόν, διότι εἶδε τὴν περιφρόνησίν μου ἀπὸ τοῦ ἀνδρα μου.
Τώρα λοιπὸν θα με ἀγαπήσῃ ὁ σύζυγός μου”.

Γεν. 29,33 καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ
καὶ εἶπεν· ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ
προσέδωκέ μοι καὶ τοῦτον· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Συμεών·

Γεν. 29,33 Ἐμεινε πάλιν ἐγκυος, ἐγέννησε δεύτερον υἱὸν καὶ εἶπεν·
“ἤκουσεν ὁ Κύριος ὅτι περιφρονούμαι ἀκόμη ἀπὸ τοῦ
σύζυγόν μου καὶ μου ἔδωσε καὶ αὐτὸν τὸν υἱόν”. Δια τοῦτο
ὠνόμασε τὸν δεύτερον υἱὸν τῆς Συμεών.

Γεν. 29,34 καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν· ἐν τῷ νῦν
καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ
τρεῖς υἱοὺς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λευεὶ.

Γεν. 29,34 Ἐμεινε καὶ πάλιν ἐγκυος, ἐγέννησε υἱὸν καὶ εἶπε· “τώρα
πλέον θα εἶναι μαζὴ μου ὁ ἀνδρας μου, διότι τοῦ ἐγέννησα
τρεις υἱοὺς”. Δια τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸν Λευεὶ.

Γεν. 29,35 καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπε· νῦν ἔτι τοῦτο
ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰούδαν. καὶ ἔσται τοῦ τίκτειν.

Γεν. 29,35 Κατέστη καὶ πάλιν ἐγκυος, ἐγέννησε καὶ ἄλλον υἱὸν καὶ
εἶπε· “καὶ πάλιν τώρα θα δοξολογήσω δια τοῦτο τὸ γεγονός
τὸν Κύριον”. Δια τοῦτο ὠνόμασε τὸ παιδί τῆς αὐτὸ Ἰούδαν
καὶ ἐπαυσε νὰ γεννά.

- Γεν. 30,1 Ἰδοῦσα δὲ Ῥαχὴλ ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακώβ, καὶ ἐζήλωσε Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ εἶπε τῷ Ἰακώβ· δός μοι τέκνα· εἰ δὲ μὴ, τελευτήσω ἐγώ.
- Γεν. 30,1 Οταν η Ραχήλ εἶδεν ὅτι δεν ἐγέννησεν τστον Ιακώβ παιδί, εφθόνησε την ἀδελφὴν της Λείαν και εἶπεν στον Ιακώβ· “δος μου τέκνα, ει δ' ἄλλως θα αποθάνω”.
- Γεν. 30,2 θυματωθεῖς δὲ Ἰακώβ τῇ Ῥαχὴλ εἶπεν αὐτῇ· μὴ ἀντὶ Θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας;
- Γεν. 30,2 Εθύμωσεν ο Ιακώβ ἐναντίον της Ραχήλ και της εἶπε· “μήπως ἐγώ υπέχω θέσιν Θεοῦ, ο οποίος δεν σου ἔδωσε καρπὸν κοιλίας;”
- Γεν. 30,3 εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰακώβ· ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου Βαλλὰ· εἴσελθε πρὸς αὐτήν, καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ τεκνοποιήσομαι κάγώ ἐξ αὐτῆς.
- Γεν. 30,3 Εἶπεν η Ραχήλ στον Ιακώβ· “Ἰδού, η δούλη μου η Βαλλὰ, πάρε την και θα γεννήση παιδί εἰς τα γόνατά μου και θα εἶναι σαν να ἔχω γενήσει ἐγώ. Το τέκνον της θα εἶναι ἰδικὸν μου”.
- Γεν. 30,4 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς αὐτῷ γυναιῖκα· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν Ἰακώβ.
- Γεν. 30,4 Παρέδωσε την δούλην της την Βαλλὰν εἰς αὐτὸν ως γυναῖκα του, ἦλθεν ἐκεῖνος πρὸς αὐτήν εἰς συζυγικὴν συνάφειαν,
- Γεν. 30,5 καὶ συνέλαβε Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.
- Γεν. 30,5 ἐμεινεν ἐγκυος η Βαλλὰ η δούλη της Ραχήλ και ἐγέννησεν στον Ιακώβ υἱόν.
- Γεν. 30,6 καὶ εἶπε Ῥαχὴλ· ἔκρινέ μοι ὁ Θεὸς καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν.
- Γεν. 30,6 Εἶπε δε η Ραχήλ· “ο Θεός μου ἔδωσε το δίκαιόν μου, ἤκουσε την προσευχὴν μου και μου ἐχάρισε παιδί”. Δια τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸν Δαν.

- Γεν. 30,7 καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχήλ καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ.
- Γεν. 30,7 Ἐμεινε πάλιν ἐγκυος ἡ Βαλλὰ, ἡ δούλη τῆς Ραχήλ, καὶ ἐγέννησε δεύτερον υἱὸν στον Ἰακώβ.
- Γεν. 30,8 καὶ εἶπε Ῥαχήλ· συναντελάβετό μου ὁ Θεός, καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου καὶ ἠδυνάσθην· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νεφθαλείμ.
- Γεν. 30,8 Εἶπε τότε ἡ Ραχήλ· “με ἐβοήθησεν ὁ Θεός, ἠγωνίσθην σκληρῶς κατὰ τῆς ἀδελφῆς μου καὶ τὴν ἐνίκησα”. Καὶ ὠνόμασε τὸν υἱὸν τῆς Νεφθαλείμ.
- Γεν. 30,9 Εἶδε δὲ Λεία ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν, καὶ ἔλαβε Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ γυναῖκα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν
- Γεν. 30,9 Εἶδεν ἡ Λεία, ὅτι ἐσταμάτησεν ἡ τεκνογονία τῆς καὶ ἔλαβε τὴν δούλην τῆς τὴν Ζελφὰν, τὴν παρέδωκεν στον Ἰακώβ ὡς γυναῖκα του, καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος εἰς συνάφειαν με αὐτήν.
- Γεν. 30,10 καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.
- Γεν. 30,10 Ἡ Ζελφὰ, ἡ δούλη τῆς Λείας, ἐμεινεν ἐγκυος, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν στον Ἰακώβ.
- Γεν. 30,11 καὶ εἶπε Λεία. ἐν τύχῃ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γάδ.
- Γεν. 30,11 Εἶπε τότε ἡ Λεία· “εἶμαι ευτυχής” ! Ὦνόμασε δὲ τὸν υἱὸν τῆς αὐτὸν Γαδ.
- Γεν. 30,12 καὶ συνέλαβεν ἔτι Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν δεύτερον.
- Γεν. 30,12 Ἐμεινε καὶ πάλιν ἐγκυος ἡ Ζελφὰ, ἡ δούλη τῆς Λείας, καὶ ἐγέννησε δεύτερον υἱὸν τοῦ Ἰακώβ.
- Γεν. 30,13 καὶ εἶπε Λεία· μακαρία ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀσήρ.
- Γεν. 30,13 Καὶ ἡ Λεία εἶπε· “εἶμαι ἐγὼ ευτυχισμένη, διότι θὰ με μακαρίζουν αἱ γυναῖκες”. Δια τούτο ὠνόμασε τούτον τὸν

υιόν Ασήρ.

Γεν. 30,14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν καὶ εὔρε μῆλα μανδραγορῶν ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λείαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ Λείᾳ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς· δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.

Γεν. 30,14 Καποίαν ἡμέραν τοῦ θερισμοῦ τῶν σιτηρῶν ὁ Ρουβὴν μετέβη εἰς ἀγρόν. Εὔρεν ἐκεῖ καρπούς τοῦ φυτοῦ μανδραγόρου καὶ ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς τὴν μητέρα τοῦ τὴν Λείαν. Εἶπε δὲ ἡ Ραχὴλ πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς τὴν Λείαν· “δός μοι καὶ μένα ἀπὸ τοὺς καρπούς τοῦ μανδραγόρου, ποὺ σου ἔφερε τὸ παιδί σου· (εζήτησε δὲ αὐτοὺς, διότι ἐπίστευεν ὅτι τρωγόμενοι αὐτοὶ λύουν τὴν στειρώσιν).

Γεν. 30,15 εἶπε δὲ Λεία· οὐχ ἱκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου; μὴ καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήψη; εἶπε δὲ Ῥαχὴλ· οὐχ οὕτως· κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.

Γεν. 30,15 Ἀπήνησεν ἡ Λεία· “δεν σου ἀρκεῖ ὅτι μου ἐπῆρες τὸν ἄνδρα; Μήπως θέλεις νὰ μου πάρῃς καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ παιδιοῦ μου;” Ἡ Ραχὴλ ἀπήνησεν· “ὄχι. Ἀς μὴ ὑπάρχῃ αὕτη ἡ διαφορὰ μεταξὺ μας. Αὐτὴν τὴν νύκτα ἀς κοιμηθῇ μαζὴ σου ὁ ἄνδρας μου ἀντὶ τῶν καρπῶν τοῦ μανδραγόρου, ποὺ σου ἔφερε τὸ παιδί σου, τοὺς ὁποίους θὰ μου δώσῃς”.

Γεν. 30,16 εἰσῆλθε δὲ Ἰακώβ ἐξ ἀγροῦ ἐσπέρας, καὶ ἐξῆλθε Λεία εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπε· πρὸς ἐμὲ εἰσελεύσῃ σήμερον· μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου. καὶ ἐκοιμήθη μετ’ αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην.

Γεν. 30,16 Τὴν ἐσπέραν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ ὁ Ἰακώβ καὶ ἡ Λεία ἐξῆλθεν εἰς συνάντησίν του καὶ τοῦ εἶπεν· “αὐτὴν τὴν νύκτα θὰ ἐλθῇς πρὸς ἐμὲ, διότι σε ἔχω εξαγοράσει με τοὺς μανδραγόρας τοῦ παιδιοῦ μου”. Καὶ πράγματι ὁ Ἰακώβ

εκοιμήθη μαζί της την νύκτα εκείνην.

Γεν. 30,17 καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς Λείας, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν πέμπτον.

Γεν. 30,17 Ἦκουσεν ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν τῆς Λείας, ἐμείνεν αὐτὴ ἐγκυὸς καὶ ἐγέννησεν στὸν Ἰακώβ πέμπτον τέκνον.

Γεν. 30,18 καὶ εἶπε Λεία· δέδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου, ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρὶ μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσάακ, ὃ ἐστὶ μισθός.

Γεν. 30,18 Εἶπε δὲ ἡ Λεία· “ὁ Θεὸς μου ἔδωσε τὴν ἀμοιβήν μου διὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐγὼ εἶχα δώσει τὴν δούλην μου ὡς σύζυγον στὸν ἀνδρα μου”. Διὰ τοῦτο ἔδωσεν εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Ἰσάακ τὸ ὁποῖον σημαίνει μισθός.

Γεν. 30,19 καὶ συνέλαβεν ἔτι Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακώβ.

Γεν. 30,19 Καὶ πάλιν ἡ Λεία ἐμείνεν ἐγκυὸς, ἐγέννησεν ἕκτον υἱὸν στὸν Ἰακώβ,

Γεν. 30,20 καὶ εἶπε Λεία· δεδώρηται ὁ Θεός μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ· αἰρετιεῖ με ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβουλών.

Γεν. 30,20 καὶ εἶπε· “μου ἐχάρισεν ὁ Θεός κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἕνα καλὸν δῶρον. Ἐμὲ πλέον θὰ προτιμᾷ ὁ σύζυγός μου, διότι τοῦ ἔχω γεννήσει ἕως τώρα ἐξ παιδιᾶ”. Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἕκτου αὐτοῦ τέκνου Ζαβουλών.

Γεν. 30,21 καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Δείνα.

Γεν. 30,21 Κατόπιν ἐγέννησεν ἡ Λεία θυγατέρα, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε Δείνα.

Γεν. 30,22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ Θεός τῆς Ῥαχὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός καὶ ἀνέωξεν αὐτῆς τὴν μήτραν,

Γεν. 30,22 Ὁ Θεός ἐνεθυμήθη τὴν Ῥαχὴλ, ἤκουσε τὴν προσευχὴν τῆς καὶ τῆς ἔδωσε τὸ δῶρον τῆς τεκνογονίας.

Γεν. 30,23 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν. εἶπε δὲ Ῥαχὴλ· ἀφείλεν ὁ Θεός μου τὸ ὄνειδος·

- Γεν. 30,23 Εμεινε και αυτη ἐγκυος, εγέννησεν στον Ιακώβ υιόν και είπεν· “ο Θεός μου αφήρεσε την εντροπήν της ατεκνίας μου”.
- Γεν. 30,24 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ λέγουσα· προσθέτω ὁ Θεός μοι υἱὸν ἕτερον.
- Γεν. 30,24 Δια τοῦτο ωνόμασε το τέκνον της αὐτό Ιωσήφ λέγουσα· “ας μου δώση ο Θεός και ἄλλον υἱόν”.
- Γεν. 30,25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν Ἰακώβ τῷ Λάβαν· ἀπόστειλόν με, ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου.
- Γεν. 30,25 Όταν η Ραχήλ εγέννησε τον Ιωσήφ, είπεν ο Ιακώβ στον Λαβαν· “κατευόδωσέ με τώρα, δια να επιστρέψω εἰς την πατρίδα μου και εἰς την χώραν μου”.
- Γεν. 30,26 ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδία μου, περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν, ἣν δεδούλευκά σοι.
- Γεν. 30,26 Δος μου τας γυναῖκας μου και τα παιδιὰ μου, δια τας οποῖας εγώ σε ἔχω δουλεύσει, ὥστε να επανέλθω εἰς την πατρίδα μου· διότι συ γνωρίζεις πολὺ καλὰ την εργασίαν, που σου ἔχω προσφέρει”.
- Γεν. 30,27 εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν· εἰ εὔρον χάριν ἐναντίον σου, οἰωνισάμην ἄν· εὐλόγησε γὰρ με ὁ Θεός ἐπὶ τῇ σῇ εἰσόδῳ.
- Γεν. 30,27 Απήντησε προς αὐτόν ο Λαβαν· “θα γίνη, ὅπως λέγεις. Εγώ και εἰς οἰωνούς ἀκόμη θα κατέφευγα, δια να επιτύχω εἰρηνικάς με σε σχέσεις. Διότι μόλις συ εἰσήλθες στον οἶκον μου, με ευλόγησεν ο Θεός.
- Γεν. 30,28 διάστειλον τὸν μισθόν σου πρὸς με, καὶ δώσω.
- Γεν. 30,28 Καθόρισέ μου λοιπόν, τον μισθόν, που θέλεις, και εγώ θα σου τον δώσω”.
- Γεν. 30,29 εἶπε δὲ Ἰακώβ· σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ’ ἐμοῦ·

- Γεν. 30,29 Απήντησεν ο Ιακώβ· “συ γνωρίζεις τας υπηρεσίας που σου προσέφερα, όπως επίσης και τα ζώα που είχες, όταν εγώ ήλθα κοντά σου.
- Γεν. 30,30 μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ηὐξήθη εἰς πλῆθος, καὶ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ποδί μου. νῦν οὖν πότε ποιήσω καγὼ ἐμαυτῷ οἶκον;
- Γεν. 30,30 Ολίγα ἦσαν τότε τα πρόβατά σου, που μου ἔδωσες να βόσκω. Τώρα ὁμως ἐγιναν πολυάριθμα, διότι καθώς επάτησα το πόδι μου στο σπίτι σου, σε ευλόγησεν ο Θεός. Τώρα, λοιπόν, δεν νομίζεις ὅτι εἶναι καιρὸς να φτιάσω και εγὼ το σπίτι μου;”
- Γεν. 30,31 καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰακώβ· οὐ δώσεις μοι οὐδέν· ἐὰν ποιήσης μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλάξω.
- Γεν. 30,31 Ο Λαβαν του εἶπε· “τι θέλεις να σου δώσω;” Και ο Ιακώβ του απήντησε· “δεν θέλω να μου δώσης τίποτε. Εὰν δεχθῆς την πρότασιν, την οποίαν θα σου κάμω, πάλιν εγὼ θα βόσκω και θα φυλάττω τα πρόβατά σου.
- Γεν. 30,32 παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, καὶ διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξίν· ἔσται μοι μισθός.
- Γεν. 30,32 Ας περάσουν ἀπὸ εμπρὸς μας σήμερον ὅλα τα πρόβατά σου. Ξεχώρισε ἀπὸ αὐτὰ κάθε πρόβατον φαιὸν, ἀπὸ δε τα γίδια κάθε αἶγα λευκὴν η διάστικτον. Αὐτὰ θα εἶναι ο μισθός μου.
- Γεν. 30,33 καὶ ἐπακούσεται μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπαύριον, ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου· πᾶν, ὃ ἐὰν μὴ ᾖ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξὶ καὶ φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, κεκλεμμένον ἔσται παρ’ ἐμοί.
- Γεν. 30,33 Η τιμιότης μου προς σε θα φανῇ και θα ακουσθῇ και στο μέλλον, ὅτι δηλαδή αὐτός θα εἶναι, ο μισθός μου ἀπὸ σέ. Θα εἶμαι δε κλέπτης, ἐὰν κρατήσω ἀπὸ το κοπάδι σου γίδια,

που δεν θα είναι διάστικτα η λευκά και αρνιά που δεν θα είναι φαια”.

Γεν. 30,34 εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν· ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Γεν. 30,34 Ο Λαβαν, ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι τα αρνιά και τα γίδια του χρώματος που εζητούσεν ο Ιακώβ εἶναι σπάνια, του εἶπεν· “ας γίνη το θέλημά σου”.

Γεν. 30,35 καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ῥαντούς καὶ τοὺς διαλεύκους καὶ πάσας τὰς αἶγας τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους καὶ πᾶν, ὃ ἦν φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

Γεν. 30,35 Και εξεχώρισε κατὰ την ημέραν εκείνην τους τράγους, που είχαν διάστικτον χρωματισμόν και τους λευκούς, ὅλας τας αἶγας τας διαστίκτους και λευκάς, κάθε ζῶον στο κοπάδι των αιγών που ἦτο λευκόν, ὅπως επίσης και κάθε πρᾶβατον φαιὸν ανάμεσα εις τα ἄλλα πρόβατα, και τα παρεχώρησεν εις την εξουσίαν των παιδιών του.

Γεν. 30,36 καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐποίμανε τὰ πρόβατα Λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα.

Γεν. 30,36 Ο Λαβαν απεμάκρυνεν εις ἀπόστασιν τριῶν ημερῶν τα ολίγα αὐτὰ γιδοπρόδατα, ἀπὸ ἐκεῖνα που θα εξακολουθούσε να φυλάττη ο Ιακώβ. Πράγματι ο Ιακώβ, εξακολουθούσε να ποιμαίνει τα υπολειφθέντα πρόβατα του Λαβαν.

Γεν. 30,37 ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ Ἰακώβ ῥάβδον στυρακίνην χλωρὰν καὶ καρυῖνιν καὶ πλατάνου, καὶ ἐλέπισεν αὐτὰς Ἰακώβ λεπίσματα λευκὰ περισύρων τὸ χλωρόν· ἐφαίνετο δὲ ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκόν, ὃ ἐλέπισε, ποικίλον.

Γεν. 30,37 Επήρε τότε ο Ιακώβ ῥάβδους χλωρὰς στύρακος, καρυδιάς και πλατάνου, ἀφήρσεν ἀπὸ αὐτὰς ἓνα μέρος του φλοιοῦ των, ὥστε να φαίνεται και τα λευκόν ξυλῶδες αὐτῶν μέρος.

Ετσι δε παρουσιάζοντο αι ράβδοι αυταί εις ποικίλον
χρωματισμόν, εις λευκόν από το ξύλον και εις φαιοπράσινον
από τον απομείναντα φλοιόν.

Γεν. 30,38 καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους, ἃς ἐλέπισεν ἐν τοῖς ληνοῖς
τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος, ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσι τὰ
πρόβατα πιεῖν ἐνώπιον τῶν ῥάβδων, ἐλθόντων αὐτῶν
πιεῖν, ἐγκισσῇσιν τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους·

Γεν. 30,38 Αυτάς δε τας ράβδους, τας οποίας ἐτσι εἶχεν
μισοαποφλοιώσει, τας ετοποθέτησεν εις τα ποτιστήρια,
ὥστε ὅταν τα πρόβατα του Λαβαν ἐλθουν δια πότισμα να
ἔχουν ἐνώπιόν των αυτάς τας ράβδους. Κατά δε το πότισμα,
διασταυρούμενα και γονιμοποιούμενα, θα βλέπουν τας
ράβδους.

Γεν. 30,39 καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους καὶ ἔτικτον
τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά.

Γεν. 30,39 Πράγματι δε τα αιγοπρόβατα συζευγνύμενα
εγονιμοποιούνται βλέποντα αυτάς τας ράβδους. Τα
περισσότερα δε αρνία, τα οποία ἐτσι εγεννώντο, ἦσαν
λευκά, ποικιλόχρωμα και διάστικτα, αρνιά στακτιά.

Γεν. 30,40 τοὺς δὲ ἄμνους διέστειλεν Ἰακώβ καὶ ἔστησεν ἐναντίον
τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς
ἄμνοϊς· καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ' ἑαυτὸν καὶ
οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν.

Γεν. 30,40 Εξεχώριζε δε ο Ιακώβ τα διάστικτα αυτά προβατα από τα
άλλα. Ετοποθετούσε δε ἐνώπιον των διαστίκτων προβάτων
κριον λευκόν και ἐτσι εγεννώντο τα περισσότερα πρόβατα
διάστικτα. Εξεχώριζεν ἔπειτα τα διάστικτα πρόβατα, τα
οποία κατά την προηγηθείσαν συμφωνίαν ἦσαν ιδικά του
και δεν τα αναμίγνυε με τα άλλα τα λευκά, που ανήκον στον
Λαβαν.

Γεν. 30,41 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν
γαστρὶ λαμβάνοντα, ἔθηκεν Ἰακώβ τὰς ῥάβδους

έναντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς ληνοῖς τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους·

Γεν. 30,41

Κατὰ δε την κατάλληλον εποχήν, κατὰ την οποιάν εγονιμοποιούντο τα πρόβατα ετοποθετούσεν ο Ιακώβ τας ποικιλοχρώμους ῥάβδους εἰς τα ποτιστήρια ενώπιόν των ὥστε να γίνεται ἡ γονιμοποίησις των τη ὥραν, που θα ἐβλεπαν τας ῥάβδους.

Γεν. 30,42

ἡνίκα δ' ἂν ἔτεκε τὰ πρόβατα, οὐκ ἐτίθει· ἐγένετο δὲ τὰ μὲν ἄσημα τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ.

Γεν. 30,42

Οταν δε ἤρχετο ο καιρός να γεννήσουν τα πρόβατα και να συλλάβουν εκ νέου και γεννήσουν, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, ασθενέστερα αρνιά, δεν ετοποθετούσε τας ῥάβδους ενώπιον αὐτῶν. Κατ' αὐτὸν τον τρόπον τα μεν πρόβατα του Λαβαν εγεννῶντο ασθενικά, τα δε πρόβατα του Ιακώβ εὔρωστα.

Γεν. 30,43

καὶ ἐπλούτισεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα, καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι καὶ κάμηλοι καὶ ὄνοι.

Γεν. 30,43

Εγινε δε ο Ιακώβ πάρα πολύ πλούσιος, απέκτησε ζῶα πολλὰ και βόδια, δούλους και δούλας, καμήλους και ὄνους.

ΓΕΝΕΣΙΣ 31

Γεν. 31,1

Ἦκουσε δὲ Ἰακώβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Λάβαν λεγόντων· εἴληφεν Ἰακώβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην.

Γεν. 31,1

Εφθασαν εἰς τα αυτιά του Ιακώβ πληροφορίες, ὅτι τα παιδιά του Λαβαν ἔλεγαν· “ο Ιακώβ ἐπῆρε ὅλα τα υπάρχοντα του πατρὸς μας και ἀπὸ αὐτὰ ἔκαμε ὅλην αὐτοῦ την μεγάλην περιουσίαν”.

- Γεν. 31,2 καὶ εἶδεν Ἰακώβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν ὥσεὶ ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν.
- Γεν. 31,2 Εἶδε δε και ο Ιακώβ σκυθρωπὸν το πρόσωπον του Λαβαν και αντελήφθη ὅτι ἡ διάθεσίς του ἀπέναντι αὐτοῦ δεν ἦτο ὅπως προηγουμένως φιλική, ἀλλ' εἶχε γίνει δυσμενὴς και εχθρική ἐξ αἰτίας του φθόνου του.
- Γεν. 31,3 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἰακώβ· ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ.
- Γεν. 31,3 Τότε εἶπεν ο Κυριος προς τον Ιακώβ· “να επιστρέψης εἰς τὴν γῆν του πατρὸς σου, εἰς τὴν γενεάν σου, και ἐγὼ θα εἶμαι μαζὴ σου υπερασπιστὴς και βοηθός”.
- Γεν. 31,4 ἀποστείλας δὲ Ἰακώβ ἐκάλεσε Λεῖαν καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδῖον, οὗ ἦν τὰ ποῖμνια.
- Γεν. 31,4 Εστειλεν ο Ιακώβ ἄνθρωπον και ἐκάλεσε τὴν Λεῖαν και τὴν Ραχήλ να ἐλθουν εἰς τὴν πεδιάδα, ὅπου αὐτὸς ἐβοσκε τα πρόβατα.
- Γεν. 31,5 καὶ εἶπεν αὐταῖς· ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ ὡς ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν μετ' ἐμοῦ.
- Γεν. 31,5 Εἶπε δε εἰς τας γυναῖκας του· “ἐγὼ βλέπω το πρόσωπον του πατρὸς σας σκυθρωπὸν· ἡ διάθεσίς του ἀπέναντί μου δεν εἶναι πλέον φιλική, ὅπως προηγουμένως. Ο Θεὸς ὁμως του πατρὸς μου ἦτο και εἶναι μαζὴ μου.
- Γεν. 31,6 καὶ αὐταὶ δὲ οἶδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχυί μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν.
- Γεν. 31,6 Και σεις αι ἰδῖαι γνωρίζετε καλὰ ὅτι, με ὅλην, μου τὴν δύναμιν, με ευσυνειδησίαν και τιμιότητα, ἐδούλευσα στον πατέρα σας.
- Γεν. 31,7 ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με καὶ ἥλλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαί με.

- Γεν. 31,7 Ο πατήρ σας όμως με ηπάτησε και τον ευτελή μισθόν των δέκα προβάτων τον ήλλαξε· αλλά ο Θεός δεν του επέτρεψε να μου κάμη κάτι κακόν.
- Γεν. 31,8 ἐὰν οὕτως εἶπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα· ἐὰν δὲ εἶπῃ, τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά·
- Γεν. 31,8 Ο Θεός ἦτο μαζί μου· εἰάν δε ο Λαβαν ἔλεγε τα ποικιλόχρωμα πρόβατα θα εἶναι ο μισθός σου, ὅλα τα πρόβατα θα εγεννούσαν ποικιλόχρωμα. Εἰάν δε ἔλεγεν ὅτι τα λευκά πρόβατα θα εἶναι ο μισθός σου, ὅλα τα πρόβατα θα εγεννούσαν λευκά αρνιά.
- Γεν. 31,9 καὶ ἀφείλετο ὁ Θεός πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά.
- Γεν. 31,9 Ο δίκαιος Θεός ἀφῆρεσεν ὅλα τα ζῶα του πατρὸς σας και τα ἔδωσεν εἰς ἐμέ·
- Γεν. 31,10 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ, καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί.
- Γεν. 31,10 και συνέβη, ὥστε, ὅταν τα πρόβατα συζευγνύμενα ἔμεναν ἐγκυα, εἶδον στον ὕπνον μου με τα ἴδια μου τα μάτια, ὅτι οἱ τράγοι και οἱ κριοι αναβαίνοντες ἐπάνω εἰς τα πρόβατα και τας αἴγας ἦσαν ὅλοι λευκοί, παρδαλοί, ἀτακτοί, διάστικτοί.
- Γεν. 31,11 καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον· Ἰακώβ· ἐγὼ δὲ εἶπα· τί ἐστί;
- Γεν. 31,11 Και μου εἶπεν ο ἄγγελος του Θεοῦ στον ὕπνον μου· “Ἰακώβ” ! Εγὼ δε ἀπήντησα· “τι εἶναι;”
- Γεν. 31,12 καὶ εἶπεν· ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἰδὲ τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς

- ραντούς· έώρακα γάρ όσα σοι Λάβαν ποιεί·
- Γεν. 31,12 “Σηκώσε τα βλέματά σου, μου απήντησιν ο άγγελος. και κύτταξε ότι οι τράγοι και οι κριοι αναβαίνοντες εις τα πρόβατα και τας αίγας είναι λευκοί και ποικιλόχρωμοι και στακτοί και διάσπικτοι. Αυτό είναι σημειον ότι θα πολλαπλασιάσω τα ιδικά σου πρόβατα, διότι είδα τας αδικίας, τας οποίας εν συνεχεία σου έχει κάμει ο Λαβαν.
- Γεν. 31,13 έγώ είμι ό Θεός ό όφθεις σοι έν τόπω Θεοϋ, οϋ ήλειψάς μοι έκεί στήλην και ηϋξω μοι έκεί εύχήν· νϋν οϋν ανάστηθι και έξελθε έκ τής γής ταύτης και άπελθε εις τήν γήν τής γενέσεώς σου, και έσομαι μετά σου.
- Γεν. 31,13 Εγώ είμαι ο Θεός, ο οποίος εφανερώθην εις σε στον ιερών εκείνον τόπον, τον οποίον ωνόμασες συ “Οίκον Θεού”, εις την Βαιθήλ, όπου συ μου έστησες στήλην, την οποίαν έχρισες με έλαιον και μου έκαμες ένα τάμα. Σηκω, λοιπόν, τώρα και φύγε από την γην αυτήν και πήγαινε στον τόπον, όπου εγεννήθης, και εγώ θα είμαι μαζί σου”.
- Γεν. 31,14 και άποκριθείσαι Ραχήλ και Λεία είπαν αύτῶ· μή έστιν ήμϊν έτι μερίς ή κληρονομία έν τῷ οϊκῷ τοϋ πατρός ήμῶν;
- Γεν. 31,14 Η Ραχήλ και η Λεία απεκρίθησαν εις αυτόν· “μήπως και έχομεν τάχα ημείς μερίδιον η κληρονομίαν εις τα υπάρχοντα του πατρός μας;
- Γεν. 31,15 ούχ ως αί άλλότριαι λελογίσμεθα αύτῶ; πέπρακε γάρ ήμās και καταβρώσει κατέφαγε τὸ άργύριον ήμῶν.
- Γεν. 31,15 Δεν μας εθεώρησεν ως ξένας πλέον απέναντί του; Διότι μας επώλησε και κατέφαγεν αδικως και παρανόμως το αργύριόν μας.
- Γεν. 31,16 πάντα τὸν πλοϋτον και τήν δόξαν, ήν άφείλετο ό Θεός τοϋ πατρός ήμῶν, ήμϊν έσται και τοίς τέκνοις ήμῶν. νϋν οϋν όσα σοι είρηκεν ό Θεός, ποίει.
- Γεν. 31,16 Ολος ο πλούτος και η δόξα, που αφήρεσεν ο Θεός από τον

πατέρα μας, ανήκει πλέον κατά λόγον δικαιοσύνης εις ημάς και εις τα παιδιά μας. Πράξε λοιπόν τώρα, όπως σου είπεν ο Θεός”.

- Γεν. 31,17 Ἀναστὰς δὲ Ἰακώβ ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους.
- Γεν. 31,17 Ηγέρθη ο Ιακώβ, επήρε τας γυναῖκας του, εφόρτωσε τα παιδιά του εις τας καμήλους,
- Γεν. 31,18 καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἣν περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν.
- Γεν. 31,18 επήρεν όλα τα υπάρχοντά του και τα παιδιά του, που απέκτησεν εις Μεσοποταμίαν, και όλα τα πράγματά του, δια να επιστρέψη προς τον Ισαάκ, τον πατέρα του, εις την γην Χαναάν.
- Γεν. 31,19 Λάβαν δὲ ᾤχετο κείραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ· ἔκλεψε δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἶδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
- Γεν. 31,19 Τότε ακριβῶς ο Λαβαν εἶχε μεταβή, δια να κουρεύση τα πρόβατά του. Η δε Ραχήλ ἔκλεψε τα ειδωλολατρικά αγαλμάτια του πατρὸς της.
- Γεν. 31,20 ἔκρυψε δὲ Ἰακώβ Λάβαν τὸν Σύρον τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι ἀποδιδράσκει.
- Γεν. 31,20 Ο Ιακώβ ἀπέκρυψε την αναχώρησίν του και ἀπέφυγε να αναγγείλη στον Λαβαν τον Συρον, ὅτι φεύγει ἀπὸ ἐκεῖ δια την πατρίδα του.
- Γεν. 31,21 καὶ ἀπέδρα αὐτὸς καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα καὶ διέβη τὸν ποταμὸν καὶ ὥρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλαάδ.
- Γεν. 31,21 Εφυγε κρυφίως αὐτός και όλα τα μετ' αὐτοῦ, διέβη τον Ευφράτην ποταμὸν και κατηθύνθη ταχέως στο ὄρος Γαλαάδ.
- Γεν. 31,22 ἀνηγγέλη δὲ Λάβαν τῷ Σύρῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτι ἀπέδρα Ἰακώβ,

- Γεν. 31,22 Αλλά την τρίτην ημέραν από της αναχωρήσεώς του
ανήγγειλαν στον Λαβαν, ότι ο Ιακώβ έφυγε.
- Γεν. 31,23 καὶ παραλαβὼν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ,
ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ κατέλαβεν
αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ.
- Γεν. 31,23 Ωργισμένος ο Λαβαν ἐπῆρε μαζὴ του τοὺς συγγενεῖς του,
κατεδίωξε τὸν Ιακώβ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸν ἐπρόφθασεν
στο ὄρος Γαλαάδ.
- Γεν. 31,24 ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Λάβαν τὸν Σύρον καθ' ὕπνον τὴν
νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ· φύλαξε σεαυτὸν, μήποτε
λαλήσης μετὰ Ἰακώβ πονηρά.
- Γεν. 31,24 Ο Θεὸς ὁμῶς παρουσιάσθη στὸν ὕπνον κατὰ τὴν νύκτα
πρὸς τὸν Λαβαν καὶ τοῦ εἶπε· “φυλάξου, μήπως τυχόν καὶ
εἴπης ἀπειλητικὰ καὶ ἐχθρικὰ λόγια πρὸς τὸν Ιακώβ”.
- Γεν. 31,25 καὶ κατέλαβε Λάβαν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἔπηξε τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει· Λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ.
- Γεν. 31,25 Κατέφθασεν ὁ Λαβαν τὸν Ιακώβ. Ὁ Ιακώβ εἶχε στήσει τὴν
σκηνὴν του στὸ ὄρος Γαλαάδ, καὶ ὁ Λαβαν κατεσκήνωσε
τοὺς συγγενεῖς του στὸ ἴδιον ὄρος.
- Γεν. 31,26 εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· τί ἐποίησας; ἵνατί κρυφῇ
ἀπέδρας καὶ ἐκλοποφόρησάς με καὶ ἀπήγαγες τὰς
θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρα;
- Γεν. 31,26 Εἶπε δε ὁ Λαβαν στὸν Ιακώβ· “τί εἶναι αὐτὸ που ἔκαμες;
Διατί ἐδραπέτευσες κρυφίως καὶ με ἐκλεψες καὶ ἀπήγαγες
μαζὴ σου τὰς θυγατέρας μου, ὡς εἰάν συνέλαβες αὐτὰς
αἰχμαλώτους εἰς πόλεμον;
- Γεν. 31,27 καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι, ἔξαπέστειλα ἄν σε μετ'
εὐφροσύνης καὶ μετὰ μουσικῶν καὶ τυμπάνων καὶ
κιθάρας,
- Γεν. 31,27 Εἰάν μου ἔλεγες ὅτι εἶχες αποφασίσει νὰ φύγης, θὰ σε
προέπεμπα με χαρὰν, με μουσικὰ ὄργανα, με τύμπανα καὶ

με κιθάρας.

Γεν. 31,28 καὶ οὐκ ἠξιώθην καταφιλήσαι τὰ παιδία μου καὶ τὰς θυγατέρας μου. νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας.

Γεν. 31,28 Ετσι όμως που ἔφυγες, δεν αξιώθηκα να φιλήσω τα εγγόνια μου και τας θυγατέρας μου. Ενήργησες λοιπόν κατά ένα τρόπον ἀπερίσκεπτον και προσβλητικόν δι' ἐμέ.

Γεν. 31,29 καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαί σε· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου ἐχθρὸς εἶπε πρὸς με λέγων· φύλαξε σεαυτὸν, μὴ ποτε λαλήσης μετὰ Ἰακώβ πονηρά.

Γεν. 31,29 Και τώρα ἕως την δύναμιν να σε τιμωρήσω. Δεν σου κάμνω ὅμως κανένα κακόν, διότι ο Θεός του πατρὸς σου μου ὠμίλησε χθες λέγων· Φυλάξου μήπως τυχόν εἴπης λόγια ἐχθρικά και ἀπειλητικά ἐναντίον του Ἰακώβ.

Γεν. 31,30 νῦν οὖν πεπόρευσαι· ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου· ἵνατί ἔκλεψας τοὺς θεοὺς μου;

Γεν. 31,30 Ἀλλά πολύ καλά· τώρα ἔχεις πλέον ἀναχωρήσει, διότι σφοδρῶς ἐπεθύμησες να ἐπιστρέψης στον οἶκον του πατρὸς σου. Διατί ὅμως ἔκλεψες τα ἀγαλμάτια των θεῶν μου;”

Γεν. 31,31 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν· ὅτι ἐφοβήθην· εἶπα γάρ· μὴ ποτε ἀφέλης τὰς θυγατέρας σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ πάντα τὰ ἐμά.

Γεν. 31,31 Ἀπεκρίθη ο Ἰακώβ και εἶπεν στον Λαβαν· “ἀνεχώρησα κρυφίως, διότι ἐφοβήθηκα. Εσκέφθηκα ὅτι, εἴαν σου ἀνεκοίνωνα την ἀναχώρησίν μου, ἴσως συ θα μου κρατούσες τας θυγατέρας σου και ὅλα τα υπάρχοντά μου.

Γεν. 31,32 καὶ εἶπεν Ἰακώβ· παρ’ ᾧ ἂν εὕρης τοὺς θεοὺς σου, οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ’ ἐμοὶ τῶν σῶν καὶ λαβέ. καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ’ αὐτῷ οὐδέν. οὐκ ᾔδει δὲ Ἰακώβ, ὅτι Ῥαχὴλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτοῦς.

Γεν. 31,32 Ὡς προς δε την κλοπὴν των ἀγαλματίων σου, εἶπεν ο Ἰακώβ,

σου λέγω τούτο ότι δεν θα ζήση αλλά θα φονευθή ενώπιον όλων ημών εκείνος, στον οποίον θα εύρης τους θεούς σου. Ερεύνησε λοιπόν, τι από τα ιδικά σου πράγματα υπάρχει μεταξύ εκείνων, που μου ανήκουν, και πάρε τα”. Ελεγε δε αυτά ο Ιακώβ, διότι δεν εγνώριζεν ότι η σύζυγός του η Ραχήλ είχε κλέψει τα ειδωλολατρικά αγαλματάκια.

Γεν. 31,33 είσελθών δὲ Λάβαν ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λείας καὶ οὐχ εὔρεν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶκον Ἰακώβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν καὶ οὐχ εὔρεν. εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχήλ.

Γεν. 31,33 Εισήλθεν ο Λαβαν εις την σκηνήν της Λείας, ηρεύνησε και δεν ευρήκε τίποτε. Εξήλθεν από την σκηνήν της Λείας, ηρεύνησε την σκηνήν του Ιακώβ, όπως επίσης και την σκηνήν των δυό θεραπαινίδων, και σκηνήν της Ραχήλ, όπου επίσης δεν ευρήκε τίποτε,

Γεν. 31,34 Ῥαχήλ δὲ ἔλαβε τὰ εἰδῶλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς.

Γεν. 31,34 διότι η Ραχήλ επήρε τα ειδωλολατρικά αγαλμάτια, τα ετοποθέτησεν στο σάγμα της καμήλου, εκάθισεν επάνω εις αυτό,

Γεν. 31,35 καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς· μὴ βαρέως φέρε, κύριε· οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ κατ’ ἐθισμόν τῶν γυναικῶν μοι ἐστίν· ἠρεύνησε δὲ Λάβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ καὶ οὐχ εὔρε τὰ εἰδῶλα.

Γεν. 31,35 και ειπεν στον πατέρα της· “μη οργισθής εναντίον μου, κύριε, που κάθομαι. Δεν ημπορώ να σηκωθώ ενώπιόν σου, διότι μου συμβαίνουν τα συνήθη εις τας γυναίκας φαινόμενα”. Ο Λαβαν ἐφυγεν από αυτήν, ηρεύνησεν όλην την σκηνήν και δεν ευρήκε τα είδωλα.

Γεν. 31,36 ὠργίσθη δὲ Ἰακώβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν· ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν· τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου

- Γεν. 31,36 Ωργίσθη τότε ο Ιακώβ και απηύθυνε δριμείας φράσεις εναντίον του Λαβαν. Του είπε· “ποιό είναι λοιπόν το αδίκημά μου και ποιο είναι το αμάρτημά μου, ένεκα του οποίου με εκυνήγησες έως εδώ;
- Γεν. 31,37 καὶ ὅτι ἡρεύνησας πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου μου; τί εὔρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου; θές ὧδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγχάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν.
- Γεν. 31,37 Ηρεύνησες όλα τα πράγματα των σκηνών μου, τι από τα ιδικά σου σκεύη ευρήκες εις τα πράγματά μου; Ειπέ εδώ ενώπιον των ιδικών σου και των ιδικών μου ανθρώπων τα παράπονά σου. Ας κρίνουν και ας δικάσουν αυτοί μεταξύ μας.
- Γεν. 31,38 ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ· τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἰγές σου οὐκ ἤτεκνώθησαν· κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον·
- Γεν. 31,38 Εγώ είκοσιν ολόκληρα έτη έμεινα και ειργάσθην μαζί σου. Τα πρόβατά σου και τα γίδια σου δεν έμειναν στείρα, αλλά επολλαπλασιάσθισαν. Τους κριους και τα πρόβατά σου δεν έφαγον.
- Γεν. 31,39 θηριάλωτον οὐκ ἐνήνοχά σοι, ἐγὼ ἀπετίννουον παρ' ἑμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα νυκτός·
- Γεν. 31,39 Δεν σου έφερα ποτέ πρόβατον κατασπαραχθέν από τα θηρία, διότι εφύλαττα άγρυπνος τα κοπάδια σου. Επλήρωνα από τα ιδικά μου κάθε τι, που συνέβαινε να κλαπή είτε ημέραν είτε νύκτα.
- Γεν. 31,40 ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός, καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.
- Γεν. 31,40 Δια να φυλάσσω τα πρόβατά σου, εφλογιζόμουν κατά το διάστημα της ημέρας από το καύμα του ηλίου και κατά την νύκτα εξεπάγιαζα από το ψύχος και έφευγεν ο ύπνος από τα

μάτια μου.

Γεν. 31,41 ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου·
ἐδούλευσά σοι δεκατέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο
θυγατέρων σου καὶ ἔξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου, καὶ
παρελογίσω τὸν μισθὸν μου δέκα ἀμνάσιν.

Γεν. 31,41 Ὅλα αὐτὰ τα εἴκοσιν ἔτη με τέτοιαν πίστιν καὶ αφοσίωσιν
ἔμεινα καὶ ἐδούλευσα εἰς σέ. Δέκα τέσσαρα ἔτη σε
ἐδούλευσα δια τας δύο θυγατέρας σου καὶ ἐξ ἔτη δια τα
πρόβατά σου. Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ σὺ δια τὸν μισθὸν τῆς
ποιμάνσεως τῶν προβάτων σου με ἠπάτησες καὶ μου
ἔδωσες δέκα, ἐλάχιστα δηλαδή, πρόβατα.

Γεν. 31,42 εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ καὶ ὁ φόβος
Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενὸν με ἐξαπέστειλας· τὴν
ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ
Θεὸς καὶ ἤλεγξέ σε ἐχθές.

Γεν. 31,42 Εἰ δὲ δὲν ἦτο μαζὴ μου ὁ Θεὸς τοῦ πάππου μου Ἀβραάμ, ὁ
Θεὸς τὸν ὁποῖον εφοβεῖτο ὁ πατήρ μου Ἰσαὰκ, θὰ με
ἐδιωχνες με ἀδειανά τα χέρια. Τὴν ἀδικίαν σου ὁμως αὐτὴν
καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεός. Δι' αὐτὸ καὶ σε
ἤλεγξε χθές”.

Γεν. 31,43 ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ἰακώβ· αἱ θυγατέρες
θυγατέρες μου, καὶ οἱ υἱοὶ υἱοὶ μου, καὶ τὰ κτήνη κτήνη
μου, καὶ πάντα, ὅσα σὺ ὀρᾷς, ἐμὰ ἐστὶ καὶ τῶν
θυγατέρων μου· τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς
τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον;

Γεν. 31,43 Ἐντροπιασμένος ὁ Λάβαν, καὶ θέλων νὰ δικαιολογηθῇ εἶπεν
στον Ἰακώβ· “αἱ θυγατέρες σου εἶναι θυγατέρες μου, τα
παιδιά σου παιδιά μου, τα κτήνη σου κτήνη μου καὶ ὅλα ὅσα
σὺ βλέπεις εἶναι ἰδικὰ μου καὶ τῶν θυγατέρων μου. Τί
λοιπὸν κακὸν ἠμπορῶ νὰ κάμω ἐγὼ σήμερον εἰς αὐτάς, καὶ
εἰς τα ἐγγόνια μου, τα ὁποῖα αὐταὶ ἐγέννησαν;

Γεν. 31,44 νῦν οὖν δεῦρο διαθώμεθα διαθήκην ἐγὼ τε καὶ σὺ, καὶ

ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, εἶπε δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ οὐδεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστίν, ἰδέ, ὁ Θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Γεν. 31,44

Ελα λοιπὸν καὶ ας κάμωμεν μίαν ἐπίσημον συμφωνίαν ἐγὼ καὶ συ, ἡ οποία θα μένη ως τρανὴ μαρτυρία φιλίας μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σου”. Προσέθεσεν ἀκόμη ὁ Λαβαν· “ἰδοὺ κανένας μάρτυς δεν ὑπάρχει μεταξὺ μας, ἀλλὰ ως μάρτυς ὑπάρχει μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σου ὁ Θεός”.

Γεν. 31,45

λαβὼν δὲ Ἰακώβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην.

Γεν. 31,45

Επήρην λοιπὸν ὁ Ἰακώβ ἓνα λίθον τὸν ἔστησεν ως αναμνηστικὴν στήλην τῆς συμφωνίας,

Γεν. 31,46

εἶπε δὲ Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· συλλέγετε λίθους. καὶ συνέλεξαν λίθους καὶ ἐποίησαν βουνόν, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ.

Γεν. 31,46

καὶ εἶπεν στοὺς ἀνθρώπους του· “συλλέξατε λίθους”. Εκείνοι συνέλεξαν λίθους καὶ ἔκαμαν σωρόν. Πλησίον δε αὐτοῦ τοῦ σωροῦ ἔφαγον ὁ Ἰακώβ καὶ ὁ Λαβαν καὶ οἱ ἀνθρώποι των εἰς πίστωσιν τῆς φιλίας των.

Γεν. 31,47

καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον.

Γεν. 31,47

Εἶπε δε ὁ Λαβαν πρὸς τὸν Ἰακώβ· “ὁ σωρὸς αὐτὸς των λίθων εἶναι μάρτυς τῆς συμφωνίας, ἡ οποία συνήφθη σήμερον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σου”.

Γεν. 31,48

καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν Βουνὸς τῆς μαρτυρίας. Ἰακώβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βουνὸς μάρτυς. εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη, ἣν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Βουνὸς μαρτυρεῖ.

Γεν. 31,48

Ωνόμασε δε ὁ Λαβαν τὸν σωρόν αὐτὸν “Βουνὸν τῆς μαρτυρίας”, ὁ δε Ἰακώβ τὸν ωνόμασε “Βουνὸς μάρτυς”. Εἶπε δε Λαβαν στὸν Ἰακώβ· “ἰδοὺ, ὁ σωρὸς αὐτὸς καὶ ἡ στήλη,

- την οποίαν ἔστησα μεταξύ εμοῦ και σου, εἶναι μάρτυς της συμφωνίας, την οποίαν ἐκλείσαμεν ἐδῶ”. Δια τοῦτο ὠνομάσθη ο τόπος ἐκεῖνος “Βουνός μαρτυρεῖ” (Γαλαάδ).
- Γεν. 31,49 καὶ ἡ Ὁρασις, ἣν εἶπεν· ἐπίδοι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀφ’ ἑτέρου.
- Γεν. 31,49 “Το βλέμμα του Θεοῦ εἶναι ἐπάνω μας”. Καὶ εἶπεν ὁ Λαβαν στον Ἰακώβ· “εἴθε να ἴδῃ και να κρίνῃ ὁ Θεὸς την διαγωγὴν, που θα δεῖξωμεν ὁ ἕνας ἀπέναντι του αλλοῦ, διότι μετ’ ὀλίγον θα χωρίσωμεν ὁ ἕνας ἀπὸ τον ἄλλον.
- Γεν. 31,50 εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου, εἰ λήψῃ γυναῖκα πρὸς ταῖς θυγατράσι μου, ὅρα, οὐδεὶς μεθ’ ἡμῶν ἐστὶν ὁρῶν· Θεὸς μάρτυς μεταξύ ἐμοῦ καὶ μεταξύ σοῦ.
- Γεν. 31,50 Πρόσεξε, μήπως κακομεταχειρισθῇς τὰς θυγατέρας μου, μήπως τυχόν και λάβῃς ἄλλας συζύγους κοντὰ εἰς αὐτάς. Πρόσεξε ! Κανεῖς δεν ὑπάρχει μεταξύ μας ὡς μάρτυς, ὁ ὁποῖος μας βλέπει. Ὁ Θεὸς μόνον εἶναι μάρτυς μεταξύ εμοῦ και σου και Ἐκεῖνος θα σε τιμωρήσῃ, εἴαν παραβῇς την συμφωνίαν μας
- Γεν. 31,51 καὶ εἶπε Λαβαν τῷ Ἰακώβ· ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὕτη.
- Γεν. 31,51 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Λαβαν στον Ἰακώβ· “ἰδοὺ ὁ σωρὸς αὐτὸς των λίθων και ἡ στήλη αὕτη εἶναι μάρτυρες της συμφωνίας μας,
- Γεν. 31,52 εἴαν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σὲ μηδὲ σὺ διαβῇς πρὸς με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ, ὅτι οὔτε ἐγὼ θα διαβῶ πρὸς τὸ μέρος σου ἐναντίον σου οὔτε και συ θα περάσῃς τον σωρὸν αὐτὸν και την στήλην αὐτὴν με ἐχθρικὰς διαθέσεις ἐναντίον μου.
- Γεν. 31,52
- Γεν. 31,53 ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ναχώρ κρινεῖ ἀνὰ μέσον ἡμῶν.
- Γεν. 31,53 Ὁ Θεὸς του Ἀβραάμ και ὁ Θεὸς του Ναχώρ θα εἶναι κριτὴς μεταξύ μας”.
- Γεν. 31,54 καὶ ὤμοσεν Ἰακώβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

Ἰσαάκ, καὶ ἔθυσσε θυσίαν ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει.

Γεν. 31,54 Καὶ ωρκίσθη ὁ Ἰακώβ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τον ὁποῖον ἐπίστευε καὶ ἐσέβετο ὁ πατήρ του Ἰσαάκ, προσέφερε θυσίαν στο ὄρος ἐκεῖνο, προσεκάλεσε τοὺς ἰδικοὺς του καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν στο ὄρος ἐκεῖνο.

Γεν. 31,55 ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωῒ κατεφίλησε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Γεν. 31,55 Το πρωῒ ἤγερθη ὁ Λαβαν, κατεφίλησε τὰ ἐγγόνια του καὶ τὰς θυγατέρας του, τοὺς ἠυχῆθη καὶ ἐπιστρέψας ἐπανήλθεν στὸν τόπον του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 32

Γεν. 32,1 Καὶ Ἰακώβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν ἑαυτοῦ. καὶ ἀναβλέψας εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν, καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

Γεν. 32,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ συνέχισεν ὁ Ἰακώβ τὴν πορείαν του δια τὴν Χαναάν. Εἰς κάποια στιγμήν ἐσήκωσε τὰ βλέμματά του καὶ εἶδε παρατεταγμένον ἓνα θεῖον στράτευμα, ποὺ ἀποτελεῖτο ἀπὸ ἀγγέλους Θεοῦ, καὶ οἱ ὁποῖοι τὸν συνήντησαν.

Γεν. 32,2 εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτούς· παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολαί.

Γεν. 32,2 Ὄταν τοὺς εἶδεν ὁ Ἰακώβ εἶπε· “τοῦτο τὸ στράτευμα εἶναι στράτευμα Θεοῦ”. Διὰ τοῦτο ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον “Παρεμβολαί”, δηλαδὴ στρατόπεδα.

Γεν. 32,3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς

Ἦσαυ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηεῖρ, εἰς χώραν
Ἐδώμ.

Γεν. 32,3 Όταν δε πλησίαζε προς τα μέρη της Χαναάν, ἔστειλε προς
τον ἀδελφὸν του Ησαὺ εἰς την περιοχὴν Σηεῖρ- ἡ οποία
αργότερα ωνομάσθη Εδώμ- ἀγγελιαφόρους,

Γεν. 32,4 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ
μου Ἦσαυ· οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· μετὰ Λάβαν
παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν,

Γεν. 32,4 στους οποίους ἔδωσεν ἐντολήν· “ἔτσι θα ομιλήσετε προς τον
κύριόν μου τον Ησαὺ· Ο δούλός σου ο Ιακώβ σου
ἀνακοινώνει· παρέμεινα ὡς ξένος καὶ πάροικος μαζὴ με τον
Λαβαν καὶ ἐβράδυνα πλησίον του ἕως τώρα.

Γεν. 32,5 καὶ ἐγένοντό μοι βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες
καὶ παιδίσκαι, καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου
Ἦσαυ, ἵνα εὖρη ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου.

Γεν. 32,5 Ἀπέκτησα βόδια καὶ ὄνους καὶ πρόβατα καὶ δούλους καὶ
δούλας· ἔστειλα δε ἀγγελιαφόρους να ἀναγγείλουν τοῦτο
στον κύριόν μου τον Ησαὺ, δια να εὕρω ἐγώ, ὁ δούλος σου,
χάριν ἐνώπιόν σου καὶ γίνω ευμενῶς δεκτός ἀπὸ σέ”.

Γεν. 32,6 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ λέγοντες·
ἦλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφὸν σου Ἦσαυ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς
ἔρχεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ’
αὐτοῦ.

Γεν. 32,6 Οἱ ἀγγελιαφόροι ἐξετελεσαν την παραγγελίαν καὶ
ἐπέστρεψαν προς τον Ιακώβ λέγοντες· “μετέβημεν προς τον
ἀδελφὸν σου τον Ησαὺ, του ἀνηγγείλαμεν ὅσα μας εἶπες
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου μαζὴ με
τετρακοσίους ἄνδρας”.

Γεν. 32,7 ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο. καὶ διείλε
τὸν λαὸν τὸν μεθ’ ἑαυτοῦ καὶ τοὺς βόας καὶ τὰς
καμήλους καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς,

Γεν. 32,7 Ο Ιακώβ ἐφοβήθη πολὺ καὶ περιέπεσεν εἰς μεγάλην

- απορίαν. Διεχώρισε τους ανθρώπους του και τα βόδια και
τας καμήλους και τα πρόβατα εις δύο μεγάλας ομάδας.
- Γεν. 32,8 καὶ εἶπεν Ἰακώβ· ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν
καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ
σώζεσθαι.
- Γεν. 32,8 Φοβούμενος δε εκδίκησιν εκ μέρους του αδελφού του εἶπεν·
“ἐὰν επιτεθῇ ο Ησαύ εναντίον της πρώτης ομάδος και την
κατακόψῃ, θα εἶναι δυνατόν να διασωθῇ η δευτέρα ομάς”.
- Γεν. 32,9 εἶπε δὲ Ἰακώβ· ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ καὶ ὁ
Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε σὺ ὁ εἰπὼν μοι,
ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ εὖ σε
ποιήσω,
- Γεν. 32,9 Προσηυχήθη δε προς τον Θεόν και εἶπεν· “ὦ Θεέ του
πάππου μου Αβραάμ και του πατρὸς μου του Ισαάκ, συ
Κυριε, ο οποίος μου εἶπες γύρισε ταχέως στον τόπον της
γεννήσεώς σου και εγὼ θα σε προστατεύσω και θα σε
ευλογήσω,
- Γεν. 32,10 ἵκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ πάσης
ἀληθείας, ἥς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ
μου ταύτη διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, νυνὶ δὲ γέγονα
εἰς δύο παρεμβολάς.
- Γεν. 32,10 ὅπως προηγουμένως με ηυλόγησες και ἔμεινα
ευχαριστημένος ἀπὸ ὅλας τας ευεργεσίας που μου ἔκαμες,
ἐτσι δείξε και τώρα εις ἐμέ το ἐλέός σου. Τότε με μόνην
περιουσίαν το ραβδί μου αὐτό ἐπέρασα τον ποταμὸν τούτον
τον Ιορδάνην. Τώρα δε επιστρέφω κύριος δύο
στρατοπέδων.
- Γεν. 32,11 ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς Ἡσαῦ,
ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτόν, μή ποτε ἐλθὼν πατάξῃ με καὶ
μητέρα ἐπὶ τέκνοις.
- Γεν. 32,11 Γλύτωσέ με και τώρα, Κυριε, ἀπὸ τα χέρια του αδελφού μου
Ησαύ, διότι ἐγὼ τον φοβοῦμαι, μήπως και ἐπέλθῃ εναντίον

μας και φονεύση ἐμέ και μητέρα και τέκνα.

Γεν. 32,12 σὺ δὲ εἶπας· εὖ σε ποιήσω καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους.

Γεν. 32,12 Σὺ μου ἔχεις υποσχεθῇ· Εγὼ θα σε ευλογήσω και θα αυξήσω τους απογόνους σου ὡσάν την ἄμμον της θαλάσσης, η οποία δια το πλήθος αυτής δεν εἶναι δυνατόν να αριθμηθῇ” !

Γεν. 32,13 καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερε δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαΐ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,

Γεν. 32,13 Εκοιμήθη ο Ιακώβ ἐκεῖ την νύκτα ἐκείνην. Ἀπὸ τα δῶρα δέ, τα ὁποῖα ἔφερε μαζί του, ἐπήρε και ἐστείλε προς τον ἀδελφόν του τον Ησαΐ, δια να τον ἐξευμενίσῃ,

Γεν. 32,14 αἴγας διακοσίας, τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι,

Γεν. 32,14 διακοσίας αἴγας, εἴκοσι τράγους, διακόσια πρόβατα, εἴκοσι κριοὺς,

Γεν. 32,15 καμήλους θηλαζούσας, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἴκοσι καὶ πῶλους δέκα.

Γεν. 32,15 τριάκοντα καμήλους με τα νεογέννητα παιδιὰ των, τα ὁποῖα και ἐθήλαζον, τεσσαράκοντα βόδια, δέκα ταύρους, εἴκοσιν ὄνους και δέκα πωλάρια.

Γεν. 32,16 καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας. εἶπε δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνὰ μέσον ποιμνης καὶ ποιμνης.

Γεν. 32,16 Ἐδωκεν εἰς ἓνα ἕκαστον ἀπὸ τους δούλους του ὠρισμένον ἀριθμόν ἀπὸ αὐτὰ και τους εἶπεν· “προχωρεῖτε ἐμπρὸς ἀπὸ ἐμέ· ἀφήνετε διαστήματα μεταξύ της μιας ἀγέλης των ζώων και της ἄλλης.

Γεν. 32,17 καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων· ἐάν σοι συναντήσῃ

Γεν. 32,17	Ἡσαΐ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτᾷ σε, λέγων· τίνος εἶ καὶ ποῦ πορεύῃ, καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου; Εἰσελθὼν δὲ ἐντολὴν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν δούλον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπὶπροχωροῦσε πρῶτος λέγων· “ἐάν σε συναντήσῃ ὁ ἀδελφός μου ὁ Ἡσαΐ καὶ σε ἐρωτήσῃ, τίνος εἶσαι καὶ ποῦ πηγαίνεις καὶ εἰς ποῖον ἀνήκουν αὐτὰ τὰ ζῶα, ποῦ ὁδηγεῖς ἐμπρὸς σου;
Γεν. 32,18	ἐρεῖς· τοῦ παιδὸς σου Ἰακώβ· δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαΐ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν.
Γεν. 32,18	Θα ἀπαντήσῃς· Ἀνήκουν ἐντὸς τοῦ δούλου σου τὸν Ἰακώβ· εἶναι δῶρα, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλει ἐντὸς τοῦ κυρίου του, τὸν Ἡσαΐ. Αὐτὸς δὲ ὁ ἴδιος ἐρχεται πίσω ἀπὸ ἡμᾶς”.
Γεν. 32,19	καὶ ἐνέτειλατο τῷ πρῶτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων, λέγων· κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαΐ ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτὸν
Γεν. 32,19	Εἰσελθὼν ἐντολὴν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν πρῶτον καὶ ἐπὶ τὸν δεῦτερον καὶ ἐπὶ τὸν τρίτον καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπορεύοντο ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοῦ, πίσω ἀπὸ τὰ κοπάδια τούτων τῶν ζώων λέγων· “ἐτσι θὰ ομιλήσετε ὅλοι σας πρὸς τὸν Ἡσαΐ, ὅταν αὐτὸς σας συναντήσῃ.
Γεν. 32,20	καὶ ἐρεῖτε· ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακώβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. εἶπε γάρ· ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου.
Γεν. 32,20	Θα τοῦ εἴπετε· Ἰδοὺ ὁ δούλος σου. Ὁ Ἰακώβ, ἐρχεται ἐπεὶ ἀπὸ ἡμᾶς”. Εἰσελθὼν δὲ τοιοῦτοτρόπως ὁ Ἰακώβ, διότι ἐσκέφθη· Θα ἐξευμενίσω τὸν ἀδελφόν μου με τὰ δῶρα, ποῦ θὰ προηγηθούν καὶ κατόπιν θὰ ἰδῶ αὐτὸν προσωπικῶς. Διότι ἴσως συγκινημένος ἀπὸ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης μου με ὑποδεχθῇ με εὐμένειαν.
Γεν. 32,21	καὶ προεπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ,

- αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ.
Γεν. 32,21 Οἱ φέροντες τα κοπάδια ὡς δῶρα ἐπροπορεύοντο ἀπὸ τοῦ
Ἰακώβ. Αὐτὸς δέ, κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ἐκοιμήθη εἰς
τὴν κατασκήνωσιν.
- Γεν. 32,22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας
καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τὰ ἑνδεκα παιδιὰ αὐτοῦ καὶ
διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβώκ·
- Γεν. 32,22 Κατὰ τὴν νύκτα ὁμῶς ἐσηκώθη, ἐπήρε τὰς δύο γυναῖκας
τοῦ, τὰς δύο θεραπαινίδας καὶ τὰ ἑνδεκα παιδιὰ τοῦ καὶ
ἐπέρασε μαζὴ με αὐτὰ εἰς βατόν σημεῖον τοῦ παραπόταμον
τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Ἰαβώκ.
- Γεν. 32,23 καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διέβη τὸν χειμάρρουν καὶ
διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ.
- Γεν. 32,23 Μαζὴ δε με τοὺς ἀνθρώπους τοῦ αὐτοῦ διεβίβασε εἰς τὴν
ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ Ἰαβώκ καὶ ὅλα τα ὑπάρχοντά τοῦ
- Γεν. 32,24 ὑπελείφθη δὲ Ἰακώβ μόνος, καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος
μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ.
- Γεν. 32,24 Αὐτὸς δε ὁ ἴδιος ἐμείνε μόνος τοῦ ἐδώθε ἀπὸ τοῦ Ἰαβώκ.
Εκεῖ δε ἓνας ἄνθρωπος ἐπάλαιεν ἐναντίον τοῦ καθ' ὅλην
τὴν νύκτα, ἕως το πρωῒ.
- Γεν. 32,25 εἶδε δέ, ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν, καὶ ἤψατο τοῦ
πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ πλάτος τοῦ
μηροῦ Ἰακώβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτόν μετ' αὐτοῦ.
- Γεν. 32,25 Εἶδε δε ὁ ἀντίπαλος αὐτός ὅτι δεν δύναται νὰ νικήσῃ τὸν
Ἰακώβ. Ἠγγίσε τότε τὸ πλατὺ ἄνω μέρος τοῦ μηροῦ τοῦ
Ἰακώβ καὶ καθὼς συνέχιζε τὴν πάλιν κατὰ τοῦ Ἰακώβ
ἐνάρκωσε τὸ μέρος αὐτοῦ τοῦ μηροῦ.
- Γεν. 32,26 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀποστείλόν με· ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος. ὁ
δὲ εἶπεν· οὐ μὴ σε ἀποστείλω, ἐὰν μὴ με εὐλογήσῃς.
- Γεν. 32,26 Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶπε τότε στὸν Ἰακώβ· “ἀφῆσέ με νὰ
φύγω, διότι ἐξημέρωσα”. Ὁ δὲ Ἰακώβ τοῦ ἀπήντησε· “δεν θὰ
σε ἀφήσω νὰ φύγῃς, ἐὰν πρῶτον δεν με εὐλογήσῃς”.

- Γεν. 32,27 εἶπε δὲ αὐτῷ· τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν, ὃ δὲ εἶπεν· Ἰακώβ.
Γεν. 32,27 Ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος τοῦ εἶπε· “ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά σου;”
Εκεῖνος τοῦ ἀπήντησεν· “Ἰακώβ”.
- Γεν. 32,28 καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ,
ἀλλ’ Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ
Θεοῦ, καὶ μετ’ ἀνθρώπων δυνατὸς ἔση.
- Γεν. 32,28 Εἶπε δε εἰς αὐτὸν ὁ ἀγνωστος ἐκεῖνος ἄνθρωπος· “δεν θα
ονομάζεις πλέον Ἰακώβ, ἀλλὰ θα λέγεις Ἰσραὴλ, διότι
εφάνης ἰσχυρὸς ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Επομένως μὴ φοβῆσαι
θα εἶσαι ἰσχυρὸς καὶ ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων”.
- Γεν. 32,29 ἠρώτησε δὲ Ἰακώβ καὶ εἶπεν· ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά
σου. καὶ εἶπεν· ἵνατί τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου;
καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ.
- Γεν. 32,29 Τότε ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἰακώβ καὶ τοῦ εἶπε· “πές μου τὸ
ὄνομά σου”. Εκεῖνος τοῦ εἶπε· “διὰ τί σὺ ἐρωτᾷς καὶ ἔχεις
τὴν περιέργειαν νὰ μάθῃς τὸ ὄνομά μου;” Ὁ ἀγνωστος
ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἄγγελος Θεοῦ, ἠυλόγησε τὸν Ἰακώβ στὸν
τόπον ἐκεῖνον.
- Γεν. 32,30 καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Εἶδος
Θεοῦ· εἶδον γὰρ Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ
ἐσώθη μου ἡ ψυχὴ.
- Γεν. 32,30 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰακώβ τὸν τόπον ἐκεῖνον· “ἐμφάνισιν Θεοῦ”
(Φανουήλ), διότι εἶπεν· “εἶδον τὸν Θεὸν πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον καὶ παρ’ ὅλον τοῦτο ἐσώθη ἡ ζωὴ μου καὶ δὲν
ἀπέθανον”.
- Γεν. 32,31 ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἡνίκα παρῆλθε τὸ εἶδος τοῦ
Θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ·
- Γεν. 32,31 Ὄταν δὲ ἀπῆλθεν ἡ θεία ἐμφάνισις, ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος. Ὁ δὲ
Ἰακώβ ἐχώλαινεν στὸν μηρὸν τοῦ.
- Γεν. 32,32 ἔνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγῳσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ
ἐνάρκησεν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ

Ἰακώβ τοῦ νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν.

Γεν. 32,32

Δια τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι δεν τρώγουν το νεῦρον μέχρι σήμερον ἀπό τον μηρόν των ζώων εἰς ἐκεῖνο το σημεῖον, το οποίον ἐναρκώθη κατὰ την πάλην, διότι ο Θεός ἤγγισε το νεῦρον στο πλάτος τοῦτο του μηρού, το οποίον και ἐναρκώθη.

ΓΕΝΕΣΙΣ 33

Γεν. 33,1

Ἀναβλέψας δὲ Ἰακώβ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. καὶ διεῖλεν Ἰακώβ τὰ παιδιὰ ἐπὶ Λείαν καὶ ἐπὶ Ῥαχήλ καὶ τὰς δύος παιδίσκας.

Γεν. 33,1

Ἐπειτα ἀπὸ το γεγονός αὐτό και αφού πλέον εἶχεν ἀνατεῖλει ο ἥλιος, ἐσήκωσε τα μάτια του ο Ἰακώβ και εἶδε· και ἰδοὺ ο Ἡσαῦ ο ἀδελφὸς του ἤρχετο και μαζή με αὐτόν τετρακόσιοι ἄνδρες, Ο Ἰακώβ ἐμοίρασε τα παιδιὰ του εἰς τρεῖς ομάδας, την μίαν με την Λείαν, την ἄλλην με την Ῥαχήλ και την τρίτην με τας δύο δούλας.

Γεν. 33,2

καὶ ἔθετο τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις καὶ Λείαν καὶ τὰ παιδιὰ αὐτῆς ὀπίσω καὶ Ῥαχήλ καὶ Ἰωσήφ ἐσχάτους.

Γεν. 33,2

Ἐβαλε τας δύο δούλας μαζή με τα παιδιὰ, που εἶχεν ἀποκτήσει ἀπὸ αὐτάς, εἰς την πρώτην σειρὰν, την Λείαν και τα παιδιὰ της πίσω ἀπὸ αὐτήν, την δε Ῥαχήλ με τον Ἰωσήφ ἐθεσε τελευταία.

Γεν. 33,3

αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰκις ἕως τοῦ ἐγγίσει τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Γεν. 33,3

Ο ἴδιος δε ο Ἰακώβ ἐπροχώρησεν ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτούς. Ἐπτά φορές ἐπρασκύνησε μέχρις ἐδάφους, ἕως ὅτου πλησιάσῃ τον ἀδελφόν του.

- Γεν. 33,4 καὶ προσέδραμεν Ἡσαΰ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτὸν προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι.
- Γεν. 33,4 Ο δε Ησαΰ ἔτρεξεν εἰς συνάντησιν του ἀδελφοῦ του, τον ἐνηγκαλίσθη, ἔπεσεν στον τράχηλον αὐτοῦ καὶ τον κατεφίλησε. Καὶ οἱ δύο με βαθεῖαν συγκίνησιν ἔκλαυσαν.
- Γεν. 33,5 καὶ ἀναβλέψας Ἡσαΰ εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ εἶπε· τί ταῦτά σοι ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε· τὰ παιδία, οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν παῖδά σου.
- Γεν. 33,5 Εσῆκωσε τὰ μάτια του τότε ο Ησαΰ, εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ τον ἠρώτησε· “τί σου εἶναι αὐτά;” Καὶ ο Ιακώβ ἀπήντησεν· “εἶναι τὰ παιδία, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἠλέησε τον δούλον σου νὰ ἀποκτήσῃ”.
- Γεν. 33,6 καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν,
- Γεν. 33,6 Επλησίασαν τον Ησαΰ αἱ δούλαι καὶ τὰ τέκνα των, καὶ τον προσεκύνησαν.
- Γεν. 33,7 καὶ προσήγγισε Λεῖα καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ προσεκύνησαν. καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ῥαχήλ καὶ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν.
- Γεν. 33,7 Επλησίασεν ἡ Λεῖα καὶ τὰ τέκνα της καὶ τον προσεκύνησαν. Ἐπειτα δε ἐπλησίασεν ἡ Ραχήλ καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ τον προσεκύνησαν.
- Γεν. 33,8 καὶ εἶπε· τί ταῦτά σοι ἐστί, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται, αἷς ἀπήντηκα; ὁ δὲ εἶπεν· ἵνα εὖρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου, κύριε.
- Γεν. 33,8 Ἠρώτησεν ἔπειτα ὁ Ησαΰ· “τί εἶναι ὅλα αὐτά τὰ κοπάδια των ζώων, τὰ ὁποῖα καθὼς ἠρχόμην συνήντησα;” Ὁ δε Ιακώβ ἀπήντησε· “σου τὰ προσέφερα, κύριε, ἐγὼ ὁ δούλος σου, διὰ νὰ εὖρω χάριν ἐνώπιόν σου καὶ γίνω ευμενὼς δεκτός”.
- Γεν. 33,9 εἶπε δὲ Ἡσαΰ· ἔστι μοι πολλὰ, ἀδελφέ· ἔστω σοι τὰ σά.

- Γεν. 33,9 “Αδελφέ, είπε ο Ησαΰ, έχω και εγώ πολλά. Κράτησε τα
ιδικά σου.
- Γεν. 33,10 εἶπε δὲ Ἰακώβ· εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ
δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν· ἕνεκεν τούτου εἶδον τὸ
πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ, καὶ
εὐδοκήσεις με.
- Γεν. 33,10 Εἶπεν ο Ἰακώβ· “επειδὴ ευρήκα καλωσύνην και ευμένειαν
ενώπιόν σου, δέξου σε παρακαλῶ τα δῶρα, που με τα ίδια
μου τα χέρια σου προσφέρω. Δια την ευμενή αυτήν
υποδοχήν, που μου έκαμες, είδα το πρόσωπόν σου, όπως
βλέπει κανείς το πρόσωπον του Θεού.
- Γεν. 33,11 λαβὲ τὰς εὐλογίας μου, ἃς ἤνεγκά σοι, ὅτι ἠλέησέ με ὁ
Θεὸς καὶ ἔστι μοι πάντα. καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν καὶ ἔλαβε·
- Γεν. 33,11 Παρε λοιπόν τα δῶρα αυτά της αγάπης και του σεβασμοῦ
μου, τα οποία σου προσφέρω, διότι ο Θεός με ηλέησε και
έχω πλούσια τα πάντα”. Επέμεινε πολύ ο Ιακώβ, ώστε ο
Ησαΰ υπεχώρησε και τα έλαβε.
- Γεν. 33,12 καὶ εἶπεν· ἀπάραντες πορευσώμεθα ἐπ’ εὐθείαν.
- Γεν. 33,12 Ο Ησαΰ εἶπε· “λοιπόν, ας σηκωθώμεν τώρα και ας
βαδίσωμεν μαζή επί της ευθείας αυτής οδοῦ”.
- Γεν. 33,13 εἶπε δὲ αὐτῷ· ὁ κύριός μου γινώσκει, ὅτι τὰ παιδία
ἀπαλώτερα καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ’
ἐμέ· ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν,
ἀποθаноῦνται πάντα τὰ κτήνη.
- Γεν. 33,13 Ο δε Ιακώβ απήντησεν· “Ο Ησαΰ, ο κύριός μου, βλέπει ὅτι
τα παιδιά μου εἶναι μικρά και τρυφερά, τα πρόβατα και τα
βόδια μου μόλις ἔχουν γεννήσει· εἰάν λοιπόν τα εξαναγκάσω
να βαδίσουν, ἔστω και μίαν ημέραν, θα αποθάνουν ὅλα τα
ζῶα μου ἀπὸ την κόπωσιν.
- Γεν. 33,14 προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ,
ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς
πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ πόδα τῶν

παιδαρίων, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς
Σηεῖρ.

Γεν. 33,14 Ἀς προχωρήσῃ ὁ κύριός μου εμπρὸς ἀπὸ τὸν δούλον του καὶ
ἐγὼ θὰ καταβάλω προσπάθειαν νὰ τον ἀκολουθήσω στὸν
δρόμον, ἀνάλογα με τὴν πορείαν τῶν ζώων, που θὰ
προπορεύωνται ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀνάλογα τῆς ἀντοχῆς, που θὰ
ἔχουν τὰ παιδιὰ μου στὸ βᾶδισμα, ἕως ὅτου καταφθάσω καὶ
συναντήσω τὸν κύριόν μου στὸ ὄρος Σηεῖρ.

Γεν. 33,15 εἶπε δὲ Ἡσαΰ· καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ
μετ' ἐμοῦ. ὁ δὲ εἶπεν· ἵνατί τοῦτο; ἱκανόν, ὅτι εὗρον
χάριν ἐναντίον σου, κύριε.

Γεν. 33,15 Ὁ Ησαΰ εἶπεν στὸν Ἰακώβ· “θὰ ἀφήσω τότε μαζὴ σου
μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μου, δια νὰ σε
συνοδεύσουν”. Ὁ δε Ἰακώβ εἶπε· “διατί νὰ κάμῃς τούτο;
Εἶναι ἀρκετόν, κύριε, ὅτι ἐγὼ εὐμενῶς δεκτὸς ἀπὸ σέ”.

Γεν. 33,16 ἀπέστρεψε δὲ Ἡσαΰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ εἰς Σηεῖρ.

Γεν. 33,16 Ἐπέστρεψεν ὁ Ησαΰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν εἰς
Σηεῖρ δια τῆς αὐτῆς οδοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐλθεῖ.

Γεν. 33,17 Καὶ Ἰακώβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ
οἰκίας καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· διὰ
τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Σκηναί.

Γεν. 33,17 Ὁ Ἰακώβ ἐπορεύθη τότε στοποθεσίαν, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε
“Σκηναί”. Ἐκεῖ δε ἀνοικοδόμησε οἰκίας δια τὸν ἑαυτὸν του,
δια δε τὰ κτήνη του κατεσκεύασε στάνες. Δια τούτο
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου “Σκηναί”.

Γεν. 33,18 καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σαλήμ πόλιν Σικίμων, ἥ ἐστὶν ἐν γῇ
Χαναάν, ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας,
καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως.

Γεν. 33,18 Μετέβη κατόπιν ὁ Ἰακώβ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Σαλήμ, πλησίον
τῆς πόλεως τῶν Σικίμων (Συχεμιτῶν), ἡ ὁποία εὐρίσκεται
εἰς τὴν χώραν Χαναάν. Αὐτὰ δε ἐγίναν, ὅταν ἐπέστρεψεν

από την Μεσοποταμίαν της Συρίας και εγκοτεστάθη πλησίον αυτής της πόλεως.

Γεν. 33,19 καὶ ἐκτῆσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμὼρ πατρὸς Συχέμ ἐκατὸν ἀμνῶν.

Γεν. 33,19 Ηγόρασε δε το τμήμα του αγρού, όπου εγκατεστάθη, από τον Εμμώρ τον πατέρα του Συχέμ, αντί εκατὸν αμνών.

Γεν. 33,20 καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

Γεν. 33,20 Εκεί δε ἐκτίσε και αφιέρωσε θυσιαστήριον και προσηυχήθη στον Θεὸν του Ισραήλ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 34

Γεν. 34,1 Ἐξῆλθε δὲ Δείνα ἡ θυγάτηρ Λείας, ἣν ἔτεκε τῷ Ἰακώβ, καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγγχωρίων.

Γεν. 34,1 Η Δείνα, η θυγάτηρ του Ιακώβ και της Λείας, εβγήκεν από την περιοχήν, όπου εἶχεν εγκατασταθῇ ο πατήρ της, δια να γνωρίση τας γυναῖκας της πόλεως Συχέμ.

Γεν. 34,2 καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχέμ ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ ὁ Εὐαῖος, ὁ ἄρχων τῆς γῆς καὶ λαβὼν αὐτὴν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν.

Γεν. 34,2 Ο Συχέμ, ο υἱὸς του Εμμώρ, ο ανήκων εἰς την φυλὴν των Ευαίων, ἀρχων της χώρας εκείνης, ἥρπασε την Δείναν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς και την διέφθειρε.

Γεν. 34,3 καὶ προσέσχε τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ.

Γεν. 34,3 Και προσεκολλήθη με ὅλην του την ψυχὴν εἰς την Δείναν, την θυγατέρα του Ιακώβ, ωμίλησε προς αὐτήν κατὰ την καρδίαν της, ὥστε την κατέκτησε.

- Γεν. 34,4 εἶπε Συχέμ πρὸς Ἐμμώρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων· λαβέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα.
- Γεν. 34,4 Εἶπε δε ο Συχέμ πρὸς τον πατέρα του τον Εμμώρ· “φρόντισε με κάθε τρόπον, να πάρω σύζυγόν μου την κόρην αυτήν”.
- Γεν. 34,5 Ἰακώβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμώρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ. παρεσιώπησε δὲ Ἰακώβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς.
- Γεν. 34,5 Ο Ιακώβ πληροφορήθη ὅτι ο υἱὸς του Εμμώρ διέφθειρε την θυγατέρα του, την Δείναν. Τα παιδιά του ευρίσκοντο με τα κοπάδια εἰς την πεδιάδα. Δεν εἶπε δε τίποτε, ἕως ὅτου ἐπέστρεψαν τα παιδιά του.
- Γεν. 34,6 ἐξῆλθε δὲ Ἐμμώρ ὁ πατὴρ Συχέμ πρὸς Ἰακώβ λαλῆσαι αὐτῷ.
- Γεν. 34,6 Ἐν τῷ μεταξύ ο Εμμώρ, ο πατὴρ του Συχέμ, μετέβη πρὸς τον Ιακώβ, δια να συνομιλήσῃ μαζὴ του σχετικά με την υπόθεσιν αυτήν.
- Γεν. 34,7 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου· ὥς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, καὶ λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ κοιμηθεῖς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ, καὶ οὐχ οὕτως ἔσται.
- Γεν. 34,7 Τότε δε τα παιδιά του Ιακώβ ἐπέστρεψαν ἀπὸ την πεδιάδα. Οταν δε ἤκουσαν το γεγονός, ἐπληγώθησαν και ηγανάκτησαν, διότι τους εφάνη πάρα πολὺ οδυνηρὸν το κακόν, το οποίον ο Συχέμ ἐκαμεν ἐναντίον της οικογενείας Ἰσραὴλ κοιμηθεῖς με την θυγατέρα του Ιακώβ. Κατ ουδένα λόγον δεν ἐπρεπε να ἔχη γίνῃ τούτο.
- Γεν. 34,8 καὶ ἐλάλησεν Ἐμμώρ αὐτοῖς λέγων· Συχέμ ὁ υἱὸς μου προείλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν· δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα
- Γεν. 34,8 Ο Εμμώρ ὠμίλησε τότε πρὸς τον πατέρα και τους ἀδελφούς της Δείνας και εἶπεν· “ἡ καρδιά του παιδιοῦ μου, του Συχέμ,

έχει ισχυρότατα προσκολληθή εις την θυγατέρα αας. Δώστε λοιπόν, σας παρακαλώ, αυτήν ως σύζυγόν του.

Γεν. 34,9 καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν· τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

Γεν. 34,9 Από εδώ δε και στο εξής ας γίνονται αμοιβαίοι γάμοι μεταξύ των λαών μας. Δώστε μας τας θυγατέρας σας ως συζύγους και πάρετε τας θυγατέρας μας ως συζύγους των υιών σας.

Γεν. 34,10 καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε, καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν· κατοικεῖτε καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ’ αὐτῆς καὶ ἐγκτᾶσθε ἐν αὐτῇ.

Γεν. 34,10 Να κατοικήτε δε ελευθέρως μαζί μας. Η ιδική μας χώρα είναι μεγάλη και ευρύχωρος ενώπιόν σας. Κατοικείτε εις αυτήν και κινείσθε με ελευθερίαν όπου θέλετε, και αποκτήσατε ιδιοκτησίας εις αυτήν”.

Γεν. 34,11 εἶπε δὲ Συχέμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς· εὖροιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν, καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε, δώσωμεν.

Γεν. 34,11 Ο ίδιος δε ο Συχέμ παρεκάλεσε τον πατέρα της Δείνας και τους αδελφούς της λέγων· “ας εὖρω χάριν ενώπιόν σας και ας γίνη δεκτή η αίτησίς μας, και ο,τι μας ζητήσετε θα σας το δώσωμεν.

Γεν. 34,12 πληθύνετε τὴν φερνήν σφόδρα, καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι, καὶ δώσατέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα.

Γεν. 34,12 Αυξήσατε πολύ την προίκα και θα σας δώσω ο,τι μου είπετε, αρκεί να μου δώσετε την κόρην αυτήν ως σύζυγον”.

Γεν. 34,13 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ τῷ Συχέμ καὶ Ἐμμώρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν Δείνα τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν,

Γεν. 34,13 Τα παιδιά του Ιακώβ απεκρίθησαν με δολιότητα στον Συχέμ και τον Εμμώρ, διότι ήθελαν να τους εκδικηθούν, επειδή

Γεν. 34,14	διέφθειραν την αδελφήν των την Δείναν, καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας· οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφήν ἡμῶν ἀνθρώπῳ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν· ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν.
Γεν. 34,14	και ειπαν προς αυτους οι αδελφοι της Δεινας, ο Συμεων και ο Λευι· “δεν θα ημπορέσωμεν να εκπληρώσωμεν το αίτημά σας, να δώσωμεν την αδελφήν μας εις ανθρωπον απερίτμητον, διότι τούτο αποτελεί μεγάλην εντροπήν δι' ημάς.
Γεν. 34,15	μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ κατοικήσωμεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν.
Γεν. 34,15	Μονον δια της πράξεως αυτής θα γίνωμεν ὁμοιοί σας και θα κατοικήσωμεν μαζή σας, εἰάν δηλαδή σεις γίνετε ὅπως ημεῖς, εἰάν περιτμηθῇ κάθε αρσενικόν τέκνον σας.
Γεν. 34,16	καὶ δώσωμεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ οἰκήσωμεν παρ' ὑμῖν καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἓν.
Γεν. 34,16	Τοτε θα δώσωμεν τας θυγατέρας μας εις σας ως συζύγους, και ημεῖς θα πάρωμεν ἀπὸ τας θυγατέρας σας ως συζύγους, θα κατοικήσωμεν κοντά σας και θα γίνωμεν ως εἴμεθα μία φυλή.
Γεν. 34,17	ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι, λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα.
Γεν. 34,17	Εἰάν ὁμως δεν δεχθῆτε την πρότασίν μας και δεν θελήσετε να περιτμηθῆτε, ημεῖς θα πάρωμεν την κόρην μας την Δείναν και θα φύγωμεν”.
Γεν. 34,18	καὶ ἤρresαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἑμμῶρ καὶ ἐναντίον Συχέμ τοῦ υἱοῦ Ἑμμῶρ.
Γεν. 34,18	Ηρresαν οι λογοι αυτοι στον Εμμωρ και τον υιον του Συχεμ.
Γεν. 34,19	καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα

τοῦτο· ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ· αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Γεν. 34,19 Δεν εβράδυνε δε ο νεαρός Συχέμ να περιτμηθῇ, διότι εἶχε δώσει πλέον την καρδιά του εις την θυγατέρα του Ιακώβ. Αυτός δε ἦτο ενδοξότατος μεταξύ όλων εις την οικογένειαν του πατρός του.

Γεν. 34,20 ἦλθε δὲ Ἐμμώρ καὶ Συχέμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες·

Γεν. 34,20 Ο Εμμώρ και ο Συχέμ, ο υἱὸς του, ἦλθον εις την πύλην της πόλεως, στον τόπον της συγκεντρώσεως των ανδρῶν, ἐλάλησαν προς τους ἄνδρας της πόλεως και εἶπαν προς αυτούς·

Γεν. 34,21 οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσι, μεθ' ἡμῶν οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτήν, ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν. τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς.

Γεν. 34,21 “Αυτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι εἰρηνικοί, ας κατοικήσουν μαζί με ἡμᾶς εις την χώραν αὐτήν, ας κινούνται ελευθέρως εις αὐτήν και ας την εκμεταλλεύωνται. Η χώρα μας ἄλλωστε εἶναι ευρύχωρος ἐνώπιον αὐτῶν και ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ την ἐργασίαν των. Τας θυγατέρας των θα τας λάβωμεν ἡμεῖς ως συζύγους και θα δώσωμεν εις αυτοὺς ως συζύγους τας θυγατέρας μας.

Γεν. 34,22 ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν, ὥστε εἶναι λαὸν ἓνα, ἐν τῷ περιτεμέσθαι ἡμῶν πᾶν ἄρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμνηται.

Γεν. 34,22 Κατὰ τοῦτο μόνον θα γίνουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὅμοιοι με ἡμᾶς, δια να κατοικούν μαζί μας, ὥστε να γίνωμεν ἓνας

λαός, εάν περιτμηθή κάθε αρσενικόν τέκνον μας, όπως και αυτοί έχουν περιτμηθή.

Γεν. 34,23 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται· μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσουσι μεθ' ἡμῶν.

Γεν. 34,23 Ετσι δε και τα ζῶα των, γενικῶς δε τα τετράποδά των και ὅλα τα ὑπάρχοντά των, δεν θα εἶναι ιδικά μας; Μονον ως προς τούτο, ως προς την περιτομήν, ας γίνωμεν ὁμοιοι με αυτοὺς και ἐκεῖνοι θα κατοικοῦν μαζή μας”.

Γεν. 34,24 καὶ εἰσήκουσαν Ἐμμὼρ καὶ Συχέμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ περιετέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην.

Γεν. 34,24 Ολοι οι ευρισκόμενοι τότε εις την πύλην της πόλεως και οι διερχόμενοι ἐδέχθησαν την πρότασιν του Ἐμμὼρ και του υἱοῦ του Συχέμ και ἐτσι κάθε αρσενικόν των Συχεμιτῶν περιετμήθη.

Γεν. 34,25 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακώβ Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ Δείνας ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν·

Γεν. 34,25 Κατὰ την τρίτην ἡμέραν, ὅταν ευρίσκοντο στον παροξυσμόν του πόνου των, οι δύο υἱοὶ του Ἰακώβ, ο Συμεὼν και ο Λευὶ, οι ἀδελφοὶ της Δείνας ἐπῆραν ο καθένας την μάχαιράν του, εἰσώρμησαν εις την πόλιν, χωρὶς να συναντήσουν δυσκολίαν, και ἐφόνευσαν κάθε αρσενικόν.

Γεν. 34,26 τὸν τε Ἐμμὼρ καὶ Συχέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας. καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχέμ καὶ ἐξῆλθον.

Γεν. 34,26 Εφόνευσαν δια της μαχαίρας των και αὐτὸν ἀκόμη τον Ἐμμὼρ και τον υἱὸν του τον Συχέμ. Επῆραν την Δείναν ἀπὸ τον οἶκον του Συχέμ και ἐφυγαν.

- Γεν. 34,27 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἐμίαναν Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν,
- Γεν. 34,27 Οἱ δε ἄλλοι υἱοὶ του Ιακώβ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, ὅπου κατέκειντο οἱ σφαγιασθέντες καὶ τὴν ελεηλάτησαν ἐκδικούμενοι, διότι εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν εἶχον μίανει τὴν ἀδελφὴν των.
- Γεν. 34,28 καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον.
- Γεν. 34,28 Επήραν ἀκόμη καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τὰ βόδια των καὶ τοὺς ὄνους των, ὅλα ὅσα υπήρχον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν πεδιάδα.
- Γεν. 34,29 καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτευσαν, καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις.
- Γεν. 34,29 Συνέλαβαν δε καὶ ἐσυραν αἰχμαλώτους ὅλους τοὺς μη φονευθέντας, τὰ παιδιὰ καὶ τὰς γυναῖκας των, καὶ διήρπασαν ὅσα υπήρχον εἰς τὴν πόλιν καὶ ὅσα υπήρχον εἰς τὰς οἰκίας.
- Γεν. 34,30 εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Συμεὼν καὶ Λευὶ· μισητόν με πεποιήκατε, ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν, ἐν τε τοῖς Χαναναίοις καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις· ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ, καὶ συναχθέντες ἐπ’ ἐμὲ συγκόψουσί με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου.
- Γεν. 34,30 Καταστενοχωρημένος δε ο Ιακώβ εἶπε πρὸς τον Συμεὼν καὶ τον Λευῖ “μισητόν με καταστήσατε με αὐτό, που ἐκάματε, ὥστε να θεωροῦμαι κακὸς καὶ δόλιος ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς χώρας αὐτῆς, ἀπὸ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους. Ἡμεῖς δε εἴμεθα ολιγάριθμοι, ἐνὼ αὐτοὶ εἶναι

πολύαριθμοι, και εάν συγκεντρωθούν και επιτεθούν
εναντίον μας, θα μας κατακόψουν. Ετσι δε θα καταστραφώ
εγώ και όλον μου το σπίτι”.

Γεν. 34,31 οί δε εἶπαν· ἀλλ’ ὥσεὶ πόρνη χρήσονται τῇ ἀδελφῇ
ἡμῶν;

Γεν. 34,31 Εκείνοι απήντησαν· “ἡμπορεῖ να εἶναι βάσιμοι οἱ φόβοι
σου. Ἀλλά τι; Ἐπρεπε να μεταχειρισθoύν την ἀδελφήν μας
ὡς πόρνην;”

ΓΕΝΕΣΙΣ 35

Γεν. 35,1 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰακώβ· ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς τὸν
τόπον Βαιθήλ καὶ οἴκει ἐκεῖ καὶ ποιήσον ἐκεῖ
θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν τῷ
ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαΐ τοῦ ἀδελφοῦ
σου.

Γεν. 35,1 Εἶπε τότε ο Θεός προς τον Ιακώβ· “σῆκω και πῆγαινε στον
τόπον Βαιθήλ, μένε ἐκεῖ και οικοδόμησε θυσιαστήριον στον
Θεόν, ο οποίος σου παρουσιάσθη ἐκεῖ, ὅταν φοβισμένος
ἔφευγες ἀπὸ τον ἀδελφόν σου τον Ησαΐ δια την Χαρράν”.

Γεν. 35,2 εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς μετ’ αὐτοῦ·
ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς μεθ’ ὑμῶν ἐκ
μέσου ὑμῶν καὶ καθαρίσθητε καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς
ὑμῶν,

Γεν. 35,2 Ο δε Ιακώβ, εφ' ὅσον σύμφωνα με την ἐντολήν του Θεοῦ θα
μετέβαινεν στον ἱερόν ἐκεῖνον τόπον, εἶπεν εἰς ὅλα τα μέλη
της οικογενείας του και εἰς ὅλους ὅσοι ἦσαν μαζή του·
“πετάξετε τα εἰδῶλα των ξένων θεῶν, που ἔχετε μαζή σας,
πλυθήτε και καθαρίσατε το σῶμα σας, ἀλλάξατε τα
ενδύματά σας,

Γεν. 35,3 καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθήλ καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ

θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως, ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ἣ
ἐπορεύθην.

Γεν. 35,3 καὶ κατόπιν ας ξεκινήσωμεν να μεταβώμεν εἰς τὴν Βαιθήλ.
Εκεῖ ας κτίσωμεν θυσιαστήριον πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ, ὁ
οποῖος ἤκουσε τὴν προσευχήν μου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
θλίψεώς, μου, ὅταν δραπέτης ἐφυγα διὰ τὴν Χαρράν καὶ ὁ
οποῖος ἦτο μαζὴ μου καὶ με διεφύλαξε καθ' ὅλον τὸ ταξιδιόν
μου”.

Γεν. 35,4 καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακώβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, οἳ
ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς
ὠσὶν αὐτῶν, καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακώβ ὑπὸ τὴν
τερέβινθον τὴν ἐν Σικίμοις καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας.

Γεν. 35,4 Ἐδωσαν στὸν Ἰακώβ οἱ οικεῖοι τοῦ τα εἰδῶλα τῶν ξένων
θεῶν, ποὺ εἶχον εἰς χεῖρας τῶν, καὶ τὰ σκουλαρίκια τῶν με
τας εἰδωλολατρικὰς μορφάς, ποὺ ἐκρέμοντο εἰς τὰ αὐτιά
τῶν. Ὁ δὲ Ἰακώβ τα ἔχωσε καὶ τα ἀπέκρυψε κάπου περὶ τὴν
τερέβινθον, ποὺ υπήρχεν εἰς τὴν Συχέμ, καὶ τα ἐξηφάνισεν,
ὥστε νὰ μὴ ἔχουν ἀνευρεθῇ μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

Γεν. 35,5 καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ Σικίμων, καὶ ἐγένετο φόβος Θεοῦ
ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ οὐ κατεδίωξαν
ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Γεν. 35,5 Ἀνεχώρησεν ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τὴν Συχέμ καὶ φόβος Θεοῦ
κατέλαβε τοὺς κατοίκους τῶν γύρω ἀπὸ τὴν Συχέμ πόλεων
καὶ δὲν ἐτόλμησαν νὰ καταδιώξουν τὸν Ἰακώβ καὶ τοὺς
ἀνθρώπους τοῦ διὰ τὴν σφαγὴν τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχέμ καὶ
διὰ τὴν λεηλασίαν.

Γεν. 35,6 ἦλθε δὲ Ἰακώβ εἰς Λουζά, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ Χαναάν, ἣ ἐστὶ
Βαιθήλ, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ.

Γεν. 35,6 Ἐφθασεν ὁ Ἰακώβ καὶ ὅλος ὁ λαός, ποὺ εὐρίσκετο μαζὴ τοῦ,
εἰς τὴν Λουζά τῆς Χαναάν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν

Βαιθήλ.

Γεν. 35,7 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Βαιθήλ. ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαΐ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Γεν. 35,7 Οικοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Βαιθήλ, διότι ἐκεῖ εἶχε παρουσιασθῆ εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, ὅταν αὐτὸς φοβισμένος ἐφευγεν ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν τοῦτον Ἡσαΐ.

Γεν. 35,8 ἀπέθανε δὲ Δεβῶρα ἡ τροφὸς Ῥεβέκκας καὶ ἐτάφη κατώτερον Βαιθήλ ὑπὸ τὴν βάλανον, καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα αὐτῆς Βάλανος πένθους.

Γεν. 35,8 Απέθανε δε ἐκεῖ ἡ Δεδώρα, ἡ τροφὸς τῆς Ρεβέκκας, καὶ ἐτάφη παρακάτω ἀπὸ τὴν Βαιθήλ, κάτω ἀπὸ μίαν βαλανιδιάν. Ὁ Ἰακώβ ὠνόμασε τὸ σημεῖον ἐκεῖνο “Βαλανιδιὰ πένθους”.

Γεν. 35,9 Ὡφθη δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰακώβ ἔτι ἐν Λουζᾷ, ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Γεν. 35,9 Παρουσιάσθη δε ὁ Θεὸς στὸν Ἰακώβ καὶ πάλιν εἰς Λουζᾶ τώρα, ποὺ εἶχεν ἐπιστρέψει ἀπὸ τὴν Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας, καὶ τὸν εὐλόγησε.

Γεν. 35,10 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· τὸ ὄνομά σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἰακώβ, ἀλλ’ Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Γεν. 35,10 Εἶπε δε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός· “τὸ ὄνομά σου δεν θα λέγεται πλέον Ἰακώβ, ἀλλὰ θα ὀνομασθῇς Ἰσραὴλ”. Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Γεν. 35,11 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἐγὼ ὁ Θεός σου· αὐξάνου καὶ πληθύνου· ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται.

Γεν. 35,11 Εἶπε δε πρὸς αὐτὸν πάλιν ὁ Θεός· “ἐγὼ εἰμαι ὁ Θεός σου,

- σου δίδω την ευλογίαν μου· να αυξάνεσαι και να πληθύνεσαι. Εθνη και ομάδες εθνών θα προέλθουν από σέ, και βασιλείς θα εξέλθουν από την οσφύν σου.
- Γεν. 35,12 καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, σοὶ δέδωκα αὐτήν· σοὶ ἔσται, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ δώσω τὴν γῆν ταύτην.
- Γεν. 35,12 Την χώραν αὐτήν, την οποίαν ἔδωκα στον Ἀβραὰμ και τον Ἰσαάκ, την ἔχω δώσει και εις σέ. Ἰδική σου θα εἶναι. Και ὕστερα ἀπὸ σε θα την δώσω στους απογόνους σου.
- Γεν. 35,13 ἀνέβη δὲ ὁ Θεὸς ἀπ’ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐλάλησε μετ’ αὐτοῦ.
- Γεν. 35,13 Μετὰ την εμφάνισιν αὐτὴν ἀπῆλθεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τον τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ωμίλησε με τον Ἰακώβ.
- Γεν. 35,14 καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐλάλησε μετ’ αὐτοῦ ὁ Θεός, στήλην λιθίνην, καὶ ἔσπεισεν ἐπ’ αὐτὴν σπονδὴν καὶ ἐπέχεεν ἐπ’ αὐτὴν ἔλαιον.
- Γεν. 35,14 Ο Ἰακώβ ἔστησε μίαν λιθίνην στήλην στον τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ωμίλησε με αὐτόν ὁ Θεός, προσέφερε θυσίαν οἴνου και ἔχυσεν ἐπάνω εις αὐτὴν ἔλαιον, δια να την καθιερώσῃ προς τον Θεόν.
- Γεν. 35,15 καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε μετ’ αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ Θεός, Βαιθήλ.
- Γεν. 35,15 Ὠνόμασε δε το μέρος ἐκεῖνο, στο οποίον ωμίλησε προς αὐτόν ὁ Θεός, “Βαιθήλ”.
- Γεν. 35,16 Ἀπάρας δὲ Ἰακώβ ἐκ Βαιθήλ, ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδέρ. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν εἰς Χαβραθὰ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφραθᾶ, ἔτεκε Ῥαχήλ καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ.
- Γεν. 35,16 Ἀνεχώρησε πάλιν ὁ Ἰακώβ ἀπὸ την Βαιθήλ και ἔστησε την σκηνὴν αὐτοῦ πέραν ἀπὸ τον πύργον Γαδέρ. Οταν δε ἐπλησίασεν εις την τοποθεσίαν Χαβραθὰ, δηλαδή εις την Βηθλεέμ, ἐγέννησεν ἡ Ῥαχήλ και ἐταλαιπωρήθη πολὺ κατὰ

τον τοκετόν.

Γεν. 35,17 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα· θάρσει, καὶ γὰρ οὗτός σοί ἐστιν υἱός.

Γεν. 35,17 Την ὥραν δε που υπέφερε σκληρά κατά τον τοκετόν, της εἶπεν η μαία· “ἔχε θάρρος, διότι το τέκνον σου αυτό είναι αγόρι”.

Γεν. 35,18 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχὴν, ἀπέθνησκε γὰρ, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱὸς ὀδύνης μου· ὁ δὲ πατήρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βενιαμίν.

Γεν. 35,18 Οτε δε πλέον η Ραχήλ άφηνε την ψυχὴν της, διότι απέθνησκει από τον τοκετόν, εκάλεσε τα όνομα του βρέφους “Υιός οδυνης”. Ο δε πατήρ το ωνόμασε Βενιαμίν.

Γεν. 35,19 ἀπέθανε δὲ Ῥαχήλ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου Ἐφραθᾶ (αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ).

Γεν. 35,19 Απέθανε δε εκεί η Ραχήλ και ετάφη κοντά εις την ευρείαν οδόν, όπου ανεμποδίστως ηδύναντο να τρέχουν οι ἵπποι. Η δε Εφραθά είναι αυτή, που σήμερα λέγεται Βηθλεέμ.

Γεν. 35,20 καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς· αὕτη ἐστὶν ἡ στήλη ἐπὶ τοῦ μνημείου Ῥαχήλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Γεν. 35,20 Ο Ιακώβ έστησε μίαν στήλην επάνω στον τάφον της Ραχήλ. Αυτή δε η επί του μνημείου της Ραχήλ στήλη υπάρχει μέχρι της ημέρας που γράφονται αυτά.

Γεν. 35,21 ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατώκησεν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ἐπορεύθη Ῥουβὴν καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλᾶς τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· καὶ ἤκουσεν Ἰσραὴλ, καὶ πονηρόν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ.

Γεν. 35,21 Οταν δε εγκατεστάθη ο Ισραήλ εις την περιοχὴν εκείνην της Βηθλεέμ, επήγεν ο Ρουβὴν και εκοιμήθη με την Βαλλάν, την δευτέρας σειράς σύζυγον του πατρός του Ιακώβ. Επληροφορήθη ο Ιακώβ το αμάρτημα αυτό του παιδιού του και του εφάνη, όπως ήτο φυσικόν, πολύ κακόν.

Γεν. 35,22	Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα.
Γεν. 35,22	Οι υιοί του Ιακώβ ήσαν δώδεκα, οι εξής·
Γεν. 35,23	υἱοὶ Λείας· πρωτότοκος Ἰακώβ Ρουβήν, Συμεών, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ζαβουλών.
Γεν. 35,23	Υιοί από την Λείαν· πρωτότοκος του Ιακώβ ήτο ο Ρουβήν, έπειτα από αυτόν ο Συμεών, ο Λευϊ, ο Ιούδας, ο Ισάχαρ και ο Ζαβουλών.
Γεν. 35,24	υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ· Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν.
Γεν. 35,24	Υιοί από την Ραχήλ, ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν.
Γεν. 35,25	υἱοὶ δὲ Βαλλᾶς παιδίσκης Ῥαχὴλ· Δάν καὶ Νεφθαλείμ.
Γεν. 35,25	Υιοί δε από την Βαλλάν, την θεραπαινίδα της Ραχήλ, ήσαν ο Δαν και ο Νεφθαλείμ.
Γεν. 35,26	υἱοὶ δὲ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας· Γὰδ καὶ Ἀσήρ. οὗτοι υἱοὶ Ἰακώβ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας.
Γεν. 35,26	Υιοί δε από την Ζελφάν, την θεραπαινίδα της Λείας, ήσαν ο Γαδ και ο Ασήρ. Αυτά είναι τα παιδιά του Ιακώβ, τα οποία απέκτησεν εις την Μεσοποταμίαν της Συρίας.
Γεν. 35,27	Ἦλθε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μамβρῆ, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) ἐν γῇ Χαναάν, οὗ παρώκησεν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ.
Γεν. 35,27	Από την Βηθλεέμ μετέβη ο Ιακώβ προς τον πατέρα του, τον Ισαάκ, εις την Δρυν Μамβρή, εις την πόλιν Χεβρών της πεδιάδος εν Χαναάν, όπου είχαν παροικήσει ο Αβραάμ και ο Ισαάκ.
Γεν. 35,28	ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαάκ, ἃς ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα,
Γεν. 35,28	Ολαι αι ημέραι της ζωής του Ισαάκ έφθασαν τα εκατόν ογδοήκοντα έτη.
Γεν. 35,29	καὶ ἐκλείπων Ἰσαάκ ἀπέθανε καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαΰ καὶ Ἰακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Γεν. 35,29 Τότε πλέον εξηντλήθησαν αι δυνάμει του Ισαάκ, απέθανε και γέρον πλέον πλήρης ημερών προσετέθη στους προγόνους αυτού, οι οποίοι είχαν απέλθει ενωρίτερον. Εθαψαν δε αυτόν ο Ησαΰ και ο Ιακώβ, τα παιδιά του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 36

Γεν. 36,1 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαΰ (αὐτός ἐστιν Ἐδώμ)·
Γεν. 36,1 Αἱ ἀπόγονοι δὲ τοῦ Ησαΰ, ὁ ὁποῖος λέγεται καὶ Ἐδώμ, γενάρχης τῶν Ἰδουμαίων, εἶναι οἱ ἐξῆς·
Γεν. 36,2 Ἡσαΰ δὲ ἔλαβε τὰς γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, τὴν Ἀδὰ θυγατέρα Αἰλὼμ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ὀλιβεμὰ θυγατέρα Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν τοῦ Εὐαίου
Γεν. 36,2 Ὁ Ησαΰ ἐπῆρεν ὡς συζύγους ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῶν Χαναναίων τὴν Ἀδὰ, κόρην Αἰλὼμ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Ὀλιβεμὰ, κόρην τοῦ Ἀνὰ, υἱοῦ Σεβεγὼν τοῦ Εὐαίου,
Γεν. 36,3 καὶ τὴν Βασεμάθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ ἀδελφὴν Ναβεώθ.
Γεν. 36,3 καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα τοῦ Ἰσμαὴλ καὶ ἀδελφὴν τοῦ Ναβαιώθ.
Γεν. 36,4 ἔτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς, καὶ Βασεμάθ ἔτεκε τὸν Ῥαγουήλ,
Γεν. 36,4 Ἀπέκτησε δὲ ὁ Ησαΰ ἀπὸ τὴν Ἀδὰ υἱὸν τὸν Ἐλιφάς, καὶ ἀπὸ τὴν Βασεμάθ τὸν Ῥαγουήλ,
Γεν. 36,5 καὶ Ὀλιβεμὰ ἔτεκε τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Ἰεγλὸμ καὶ τὸν Κορέ· οὗτοι υἱοὶ Ἡσαΰ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν.
Γεν. 36,5 ἀπὸ δὲ τὴν Ὀλιβεμὰ ἀπέκτησε τὸν Ἰεοὺς, τὸν Ἰεγλὸμ καὶ τὸν Κορέ. Αὐτοὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ησαΰ, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν χώραν τῆς Χαναάν.
Γεν. 36,6 ἔλαβε δὲ Ἡσαΰ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σώματα

τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο καὶ πάντα ὅσα περιποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν, καὶ ἐπορεύθη Ἡσαῦ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν ἀπὸ προσώπου Ἰακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Γεν. 36,6 Επήρην ο Ησαῦ τας γυναῖκας του και τους υιούς του και τας θυγατέρας του, ὅλους τους ανθρώπους του σπιτιοῦ του και ὅλα τα ὑπάρχοντά του, ὅλα τα κτήνη, ὅλην την κινητὴν περιουσίαν του και ὅλα ὅσα εἶχεν ἀποκτήσει εἰς την χώραν Χαναάν, και ἀνεχώρησεν ἀπὸ την γῶραν αὐτήν και ἀπὸ τον ἀδελφὸν του τον Ἰακώβ.

Γεν. 36,7 ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.

Γεν. 36,7 Ἀνεχώρησε δε πρὸς ἄλλην περιοχὴν, διότι τα κοπάδια των ζώων, που εἶχαν οἱ δύο ἀδελφοί, ἦσαν πολλὰ και δεν ἦτο δυνατόν να μένουν μαζή· δεν ἐπαρκούσεν ἡ περιοχὴ, ὅπου ἔμεναν, να θρέψη αὐτοὺς λόγω του πλήθους των ζώων, που εἶχαν.

Γεν. 36,8 κατώκησε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῷ ὄρει Σηεῖρ (Ἡσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ).

Γεν. 36,8 Κατώκησεν ο Ησαῦ στο ὄρος Σηεῖρ, ο δε Ησαῦ εἶναι αὐτός, που ονομάζεται και Ἐδώμ.

Γεν. 36,9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαῦ πατρὸς Ἐδώμ ἐν τῷ ὄρει Σηεῖρ,

Γεν. 36,9 Οἱ δε ἀπόγονοι του Ησαῦ, γενάρχου των Ἐδωμιτῶν ἡ Ἰδουμαίων, στο ὄρος Σηεῖρ, εἶναι οἱ ἐξῆς·

Γεν. 36,10 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἡσαῦ· Ἐλιφὰς υἱὸς Ἀδὰς γυναικὸς Ἡσαῦ καὶ Ῥαγουήλ υἱὸς Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ.

Γεν. 36,10 Αὐτὰ εἶναι τα ὀνόματα των υἱῶν Ησαῦ· Ὁ Ἐλιφάς, ο υἱὸς της Ἀδὰς και ο Ῥαγουήλ ο υἱὸς της Βασεμάθ.

- Γεν. 36,11 ἐγένοντο δὲ Ἐλιφὰς υἱοὶ· Θαιμάν, Ὠμάρ, Σωφάρ, Γοθώμ καὶ Κενέζ·
- Γεν. 36,11 Ο Ελιφάς απέκτησεν υιούς τον Θαιμάν, τον Ωμάρ, τον Σωφάρ, τον Γοθώμ και τον Κενέζ.
- Γεν. 36,12 Θαμνὰ δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλιφὰς τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ καὶ ἔτεκε τῷ Ἐλιφὰς τὸν Ἀμαλήκ· οὗτοι υἱοὶ Ἀδᾶς γυναικὸς Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,12 Η Θαμνά ήτο η δευτέρα σειράς σύζυγος του Ελιφάς, υιού της Αδάς, της γυναικός του Ησαύ.
- Γεν. 36,13 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥαγουήλ· Ναχόθ, Ζαρέ, Σομέ, καὶ Μοζέ· οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ.
- Γεν. 36,13 Οι δε υιοί του Ραγουήλ ήσαν· Ο Ναχόθ, ο Ζαρέ, ο Σομέ και ο Μοζέ, ἐγγονοι της Βασεμάθ, συζύγου του Ησαύ.
- Γεν. 36,14 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγών, γυναικὸς Ἡσαῦ· ἔτεκε δὲ τῷ Ἡσαῦ τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Ἰεγλόμ καὶ τὸν Κορέ.
- Γεν. 36,14 Οι δε υιοί της Ολιβεμάς, συζύγου του Ησαύ, θυγατρὸς Ανά, του υιού του Σεβεγών, ήσαν ο Ιεοὺς, ο Ιεγλόμ και ο Κορέ.
- Γεν. 36,15 οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ Ἡσαῦ· υἱοὶ Ἐλιφὰς πρωτοτόκου Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Ὠμάρ, ἡγεμὼν Σωφάρ, ἡγεμὼν Κενέζ,
- Γεν. 36,15 Αυτοί ήσαν οι ἀπόγονοι του Ησαύ, οι ἄρχοντες των φυλῶν, υιοί του Ελιφάς πρωτοτόκου του Ησαύ· Ο φύλαρχος Θαιμάν, ο φύλαρχος Ωμάρ, ο φύλαρχος Σωφάρ, ο φύλαρχος Κενέζ,
- Γεν. 36,16 ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθώμ, ἡγεμὼν Ἀμαλήκ· οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλιφὰς ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ· οὗτοι υἱοὶ Ἀδᾶς.
- Γεν. 36,16 ο φύλαρχος Κορέ, ο φύλαρχος Γοθώμ ο φύλαρχος Αμαλήκ. Αυτοί ήσαν οι φύλαρχοι του Ελιφάς εις την χώραν των Ιδουμαίων, παιδιά της Αδάς.
- Γεν. 36,17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ῥαγουήλ υἱοῦ Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ναχώθ, ἡγεμὼν Ζαρέ, ἡγεμὼν Σομέ, ἡγεμὼν Μοζέ· οὗτοι ἡγεμόνες Ῥαγουήλ ἐν γῇ Ἐδώμ· οὗτοι υἱοὶ Βασεμάθ

γυναικὸς Ἡσαῦ.

Γεν. 36,17 Οι δε υιοὶ του Ραγουήλ, υιού του Ησαύ, ἦσαν· Ο φύλαρχος Ναχώθ, ο φύλαρχος Ζαρέ, ο φύλαρχος Σομέ, ο φύλαρχος Μοζέ. Αυτοὶ εἶναι οἱ φύλαρχοι του Ραγουήλ εἰς τὴν γῆν Ἐδώμ, ἐγγονοὶ τῆς Βασεμάθ, συζύγου του Ησαύ.

Γεν. 36,18 οὗτοι δὲ υιοὶ Ὀλιβεμᾶς γυναικὸς Ἡσαῦ· ἡγεμῶν Ἰεούλ, ἡγεμῶν Ἰεγλόμ, ἡγεμῶν Κορέ· οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλιβεμᾶς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναικὸς Ἡσαῦ.

Γεν. 36,18 Οι δε υιοὶ τῆς Ὀλιβεμᾶς, συζύγου του Ησαύ, ἦσαν· Ο φύλαρχος Ἰεούλ, ο φύλαρχος Ἰεγλόμ, ο φύλαρχος Κορέ. Αυτοὶ ἦσαν φύλαρχοι ἐκ τῆς Ὀλιβεμᾶς, συζύγου του Ησαύ, κόρης του Ἀνὰ.

Γεν. 36,19 οὗτοι υιοὶ Ἡσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν. οὗτοί εἰσιν υιοὶ Ἐδώμ.

Γεν. 36,19 Οι ἀνωτέρω ἦσαν υιοὶ του Ησαύ καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ φύλαρχοι τούτων, οἱ ἄλλως λεγόμενοι Ἰδουμαῖοι.

Γεν. 36,20 Οὗτοι δὲ υιοὶ Σηεῖρ τοῦ Χορράιου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν· Λωτά, Σωβάλ, Σεβεγών, Ἀνὰ

Γεν. 36,20 Οι δε κατωτέρω εἶναι τέκνα του Σεῖρ, υιού του Χορραίου, ο οποίος κατοικοῦσεν εἰς τὴν περιοχὴν του ὄρους Σηεῖρ· Ο Λωτάν, ο Σωβάλ, ο Σεβεγών, ο Ἀνὰ,

Γεν. 36,21 καὶ Δησών καὶ Ἀσάρ καὶ Ῥισών· οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορράιου τοῦ υιοῦ Σηεῖρ ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ.

Γεν. 36,21 ο Δησών, ο Ἀσάρ καὶ ο Ρισών. Αυτοὶ εἶναι φύλαρχοι του Χορραίου, υιού του Σηεῖρ εἰς τὴν χώραν τῆς Ἐδώμ.

Γεν. 36,22 ἐγένοντο δὲ υιοὶ Λωτάν· Χορρί καὶ Αἰμάν· ἀδελφὴ δὲ Λωτάν Θαμνά.

Γεν. 36,22 Ο δε Λωτάν ἀπέκτησεν υιούς· Τον Χορρί καὶ τον Αἰμάν. Ἀδελφὴ δε του Λωτάν ἦτο ἡ Θαμνά.

Γεν. 36,23 οὗτοι δὲ υιοὶ Σωβάλ· Γωλάμ καὶ Μαναχάθ καὶ Γαιβήλ καὶ Σωφάρ καὶ Ὠμάρ.

Γεν. 36,23 Υιοὶ δε του Σωβάλ ἦσαν· Ο Γωλάμ, ο Μαναχάθ, ο Γαιβήλ, ο

Σωφάρ και ο Ωμάρ.

Γεν. 36,24 καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών· Αἰῆ καὶ Ἀνά· οὗτός ἐστιν Ἀνά, ὃς εὔρε τὸν Ἰαμεὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Γεν. 36,24 Υἱοὶ δε του Σεβεγών ήσαν· Ο Αἰῆ και ο Ανά. Αυτός δε ο Ανά εἶναι εκείνος που εὔρε τον Ιαμεὶν εις την ἐρημον, όταν ἐβοσκε τα υποζύγια του πατρὸς του Σεβεγών.

Γεν. 36,25 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά· Δησών καὶ Ὀλιβεμὰ θυγάτηρ Ἀνά.

Γεν. 36,25 Υἱοὶ δε του Ανά ήσαν· Ο Δησών και η Ολιβεμὰ, θυγάτηρ του Ανά.

Γεν. 36,26 οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησών· Ἀμαδὰ καὶ Ἀσβὰν καὶ Ἰθρὰν καὶ Χαρρὰν.

Γεν. 36,26 Οι δε υιοὶ του Δησών ήσαν· Ο 'Αμαδα, ο Ασβάν, ο Ιθράν και ο Χαρράν.

Γεν. 36,27 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ· Βαλαάμ καὶ Ζουκάμ καὶ Ἰουκάμ.

Γεν. 36,27 Οι υιοὶ του Ασάρ ήσαν· Ο Βαλαάμ, ο Ζουκάμ και ο Ιουκάμ.

Γεν. 36,28 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥισών· Ὡς καὶ Ἀράν.

Γεν. 36,28 Οι υιοὶ του Ρισών ήσαν· Ο Ως και ο Αράν.

Γεν. 36,29 οὗτοι δὲ ἡγεμόνες Χορρί· ἡγεμὼν Λωτάν, ἡγεμὼν Σωβάλ, ἡγεμὼν Σεβεγών, ἡγεμὼν Ἀνά,

Γεν. 36,29 Οι φύλαρχοι δε του Χορρί ήσαν· Ο φύλαρχος Λωτάν, ο φύλαρχος Σωβάλ, ο φύλαρχος Σεβεγών, ο φύλαρχος Ανά,

Γεν. 36,30 ἡγεμὼν Δησών, ἡγεμὼν Ἀσάρ, ἡγεμὼν Ῥισών. οὗτοι ἡγεμόνες Χορρί ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδὼμ.

Γεν. 36,30 ο φύλαρχος Δησών, ο φύλαρχος Ασάρ, ο φύλαρχος Ρισών. Αυτοὶ εἶναι φύλαρχοι, ἀπόγονοι του Χορρί, εις τας φυλαρχίας των της χώρας Εδὼμ.

Γεν. 36,31 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραήλ.

Γεν. 36,31 Οι κατωτέρω εἶναι βασιλεῖς, οι οποίοι εβασίλευσαν εις την Ιδουμαίαν, πριν βασιλεύση μεταξύ των Ισραηλιτῶν ἀπόγονος του Ιακώβ.

- Γεν. 36,32 καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδὼμ Βαλάκ υἱὸς Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβά.
- Γεν. 36,32 Εβασίλευσεν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν ὁ Βαλάκ, ὁ υἱὸς Βεώρ, καὶ ἡ πόλις τοῦ ὠνομάσθη Δενναβά.
- Γεν. 36,33 ἀπέθανε δὲ Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβάβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόρρας.
- Γεν. 36,33 Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Βαλάκ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἰωβάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ζαρὰ καὶ τῆς Βοσόρρας.
- Γεν. 36,34 ἀπέθανε δὲ Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσὼμ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανῶν.
- Γεν. 36,34 Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωβάβ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀσὼμ, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν χώραν Θαιμανῶν.
- Γεν. 36,35 ἀπέθανε δὲ Ἀσὼμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδάδ υἱὸς Βαράδ ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γετθαίμ.
- Γεν. 36,35 Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀσὼμ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀδάδ, υἱὸς τοῦ Βαράδ, ὁ ὁποῖος εἶχε κατακόψει τοὺς Μαδιανίτας εἰς τὴν πεδιάδα Μωάβ. Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ ἦτο Γετθαίμ.
- Γεν. 36,36 ἀπέθανε δὲ Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαδά ἐκ Μασεκκάς.
- Γεν. 36,36 Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀδάδ ἐβασίλευσεν ὁ Σαμαδά, ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς Μασεκκάς.
- Γεν. 36,37 ἀπέθανε δὲ Σαμαδά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ ἐκ Ῥωβὼθ τῆς παρὰ ποταμόν.
- Γεν. 36,37 Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαμαδά, ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Σαοὺλ, ὁ ὁποῖος κατήγετε ἀπὸ τὴν Ῥωβὼθ, τὴν ευριοκομένην πλησίον ποταμοῦ.
- Γεν. 36,38 ἀπέθανε δὲ Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννῶν υἱὸς Ἀχοβώρ.
- Γεν. 36,38 Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοὺλ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Βαλαεννῶν, υἱὸς τοῦ Ἀχοβώρ.

- Γεν. 36,39 ἀπέθανε δὲ Βαλαεννὼν υἱὸς Ἀχοβώρ, καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ' αὐτοῦ Ἀράδ υἱὸς Βαράδ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Φογώρ, ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μετεβεήλ, θυγάτηρ
Ματραΐθ, υἱοῦ Μαιζωώβ.
- Γεν. 36,39 Μετὰ τον θάνατον του Βαλαεννών, υιού Αχοβώρ
εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αράδ, υιός του Βαράδ. Η δε πόλις
του ωνομάζετο Φογώρ. Το όνομα της γυναικός του ήτο
Μετεβεήλ κόρης του Ματραΐθ, υιού του Μαιζωώβ.
- Γεν. 36,40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ ἐν ταῖς φυλαῖς
αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν
τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ἡγεμὼν Θαμνά, ἡγεμὼν Γωλά,
ἡγεμὼν Ἰεθέρ,
- Γεν. 36,40 Αυτὰ ἦσαν τα ὀνόματα των φυλάρχων, απογόνων του
Ησαῦ, του καθ' ενός εις την φυλὴν και στον τόπον του, εις
την χώραν και στον λαόν του. Ο φύλαρχος Θαμνά, ο
φύλαρχος Γωλά, ο φύλαρχος Ιεθέρ,
- Γεν. 36,41 ἡγεμὼν Ὀλιβεμάς, ἡγεμὼν Ἠλάς, ἡγεμὼν Φινῶν,
Γεν. 36,41 ο φύλαρχος Ολιβεμάς, ο φύλαρχος Ηλάς, ο φύλαρχος
Φινῶν,
- Γεν. 36,42 ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μαζάρ,
Γεν. 36,42 ο φύλαρχος Κενέζ, ο φύλαρχος Θαιμάν, ο φύλαρχος Μαζάρ,
- Γεν. 36,43 ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ζαφωῖν. οὗτοι ἡγεμόνες
Ἐδώμ ἐν ταῖς κατωκοδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως
αὐτῶν. οὗτος Ἡσαῦ πατήρ Ἐδώμ.
- Γεν. 36,43 ο φύλαρχος Μαγεδιήλ, ο φύλαρχος Ζαφωῖν. Αυτοὶ ἦσαν
Ιδουμαῖοι φύλαρχοι, οἱ οἱποῖοι κατοικοῦσαν εις πόλεις
οικοδομημένας εις περιοχὰς της ιδιοκτησίας των. Ο δε
Ησαῦ εἶναι ὁ γενάρχης των Εδωμιτῶν, οἱ οἱποῖοι ἐκαλοῦντο
και Ιδουμαῖοι.

- Γεν. 37,1 Κατώκει δὲ Ἰακώβ ἐν τῇ γῇ, οὗ παρώκησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν γῇ Χαναάν.
- Γεν. 37,1 Ο Ἰακώβ ἔμενεν εἰς τὴν χώραν, ὅπου καὶ ὁ πατήρ του ὁ Ἰσαάκ εἶχε παροικήσει, δηλαδή εἰς τὴν Χαναάν.
- Γεν. 37,2 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰακώβ· Ἰωσήφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν νέος, μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλᾶς καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· κατήνεγκαν δὲ Ἰωσήφ ψόγον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν.
- Γεν. 37,2 Αὐτὴ δε εἶναι ἐν συνεχείᾳ ἡ ἱστορία τῆς οικογενείας του Ἰακώβ. Ὁ Ἰωσήφ εἰς ἡλικίαν δέκα ἐπτὰ ἐτῶν, ἔφηβος, ἐβοσκε τα πρόβατα του πατρὸς του, μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱούς τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀποκτήσει ὁ ποτήρ του ἐκ τῆς Βαλλᾶς καὶ Ζελφᾶς. Ἐκεῖνοι διέβαλαν τὸν Ἰωσήφ πρὸς τὸν πατέρα των, ὅτι δῆθεν εἶχε διαπράξει κάποιο μεγάλο ἀμάρτημα.
- Γεν. 37,3 Ἰακώβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ παρὰ πάντας τοὺς υἱούς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς γῆρας ἦν αὐτῷ· ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον.
- Γεν. 37,3 Ὁ Ἰακώβ ὅμως ἀγαποῦσε τὸν Ἰωσήφ περισσότερον ἀπὸ ὅλα τα ἀλλὰ παιδιὰ του, καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἦτο υἱὸς γεννηθεὶς κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ. Ἀπὸ τὴν ἀγάπην δε αὐτὴν κινούμενος τοῦ κατεσκεύασεν ἓνα πολύχρωμον χιτῶνα.
- Γεν. 37,4 ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν ὁ πατήρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.
- Γεν. 37,4 Ὅταν οἱ ἀδελφοὶ του εἶδον ὅτι ὁ πατέρας των ἀγαπᾷ περισσότερον ἀπὸ ὅλα τα ἀλλὰ παιδιὰ του τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἐφθόνησαν καὶ τὸν ἐμίσησαν. Δὲν ἠθέλαν νὰ ἔχουν με αὐτὸν σχέσεις ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ φθόνου

των δεν ημπορούσαν να ομιλήσουν προς αυτόν τίποτε το ειρηνικόν και φιλικόν.

Γεν. 37,5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

Γεν. 37,5 Καποτε ο Ιωσήφ εἶδεν ἓνα παράδοξον ὄνειρον, το οποίον και ανέφερεν στους αδελφούς του.

Γεν. 37,6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὗ ἐνυπνιάσθην·

Γεν. 37,6 Εἶπεν εις αυτούς· “ἀκούσατε αὐτὸ τὸ ὄνειρον, το οποίον εἶδα ἀπόψε στον ὕπνον μου.

Γεν. 37,7 ὥμην ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ, καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη, περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα.

Γεν. 37,7 Μου εφαινετο ὅτι σεις εδένετε δεμάτια ἀπὸ στάχυα στο μέσον των χωραφιών της πεδιάδος. Εσηκώθη το ιδικόν μου δέμα και ἐμεινεν ὀρθιον, τα δε ιδικά σας δεμάτια εστράφησαν προς το ιδικόν μου δεμάτι και το προσκύνησαν”.

Γεν. 37,8 εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις ἐφ’ ἡμᾶς ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν; καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.

Γεν. 37,8 Απήντησαν δε εις αυτόν οι αδελφοί του· “μήπως θα γίνης βασιλεύς, δια να βασιλεύσης επάνω μας η κύριος και αφέντης μας;” Εξ αιτίας του ονείρου αυτού και των λόγων, που τους εἶπε, τον εμίσησαν ακόμη περισσότερον.

Γεν. 37,9 εἶδε δὲ ἐνύπνιον ἕτερον καὶ διηγήσατο αὐτῷ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον, ὥσπερ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἑνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με.

Γεν. 37,9 Εἶδεν ὁμως και ἓνα ἄλλο ὄνειρον, το οποίον διηγήθη στον πατέρα και τους αδελφούς του, και εἶπεν· “ἰδοὺ εις ἓνα ἄλλο

όνειρον, που είδον, μου εφάνη ως εάν ο ήλιος και η σελήνη και ένδεκα αστέρες με προσκυνούσαν”.

Γεν. 37,10 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, ὃ ἐνυπνιάσθης; ἄρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγὼ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῆσαί σοι ἐπὶ τὴν γῆν;

Γεν. 37,10 Ο πατήρ του τον επέπληξε (διότι έσπευσε να ανακοινώσει και αυτό το όνειρον) και του είπε· “τι νομίζεις ότι σημαίνει αυτό το όνειρον, που είδες; Μήπως θέλεις να πης ότι εγώ, η μητέρα σου και οι αδελφοί σου θα έλθωμεν να σε προσκυνήσωμεν μέχρις εδάφους;”

Γεν. 37,11 ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα.

Γεν. 37,11 Και δια τον λόγον αυτόν οι αδελφοί του τον εφθόνησαν ακόμη περισσότερο. Αλλά ο πατήρ εφύλαξε μέσα εις την καρδιά του τα λόγια αυτά του Ιωσήφ.

Γεν. 37,12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ.

Γεν. 37,12 Κατά τας ημέρας εκείνας μετέβησαν οι αδελφοί του Ιωσήφ να βοσκήσουν τα πρόβατα του πατρός των εις την περιοχὴν της Συχέμ.

Γεν. 37,13 καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ· οὐχὶ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἐγώ.

Γεν. 37,13 Ο Ιακώβ (έπειτα ίσως από μερικές εβδομάδας) είπε προς τον Ιωσήφ· “οι αδελφοί σου δεν βόσκουν τα πρόβατα εις την Συχέμ; Λοιπόν θα σε στείλω προς αυτούς”. “Είμαι πρόθυμος να μεταβώ” είπεν ο Ιωσήφ.

Γεν. 37,14 εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ· πορευθεὶς ἰδέ, εἰ ὑγιαίνουν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα, καὶ ἀνάγγειλόν μοι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών, καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ.

- Γεν. 37,14 Εἶπε δε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰακώβ· “πήγαινε ἐκεῖ νὰ ἰδῇς, εἰάν
εἶναι καλὰ εἰς τὴν υγιάν των οἱ ἀδελφοί σου, πὼς εἶναι τὰ
πρόβατα καὶ ἔλα κατόπιν νὰ με πληροφορήσης”. Εἴσπευε δε
αὐτὸν ἀπὸ τὴν κοιλάδα τῆς Χεβρών, εἰς τὴν ὁποίαν ἔμενε,
καὶ ὁ Ἰωσήφ μετέβη εἰς τὴν Συχέμ.
- Γεν. 37,15 καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ·
ῥώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων· τί ζητεῖς;
- Γεν. 37,15 Καθὼς περιεπλανάτο εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Συχέμ τον
συνήντησε κάποιος ἄνθρωπος καὶ τον ῥώτησε· “τί ζητεῖς
ἐδῶ;”
- Γεν. 37,16 ὁ δὲ εἶπε· τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ· ἀπάγγελόν μοι,
ποῦ βόσκουσιν.
- Γεν. 37,16 Εκείνος ἀπήντησε· “ζητῶ νὰ εὕρω τοὺς ἀδελφούς μου. Πές
μοι, εἰάν γνωρίζῃς ποὺ βόσκουν τὰ πρόβατα”.
- Γεν. 37,17 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος· ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν, ἤκουσα
γὰρ αὐτῶν λεγόντων· πορευθῶμεν εἰς Δωθαεὶμ. καὶ
ἐπορεύθη Ἰωσήφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ
εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαεὶμ.
- Γεν. 37,17 Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος του εἶπεν· “ἔχουν ἀναχωρήσει ἀπὸ
ἐδῶ, διότι τοὺς ἤκουσα νὰ λέγουν ὅτι θὰ πορευθῶν εἰς
Δωθαεὶμ”. Καὶ ὁ Ἰωσήφ μετέβη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν των
ἀδελφῶν του καὶ τοὺς εὗρεν πρᾶγματι εἰς τὴν Δωθαεὶμ.
- Γεν. 37,18 προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν
πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν.
- Γεν. 37,18 Εκείνοι τον εἶδον ἀπὸ μακρὰν, πρὶν ὅμως πλησιάσει πρὸς
αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τοῦ φθόνου κινούμενοι ἐσκέφθησαν πονηρὰ
ἐναντίον του, ἐσκέφθησαν δηλαδὴ καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τον
φονεύσουν.
- Γεν. 37,19 εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ
ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται·
- Γεν. 37,19 Εἶπε δε ὁ ἕνας ἀδελφός πρὸς τὸν ἄλλον· “νὰ, ἔρχεται
ἐκεῖνος ποὺ βλέπει τὰ ὄνειρα !

- Γεν. 37,20 νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ρίψωμεν αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν λάκκων καὶ ἐροῦμεν· θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ ὁψόμεθα, τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ.
- Γεν. 37,20 Λοιπὸν, ἐλάτε τώρα να τον φονεύσωμεν, να τον ρίψωμεν εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς λάκκους αὐτοῦς καὶ θα εἰπώμεν στον πατέρα ὅτι ἀγρίον θηρίον τον κατέφαγε. Καὶ ἔτσι θα ἰδοῦμε τι θα πουν τα ὄνειρά του καὶ ποιά θα εἶναι ἡ ἀξία των”!
- Γεν. 37,21 ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν· οὐ πατάξωμεν αὐτόν εἰς ψυχὴν.
- Γεν. 37,21 Ὁ Ρουβὴν, ὁ πρωτότοκος, ὅταν ἤκουσε τὰς πονηράς αὐτὰς αποφάσεις τῶν ἀδελφῶν του, ἐγλύτωσε τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τὰ ἀδελφοκτόνα χέρια τῶν εἰπών· “ποτε να μὴ φθάσωμεν μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε να τοῦ ἀφαιρέσωμεν τὴν ζωὴν.
- Γεν. 37,22 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβὴν· μὴ ἐκχέητε αἷμα· ἐμβάλλετε αὐτόν εἰς ἓνα τῶν λάκκων τούτων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ· ὅπως ἐξέλῃται αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῷ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
- Γεν. 37,22 Μὴ θελήσετε να χύσετε ἀδελφικὸν αἷμα. Ριψατε καλύτερα αὐτόν εἰς ἓνα ἀπὸ αὐτοῦς τοὺς λάκκους τῆς ἐρήμου καὶ μὴ ἀπλώσετε τὸ χεῖρ σας ἐναντίον του”. Αὐτὸς δὲ τα ἔλεγε με τὸν σκοπὸν να σώσῃ τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τὰ χέρια των, να τὸν ἀνασύρῃ κρυφίως ἀπὸ τὸν λάκκον καὶ να τὸν ἀποδώσῃ σῶον στον πατέρα των.
- Γεν. 37,23 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν
- Γεν. 37,23 Συνέβησαν δὲ τὰ πράγματα ὡς ἐξῆς· Ὄταν ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ στους ἀδελφοὺς του, ἐκεῖνοι τοῦ ἀφήρεσαν τὸν ποικιλόχρωμον χιτῶνα, που εφορούσε.
- Γεν. 37,24 καὶ λαβόντες αὐτόν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν.

- Γεν. 37,24 Επειτα τον επήραν και τον έρριψαν εις ένα λάκκον. Ο λάκκος ήτο ξηρός, δεν είχε νερό.
- Γεν. 37,25 Έκάθισαν δέ φαγεῖν ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁδοιπόροι Ἰσμαηλῖται ἦρχοντο ἐκ Γαλαάδ, καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμαν θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον.
- Γεν. 37,25 Καθὼς ὁμῶς ἐκάθισαν να φάγουν εσῆκωσαν τα μάτια των και, να, εἶδον ὅτι ταξιδιώται Ἰσμαηλῖται ἦρχοντο ἀπὸ τὴν χώραν Γαλαάδ με τας καμήλους των φορτωμένος ἀπὸ θυμιάματα, ἀπὸ ρητινώδη και αρωματώδη εἶδη. Επορεύοντο δέ, να φθάσουν εις τὴν Αἴγυπτον, δια να πωλήσουν το εμπόρευμά των.
- Γεν. 37,26 εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· τί χρήσιμον, ἐὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ;
- Γεν. 37,26 Εἶπε τότε ο Ἰούδας προς τους αδελφούς του· “τι ἔχομεν να ωφεληθώμεν, εἰάν φονεύσωμεν τὸν ἀδελφὸν μας και αποκρύψωμεν τὸν φόνον του;
- Γεν. 37,27 δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσμαηλίταις τούτοις, αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ’ αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστίν. ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
- Γεν. 37,27 Ελάτε να τον πωλήσωμεν καλύτερα στους Ἰσμαηλίτας αυτοὺς εμποροὺς και ας μη απλώσωμεν φονικά τα χέρια μας ἐναντίον του, διότι εἶναι ἀδελφός μας, εἶναι σὰρξ και αἷμα μας”. Οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν αὐτὴν του Ἰούδα.
- Γεν. 37,28 καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι ἔμποροι, καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ τοῖς Ἰσμαηλίταις εἴκοσι χρυσῶν, καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον.
- Γεν. 37,28 Όταν δε ἐπλησίασαν οἱ Μαδιανῖται αυτοὶ ἔμποροι, οἱ

αδελφοί ανέσυραν και ανέβασαν τον Ιωσήφ από τον λάκκον και τον επώλησαν στους Ισμαηλίτας αντί είκοσι χρυσών νομισμάτων. Εκείνοι δε έφεραν τον Ιωσήφ ως δούλον προς πώλησιν εις την Αίγυπτον.

Γεν. 37,29 ανέστρεψε δέ Ρουβήν επί τόν λάκκον καί ούχ όρᾱ τόν Ίωσήφ έν τῷ λάκκῳ. καί διέρρήξε τὰ ίμάτια αύτοῦ.

Γεν. 37,29 Ο Ρουβήν, ο οποίος απουσίαζεν, όταν επωλείτο ο αδελφός του, επέστρεψεν στον λάκκον και δεν είδεν εκεί τον Ιωσήφ. Εσχισε τα ενδύματα αυτού από λύπην και αγανάκτησιν,

Γεν. 37,30 καί επέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αύτοῦ. καί εἶπε· τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν, ἐγὼ δέ ποῦ πορεύομαι ἔτι;

Γεν. 37,30 έτρεξε προς τους αδελφούς του και τους είπε· “το παιδάριον Ιωσήφ δεν υπάρχει στον λάκκον. Τι θα γίνω λοιπόν εγώ τώρα, ο πρωτότοκος και υπεύθυνος αδελφός, και που θα υπάγω;”

Γεν. 37,31 Λαβόντες δέ τόν χιτῶνα τοῦ Ίωσήφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν καί ἐμόλυναν τόν χιτῶνα τῷ αἵματι.

Γεν. 37,31 Οι αδελφοί έσφαξαν ένα ερίφιον από τα γίδια των, επήραν τον χιτώνα του Ιωσήφ και τον εβούτηξαν μέσα στο αίμα.

Γεν. 37,32 καί ἀπέστειλαν τόν χιτῶνα τόν ποικίλον καί εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ αύτῶν. καί εἶπαν· τοῦτον εὔρομεν, ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τοῦ υἱοῦ σου ἔστιν ἢ οὔ.

Γεν. 37,32 Με άνθρωπον δε έστειλαν στον Ιακώβ, τον πατέρα αυτών, τον πολύχρωμον χιτώνα και του είπαν· “αυτόν τον χιτώνα τον ευρήκαμεν κάπου εις την πεδιάδα. Εξέτασέ τον, μήπως είναι ο χιτών του παιδιού σου η όχι”.

Γεν. 37,33 καί ἐπέγνω αὐτόν καί εἶπε· χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου ἔστι· θηρίον πονηρόν κατέφαγεν αὐτόν, θηρίον ἥρπασε τόν Ίωσήφ.

Γεν. 37,33 Ο Ιακώβ ανεγνώρισεν αμέσως τον χιτώνα του Ιωσήφ και εφώναξεν· “αυτός ο χιτών είναι του παιδιού μου ! Θηρίον άγριον θα κατέφαγε τον Ιωσήφ ! Θηρίον θα τον ήρπασε και

θα τον κατεσπάραιζε” !

Γεν. 37,34 διέρρηξε δὲ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἐπένθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς.

Γεν. 37,34 Γεμάτος δε πόνον ο Ιακώβ ἐσχισε τα ενδύματα αυτού, ἐζώσε ἀπὸ τὴν μέσσην τοῦ τρίχινον σάκκον καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εθρηνοῦσε καὶ ἐκλαίει τὸν Ἰωσήφ.

Γεν. 37,35 συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες καὶ ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν, καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι λέγων ὅτι· καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱὸν μου πενθῶν εἰς ἄδου. καὶ ἔκλαυσεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ.

Γεν. 37,35 Συνεκεντρώθησαν δε γύρω ἀπὸ αὐτόν ὅλοι οἱ υιοὶ τοῦ καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ καὶ ἦλθον νὰ τὸν παρηγορήσουν. Εκείνος ὁμως ἐμενεν ἀπαρηγόρητος. Δεν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ λόγους παρηγορίας καὶ ἔλεγε συνεχῶς· “θρηνῶν καὶ οδυρόμενος θὰ καταβῶ στὸν ἄδην, πρὸς τὸν υἱὸν μου τὸν Ἰωσήφ”. Καὶ ἐκλαυσεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ.

Γεν. 37,36 οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραῶ, ἀρχιμαγεῖρῳ.

Γεν. 37,36 Οἱ δε Μαδιανῖται ἐμποροὶ, ὅταν ἐφθασαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐπώλησαν τὸν Ἰωσήφ στὸν Πετεφρῇ, τὸν αὐλικὸν καὶ ἀρχιμάγειρον τοῦ Φαραῶ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 38

Γεν. 38,1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπον τινα Ὀδολλαμίτην, ᾧ ὄνομα Εἰράς.

Γεν. 38,1 Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον ὁ Ἰούδας, ἓνας ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακώβ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὰ μέρη, ὅπου ἦσαν οἱ ἀδελφοί

του, και μετέβη προς κάποιον άνθρωπον, κάτοικον της πόλεως Οδολλάμ, ονομαζόμενον Ειράς.

Γεν. 38,2 καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου, ἥ ὄνομα Σαυά, καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

Γεν. 38,2 Εἶδεν ἐκεῖ ο Ἰούδας την θυγατέρα ενός Χαναναίου, η οποία ωνομάζετο Σαυα, την ἔλαβεν ως σύζυγόν του και ἦλθεν εις συνάφειαν με αυτήν.

Γεν. 38,3 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἦρ.

Γεν. 38,3 Εκείνη δε ἔμεινεν ἐγκυος, ἐγέννησεν υἱόν και ἔδωσεν εις αὐτόν το ὄνομα Ηρ.

Γεν. 38,4 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αὐνάν.

Γεν. 38,4 Μείνασα αυτή και πάλιν ἐγκυος, ἐγέννησεν υἱόν, τον οποίον ωνόμασεν Αυνάν.

Γεν. 38,5 καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλώμ. αὕτη δὲ ἦν ἐν Χασβί, ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς.

Γεν. 38,5 Και πάλιν ἐγέννησεν ἄλλον υἱόν, τον οποίον ωνόμασε Σηλώμ. Η δε γυναῖκα αυτή ευρίσκετο εις την πόλιν Χασβί, όταν ἐγέννησεν αὐτά τα παιδιά της.

Γεν. 38,6 καὶ ἔλαβεν Ἰούδας γυναῖκα Ἦρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ἥ ὄνομα Θάμαρ.

Γεν. 38,6 Ο Ἰούδας ἐξέλεξε και ἐπῆρε δια τον πρωτότοκόν του υἱόν, τον Ηρ, σύζυγον, η οποία ωνομάζετο Θαμαρ.

Γεν. 38,7 ἐγένετο δὲ Ἦρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Γεν. 38,7 Ο προτότοκος ὁμως αὐτός υἱός του Ἰούδα ἐγινε φαύλος και κακός ενώπιον του Κυρίου, δι' αὐτό και ο Θεός τον εθανάτωσε.

Γεν. 38,8 εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αὐνάν· εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ἐπιγάμβρευσαι αὐτήν καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου.

- Γεν. 38,8 Μετά τον θάνατον του Ηρ είπεν ο Ιούδας στον υιόν του τον Αυνάν· “πάρε ως σύζυγον την χήραν του αδελφού σου, την Θαμαρ, ελθέ εις συνάφειαν με αυτήν και απόκτησε τέκνον δια τον αδελφόν σου, ο οποίος απέθανεν άτεκνος”.
- Γεν. 38,9 γνούς δέ Αύναν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
- Γεν. 38,9 Ο Αυνάν, γνωρίζων πολύ καλά ὅτι το τέκνον, που θα εγεννάτο ἀπὸ την συνάφειάν του πρὸς την γυναῖκα του ἀδελφού του, δεν θα ἦτο ιδικόν του, ὅταν ἤρχετο εἰς συνάφειαν πρὸς αυτήν, ἀφηνε το σπέρμα του να χύνεται εἰς την γην, δια να μη δώση τέκνον στον άτεκνον ἀδελφόν του.
- Γεν. 38,10 πονηρὸν δέ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τοῦτο, καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.
- Γεν. 38,10 Το γεγονός αὐτό ἐφάνη στον Θεόν πολύ κακόν, ο δε Θεός εθανάτωσε τον Αυνάν δια την κακὴν αὐτὴν πράξιν.
- Γεν. 38,11 εἶπε δέ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ· κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου ἕως μέγας γένηται Σηλώμ ὁ υἱός μου. εἶπε γάρ· μὴ ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὔτος, ὥσπερ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ἀπελθοῦσα δέ Θάμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
- Γεν. 38,11 Ο δε Ιούδας εἶπε τότε εἰς την Θαμαρ· “κάθισε στο πατρικόν σου σπίτι χήρα, ἕως ὅτου ανδρωθῇ ο τρίτος μου υἱός ο Σηλώμ”. Εἶπε δε ο Ιούδας τα λόγια αὐτά, χωρὶς και να ἔχη κατὰ νουν να δώση την Θαμαρ σύζυγον του Σηλώμ, ἐπειδὴ εφοβήθη μήπως και αὐτός ἀποθάνῃ, ὅπως και οἱ δύο ἄλλοι ἀδελφοὶ του. Η Θαμαρ υπακούουσα εἰς την ἐντολήν του πενθεροῦ της μετέβη και ἔμενεν στο πατρικὸ της σπίτι.
- Γεν. 38,12 Ἐπληθύνθησαν δέ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανε Σαυὰ ἡ γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἰρὰς ὁ ποιμὴν

αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνά.

Γεν. 38,12

Ἐπέρασεν ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα καὶ ἀπέθανεν ἡ Σαυα, ἡ σύζυγος τοῦ Ἰούδα. Ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ πένθους τοῦ κατὰ τὰ κρατοῦντα ἔθιμα, μετέβη ὁ Ἰούδας καὶ ὁ ποιμὴν τοῦ Εἰράς ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνά πρὸς τοὺς κουρεῦοντας τὰ πρόβατά του.

Γεν. 38,13

καὶ ἀπηγγέλη Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνά κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ.

Γεν. 38,13

Ἀνήγγειλαν δὲ εἰς τὴν Θάμαρ τὴν νύμφην τοῦ λέγοντες· “ἰδοὺ ὁ πενθερός σου μεταβαίνει εἰς Θαμνά δια τὸ κούρευμα τῶν προβάτων του”.

Γεν. 38,14

καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ’ ἑαυτῆς, περιεβάλετο θέριστρον καὶ ἐκαλλωπίσατο καὶ ἐκάθισε πρὸς ταῖς πύλαις Αἰνάν, ἥ ἐστὶν ἐν παρόδῳ Θαμνά· εἶδε γὰρ ὅτι μέγας γέγονε Σηλώμ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.

Γεν. 38,14

Αὕτη δὲ ἀφήρесе τὰ ἱμάτια τῆς χηρείας τῆς, ἔβαλε καλύπτραν στὸ πρόσωπόν τῆς, ἐκαλλωπίσθη καὶ ἐκάθισε πλησίον εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως Αἰνάν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς Θαμνά. Ἐκαλλωπίσθη δὲ κατὰ τὸν προκλητικὸν αὐτὸν τρόπον, δια νὰ δελεάσῃ καὶ παρασύρῃ τὸν Ἰούδα, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι αὐτὸς δὲν τῆς εἶχε δώσει ὡς σύζυγον τὸν Σηλώμ ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἀνδρωθῇ.

Γεν. 38,15

καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι· κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν.

Γεν. 38,15

Ὁ Ἰούδας, ὅταν εἶδεν αὐτὴν τὴν ἐξέλαβεν ὡς κοινὴν γυναῖκα, διότι ἐκείνη εἶχε κατακρύψει τὸ πρόσωπον μετὰ τὴν καλύπτραν καὶ δὲν τὴν ἀνεγνώρισε.

Γεν. 38,16

ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἔασόν

- με εἰσελθεῖν πρὸς σέ· οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι νύμφη αὐτοῦ
ἐστίν. ἡ δὲ εἶπε· τί μοι δώσεις, ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς με;
Γεν. 38,16 Ελοξοδρόμησε λοιπὸν πρὸς αὐτήν και της εἶπεν· “ἀφῃσέ με
να ἔλθω εἰς συνάφειαν μαζή σου”- δεν εἶχεν αντιληφθῇ ὅτι
αὐτή ἦτο ἡ νύμφη του- ἐκείνη τον ηρώτησε. “Τι θα μου
δώσης εἰάν ἔλθῃς εἰς συνάφειαν μαζή μου;”
- Γεν. 38,17 ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ σοι ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν
προβάτων μου, ἡ δὲ εἶπεν· ἐὰν δῶς μοι ἀρράβῳνα, ἕως
τοῦ ἀποστεῖλαί σε.
- Γεν. 38,17 Εκείνος ἀπήντησε· “θα σου στείλω ἓνα κατοῖκι ἀπὸ τα
γιδοπρόβατά μου”. Εκείνη του εἶπε· “θα δεχθῶ να ἔλθῃς εἰς
συνάφειαν μαζή μου, εἰάν μέχρις ὅτου μου στείλῃς το
κατοῖκι, μου δώσης κάποιαν ἐγγύησιν”.
- Γεν. 38,18 ὁ δὲ εἶπε· τίνα τὸν ἀρράβῳνά σοι δώσω; ἡ δὲ εἶπε· τὸν
δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὀρμίσκον, καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν
τῇ χειρὶ σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν,
καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἕξ αὐτοῦ.
- Γεν. 38,18 Εκείνος της εἶπεν· “τι ἐγγύησιν θέλεις να σου δώσω;” “Θέλω
να ἐμοῦ δώσης, ἀπήντησεν ἐκείνη, το δακτυλίδι σου, την
αλυσίδα που φέρεις εἰς τον λαιμόν σου, και το ραβδί που
κρατᾷς εἰς τα χέρια σου”. Εκείνος της ἔδωκεν αὐτάς τας
ἐγγυήσεις, ἦλθεν εἰς συνάφειαν με αὐτήν και την ἀφήκεν
ἐγκυον.
- Γεν. 38,19 καὶ ἀναστᾷσα ἀπῆλθε καὶ περιείλετο τὸ θέριστρον
αὐτῆς ἀφ’ ἑαυτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς
χηρεύσεως αὐτῆς.
- Γεν. 38,19 Ἡ Θαμαρ ἀμέσως μετὰ την πράξιν ἐσηκώθηκε και
ανεχώρησε. Αἶφῃρεσε την καλύπτραν της και ἐφόρεσε πάλιν
τα ἐνδύματα της χηρείας της.
- Γεν. 38,20 ἀπέστειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἔριφον ἕξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ
ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου κομίσασθαι παρὰ τῆς
γυναικὸς τὸν ἀρράβῳνα, καὶ οὐχ εὔρεν αὐτήν.

- Γεν. 38,20 Ο Ιούδας έστειλε προς αυτήν με τον ποιμένα αυτού τον Οδολλαμίτην ένα από τα κατοίκια του, δια να πάρη πίσω την εγγύησιν, που της είχε δώσει, αλλά δεν την ευρήκε.
- Γεν. 38,21 έπηρώτησε δέ τούς άνδρας τούς έκ τοϋ τόπου· ποϋ έστιν ή πόρνη ή γενομένη έν Αϊνάν επί τής όδοϋ; καί είπαν· οϋκ ήν ένταϋθα πόρνη.
- Γεν. 38,21 Εζήτησε πληροφορίας από τους άνδρας του τόπου εκείνου “που είναι η κοινή εκείνη γυναίκα, η οποία εκάθητο εις την οδόν πλησίον της πόλεως Αϊνάν;” Εκείνοι του είπαν· “δεν υπάρχει εδώ κοινή γυναίκα”.
- Γεν. 38,22 καί άπεστράφη προς Ιούδαν καί είπεν· οϋχ εϋρον, καί οί άνθρωποι οί έκ τοϋ τόπου λέγουσι μή είναι ὧδε πόρνην.
- Γεν. 38,22 Επέστρεψε δε προς τον Ιούδαν και του είπε· “δεν την ευρήκα, οι δε άνθρωποι του τόπου εκείνου λέγουν, ότι δεν υπάρχει καμμία κοινή γυναίκα εκεί”.
- Γεν. 38,23 είπε δέ Ιούδας· έχέτω αυτά, αλλά μή ποτε καταγελασθῶμεν· εγώ μόνον άπέσταλκα τόν έριφον τοϋτον, σϋ δέ οϋχ εϋρηκας.
- Γεν. 38,23 Ο Ιούδας είπεν· “ας κρατήση εις τα χέρια αυτής τα ενέχυρα που της έδωσα. Αλλά μόνον να μη γελοιοποιηθῶμεν. Εγώ, ὅπως υπεσχέθην, της έστειλα αυτό το κατοίκι· εσϋ όμως δεν την ευρήκες. Αρα είμαι εν τάξει απέναντί της”.
- Γεν. 38,24 Έγένετο δέ μετά τρίμηνον άνηγγέλη τῷ Ιούδα λέγοντες· έκπεπόρνευκε Θάμαρ ή νύμφη σου καί ίδου έν γαστρὶ ἔχει έκ πορνείας. είπε δέ Ιούδας· εξαγάγετε αϋτήν, καί κατακαυθήτω.
- Γεν. 38,24 Αφού επέρασαν τρεις μήνες επληροφόρησαν μερικοί τον Ιούδαν, ότι η νύμφη του η Θαμαρ παρεστράτησε και να ότι έμεινεν έγκυος εκ πορνείας. Είπε δε ο Ιούδας· “βγάλτε την έξω από την πόλιν και καύσατέ την”.
- Γεν. 38,25 αϋτή δέ άγομένη άπέστειλε προς τόν πενθερόν αϋτῆς

λέγουσα· ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, οὗτινος ταῦτά ἐστιν, ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω. καὶ εἶπεν· ἐπίγνωθι, τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ῥάβδος αὕτη.

Γεν. 38,25 Ἡ Θαμαρ, ὅταν ὠδηγεῖτο ἐξω ἀπὸ τὴν πόλιν δια να τὴν παραδώσουν στο πυρ, ἐστείλε πρὸς τὸν πενθερόν της τα ἐνέχυρα τα ὁποῖα εἶχεν ἀπὸ αὐτόν και του παρήγγειλε· “ἐγὼ αν εἶμαι ἐγκυος, ἐμεινα ἀπὸ τὸν ἄνδρα, στον ὁποῖον ἀνήκουν αὐτά. Φρόντισε να μάθης εἰς ποῖον ἀνήκει το δακτυλίδι, ἡ αλυσίδα και αὐτὴ ἡ ῥάβδος”.

Γεν. 38,26 ἐπέγνω δὲ Ἰούδας καὶ εἶπε· δεδικαίωται Θαμαρ ἢ ἐγὼ, οὗ ἔνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλὼν τῷ υἱῷ μου. καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γινῶναι αὐτήν.

Γεν. 38,26 Ὁ Ἰούδας τα ἀνεγνώρισε και εἶπεν· “ἡ Θαμαρ ἔχει δίκαιον και ὄχι ἐγὼ, διότι δεν ἔδωκα αὐτὴν ὡς σύζυγον στον υἱόν μου τὸν Σηλῶμ, ὅπως της εἶχα υποσχεθῇ”. Μετενόησε δε δια το λάθος του και δεν ἦλθεν ἄλλην φορὰν εἰς συνάφειαν με αὐτήν.

Γεν. 38,27 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτε, καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς.

Γεν. 38,27 Ὅταν δε ἡ Θαμαρ ἐπρόκειτο να γεννήσῃ, υπήρχον δίδυμα εἰς τὴν κοιλίαν της.

Γεν. 38,28 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτήν, ὁ εἷς προεξήνεγκε τὴν χεῖρα· λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον λέγουσα· οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος.

Γεν. 38,28 Ὅταν δε ἐγεννούσε, τὸ ἓνα παιδί ἐπρόβαλε τὸ χέρι του. Ἡ μαῖα ἔδεσε τὸ χέρι αὐτό με κοκκίνη κλωστή λέγουσα· “αὐτός θα βγῇ πρῶτος και θα εἶναι ὁ πρωτότοκος”.

Γεν. 38,29 ὥς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν χεῖρα, καὶ εὐθύς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. ἡ δὲ εἶπε· τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές.

Γεν. 38,29 Ἐπειδὴ ὁμως ἐκεῖνος ἀπέσυρε τὸ χέρι του, ἀμέσως δε ἐγεννήθη ὁ ἄλλος ἀδελφός του, ἡ μαῖα εἶπε· “διατὶ ἐφυγεν

από το μέσον ο φραγμός του προηγούμενου αδελφού και ήνοιξε δια σε ο δρόμος;” Δια τούτο εκάλεσε το όνομα του δευτέρου υιού Φαρές.

Γεν. 38,30 καί μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐφ’ ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρά.

Γεν. 38,30 Επειτα από τον Φαρές εγεννήθη ο αδελφός του, ο οποίος είχεν στο χέρι του την κόκκινη κλωστή. Δια τούτο η μαία τον ωνόμασε Ζαρά.

ΓΕΝΕΣΙΣ 39

Γεν. 39,1 Ἰωσήφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν Πετεφρὴς ὁ εὐνοῦχος Φαραώ, ὁ ἀρχιμάγειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμαηλιτῶν, οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ.

Γεν. 39,1 Ο Ιωσήφ μετεφέρθη από τους Ισμαηλίτας εις την Αίγυπτον. Εκεί δε ηγόρασεν αὐτὸν ἀπὸ τοὺς Ἰσμαηλίτας ὁ Πετεφρής, ἓνας ἀπὸ τοὺς αὐλικούς, ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ Φαραώ.

Γεν. 39,2 καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ, καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυχάνων καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ.

Γεν. 39,2 Ο δε Θεός ήτο πάντοτε μαζί με τον Ιωσήφ. Δια τούτο και ήρχοντο όλα εις αὐτὸν κατ' ευχήν. Εμενε δε στον οἶκον τοῦ Πετεφρή τοῦ Αιγυπτίου αὐτοῦ κυρίου τοῦ.

Γεν. 39,3 ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἦν μετ’ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐὰν ποιῇ, Κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Γεν. 39,3 Ο δε κύριος τοῦ Ιωσήφ ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Θεός ήτο μαζί με τον Ιωσήφ και ὅτι ὅσα αὐτός έπραττε, τα έφερεν ὁ Θεός εις αἰσιον πέρας.

Γεν. 39,4 καὶ εὗρεν Ἰωσήφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ

εὐηρέστησεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ.

Γεν. 39,4 Απέκτησεν ο Ιωσήφ την εκτίμησιν του κυρίου του, ἦτο ευάρεστος και αφωσιωμένος εις αὐτόν και εκείνος τον διώρισεν επιστάτην εις ὅλον το σπίτι του· και ὅλα ὅσα εἶχε τα παρέδωσε με εμπιστοσύνην εις τα χέρια του Ιωσήφ.

Γεν. 39,5 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ καταστήναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ηὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ, καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Γεν. 39,5 Συνέβη δέ, ὥστε, ὅταν ο Πετεφρῆς διώρισεν αὐτὸν επιστάτην στον οἶκον του και εις ὅλα ὅσα εἶχεν, ηὐλόγησεν ο κύριος τον οἶκον του Αιγυπτίου αὐτοῦ ἀρχοντος προς χάριν του Ιωσήφ. Και η ευλογία αὐτὴ ἀπλώθηκε εις ὅλα ὅσα ὑπῆρχον στον οἶκον του και στους αγρούς του.

Γεν. 39,6 καὶ ἐπέτρεψε πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας Ἰωσήφ καὶ οὐκ ἦδει τῶν καθ' αὐτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου, οὗ ἥσθιεν αὐτός. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καλὸς τῷ εἶδει καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα.

Γεν. 39,6 Δια τούτο ο Πετεφρῆς ἐνεπιστεύθη ὅλα ὅσα εἶχε πλήρως εις τα χέρια του Ιωσήφ και δεν ἐγνώριζεν οὔτε ἐφρόντιζε να μάθῃ τίποτε ἄλλο πλὴν της τροφῆς αὐτοῦ. Εἶχε δε ο Ιωσήφ καλὴν και ἐλκυστικὴν ἐμφάνισιν, ωραιότατον δε το πρόσωπον.

Γεν. 39,7 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ καὶ εἶπε· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ.

Γεν. 39,7 Επειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, η γυναῖκα του Πετεφρῆ ἐστρεψε με ἐπιμονήν και με πόθον τα βλέμματά της στον Ιωσήφ και του εἶπε· “κοιμήσου μαζί μου”.

- Γεν. 39,8 ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, ἔδωκεν εἰς τὰς
χεῖράς μου
- Γεν. 39,8 Αὐτός ὁμως δεν ἠθελε και ηρνεῖτο συνεχῶς λέγων εἰς την
γυναῖκα του Πετεφρῆ· “αφού ο κύριός μου ἔχει τόσην
εμπιστοσύνην εἰς ἐμέ, ὥστε τίποτε πλέον δεν γνωρίζει και
δεν παρακολουθεῖ ἀπό τα ἐν τῷ οἴκῳ του, μου ἔχει δε
παραδώσει τα πάντα εἰς τα χέρια μου
- Γεν. 39,9 καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἐμοῦ, οὐδὲ
ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σοῦ, διὰ τὸ σὲ
γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ
πονηρὸν τοῦτο, καὶ ἀμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;
- Γεν. 39,9 και κανεῖς δεν εἶναι ἀνώτερός μου εἰς αὐτὴν την οἰκίαν οὔτε
ἔχει ἐξαιρεθῇ ἀπὸ την δικαιοδοσίαν μου κανεῖς, πλὴν σου η
οποία εἶσαι σύζυγός του, πῶς ἐγὼ θα πράξω την πονηράν
αὐτὴν πράξιν και θα ἀμαρτήσω ἐνώπιον του Θεοῦ;”
- Γεν. 39,10 ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσήφ ἡμέραν ἑξ ἡμέρας, καὶ οὐχ
ὑπήκουεν αὐτῇ καθεύδειν μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι
αὐτῇ.
- Γεν. 39,10 Μολονότι δε ἐκείνη κάθε ἡμέραν ωμίλει δελεαστικῶς πρὸς
τον Ἰωσήφ και προσεπάθει να τον παρασύρη, ἐκεῖνος δεν
υπεχώρει, ὥστε να κοιμηθῇ μαζὴ της και να ἐλθῃ εἰς
συνάφειαν με αὐτὴν.
- Γεν. 39,11 ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς
τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν
τῇ οἰκίᾳ ἔσω,
- Γεν. 39,11 Καποῖαν ὁμως ἡμέραν, ὅταν ο Ἰωσήφ εἰσῆλθεν εἰς την
οἰκίαν, δια να ασχοληθῇ με τα συνήθη ἔργα του, και κανεῖς
ἄλλος δεν εὐρίσκετο στο ἐσωτερικόν του σπιτιοῦ,
- Γεν. 39,12 καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων λέγουσα· κοιμήθητι
μετ' ἐμοῦ. καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς

χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

Γεν. 39,12

ἡ γυνὴ τοῦ Πετεφρὴ ἐπωφελήθη ἀπὸ τὴν ευκαιρίαν αὐτήν, ἐτράβηξεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔνδυμα καὶ τοῦ ἔλεγε· “κοιμήσου μαζί μου”. Ὁ Ἰωσήφ ἀφῆκεν εἰς τὰ χέρια τῆς τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἔφυγε, καὶ ἐβγήκεν ἔξω ἀπὸ τοῦ σπίτι.

Γεν. 39,13

καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν, ὅτι καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω,

Γεν. 39,13

Εκείνη, ὅταν εἶδεν ὅτι ὁ Ἰωσήφ ἀφῆσας εἰς τὰ χέρια τῆς τὸ ἱμάτιόν του, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ σπίτι, κατελήφθη ἀπὸ ἀγρίαν μανίαν ἐκδικήσεως,

Γεν. 39,14

καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα· ἴδετε, εἰσῆγαγεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε πρὸς με λέγων· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ·

Γεν. 39,14

εφώναξε τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εὐρισκόντο εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τοὺς εἶπεν· “ἴδετε, τὸ σύζυγός μου ἐβάλει μέσα στο σπῖτι μας αὐτὸν τὸν Ἑβραῖον δούλον, δια νὰ μας ἐξευτελίση. Αὐτὸς εἰσῆλθεν στὸν κοιτῶνα μου καὶ μου εἶπε· κοιμήσου μαζί μου. Εγὼ ὅμως ἐβγάλα μεγάλην φωνήν.

Γεν. 39,15

ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι ὑψῶσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

Γεν. 39,15

Εκεῖνος ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὑψῶσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐκράζα, ἀφῆκεν εἰς τὰ χέρια μου τὸ ἱμάτιόν του, ἔφυγε καὶ ἐβγήκεν ἀπὸ τοῦ σπίτι”.

Γεν. 39,16

καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ, ἕως ἥλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Γεν. 39,16

Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἀφῆκε πλησίον τῆς τοῦ ἱματίου τοῦ Ἰωσήφ, μέχρις ὅτου ἦλθεν ὁ σύζυγός τῆς εἰς τὴν οἰκίαν,

Γεν. 39,17

καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγουσα· εἰσῆλθε πρὸς με ὁ παῖς ὁ Ἑβραῖος, ὃν εἰσῆγαγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖξαί μοι καὶ εἶπέ μοι· κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ·

- Γεν. 39,17 προς τον οποίον αυτή είπε τα ίδια λόγια· “Ο Εβραίος αυτός δούλος, τον οποίον συ εισήγαγες γενικόν επόπτην στον οίκον, εισήλθεν στον κοιτώνα μου, δια να με εξευτελίση και μου είπε· θα κοιμηθώ μαζί σου. Αλλά εγώ εφώναξα με όλην μου την δύναμιν.
- Γεν. 39,18 ὥς δὲ ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ’ ἐμοὶ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.
- Γεν. 39,18 Όταν δε εκείνος ήκουσεν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εφώναξα, αφήκε το ιμάτιόν του κοντά μου, έφυγε και εβγήκε έξω από το σπίτι”.
- Γεν. 39,19 ἐγένετο δέ, ὥς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα· οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ.
- Γεν. 39,19 Όταν ο κύριος του Ιωσήφ ήκουσε τα λόγια αυτά της γυναικός του, η οποία του είπεν ότι αυτά μου έκαμεν ο δούλος σου, κατελήφθη από μεγάλην οργήν.
- Γεν. 39,20 καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσήφ ἐνέβαλεν αὐτόν εἰς τὸ ὀχύρωμα, εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὀχυρώματι.
- Γεν. 39,20 Και λαβών τον Ιωσήφ τον έρριπεν εις την οχυράν φυλακήν, στον τόπον, όπου οι φυλακισμένοι του βασιλέως κρατούνται κλεισμένοι.
- Γεν. 39,21 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος,
- Γεν. 39,21 Ο Κυριος όμως και Θεός ήτο μαζί με τον Ιωσήφ, έστειλεν εις αυτόν το έλεός του, ώστε να βρη ο Ιωσήφ ευμενή υποδοχήν από τον αρχιδεσμοφύλακα.
- Γεν. 39,22 καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους, ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν

ποιῶν.

- Γεν. 39,22 Ο αρχιδεσμοφύλαξ, επειδή εγνώρισε την εντιμότητα του Ιωσήφ, του ενεπιστεύθη την φυλακὴν και ὅλους τους εγκλείστους στο δεσμοτήριον. Και ἔτσι περιήλθον εις τα χέρια του Ιωσήφ ὅλα, ὅσα γίνονται στο δεσμοτήριον.
- Γεν. 39,23 οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου γινώσκων δι' αὐτὸν οὐδέν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσήφ διὰ τὸ τὸν Κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι, καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ὁ Κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.
- Γεν. 39,23 Ο δε αρχιδεσμοφύλαξ δια την εμπιστοσύνην που εἶχεν στον Ιωσήφ, τίποτε πλέον δεν εγνώριζεν ἀπὸ ὅσα ἐγίνοντο εις την φυλακὴν διότι ὅλα εὐρίσκοντο εις την συνετήν διαχείρισιν του Ιωσήφ, επειδὴ ο Κυριος ἦτο μαζὴ του. Ὅλα δε ὅσα ἐπραττεν ο Ιωσήφ, τα κατευώδωνεν ο Κυριος και ευλογούσε τα ἔργα των χειρῶν του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 40

- Γεν. 40,1 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἤμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου.
- Γεν. 40,1 Επειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ συνέβη το ἐξῆς ἐπεισόδιον· ο ἀρχιοινοχόος του βασιλέως της Αιγύπτου, ὅπως ἐπίσης και ο ἀρχισιτοποιὸς παρηνόμησαν ἀπέναντι του κυρίου των, του βασιλέως της Αιγύπτου, του Φαραώ.
- Γεν. 40,2 καὶ ὠργίσθη Φαραώ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῶ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ,
- Γεν. 40,2 Ὁργίσθη ο Φαραώ ἐναντίον των δύο αὐτῶν αὐλικῶν του, του ἀρχιοινοχῶου και του ἀρχισιτοποιοῦ,
- Γεν. 40,3 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμοτήριον, εἰς τὸν τόπον, οὗ Ἰωσήφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.

- Γεν. 40,3 και έρριψεν αυτούς στο δεσμοτήριον να τους φρουρούν εκεί, όπου είχαν οδηγηθή και ο Ιωσήφ.
- Γεν. 40,4 καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώντης τῷ Ἰωσήφ αὐτούς, καὶ παρέστη αὐτοῖς· ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ.
- Γεν. 40,4 Ο αρχιδεσμοφύλαξ ανέθεσεν αυτούς στον Ιωσήφ, ο οποίος και εφρόντισε δι' αυτούς. Ευρίσκοντο μερικὰς ἡμέρας εἰς την φυλακὴν.
- Γεν. 40,5 καὶ εἶδον ἀμφοτέρω ἀνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί· ἡ δὲ ὄρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ ἀρχισιτοποιοῦ, οἱ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἦν αὕτη.
- Γεν. 40,5 Και οι δύο εἶδον κατὰ την ἰδίαν νύκτα ὄνειρον. Τα δε ὄνειρα, που εἶδον ο αρχιοινοχόος και ο αρχισιτοποιός, οι αυλικοὶ του βασιλέως που ευρίσκοντο εἰς την φυλακὴν, ἦσαν τα εξῆς, ὅπως τα ἀπεκάλυψαν στον Ιωσήφ.
- Γεν. 40,6 εἰσῆλθε δὲ πρὸς αὐτούς Ἰωσήφ τῷ πρωῒ καὶ εἶδεν αὐτούς, καὶ ἦσαν τεταραγμένοι.
- Γεν. 40,6 Επλησίασεν ο Ιωσήφ προς αυτούς κατὰ την πρωῒαν και εἶδεν ὅτι ἦσαν τεταραγμένοι.
- Γεν. 40,7 καὶ ἡρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραώ, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων· τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον;
- Γεν. 40,7 Η ρώτησε τους δύο αυτούς αυλικούς του Φαραώ, τους φυλακισμένους εἰς την φυλακὴν του οἴκου Πετεφρῆ, λέγων· “διατί εἶναι σήμερον σκυθρωπὰ τα πρόσωπά σας;”
- Γεν. 40,8 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἐνύπνιον εἶδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἐστι; διηγήσασθε οὖν μοι.
- Γεν. 40,8 Εκείνοι του ἀπήντησαν· “εἶδομεν ἓνα ὄνειρον και δεν ὑπάρχει κανεὶς να μας το ερμηνεύση”. Ο Ιωσήφ τους εἶπεν· “με τον φωτισμόν του Θεοῦ δεν γίνεται ἡ ερμηνεία αὐτῶν των ονείρων; Διηγηθήτε μου λοιπόν ποία εἶναι αὐτὰ τα

όνειρα”.

Γεν. 40,9 καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ καὶ εἶπεν· ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου·

Γεν. 40,9 Ο ἀρχιοινοχόος διηγήθηκε τὸ ὄνειρόν του στον Ἰωσήφ καὶ του εἶπεν· “εἶδα στον ὕπνον, μου ὅτι εὐρίσκετο μία κληματαριά ἐνώπιόν μου.

Γεν. 40,10 ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστούς· πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς.

Γεν. 40,10 Εἰς τὴν κληματαριάν αὐτὴν υπήρχον τρεῖς κλάδοι. Ἡ κληματαριά ἐβλάστησεν, ἐπέταξε βλαστάρια καὶ ἔφερε φύλλα, ἔπειτα δε ὥριμα σταφύλια.

Γεν. 40,11 καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραὼ.

Γεν. 40,11 Τὸ ποτήριον τοῦ Φαραὼ εὐρίσκετο στὸ χέρι μου. Ἐπῆρα τὸ σταφύλι, τὸ ἐστίψα στὸ ποτήρι καὶ ἔδωσα αὐτὸ στὸ χέρι τοῦ Φαραὼ.

Γεν. 40,12 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ· τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ· οἱ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν·

Γεν. 40,12 Εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰωσήφ· “ἰδοὺ ποία εἶναι ἡ ἐρμηνεῖα τοῦ ὀνείρου σου· οἱ τρεῖς βλαστοὶ τῆς κληματαριάς εἶναι τρεῖς ἡμέραι.

Γεν. 40,13 ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοΐαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν.

Γεν. 40,13 Ἐπειτα ἀπὸ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας ὁ Φαραὼ θὰ ἐνθυμηθῇ τὸ ἀξίωμα, πὺ κατεῖχες, θὰ σε ἀποκαταστήσῃ πάλιν στὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιοινοχοῦ καὶ θὰ δώσῃς τὸ ποτήρι με τὸ κρασί στὸ χέρι του, ὅπως ἐπραττες καὶ προηγουμένως, ὅταν ἦσο ὁ οἰνοχόος του.

- Γεν. 40,14 ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν εὖ γένηταί σοι, καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος καὶ μνησθήσεται περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραὼ καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου·
- Γεν. 40,14 Ἀλλὰ, σε παρακαλῶ, ὅταν θα ευτυχήσης πάλιν, να ενθυμηθῇς και ἐμέ, να θελήσης να δείξης συμπάθειαν και καλωσύνην προς ἐμέ και να μη με λησμονήσης ενώπιον του Φαραώ. Φρόντισε, ὥστε να με βγάλῃς ἀπὸ την φυλακὴν αὐτήν.
- Γεν. 40,15 ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδέν, ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον.
- Γεν. 40,15 Ἀν εἶμαι δούλος, εἶμαι διότι μερικοὶ ἄνθρωποι με ἐκλεψαν ἀπὸ την χώραν των Ἑβραίων και ἐδὼ εἰς την χώραν αὐτήν δεν ἔχω κάμει κανένα κακόν και με ἐρριψαν εἰς αὐτήν την φυλακὴν ἀδίκως”.
- Γεν. 40,16 καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιός, ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· κάγὼ εἶδον ἐνύπνιον καὶ ὥμην τρία κανᾶ χονδριτῶν αἶρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου·
- Γεν. 40,16 Ἐνόησεν ο ἀρχισιτοποιός ὅτι ὀρθῶς ηρμήνευσε το ὄνειρον του ἀρχιοινοχόου ο Ἰωσήφ και του εἶπε· “και ἐγὼ εἶδα ἐπίσης ἓνα ὄνειρον· μου ἐφάνη ὅτι ἐσῆκωνα ἐπάνω στο κεφάλι μου τρία κάνιστρα χονδροαλεσμένου αλεύρου.
- Γεν. 40,17 ἐν δὲ κανῶ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν, ὧν Φαραὼ ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου.
- Γεν. 40,17 Εἰς το ἐπάνω κάνιστρον υπήρχον ἀπὸ ὅλα τα εἶδη των φαγητῶν, τα ὁποῖα τρώγει ο Φαραώ και τα ὁποῖα του ετοιμάζει ο ἀρτοποιός. Τα πτηνὰ του οὐρανοῦ κατήρχοντο και ἐτρώγαν αὐτὰ τα φαγητὰ ἀπὸ το κάνιστρον, που ευρίσκετο εἰς την κεφαλὴν μου”.
- Γεν. 40,18 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ εἶπεν αὐτῷ· αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ· τὰ τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν·

- Γεν. 40,18 Απεκρίθη ο Ιωσήφ και του είπεν· “η ερμηνεία του ονείρου σου είναι αυτή· Τα τρία κάνιστρα σημαίνουν τρεις ημέρας.
- Γεν. 40,19 ἔτι τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀφελεῖ Φαραὼ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ.
- Γεν. 40,19 Επειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας θα διατάξῃ ὁ Φαραὼ νὰ σου κόψουν τὴν κεφαλὴν, θα σε κρεμάσῃ ἐπάνω εἰς ἓνα ξύλον καὶ τὰ ὄρνῖα τοῦ οὐρανοῦ θα καταφάγουν τὰς σάρκας σου”.
- Γεν. 40,20 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραὼ, καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ,
- Γεν. 40,20 Ὅπως εἶπεν ὁ Ιωσήφ ἔτσι καὶ ἐγένε. Τὴν τρίτην, δηλαδὴ, ἡμέραν, ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ Φαραὼ, παρέθεσεν αὐτὸς συμπόσιον εἰς ὅλους τοὺς δούλους του. Ενεθυμήθη τότε μετὰ τῶν ἄλλων αὐλικῶν του τὸν ἀρχιοινοχόν καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν.
- Γεν. 40,21 καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραὼ,
- Γεν. 40,21 Διέταξε καὶ ἀποκατέστησεν στὸ προηγούμενον ἀξίωμα τὸν ἀρχιοινοχόν, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωκε τὸ ποτήρι στὸ χεῖρ τοῦ Φαραὼ.
- Γεν. 40,22 τὸν δὲ ἀρχισιτοποιόν ἐκρέμασε, καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσήφ.
- Γεν. 40,22 Τὸν δὲ ἀρχισιτοποιόν τὸν ἐκρέμασε καὶ ἐγέναν ἔτσι τὰ πράγματα, ὅπως ἀκριβῶς εἶχεν ἐρμηνεύσει εἰς αὐτοὺς τὰ ὄνειρά των ὁ Ιωσήφ.
- Γεν. 40,23 καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ Ἰωσήφ, ἀλλ’ ἐπελάθετο αὐτοῦ.
- Γεν. 40,23 Ὁ ἀρχιοινοχός ὅμως μέσα εἰς τὴν χαρὰν τῆς ἀποφυλακίσεως καὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς του δὲν ἐνεθυμήθη τὸν Ιωσήφ, ἀλλὰ τὸν ἐλησμόνησε.

ΓΕΝΕΣΙΣ 41

- Γεν. 41,1 Ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, Φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον· ὥρετο ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ,
- Γεν. 41,1 Μετὰ πάροδον ὁμῶς δύο ετών εἶδεν ὁ Φαραὼ ἓνα ὄνειρον. Του εφάνη ὅτι ἐστέκετο ὀρθίος κοντὰ στον Νεῖλον ποταμόν.
- Γεν. 41,2 καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκὶ καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ Ἰαχί.
- Γεν. 41,2 Καὶ αἰφνης τοῦ εφάνη, ὅτι ἀπὸ τον ποταμόν ἀνέβαιναν ἑπτὰ ἀγελάδες ωραῖαι κατὰ την εμφάνισιν καὶ παχεῖαι, αὶ ὁποῖαι ἐβόσκον στο λεπτόν καὶ τρυφερόν χορτάρι του λειβαδιοῦ παρὰ τον ποταμόν.
- Γεν. 41,3 ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ αἰσχροὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκὶ καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ·
- Γεν. 41,3 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰς, ἀνέβησαν ἀπὸ τον ποταμόν ἄλλαι ἑπτὰ ἀγελάδες ἀσχημοὶ κατὰ την εμφάνισιν καὶ ἀποσκελετωμένοι καὶ ἐβόσκαν εἰς την ὄχθην του ποταμοῦ, κοντὰ εἰς τὰς προηγουμένας.
- Γεν. 41,4 καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει καὶ τὰς ἐκλεκτὰς ταῖς σαρκί. ἡγέρθη δὲ Φαραὼ.
- Γεν. 41,4 Αἱ ἑπτὰ αὐταὶ ἀσχημοὶ καὶ ἀδύνατοι ἀγελάδες κατέφαγον τὰς ἑπτὰ ωραῖας κατὰ την εμφάνισιν καὶ καλοθρεμμένας ἀγελάδας. Ὁ Φαραὼ, ἐκπληκτος δια το ὄνειρον αὐτό ἐξύπνησεν.
- Γεν. 41,5 καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον, καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἐνὶ ἐκλεκτοῖ καὶ καλοῖ·
- Γεν. 41,5 Ἐκοιμήθη ὁμῶς πάλιν καὶ εἶδε δεύτερον ὄνειρον. Εἶδε να

φυτρώνουν από το αυτό στέλεχος επτά γεροί, ωραίοι και μεστωμένοι στάχυες.

Γεν. 41,6 καὶ ἰδοὺ ἐπτά στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς·

Γεν. 41,6 Επειτα δε από αυτούς εφύτρωσαν άλλοι επτά στάχυες μαραμμένοι από τον καυστικόν άνεμον, ατροφικοί και χωρίς κόκκους.

Γεν. 41,7 καὶ κατέπιον οἱ ἐπτά στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἐπτά στάχους τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. ἡγέρθη δὲ Φαραώ, καὶ ἦν ἐνύπνιον.

Γεν. 41,7 Αίφνης οι επτά ατροφικοί και ανεμόδαρτοι στάχυες κατέπιον τους καλούς και μεστωμένους. Εξύπνησε ταραγμένος ο Φαραώ, αλλά είδεν ότι αυτό ήτο όνειρον. Δεν εξανακοιμήθη όμως.

Γεν. 41,8 Ἐγένετο δὲ πρωΐ καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραώ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραώ.

Γεν. 41,8 Ανέτειλεν η πρωΐαν και το πνεύμα του Φαραώ ήτο τεταραγμένον. Απέστειλεν ανθρώπους και εκάλεσεν εις τα ανάκτορά του όλους τους εξηγητάς της Αιγύπτου και όλους τους σοφούς, στους οποίους και διηγήθη το όνειρόν του. Κανείς όμως δεν ευρέθη ικανός να ερμηνεύση αυτό στον Φαραώ.

Γεν. 41,9 καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραώ λέγων· τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμιμνήσκω σήμερον.

Γεν. 41,9 Τότε ωμίλησεν ο αρχιοινοχόος προς τον Φαραώ και του είπε· “σήμερον έρχεται στον νουν μου η αμαρτία, την οποίαν είχα διαπράξει.

Γεν. 41,10 Φαραώ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμέ τε καὶ τὸν

ἀρχισιτοποιόν.

Γεν. 41,10 Ο Φαραώ είχεν οργισθή εναντίον των δούλων του και μας έβαλε εις την φυλακήν, στον οίκον του αρχιμαγείρου, εμέ και τον αρχισιτοποιόν.

Γεν. 41,11 καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον ἀμφότεροι ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγὼ καὶ αὐτός, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν.

Γεν. 41,11 Οι δυο μας, εγώ και ο αρχισιτοποιός, κατά την ιδίαν νύκτα, είδομεν ένα όνειρον, ο καθένας το ιδικόν του.

Γεν. 41,12 ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν.

Γεν. 41,12 Εκεί, μαζί μας ήτο φυλακισμένος ένας νεαρός Εβραίος, δούλος του αρχιμαγείρου, στον οποίον και διηγήθημεν τα όνειρά μας. Εκείνος δε μας τα εξήγησε.

Γεν. 41,13 ἐγενήθη δέ, καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ συνέβη, ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου, ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι.

Γεν. 41,13 Οπως μας τα εξήγησεν, έτσι ακριβώς και έγιναν τα γεγονότα· εγώ μεν αποκατεστάθην στο αξίωμά μου, ο δε αρχισιτοποιός εκρεμάσθη”.

Γεν. 41,14 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχυρώματος καὶ ἐξύρησαν αὐτὸν καὶ ἥλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς Φαραὼ.

Γεν. 41,14 Αμέσως ο Φαραώ απέστειλεν άνθρωπον εις την φυλακήν και προσεκάλεσε τον Ιωσήφ. Τον έβγαλαν από αυτήν, τον εξύρισαν, του έδωσαν άλληνη στολήν να φορέση και έτσι ευπαρουσίαστος ήλθεν ενώπιον του Φαραώ.

Γεν. 41,15 εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ· ἐνύπνιον ἐώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγκρῖναι αὐτά.

Γεν. 41,15 Είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ· “είδα ένα όνειρον και δεν

υπάρχει κανείς, που να μου το εξηγήση. Επληροφορήθην δια σε από μερικούς, οι οποίοι λένουν ότι, όταν ακούσης τα όνειρα, ημπορείς και τα ερμηνεύεις”.

Γεν. 41,16 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ τῷ Φαραὼ εἶπεν· ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραώ.

Γεν. 41,16 Απεκρίθη ο Ιωσήφ στον Φαραώ και του είπε· “χωρίς τον φωτισμόν του Θεού τίποτε το ωφέλιμον δεν ημπορώ να απαντήσω στον Φαραώ”.

Γεν. 41,17 ἐλάλησε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὥμην ἐστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,

Γεν. 41,17 Εἶπεν ο Φαραώ τότε στον Ιωσήφ· “κατά τον ύπνον μου εφάνη, ὅτι εστεκόμουν ὀρθιος κοντά εις την ὄχθην του ποταμοῦ,

Γεν. 41,18 καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ Ἄξει.

Γεν. 41,18 και ὅτι σαν να ἀνέβαιναν ἀπὸ το ποτάμι ἐπτὰ ἀγελάδες ωραῖαι κατὰ την ἐμφάνισιν και καλοθρεμμέναι, αι οποίαι ἐβοσκαν εις τα χορτάρια του λειβαδιοῦ.

Γεν. 41,19 καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ πονηραὶ καὶ αἰσχροὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκίν, οἷας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας·

Γεν. 41,19 Και ἰδοὺ, ὀπίσω ἀπὸ αὐτὰς ἀνέβαιναν ἀπὸ τον Νεῖλον ἀλλαι ἐπτὰ ἀγελάδες ἐλεειναί, ἀσχημοι κατὰ την ἐμφάνισιν και ἀπρσκελετωμένοι, χειροτέρας ἀπὸ τας οποίας δεν εἶδα ποτὲ εις ὅλην την Αἴγυπτον.

Γεν. 41,20 καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρῶτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτάς,

Γεν. 41,20 Αι ἐπτὰ δε αὐται ἀσχημοι και λιπόσαρκοι ἀγελάδες κατέφαγον τας πρῶτας τας ωραίας και ἐκλεκτάς.

Γεν. 41,21 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ οὐ διάδηλοι

ἐγένοντο, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν, καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχροί, καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν· ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθη

Γεν. 41,21 Αἱ παχεῖαι ἀγέλαδες εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας τῶν ἰσχνῶν. Ἀλλὰ δὲν ἐφάνη καθόλου ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν, διότι ἡ ἐμφάνισις τῶν ἰσχνῶν ἀγέλαδων ἐμείνεν ἡ ἴδια· ἦσαν αὐταὶ καὶ πάλιν ἀδύνατοι ὅπως καὶ προηγουμένως. Ἐξύπνησα ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐκοιμήθη.

Γεν. 41,22 καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρεις καὶ καλοῖ·

Γεν. 41,22 Εἶδον πάλιν στὸν ὕπνον μου ἄλλο ὄνειρον· ὅτι δηλαδὴ ἑπτὰ στάχυα ωραία εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ μεστωμένα υψώνοντο ἐπάνω εἰς μίαν μόνην καλαμιάν.

Γεν. 41,23 ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν.

Γεν. 41,23 Ἀλλὰ δὲ ἑπτὰ ἀτροφικά, κτυπημένα ἀπὸ τοῦ καυστικῶν ἀνεμόν, ἐφύτρωναν κατόπιν ἀπὸ αὐτά.

Γεν. 41,24 καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό.

Γεν. 41,24 Τα ἑπτὰ αὐτὰ στάχυα τὰ ἀτροφικά καὶ τὰ ἀνεμοδαρμένα κατέπιαν τὰ ἑπτὰ ωραία καὶ μεστωμένα στάχυα. Εἶπα, λοιπόν, στοὺς ἐρμηνευτὰς τῶν ονείρων αὐτὰ καὶ δὲν ἠμπόρεσε κανεὶς νὰ μοὶ τα ἐρμηνεύσῃ”.

Γεν. 41,25 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Φαραώ· τὸ ἐνύπνιον Φαραώ ἐν ἐστίν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραώ.

Γεν. 41,25 Εἶπε τότε ὁ Ἰωσήφ στὸν Φαραώ· “τὰ δύο ὄνειρα τοῦ Φαραώ εἶναι ἓνα καὶ τὸ αὐτό. Με αὐτὰ ἔδειξε ὁ Θεὸς στὸν Φαραώ ὅσα μέλλει νὰ πράξῃ.

Γεν. 41,26 αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί, καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραώ ἐν ἐστίν,

Γεν. 41,26 Αἱ ἑπτὰ καλαὶ ἀγέλαδες σημαίνουν ἑπτὰ ἔτη, καὶ οἱ ἑπτὰ

καλοί στάχυες σημαίνουν πάλιν επτά έτη. Το διπλόν όνειρον του Φαραώ είναι ένα.

Γεν. 41,27 καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἔστί, καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ.

Γεν. 41,27 Αἱ επτά ισχναὶ αγελάδες, αἱ ὁποῖαι ἀνέβαινον κατόπιν ἀπὸ τας παχείας δηλώνουν επτά έτη καὶ οἱ επτά στάχυες οἱ ατροφικοὶ καὶ οἱ ἀνεμόπληκτοι δηλώνουν επτά έτη πείνας.

Γεν. 41,28 τὸ δὲ ῥῆμα, ὃ εἶρηκα Φαραώ, ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραώ,

Γεν. 41,28 Ἡ ἐξηγήσις, τὴν ὁποίαν εἶπα στον Φαραώ, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Θεὸς ἐφάνέρωσεν στον Φαραώ ὅσα πρόκειται νὰ κάμῃ.

Γεν. 41,29 ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου·

Γεν. 41,29 Ἰδοὺ ἐρχονται επτά έτη, κατὰ τα ὁποῖα μεγάλη ευφορία θὰ ἀπλωθῇ εἰς ὅλην τὴν γὴν τῆς Αἰγύπτου.

Γεν. 41,30 ἦξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς τῆς ἐσομένης ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ, καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν,

Γεν. 41,30 Κατόπιν ὁμως ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἐλθοὺν επτά έτη πείνας. Αὐτὴ θὰ εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε θὰ λησμονήσουν οἱ ἄνθρωποι τὴν ευφρορίαν, πὺ ἐγίνε προηγουμένως εἰς ὅλην τὴν Αἰγύπτον. Καὶ ἡ πείνα θὰ ἐρημώσῃ τὴν γῶραν.

Γεν. 41,31 καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα· ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα.

Γεν. 41,31 Ἐνεκα δε αὐτῆς τῆς πείνας, πὺ θὰ ἐπακολουθήσῃ, θὰ σβῆσῃ ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ἡ προηγουμένη ευφορία τῆς χώρας· διότι ἡ πείνα θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη.

Γεν. 41,32 περὶ δὲ τοῦ δευτερώσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραώ δῖς, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό.

- Γεν. 41,32 Η δευτέρα δε επανάληψις του ονείρου σημαίνει ότι είναι αληθινόν και βέβαιον το αποκαλυφθέν από τον Θεόν δια του ονείρου και ότι συντόμως θα πράξη ο Θεός αυτό, που προανήγγειλε.
- Γεν. 41,33 νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν καὶ κατὰστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου·
- Γεν. 41,33 Τώρα, λοιπόν, που είναι καιρός, σκέψου και ἐκλέξε ἄνθρωπον ἐξυπνον και συνετὸν και διόρισε αὐτὸν εἰς ὅλην την γην της Αιγύπτου.
- Γεν. 41,34 καὶ ποιησάτω Φαραὼ καὶ καταστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας
- Γεν. 41,34 Συγχρόνως δε ο Φαραὼ ας ἐκλέξη και ας καταστήσῃ ἐπόπτας εἰς τας περιοχὰς της χώρας, δια να κρατοῦν το πέμπτον ἀπὸ ὅλα τα προϊόντα της γῆς Αιγύπτου κατὰ τα ἐπτὰ ἔτη της ευφορίας.
- Γεν. 41,35 καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων, καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα Φαραὼ, βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω·
- Γεν. 41,35 Ὅλα δε αὐτὰ τα τρόφιμα των ἐπτὰ ἐρχομένων ἐτῶν της ευφορίας ας συγκεντρωθοῦν εἰς ἀποθήκας. Ἀς συγκεντρωθῇ ο σῖτος και ας τεθῇ εἰς την ἐξουσίαν και την διάθεσιν του Φαραὼ. Τα τρόφιμα ας ἀποθηκευθοῦν ἀσφαλῶς εἰς τας πόλεις.
- Γεν. 41,36 καὶ ἔσται τὰ βρώματα τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῇ ἐν τῷ λιμῷ.
- Γεν. 41,36 Καὶ θα εἶναι αὐτὰ φυλαγμένα εἰς ὅλην την χώραν δια τα ἐπτὰ ἔτη της πείνας, ἡ οποία θα ἀπλωθῇ εἰς την χώραν της Αιγύπτου. Ἐτσι δε ἡ χώρα αὐτὴ δεν θα ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ την πείναν.

- Γεν. 41,37 Ἦρесе δὲ τὸ ῥῆμα ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ,
- Γεν. 41,37 Ο λόγος αὐτὸς ἤρесе· ὁ Φαραὼ καὶ εἰς ὅλους τοὺς αὐλικούς του.
- Γεν. 41,38 καὶ εἶπε Φαραὼ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ· μὴ εὐρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ;
- Γεν. 41,38 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· “μήπως τάχα θὰ εὐρώμεν τέτοιον ἄνθρωπον ὡς τὸν Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἔχει Πνεῦμα Θεοῦ ἐντός του;”
- Γεν. 41,39 εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ Θεὸς σοὶ πάντα ταῦτα, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερός σου·
- Γεν. 41,39 Διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· “ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν εἰς σὲ ὅλα αὐτά, ἄλλος δὲ ἄνθρωπος ἐξυπνότερος καὶ σοφώτερος ἀπὸ σε δὲν ὑπάρχει,
- Γεν. 41,40 σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαὸς μου· πλήν τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ.
- Γεν. 41,40 σὺ θὰ γίνῃς ἀρχὸν εἰς ὅλον τὸν οἶκόν μου καὶ εἰς τὰς διαταγὰς σου θὰ ὑπακούῃ ὅλος ὁ λαὸς μου. Μόνον δὲ κατὰ τὸν βασιλικὸν θρόνον θὰ εἶμαι ἐγὼ ἀνώτερός σου”.
- Γεν. 41,41 εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· ἰδοὺ καθίστημι σε σήμερον ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.
- Γεν. 41,41 Του εἶπε δὲ ἀκόμη ὁ Φαραὼ· “ἰδοὺ σε διορίζω σήμερον καὶ σε ἐγκαθιστῶ ἀντιβασιλέα εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου”.
- Γεν. 41,42 καὶ περιελόμενος Φαραὼ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ·
- Γεν. 41,42 Εἰργάζετο δὲ ὁ Φαραὼ ἀπὸ τοῦ χεῖρος τοῦ δακτυλίδι, τὸ ἐθέσεν ἐν τῷ χεῖρι τοῦ Ἰωσήφ, ἐνέδυσεν αὐτὸν πολὺτιμον λινὴν

στολήν από βύσσον και περιέβαλε στον τράχηλον αυτού
άλυσιν χρυσήν.

Γεν. 41,43 καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δεύτερον τῶν
αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ· καὶ
κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου.

Γεν. 41,43 Ἀνεβίβασε δε αὐτὸν στο δεύτερον ἀπὸ τα βασιλικά του
άρματα και ἕνας κήρυξ ἐπροπορεύετο ἔμπροσθεν ἀπὸ
αὐτὸν και τον ἀνήγγειλεν στον λαόν. Ἐτσι δε ἀνέδειξε
αὐτὸν ο Φαραὼ ἀντιβασιλέα εἰς ὅλην την χώραν της
Αἰγύπτου.

Γεν. 41,44 εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· ἐγὼ Φαραὼ, ἄνευ σοῦ οὐκ
ἐξαρεῖ οὐδεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.

Γεν. 41,44 Εἶπε δε στον Ἰωσήφ· “ἐγὼ ο Φαραὼ διατάσσω· Κανεῖς δεν
θα κινήση το χεῖρι του να κάμη κάτι εἰς ὅλην την γην της
Αἰγύπτου χωρὶς την ἐγκρισίν σου”.

Γεν. 41,45 καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, Ψονθομφανήχ·
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσεννέθ θυγατέρα Πετεφρῆ
ιερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

Γεν. 41,45 Ὡνόμασε δε ο Φαραὼ τον Ἰωσήφ Ψονθομφανήχ, δηλαδή
τροφοδότην της γης. Ἐδωσε δε εἰς αὐτὸν ὡς σύζυγον την
Ἀσεννέθ, θυγατέρα του Πετεφρῆ, ὄχι του ἀρχιμαγείρου,
ἀλλὰ του ἱερέως της Ἡλιουπόλεως.

Γεν. 41,46 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἔστη ἐναντίον
Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ
προσώπου Φαραὼ, καὶ διῆλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.

Γεν. 41,46 Ἦτο δε τότε ο Ἰωσήφ τριάκοντα ἐτῶν, ὅταν ἐνεφανίσθη
ἐνώπιον του Φαραὼ βασιλέως της Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε δε ο
Ἰωσήφ ἀπὸ τα ἀνάκτορα του Φαραὼ και, ὡς ἀντιβασιλεὺς
πλέον, περιώδευσεν ὅλην την χώραν της Αἰγύπτου.

Γεν. 41,47 καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτεσι τῆς εὐθηνίας
δράγματα·

Γεν. 41,47 Ἡ δε χώρα της Αἰγύπτου ἀπέδωσε κατὰ τα ἐπτὰ ἔτη της

ευφορίας πλούσια τα προϊόντα.

Γεν. 41,48 καὶ συνήγαγε πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι, βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ.

Γεν. 41,48 Καὶ συνεκέντρωσεν ὁ Ἰωσήφ ὅλα τα εἶδη τῶν τροφίμων κατὰ τα ἐπτὰ αὐτὰ ἔτη, κατὰ τα ὁποῖα ἐπεκράτει ευφορία εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου καὶ τα ἀποθήκευσεν εἰς τὰς πόλεις. Τα δὲ προϊόντα τῶν πεδιάδων, ποὺ ἦσαν γύρω ἀπὸ κάθε πόλιν, τα ἀποθήκευσεν εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν πόλιν.

Γεν. 41,49 καὶ συνήγαγεν Ἰωσήφ σῖτον ὥσθι τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι, οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς.

Γεν. 41,49 Καὶ συνεκέντρωσεν ὁ Ἰωσήφ σῖτον πάρα πολὺν ὥσαν τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, τόσον ὥστε δὲν ἦτο δυνατόν πλέον νὰ μετρηθῇ, διότι ἦτο ἀνυπολόγιστος.

Γεν. 41,50 Τῷ δὲ Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσεννέθ ἡ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως.

Γεν. 41,50 Πρὶν δὲ ἐλθῶν τα ἔτη τῆς πείνας ἀπέκτησεν ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Ἀσεννέθ τὴν θυγατέρα τοῦ Πετεφρῆ, ἱερέως τῆς Ἡλιουπόλεως, δύο παιδιὰ.

Γεν. 41,51 ἐκάλεσε δὲ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασσῆ, ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων τῶν πόνων μου καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρὸς μου.

Γεν. 41,51 Ὠνόμασε δὲ τὸν πρωτότοκον Μανασσῆν λέγων· “ὁ Θεὸς με ἔκαμεν, ὥστε νὰ λησμονήσω ὅλας τὰς ταλαιπωρίας μου καὶ τὴν στέρησιν τοῦ πατρὸς μου”.

Γεν. 41,52 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Ἐφραΐμ, ὅτι ἠύξησέ με ὁ Θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου.

Γεν. 41,52 Τὸ δὲ δεύτερον τέκνον τοῦ ὠνόμασεν Ἐφραΐμ λέγων ὅτι· “ὁ Θεὸς με ἐμεγάλυνεν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τῆς ταπεινώσεώς

μου”.

Γεν. 41,53 Παρήλθε δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου,

Γεν. 41,53 Επέρασαν τα ἐπτὰ ἔτη της ευφορίας, που ἐγένεν εις την χώραν της Αιγύπτου.

Γεν. 41,54 καὶ ἦρξατο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ. καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι.

Γεν. 41,54 Ηρχισαν δε να ἐρχωνται τα ἐπτὰ ἔτη της πείνας, ὅπως εἶχεν εἶπει ο Ἰωσήφ και ηπλώθη πείνα εις ὅλην την γην. Εις την χώραν ὁμως της Αιγύπτου υπήρχον ἄρτοι.

Γεν. 41,55 καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῇ Αἰγύπτου, ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραὼ περὶ ἄρτων· εἶπε δὲ Φαραὼ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις· πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὃ ἐὰν εἴπη ὑμῖν, ποιήσατε.

Γεν. 41,55 Αλλά και ὁλη η χώρα της Αιγύπτου επείνασεν, ο δε λαὸς ἔκραξε προς τον Φαραὼ ζητῶν ἄρτους. Ο δε Φαραὼ εἶπε προς ὁλους τους Αιγυπτίους· “πηγαίνετε προς τον Ἰωσήφ και ο,τι σας πη, εκείνο πράξατε”.

Γεν. 41,56 καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἀνέωξε δὲ Ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπῶλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις.

Γεν. 41,56 Η πείνα ἦτο απλωμένη εις ὅλην την γην. Ηνοιξε τότε ο Ἰωσήφ ὅλας τας αποθήκας και ἤρχισε να πωλῇ σίτον εις ὁλους τους Αιγυπτίους.

Γεν. 41,57 καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ· ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Γεν. 41,57 Αλλά και αι ἄλλαι χῶραι ἦλθον εις την Αἴγυπτον προς τον Ἰωσήφ, δια να αγοράσουν σίτον, διότι η πείνα επικρατούσεν εις ὅλην την γην.

ΓΕΝΕΣΙΣ 42

- Γεν. 42,1 Ἰδὼν δὲ Ἰακώβ ὅτι ἐστὶ πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἵνατί ῥαθυμεῖτε;
- Γεν. 42,1 Ἡ πείνα εἶχεν ἀπλωθῇ καὶ εἰς τὴν γῆν Χαναάν, ὅπου κατοικοῦσεν ὁ Ἰακώβ. Πληροφορηθεὶς δὲ ὁ Ἰακώβ ὅτι εἰς τὴν Αἰγύπτον πωλεῖται σῖτος εἶπεν εἰς τὰ παῖδιά του· “διατί ἀμελεῖτε;
- Γεν. 42,2 ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατὰβητε ἐκεῖ καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζήσωμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν.
- Γεν. 42,2 Ἰδοὺ, ἐχω, πληροφορηθῇ, ὅτι ὑπάρχει σιτᾶρι εἰς τὴν Αἰγύπτον. Πηγαίνετε ἐκεῖ καὶ αγοράσατε δι' ἡμᾶς ὀλίγα τρόφιμα, δια να ζήσωμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν ἀπὸ τὴν πείναν”.
- Γεν. 42,3 κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου·
- Γεν. 42,3 Οἱ δέκα ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἀνεχώρησαν, δια να αγοράσουν σῖτον ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου.
- Γεν. 42,4 τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ οὐκ ἀπέστειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, εἶπε γάρ· μὴ ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία.
- Γεν. 42,4 Ὁ Ἰακώβ δὲν ἐστειλε μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς του τὸν Βενιαμὴν, τὸν ἀδελφόν του Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ραχὴλ, διότι ἐφοβήθη σκεφθεὶς μήπως τυχόν συμβῇ καὶ εἰς αὐτὸν κανένα δυστύχημα.
- Γεν. 42,5 Ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν.
- Γεν. 42,5 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ἦλθον εἰς τὴν Αἰγύπτου μαζὴ με ἄλλους, οἱ ὁποῖοι μετέβαιναν ἐπίσης ἐκεῖ, δια να αγοράσουν τρόφιμα, ἐπειδὴ ἡ πείνα ἐπικρατοῦσε καὶ εἰς τὴν χώραν Χαναάν.

- Γεν. 42,6 Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς, οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 42,6 Ο Ἰωσήφ ἦτο αντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου· αὐτὸς δια τῶν ὀργάνων τοῦ ἐπωλοῦσε σίτον εἰς ὅλον τὸν λαὸν τῆς Αἰγύπτου. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ τοῦ ἐλθόντες εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸν προσεκύνησαν μέχρις ἐδάφους.
- Γεν. 42,7 ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπέγνω καὶ ἡλλοτριοῦτο ἀπ’ αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πόθεν ἦκατε; οἱ δὲ εἶπον· ἐκ γῆς Χαναὰν ἀγοράσαι βρώματα.
- Γεν. 42,7 Οταν εἶδεν ὁ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς ἀνεγνώρισεν, ἀλλὰ ἐφέρετο πρὸς αὐτοὺς ὥσαν ξένος. Τοὺς ὠμίλησε μάλιστα κατὰ τρόπον τραχύν καὶ τοὺς εἶπεν· “ἀπὸ που ἦλθατε;” Εκείνοι εἶπον· “ἀπὸ τὴν γῆν Χαναὰν, δια νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς”.
- Γεν. 42,8 ἐπέγνω δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν.
- Γεν. 42,8 Ο Ἰωσήφ ἀνεγνώρισε τοὺς ἀδελφούς του, ἐκεῖνοι ὁμως δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν.
- Γεν. 42,9 καὶ ἐμνήσθη Ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κατὰσκοποὶ ἐστε, κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἦκατε.
- Γεν. 42,9 Οταν δὲ εἶδε τοὺς ἀδελφούς του νὰ τὸν προσκυνοῦν ἐνεθυμήθη τὰ ὄνειρα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἰδεῖ. Ἐπειτα τοὺς εἶπεν· “εἰσθε κατὰσκοποι· ἦλθατε ἐδῶ, δια νὰ κατασκοπεύσετε τὰ ἐπικαιρὰ σημεῖα τῆς χώρας μου”.
- Γεν. 42,10 οἱ δὲ εἶπαν· οὐχί, κύριε, οἱ παῖδές σου ἦλθομεν πρῖν ἀγοράσαι βρώματα·
- Γεν. 42,10 Εκείνοι τοῦ ἀπήντησαν· “ὄχι, κύριε, δὲν εἴμεθα κατὰσκοποι. Οἱ δούλοι σου ἦλθομεν ἐδῶ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς.
- Γεν. 42,11 πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου· εἰρηνικοὶ ἐσμεν, οὐκ

είσιν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι.

Γεν. 42,11

Ολοι εἴμεθα παιδιά ενός πατρός· εἴμεθα ειρηνικοί και τίμιοι ἄνθρωποι· οι δούλοι σου δεν εἶναι κατάσκοποι”.

Γεν. 42,12

εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὐχί, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἦλθετε ἰδεῖν.

Γεν. 42,12

Εἶπε δε ἐκεῖνος προς αὐτούς· “ὄχι ! δεν σας πιστεύω· ἦλθατε να ανιχνεύσετε τα ασθενή και ἐπικαιρα σημεῖα της χώρας μου”.

Γεν. 42,13

οἱ δὲ εἶπαν· δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἀδελφοί ἐν γῇ Χαναάν, καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρός ἡμῶν σήμερον, ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει.

Γεν. 42,13

Εκεῖνοι πάλιν ἀπήντησαν· “ἡμεῖς, οι δούλοι σου, εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί και κατοικοῦμεν εἰς την χώραν Χαναάν. Και ἰδοὺ, ο νεώτερος ἀπὸ ἡμᾶς εὐρίσκεται σήμερον μαζὶ με τον πατέρα μας εἰς την Χαναάν, ο δε ἄλλος δεν ὑπάρχει πλέον”.

Γεν. 42,14

εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· τοῦτό ἐστὶν ὃ εἶρηκα ὑμῖν λέγων, ὅτι κατάσκοποι ἐστε·

Γεν. 42,14

Εἶπε δε προς αὐτούς, ἐπιμένων ο Ἰωσήφ· “αὐτό που σας εἶπα αὐτό εἶναι· εἰσθε κατάσκοποι.

Γεν. 42,15

ἐν τούτῳ φανεῖσθε· νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραώ, οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε.

Γεν. 42,15

Αν λέγετε την ἀλήθειαν θα μου το ἀποδείξετε με τούτο· εἶπατε ὅτι ἔχετε ἕνα νεώτερον ἀδελφόν. Μα την υγείαν του Φαραώ, δεν θα φύγετε ἀπὸ ἐδῶ, ἐὰν αὐτός ο νεώτερος ἀδελφός σας δεν ἔλθῃ ἐδῶ.

Γεν. 42,16

ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ· εἰ δὲ μὴ, νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραώ, ἢ μὴν κατάσκοποι ἐστε.

Γεν. 42,16

Στείλτε λοιπὸν ἕνα ἀπὸ σας και φέρετε ἐδῶ τον ἀδελφόν σας. Σεις δε οι ἄλλοι πηγαίνετε εἰς την φυλακὴν, ἕως ὅτου

αποδειχθούν, αν είναι η δεν είναι αληθινά τα λόγια σας.
Εάν δε δεν φέρετε τον νεώτερον αδελφόν σας, μα την
υγείαν του Φαραώ, είσθε πράγματι κατάσκοποι”.

Γεν. 42,17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς.

Γεν. 42,17 Διέταξε δε και έβαλαν αυτούς τρεις ημέρας εις την
φυλακήν.

Γεν. 42,18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· τοῦτο ποιήσατε καὶ
ζήσεσθε, τὸν Θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι·

Γεν. 42,18 Κατά δε την τρίτην ημέραν τους είπε· “κάμετε αυτό, που
σας είπα, δια να μη χάσετε την ζωήν σας ως κατάσκοποι,
διότι εγώ φοβούμαι τον Θεόν.

Γεν. 42,19 εἰ εἰρηνικοὶ ἐστε, ἀδελφὸς ὑμῶν κατασχεθήτω εἷς ἐν τῇ
φυλακῇ, αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν
ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν,

Γεν. 42,19 Εάν είσθε πράγματι ειρηνικοί άνθρωποι, ένας αδελφός σας
ας μείνη εις την φυλακήν, σεις δε πηγαίνετε προς την
χώραν σας και φέρετε εκεί τον σίτον, τον οποίον
ηγοράσατε.

Γεν. 42,20 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς με,
καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μή,
ἀποθανεῖσθε. ἐποίησαν δὲ οὕτως.

Γεν. 42,20 Και τον αδελφόν σας τον νεώτερον φέρετέ τον προς εμέ.
Οταν δε τον ιδω, τότε θα πιστεύσω εις τα λόγια σας. Εάν
όμως και δεν τον φέρετε, θα θανατωθήτε”. Οι αδελφοί του
Ιωσήφ έκαμαν, όπως εκείνος τους είπε.

Γεν. 42,21 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ναί, ἐν
ἀμαρτίαις γὰρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅτι
ὑπερείδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε
κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· καὶ
ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ’ ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη.

Γεν. 42,21 Εκεί δε εμπρός στον Ιωσήφ είπαν ο ενας προς τον άλλον·
“ναι, τιμωρούμεθα τώρα διότι διεπράξαμεν μεγάλην

αμαρτίαν εναντίον του αδελφού μας. Δεν ελάβομεν υπ' όψει την θλίψιν της ψυχής του, όταν μας παρακαλούσε τότε, να τον λυπηθώμεν. Δεν εδώσαμεν καμμίαν προσοχήν εις τα λόγια του. Ενεκα της αμαρτίας μας αυτής έπεσεν επάνω μας αυτή η θλίψις”.

Γεν. 42,22 ἀποκριθεὶς δὲ Ῥουβὴν εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων, μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον; καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται.

Γεν. 42,22 Αποκριθείς δε ο Ρουβήν τους είπε· “δεν σας είπα και ξαναείπα εγώ να μη διαπράξετε αυτήν την μεγάλην αδικίαν εναντίον του παιδιού και δεν με ηκούσατε; Ιδού, ότι το αθώον αίμα του ζητεί τώρα εκδίκησιν εναντίον μας”.

Γεν. 42,23 αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν.

Γεν. 42,23 Οι αδελφοί του Ιωσήφ δεν εγνώριζαν ότι εκείνος εκαταλάβαινε την γλώσσαν των, επειδή προηγουμένως συνεννοούντο με αυτόν δια μέσου διερμηνέως.

Γεν. 42,24 ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ’ αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰωσήφ. καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ’ αὐτῶν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν.

Γεν. 42,24 Ο Ιωσήφ, όταν ήκουσεν αυτά, συνεκινήθη, απεμακρύνθη από αυτούς, έκλαυσε και πάλιν επανήλθε και συνωμίλησε μαζί των. Επήρε από αυτούς τον Συμεών και τον έδεσεν ενώπιόν των.

Γεν. 42,25 ἐνετείλατο δὲ Ἰωσήφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἐκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως.

Γεν. 42,25 Διέταξε δε να γεμίσουν τους σάκκους των σιτάρι, να θέσουν κρυφίως στον σάκκον καθενός από αυτούς τα χρήματά των και να τους δώσουν τροφάς δια το ταξίδι των. Ετσι και έγινε εις αυτούς.

- Γεν. 42,26 καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπήλθον ἐκεῖθεν.
- Γεν. 42,26 Οἱ ἀδελφοὶ ἐφόρτωσαν τὸν σῖτον στους ὄνους των καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ.
- Γεν. 42,27 λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ, οἷ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίπου·
- Γεν. 42,27 Εἰς τὸν τόπον δέ, ὅπου ἐπὶ ολίγον ἐστάθμευσαν, ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔλυσε τὸν σάκκον του, δια νὰ δώσῃ τροφήν στους ὄνους του. Καὶ εἶδεν ὅτι τὸ χρηματόδεμά του ἦτο στο στόμιον τοῦ σάκκου.
- Γεν. 42,28 καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· ἐπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν;
- Γεν. 42,28 Εἶπε τότε στους ἀδελφούς του· “τὰ χρήματά μου, αὐτὰ που ἐπλήρωσα δια τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου, μου ἐπεστράφησαν. Ἰδοὺ εὐρίσκονται στὸν σάκκον μου”. Οἱ οἱ τότε κατελήφθησαν ἀπὸ ἐκπληξιν, ἐταράχθησαν καὶ ἔλεγαν μετὰξὺ των· “τί εἶναι αὐτό που μας ἔκαμεν ὁ Θεός;”
- Γεν. 42,29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναὰν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες·
- Γεν. 42,29 Εἰκοχολούθησαν τὴν πορείαν των, ἐφθασαν εἰς τὴν γῆν Χαναὰν πρὸς τὸν πατέρα των καὶ ἐγνωστοποίησαν εἰς αὐτὸν ὅλα ὅσα τοὺς συνέβησαν, λέγοντες·
- Γεν. 42,30 λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν.
- Γεν. 42,30 “ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ἀρχὼν τῆς Αἰγύπτου, ὠμίλησε καὶ ἐφέρθη πρὸς ἡμᾶς με πολλὴν σκληρότητα. Μας ἔβαλεν εἰς

- την φυλακήν, διότι τάχα είμεθα κατάσκοποι της χώρας του.
- Γεν. 42,31 εἶπαμεν δὲ αὐτῷ· εἰρηνικοὶ ἐσμέν, οὐκ ἐσμέν
κατάσκοποι·
- Γεν. 42,31 Ἡμεῖς του εἶπομεν· Εἴμεθα τίμιοι καὶ φιλήσυχοι ἄνθρωποι
καὶ ὄχι κατάσκοποι.
- Γεν. 42,32 δώδεκα ἀδελφοὶ ἐσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἷς
οὐχ ὑπάρχει, ὁ δὲ μικρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
σήμερον ἐν γῇ Χαναάν.
- Γεν. 42,32 Εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί, τέκνα του ἰδίου πατρὸς· ὁ ἓνας δεν
υπάρχει πλέον· ὁ δε μικρότερός μας εὐρίσκεται σήμερον
μαζὴ με τον πατέρα μας εἰς την Χαναάν.
- Γεν. 42,33 εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς· ἐν τούτῳ
γνώσομαι ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε· ἀδελφὸν ἓνα ἄφετε ὧδε
μετ' ἐμοῦ, τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου
ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε.
- Γεν. 42,33 Ὁ ἀρχὼν αὐτὸς της Αἰγύπτου μας εἶπε τότε· Εγὼ θα μάθω
καὶ θα πεισθῶ ὅτι εἰσθε πράγματι εἰρηνικοὶ ἄνθρωποι, εἴαν
κάμετε ὅπως σας πω. Αφήσατε ἐδῶ εἰς ἐμὲ ἓνα ἀδελφόν.
Τον δε σίτον, που ἀγοράσατε δια τας οικογενεῖας σας,
παρέτε τον καὶ φύγετε δια την Χαναάν.
- Γεν. 42,34 καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον,
καὶ γνώσομαι ὅτι οὐ κατάσκοποι ἐστε, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ
ἐστε, καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ
ἐμπορεύσεσθε.
- Γεν. 42,34 Ἐπειτα δέ, φέρετε πρὸς ἐμὲ τον ἀδελφὸν σας τον νεώτερον.
Ἐτσι θα πεισθῶ ὅτι δεν εἰσθε κατάσκοποι, ἀλλ' ὅτι εἰσθε
πράγματι τίμιοι καὶ φιλήσυχοι, θα σας ἀποδώσω τον
ἀδελφὸν σας που ἐκράτησα ὡς ὄμηρον καὶ θα σας
ἐπιτρέψω νὰ εἰσέρχεσθε καὶ νὰ ἐξέρχεσθε ἐλεύθερα εἰς την
χώραν”.
- Γεν. 42,35 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους
αὐτῶν, καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ

σάκκῳ αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν.

Γεν. 42,35 Όταν δε οι εννέα αδελφοὶ ἀδειασαν στο σπῖτι τους σάκκους με τον σῖτον ευρέθη στον σάκκον του καθενὸς το χρηματόδεμά του, το ἀντίτιμον του σίτου. Εἶδον αὐτοὶ και ο πατήρ των τα χρηματοδέματα και εφοβήθησαν.

Γεν. 42,36 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ ὁ πατήρ αὐτῶν· ἐμὲ ἠτεκνώσατε, Ἰωσήφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὴν λήψεσθε; ἐπ’ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.

Γεν. 42,36 Εἶπε δε προς αὐτοὺς ο Ἰακώβ, ο πατέρας των· “με ἀφήσατε χωρὶς παιδιὰ· ο Ἰωσήφ δεν υπάρχει πλέον εις την ζωὴν, ο Συμεὼν δεν ευρίσκεται μεταξύ μας. Θα μου πάρετε λοιπὸν και τον Βενιαμὴν; Ολα αὐτὰ τα κακά ἐπεςαν ἐπάνω μου”.

Γεν. 42,37 εἶπε δὲ Ῥουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν λέγων· τοὺς δύο υἱοὺς μου ἀπόκτεινον, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ· δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ.

Γεν. 42,37 Εἶπε δε ο Ῥουβὴν προς τον πατέρα του· “ἐμπιστεύσου εις ἐμὲ τον Βενιαμὴν και ἐγὼ σου υπόσχομαι ὅτι θα σου τον ἐπαναφέρω σῶον και υγιή. Εὰν δε δεν τον ἐπαναφέρω, σκότωσε τα δυὸ παιδιὰ μου”.

Γεν. 42,38 ὁ δὲ εἶπεν· οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ’ ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἐὰν πορεύησθε, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου.

Γεν. 42,38 Ο Ἰακώβ ἀπῆντησεν· “ὄχι, κατ' ουδένα λόγον δεν θα ἀναχωρήση μαζί σας δια την Αἴγυπτον ο υἱός μου αὐτός· διότι ο ομομήτριος ἀδελφός του ἀπέθανε και αὐτός μόνος μου ἔχει ἀπομείνει, υἱός της Ραχήλ. Φοβούμαι μήπως τυχόν και του συμβῇ τίποτε κακόν στον δρόμον, που θα βαδίζετε, και τότε θα κρημνίσετε καταλυπημένον το γῆρας μου στον ἄδην”.

Γεν. 42,39

ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 42,39

Ἡ πείνα ὁμως ἐγένετο ολοένα και περισσότερον μεγάλη και καταθλιπτική εις την χώραν των.

ΓΕΝΕΣΙΣ 43

Γεν. 43,1

Ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν· πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

Γεν. 43,1

Οταν τα τέκνα του Ιακώβ ἐξήντησαν τον σῖτον, τον οποιον ἔφεραν ἀπὸ την Αἴγυπτον, τους εἶπεν ο πατήρ των· “πηγαίνετε πάλιν εις την Αἴγυπτον και αγοράσετε δι' ὅλους μας ολίγας τροφάς”.

Γεν. 43,2

εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας λέγων· διαμαρτυρία μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς λέγων· οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ·

Γεν. 43,2

Ο Ιούδας, ἓνας εκ των αδελφών, του εἶπεν· “ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ο κύριος της χώρας Αιγύπτου, ρητῶς και επιμόνως ἐτόνισε λέγων· δεν θα παρουσιασθῇτε ενώπιόν μου, ἐὰν δεν εἶναι μαζί σας και ο νεώτερος ἀδελφός σας.

Γεν. 43,3

εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλης τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα, καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα.

Γεν. 43,3

Εὰν λοιπὸν θελήσης και αποστείλης μαζί μας τον ἀδελφὸν μας τον Βενιαμίν, θα μεταβώμεν εις την Αἴγυπτον και θα σου αγοράσωμεν τροφάς.

Γεν. 43,4

εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλης τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορευσόμεθα. ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων· οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ

νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἤ.

Γεν. 43,4

Εάν όμως δεν τον αποστείλης μαζί μας, δεν θα μεταβώμεν, διότι θα είναι μάταιος ο κόπος μας. Ο άνθρωπος εκείνος είπε και ζαναιείπεν ότι δεν θα ιδήτε το πρόσωπόν μου, εάν δεν είναι μαζί σας ο αδελφός σας ο νεώτερος”.

Γεν. 43,5

εἶπε δὲ Ἰσραὴλ· τί ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγεῖλαντες τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός;

Γεν. 43,5

Ο Ιακώβ απήντησεν· “αντιλαμβάνεσθε, πόσον μεγάλο κακόν μου εκάματε με το να αναγγείλετε στον άνθρωπον εκείνον ότι υπάρχει και άλλος αδελφός σας;”

Γεν. 43,6

οἱ δὲ εἶπαν· ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν λέγων· εἰ ἔτι ὁ πατήρ ὑμῶν ζῇ καὶ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός; καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην. μὴ ἥδειμεν ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν· ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;

Γεν. 43,6

Εκείνοι είπαν· “επιμόνως ο άνθρωπος αυτός μας η ρώτησε, να μάθη δια την οικογένειάν μας λέγων, εάν ακόμη ο πατέρας σας ζη, και εάν εκτός από σας υπάρχη και άλλος αδελφός. Και του απαντήσαμεν σύμφωνα με τας ερωτήσστου. Μηπως τάχα εγνωρίζαμεν ημεῖς, ότι θα μας πη· Φέρετε εδώ και τον άλλον αδελφόν σας;”

Γεν. 43,7

εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ, καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν.

Γεν. 43,7

Ο Ιούδας είπε προς τον Ιακώβ τον πατέρα του· “στείλε μαζί μου το παιδίον τον Βενιαμίν, δια να ξεκινήσωμεν και μεταβώμεν εις την Αίγυπτον. Ετσι μόνον θα αγοράσωμεν τρόφιμα, δια να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν από την πείναν και ημεῖς και συ και τα παιδιά μας.

Γεν. 43,8

ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν, ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτόν· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτόν πρὸς σέ καὶ στήσω αὐτόν ἐναντίον

- σου, ἡμαρτηκῶς ἔσομαι εἰς σέ πάσας τὰς ἡμέρας.
- Γεν. 43,8 Εγὼ αναλαμβάνω τον Βενιαμίν. Από τα χέρια μου να τον ζητήσης. Εάν τυχόν και δεν τον επαναφέρω και δεν τον παρουσιάσω ενώπιόν σου, θα εἶμαι βαρύντατα ἔνοχος ἀπέναντί σου εἰς ὅλην μου την ζωήν.
- Γεν. 43,9 εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς.
- Γεν. 43,9 Εάν ἕως τώρα δεν εχάναμεν τον καιρόν μας με τας συζητήσεις αυτὰς, θα εἶχομεν ἤδη μεταβή εἰς την Αἴγυπτον και θα εἶχομεν ἐπιστρέψει δύο φορές”.
- Γεν. 43,10 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν· εἰ οὕτως ἐστὶ, τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης καὶ τοῦ μέλιτος, θυμίαμά τε καὶ στακτὴν καὶ τερέβινθον καὶ κάρυα.
- Γεν. 43,10 Ο Ἰσραὴλ, ὁ πατὴρ των, τους εἶπε τότε· “αφοῦ ἐτσι ἔχουν τα πράγματα, κάμετε ὅπως εἶπατε. Παρτε ὁμως ἀπὸ τα προϊόντα της χώρας μας και φέρετε πρὸς τον ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὡς δῶρα εὐώδη ρητίνην και μέλι, θυμίαμα και στακτὴν, (ἄρωμα ἀπὸ σμύρναν), τερέβινθον (τερεμεντίναν ἀπὸ σχίνον), και καρύδια.
- Γεν. 43,11 καὶ τὸ ἀργύριον δισσὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ’ ὑμῶν· μὴ ποτε ἀγνόημά ἐστι.
- Γεν. 43,11 Παρετε ἐπίσης μαζὴ σας διπλά τα χρήματα της τιμῆς του σίτου, ὥστε να ἐπιστρέψετε στον ἄρχοντα της Αἰγύπτου τα χρηματοδέματα, που ευρήκατε στους σάκκους σας, μήπως τυχόν και εἶχε γίνει κανένα λάθος.
- Γεν. 43,12 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε καὶ ἀναστάντες κατὰβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.
- Γεν. 43,12 Παρτε και τον ἀδελφὸν σας και ξεκινήσατε δια να μεταβήτε στον ἄρχοντα ἐκεῖνον της Αἰγύπτου.
- Γεν. 43,13 ὁ δὲ Θεὸς μου δώη ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου,

- καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα καὶ τὸν Βενιαμίν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι.
- Γεν. 43,13 Ο Θεός να δώση να βρῆτε ευμενὴ υποδοχὴν ἐνώπιον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου καὶ να ἀπαστείλῃ πρὸς ἐμὲ τὸν ἄλλον ἀδελφὸν σας τὸν Συμεὼν, ποὺ ἐμείνεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸν Βενιαμίν. Ἀλλωστε εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως θεωρῶ πλέον χαμένα καὶ τὰ δύο παιδιὰ μου, ποὺ ἀπέκτησα ἀπὸ τὴν Ραχήλ”.
- Γεν. 43,14 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ.
- Γεν. 43,14 Ἐλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτὰ τὰ δῶρα καὶ διπλά τὰ χρήματα τῆς τιμῆς τοῦ σίτου, τόσον ἐκείνου τοῦ ὁποῖον θὰ ἀγοράσουν ὅσον καὶ τοῦ προηγουμένου, ἐξεκίνησαν, ἐπήγαν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ Ἰωσήφ.
- Γεν. 43,15 εἶδε δὲ Ἰωσήφ αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμίν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ σφάξον θύματα καὶ ἐτοίμασον· μετ’ ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν.
- Γεν. 43,15 Τους εἶδεν ὁ Ἰωσήφ, εἶδε καὶ τὸν ὁμομήτριον ἀδελφὸν τοῦ Βενιαμίν καὶ εἶπεν στὸν ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου του· “ὁδήγησε τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν, σφάξε ἐκλεκτὰ σφαχτὰ καὶ ἐτοίμασε φαγητὰ, διότι σήμερον τὴν μεσημβρίαν θὰ γευματίσουν μαζὴ μου αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι”.
- Γεν. 43,16 ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ, καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ.
- Γεν. 43,16 Ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἔκαμε, ὅπως τοῦ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ καὶ ὠδήγησε τοὺς ἀδελφούς στο ἀνάκτορον τοῦ Ἰωσήφ.
- Γεν. 43,17 ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ, εἶπαν· διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς

μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα τοῦ
συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς
εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν.

Γεν. 43,17 Ἰδόντες οἱ ἀδελφοί, ὅτι ὠδηγήθησαν στον οἶκον του Ἰωσήφ
εἶπον· “ὀδηγοῦμεθα ἡμεῖς στον οἶκον τούτον ἐξ αἰτίας των
χρημάτων, που μας ἐπεστράφησαν στους σάκκους μας και
με τα ὁποῖα ἡμεῖς εἰχομεν πληρώσει την πρώτην φοράν τον
σίτον· αὐτό γίνεται δια να μας συκοφαντήσουν, και προς
τιμωρίαν μας να μας πάρουν δούλους, να κρατήσουν και
τους ὄνους μας”.

Γεν. 43,18 προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου
τοῦ Ἰωσήφ ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου

Γεν. 43,18 Ἐπλησίασαν λοιπὸν προς τον ἄνθρωπον, ο ὁποῖος ἦτο
ἀρχηγός του οἴκου του Ἰωσήφ, ὠμίλησαν προς αὐτὸν εἰς την
μεγάλην θύραν της αὐλῆς του οἴκου,

Γεν. 43,19 λέγοντες· δεόμεθα, κύριε, κατέβημεν τὴν ἀρχὴν
πρίασθαι βρώματα·

Γεν. 43,19 και του εἶπαν· “κύριε, σας παρακαλοῦμεν ἀκούστε αὐτά,
που θα σας πούμε. Ἡμεῖς ἦλθομεν εἰς την Αἴγυπτον την
πρώτην φοράν να αγοράσωμεν τρόφιμα.

Γεν. 43,20 ἐγένετο δὲ ἡνῖκα ἦλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι καὶ
ἡνοιξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν, καὶ τότε τὸ ἀργύριον
ἐκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ· τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν
σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν

Γεν. 43,20 Οταν δε εφθάσαμεν κάπου, δια να κάμωμεν κατάλυμα και
ανοίξαμε τους σάκκους μας, εὐρέθη στον σάκκον ἐκάστου
το ἀργύριον, με το ὁποῖον εἶχε πληρώσει τον σίτον. Το
ἀργύριον, λοιπὸν, αὐτό σας το ἐπιστρέφομεν ἰδιοχείρως
μετρημένο και ζυγισμένο.

Γεν. 43,21 καὶ ἀργύριον ἕτερον ἡνέγκαμεν μεθ’ ἐαυτῶν ἀγοράσαι
βρώματα· οὐκ οἶδαμεν, τίς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς
τοὺς μαρσίππους ἡμῶν.

- Γεν. 43,21 Εφέραμεν δε άλλα χρήματα μαζί μας, δια να αγοράσωμεν πάλιν τροφάς. Δεν γνωρίζομεν ποίος είχε βαλεί το αργύριον στους σάκκους μας”.
- Γεν. 43,22 εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἴλεως ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω. καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν
- Γεν. 43,22 Εἶπεν ἐκεῖνος πρὸς αὐτοὺς· “ὁ Θεὸς σας ηἠλέησε. Μὴ φοβεῖσθε. Ὁ Θεὸς σας καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας σας ἔδωκεν αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς στοὺς σάκκους σας. Το δε αργύριον, το ἀντίτιμον τοῦ σίτου ποὺ εἶχατε ἀγοράσει προηγουμένως, ἐγὼ το ἔχω πάρει”. Εβγαλε δε τότε τὸν Συμεὼν ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ τὸν ὠδήγησε πρὸς αὐτοὺς.
- Γεν. 43,23 καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν.
- Γεν. 43,23 Διέταξε δε καὶ εἰς αὐτοὺς μεν ἔφεραν ὕδωρ δια νὰ νίψουν τοὺς πόδας τῶν, εἰς δε τοὺς ὄνους τῶν ἔδωκεν τροφάς.
- Γεν. 43,24 ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσήφ μεσημβρίας· ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν.
- Γεν. 43,24 Οἱ ἀδελφοὶ ετοίμασαν τὰ δῶρα, δια νὰ τα προσφέρουν στὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν ἐπερίμεναν, μέχρις ὅτου θὰ ἤρχετο κατὰ τὴν μεσημβρίαν στὸν οἶκόν του, διότι ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἐκεῖ θὰ ἐγευματίζε.
- Γεν. 43,25 Εἰσῆλθε δὲ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, εἰς τὸν οἶκον καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
- Γεν. 43,25 Ἦλθε πράγματι ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ καὶ ἐκεῖνοι τοῦ προσέφεραν τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἐκρατοῦσαν εἰς τὰ χέρια τῶν, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν κύψαντες τὸ πρόσωπόν τῶν μέχρις ἐδάφους.

- Γεν. 43,26 ἠρώτησε δὲ αὐτούς, πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ
ὕγιαίνει ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτης, ὃν εἶπατε;
ἔτι ζῇ;
- Γεν. 43,26 Ο Ἰωσήφ τους ἠρώτησε με καλωσύνην· “πῶς ἔχετε;” Καὶ
κατόπιν προσέθεσεν· “ὕγιαίνει ὁ γέρων πατέρας σας, δια
τον ὁποῖον τὴν πρώτην φοράν μου ἐκάματε λόγον; Ζη
ἀκόμῃ;”
- Γεν. 43,27 οἱ δὲ εἶπαν· ὕγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ·
καὶ εἶπεν· εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ. καὶ
κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ.
- Γεν. 43,27 Εκείνοι τοῦ ἀπήντησαν· “ὁ δούλος σου, ὁ πατέρας μας,
ὕγιαίνει, ζη ἀκόμῃ”. Εἶπε δὲ ὁ Ἰωσήφ· “ας εἶναι εὐλογημένος
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ”. Καὶ κύψαντες
μέχρις ἐδάφους τὸν προσεκύνησαν.
- Γεν. 43,28 ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ Ἰωσήφ εἶδε
Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν·
οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς με
ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς ἐλέησαι σε τέκνον.
- Γεν. 43,28 Εσῆκωσε τὰ βλέμματά του ὁ Ἰωσήφ, εἶδε τὸν ὁμομήτριον
ἀδελφὸν του, τὸν Βενιαμὴν, καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀδελφούς·
“αὐτὸς εἶναι ὁ νεώτερος ἀδελφός σας, τὸν ὁποῖον εἶπατε ὅτι
θα οδηγήσετε πρὸς ἐμέ;” Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Βενιαμὴν
τοῦ εἶπε· “ὁ Θεὸς νὰ σε ἐλεήσῃ, τέκνον μου”.
- Γεν. 43,29 ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ, συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα
αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτηί κλαῦσαι·
εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ.
- Γεν. 43,29 Συνεκινήθη βαθύτατα ὁ Ἰωσήφ, ἀνεστράφησαν τὰ
σπλάγχνα αὐτοῦ, ὅταν εἶδε τὸν ἀδελφὸν του τὸν Βενιαμὴν,
καὶ ἐζήτηί νὰ εὕρῃ ἰδιαίτερον τινὰ ἀπόκρυφον τόπον, δια νὰ
κλαύσῃ. Εἰσῆλθε πρᾶγματι στο ἐσωτερικὸν δωμάτιόν του
καὶ ἐκεῖ ἀνελύθη εἰς δάκρυα.
- Γεν. 43,30 καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο

καὶ εἶπε· παράθετε ἄρτους.

Γεν. 43,30

Μετ' ολίγον ἐνίψε το πρόσωπόν του, συνεκράτησε την συγκίνησίν του, ἐξήλθεν ἀπὸ το δωμάτιον καὶ εἶπεν στους ἀνθρώπους του· “παραθέσατε το φαγητόν”.

Γεν. 43,31

καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσι μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς· οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους, βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις.

Γεν. 43,31

Εκεῖνοι παρέθεσαν φαγητόν δια τον Ἰωσήφ ἰδιαίτερως, δια τους ἀδελφούς αὐτοῦ ἰδιαίτερως, καὶ δια τους Αἰγυπτίους, οἱ οποῖοι συνέτρωγαν με αὐτόν, ἐπίσης ἰδιαίτερως· διότι δεν ηγνείχοντο οἱ Αἰγύπτιοι νὰ συντρώγουν με τους Ἑβραίους, ἐπειδὴ ἦτο τοῦτο ἀποτροπιαστικόν δι' αὐτούς.

Γεν. 43,32

ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ· ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Γεν. 43,32

Εκάθισαν λοιπὸν ἐνώπιόν του οἱ ἀδελφοὶ του Ἰωσήφ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἡλικίας των, ὥστε ὁ πρωτότοκος νὰ κάθεται εἰς θέσιν ἀνάλογον τῆς μεγαλυτέρας του ἡλικίας καὶ ὁ νεώτερος εἰς θέσιν ἀνάλογον τῆς μικροτέρας του ἡλικίας. Οἱ ἀδελφοὶ παρετήρουν ὁ ἓνας τον ἄλλον καὶ ἀπορούσαν δια τὴν τακτοποίησίν των εἰς τὴν τράπεζαν ἀνάλογα με τὴν ἡλικίαν των.

Γεν. 43,33

ἦσαν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμὶν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων, ἔπιον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

Γεν. 43,33

Οἱ ὑπηρέται ἔφεραν μερίδας φαγητοῦ ἀπὸ τὴν τράπεζαν του Ἰωσήφ πρὸς τους ἀδελφούς. Ἡ μερίς του Βενιαμὶν ἦτο πέντε φορές μεγαλύτερα ἀπὸ τὰς μερίδας των ἄλλων

αδελφών. Εφαγον όλοι μαζί με τον Ιωσήφ, έπιον και ήλθον
εις ευθυμίαν μαζί με αυτόν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 44

- Γεν. 44,1 Καί ένειτείλατο ό Ιωσήφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ
λέγων· πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων
βρωμάτων, ὅσα ἐὰν δύνωνται ἄραι, καὶ ἐμβάλετε
ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου
- Γεν. 44,1 Επειτα απ' αυτά διέταξεν ο Ιωσήφ τον αρχηγόν του οίκου
του λέγων· “γεμίσατε τους σάκκους των ανθρώπων αυτών
από τρόφιμα, όσα ημποροῦν να πάρουν. Βαλτε το αργύριον
ενός εκάστου στο στόμιον του σάκκου του,
- Γεν. 44,2 καὶ τὸ κόνδου μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλετε εἰς τὸν
μάρσιππον τοῦ νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου
αὐτοῦ. ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσήφ, καθὼς εἶπε.
- Γεν. 44,2 και το αργυροῦν ποτήριόν μου θέσατε στον σάκκον του
νεωτέρου αδελφού όπως και το αντίτιμον της αγοράς του
σίτου του”. Οπως διέταξεν ο Ιωσήφ, έτσι και έγινε.
- Γεν. 44,3 τὸ πρῶτ' διέφραυσε, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ
καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.
- Γεν. 44,3 Την επομένην ημέραν κατά το γλυκοχάραμα αφέθησαν
ελεύθεροι οι άνθρωποι αυτοι με τους φορτωμένους όνους
των, δια να αναχωρήσουν.
- Γεν. 44,4 ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον μακράν,
καὶ Ἰωσήφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· ἀναστὰς
ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλήψῃ αὐτοὺς
καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ
καλῶν; ἵνατί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδου τὸ ἀργυροῦν;
- Γεν. 44,4 Οταν εξήλθον από την πόλιν και δεν απείχον πολύ, είπεν ο

- Γεν. 44,5
- Ιωσήφ στον αρχηγόν του οίκου του· “σῆκω και τρέξε
ὀπισθεν αὐτῶν των ἀνθρώπων, πρόφθασέ τους και θα τους
πης· διατί ἀνταπεδώσατε κακά ἀντί των καλῶν που
ελάβατε; Διατί μου ἐκλέψατε το ἀσημένιο ποτήρι;
οὐ τοῦτο ἐστίν, ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου; αὐτὸς δὲ
οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ. πονηρὰ συντετελέκατε, ἃ
πεποιήκατε.
- Γεν. 44,5
- Δεν εἶναι αὐτὸ το ποτήρι, με το ὁποῖον πίνει ὁ κύριός μου;
Με αὐτὸ το ποτήρι ἐκεῖνος προμαντεύει τα μέλλοντα. Εἶναι
πολύ κακόν αὐτό, που ἐκάματε κλέψαντες το ποτήρι”.
- Γεν. 44,6
- εὐρῶν δὲ αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.
- Γεν. 44,6
- Ο ἀρχηγός του οίκου του Ιωσήφ κατέφθασε τους ἀδελφούς
και τους εἶπε τα λόγια αὐτά.
- Γεν. 44,7
- οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἵνατί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα; μὴ γένοιτο τοῖς παισὶ σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα
τοῦτο.
- Γεν. 44,7
- Εκεῖνοι του ἀπήντησαν· “διατί ὁ κύριος μας λέγει αὐτά τα
λόγια; Μὴ γένοιτο να πράξουν οἱ δούλοι σου αὐτὴν την
πράξιν, δια την ὁποίαν κατηγοροῦνται.
- Γεν. 44,8
- εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὔρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν,
ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χαναάν, πῶς ἂν
κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ
χρυσίον;
- Γεν. 44,8
- Ἐὰν ἡμεῖς τα χρήματα, τα ὁποῖα εὐρήκαμεν στους σάκκους
μας κατὰ το πρῶτον μας ταξίδι τα ἐπεστρέψαμεν ἀπὸ την
χώραν Χαναάν, πῶς ἦτο δυνατόν να κλέψωμεν ἀργυρον ἢ
χρυσόν ἀπὸ τον οἶκον του κυρίου σου;
- Γεν. 44,9
- παρ’ ᾧ ἂν εὔρης τὸ κόνδου τῶν παίδων σου,
ἀποθνησκέτω· καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ
ἡμῶν.
- Γεν. 44,9
- Εκεῖνος στον ὁποῖον ἀπὸ ἡμᾶς τους δούλους σου θα εὔρης
το ποτήρι, να θανατωθῇ· ἡμεῖς δε οἱ ἄλλοι θα γίνωμεν

δούλοι στον κύριόν μας”.

Γεν. 44,10 ὁ δὲ εἶπε· καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· παρ’ ᾧ ἂν εὐρεθῇ τὸ κόνδου, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί.

Γεν. 44,10 Εκείνος απήντησεν· “ὅπως τώρα λέγετε ἔτσι και θα γίνη· εκείνος στον οποίον θα ευρεθῇ τὸ ποτήρι θα γίνη δούλος μου· ἀλλὰ σεις οἱ ἄλλοι θα εἰσθε ἀνεύθυνοι και ἐλεύθεροι να επιστρέψετε εἰς τὴν πατρίδα σας”.

Γεν. 44,11 καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ.

Γεν. 44,11 Εσπευσαν οἱ ἀδελφοί και κατέβασαν ἕκαστος τὸν σάκκον αὐτοῦ στο ἔδαφος και ο καθένας ἤνοιξε τὸν ἰδικόν του σάκκον.

Γεν. 44,12 ἠρεύνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος, ἕως ἥλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον, καὶ εὔρε τὸ κόνδου ἐν τῷ μαρσίππῳ τοῦ Βενιαμίν.

Γεν. 44,12 Ο ἀρχηγός του οἴκου του Ἰωσήφ ἤρχισε να ερευνᾷ ἀπὸ τὸν σάκκον του πρεσβυτέρου μέχρις ὅτου ἐφθασεν στὸν σάκκον του νεωτέρου, του Βενιαμίν, ὅπου και εὐρήκε τὸ ποτήριον.

Γεν. 44,13 καὶ διέρρήξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

Γεν. 44,13 Οἱ ἀδελφοί κατάπληκτοι και κατώδυνοι ἐσχισαν τὰ ἱμάτιά των ἀπὸ τὴν λύπην, ἐφόρτωσαν ο καθένας τὸν σάκκον του στὸν ὄνον του και ἐπέστρεψαν ὅλοι εἰς τὴν πόλιν.

Γεν. 44,14 εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

Γεν. 44,14 Ο Ἰούδας και οἱ ἀδελφοί του εἰσῆλθον στὸν οἶκον του Ἰωσήφ, ὅπου αὐτός εὐρίσκετο ἀκόμη ἐκεῖ, και ἔπεσαν κατὰ γῆς ἐνώπιόν του.

- Γεν. 44,15 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; οὐκ οἶδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγώ;
- Γεν. 44,15 Τους εἶπε δε ο Ιωσήφ· “τι εἶναι αὐτό που ἐκάματε; Δεν γνωρίζετε ὅτι ἄνθρωπος, ὅπως ἐγώ, ἔχει την δύναμιν να μαντεύη και να γνωρίζη και τας κρυφίας πράξεις;”
- Γεν. 44,16 εἶπε δὲ Ἰούδας· τί ἀντερουῖμεν τῷ κυρίῳ, ἢ τί λαλήσομεν, ἢ τί δικαιωθῶμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὔρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου. ἰδοὺ ἐσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ παρ’ ᾧ εὐρέθη τὸ κόνδου.
- Γεν. 44,16 Ἀπήντησεν ο Ιούδας· “τι να ἀπαντήσωμεν στον κύριον, η τι να εἰπώμεν, η ποῖαν δικαιολογίαν να εὐρώμεν, δια να δικαιωθῶμεν ἀπέναντί του; Ο Θεός ἐνεθυμήθη κάποιαν ἄλλην μεγάλην ἀμαρτίαν των δούλων σου και μας τιμωρεῖ τώρα δι’ αὐτήν. Ἰδοὺ εἴμεθα ὅλοι δούλοι στον κύριόν μας ημεῖς και ἐκεῖνος στον ὁποῖον εὐρέθη το ποτήριον”.
- Γεν. 44,17 εἶπε δὲ Ἰωσήφ· μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος, παρ’ ᾧ εὐρέθη τὸ κόνδου αὐτὸς ἔσται μου παῖς. ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν.
- Γεν. 44,17 Ἀπήντησε δε ο Ιωσήφ· “δεν θα συγκατατεθῶ ποτέ να κάμω αὐτό, που μου προτείνετε· να κρατήσω δηλαδή ὅλους σας ως δούλους. Ἀλλὰ δούλος μου θα μείνη μόνον ἐκεῖνος, στον ὁποῖον εὐρέθη το ποτήρι μου. Σεις οι ἄλλοι πηγαίνετε σώοι και ἐλεύθεροι πρὸς τον πατέρα σας”.
- Γεν. 44,18 Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας εἶπε· δέομαι, κύριε· λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῆς τῷ παιδί σου, ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραώ.
- Γεν. 44,18 Ἐπλησίασεν ο Ιούδας πρὸς τον Ιωσήφ και του εἶπε· “κύριε, σε θερμοπαρακαλῶ ας επιτραπῇ εἰς ἐμέ τον δούλον σου να ομιλήσω ἐνώπιόν σου και ας μη ὀργισθῆς ἐναντίον μου. Διότι συ εἶσαι ως πρὸς την ἐξουσίαν πρῶτος μετὰ τον

Φαραώ.

- Γεν. 44,19 κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου, λέγων· εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;
- Γεν. 44,19 Ἀκουσε λοιπόν, κύριε, την ιστορίαν μας. Σὺ ἠρώτησας ἡμᾶς τοὺς δούλους σου· ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;
- Γεν. 44,20 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ· ἔστιν ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον γήρους νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατήρ αὐτὸν ἠγάπησεν.
- Γεν. 44,20 Καὶ ἡμεῖς ἀπηντήσαμεν στον κύριον· Εχομεν γέροντα πατέρα, ὅπως καὶ ἓνα νεώτερον ἀδελφόν μας, παιδί των γηρατειῶν του πατρός μας. Αὐτοῦ ὁ ἀδελφὸς ἀπέθανε καὶ ἔτσι ἐμείνεν ὁ μόνος ἀπὸ τὴν μητέρα, που τοὺς εἶχε γεννήσει. Ὁ πατήρ μας τὸν ἠγάπησε καὶ τὸν ἀγαπᾷ ἰδιαίτερως.
- Γεν. 44,21 εἶπας δὲ τοῖς παισὶ σου· καταγάγετε αὐτὸν πρὸς με, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ.
- Γεν. 44,21 Σὺ εἶπες στους δούλους σου· Φέρετε αὐτὸν τὸν νεώτερον ἀδελφόν πρὸς ἐμέ καὶ μὴ φοβηθῆτε, διότι ἐγὼ θὰ φροντίσω δι' αὐτόν.
- Γεν. 44,22 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ· οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται.
- Γεν. 44,22 Εἶπαμεν ἡμεῖς πρὸς τὸν κύριον μας· Δὲν εἶναι δυνατόν, αὐτὸ τὸ παιδί νὰ εγκαταλείψῃ τὸν πατέρα του· ἐὰν καὶ τὸν εγκαταλείψῃ, ἐκεῖνος θὰ ἀποθάνῃ.
- Γεν. 44,23 σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισὶ σου· ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.
- Γεν. 44,23 Σὺ δὲ εἶπες εἰς ἡμᾶς τοὺς δούλους σου· Εἰ μὴ ἐλθῇ ὁ νεώτερος ἀδελφός σας μαζὶ σας, δὲν πρόκειται νὰ ἴδετε ποτὲ τὸ πρόσωπόν μου καὶ νὰ πάρετε τροφάς ἀπὸ τὴν

Αίγυπτον.

Γεν. 44,24 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Γεν. 44,24 Οταν λοιπὸν μετέβημεν στον πατέρα μας, τον δούλον σου, του ανεφέραμεν τα λόγια του κυρίου μας.

Γεν. 44,25 εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν· βαδίσате πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

Γεν. 44,25 Οταν αι τροφαὶ ετελείωσαν, ο πατὴρ μας εἶπε· Πηγαίνετε πάλιν εις την Αἴγυπτον και αγοράσατε δι' ὅλους μας ολίγας τροφάς.

Γεν. 44,26 ἡμεῖς δὲ εἶπομεν· οὐ δύνησόμεθα καταβῆναι. ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δύνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν.

Γεν. 44,26 Ημεῖς ὁμως του απαντήσαμεν· Εἶναι αδύνατον να μεταβώμεν εις την Αἴγυπτον, εκτός εἴαν ἔλθῃ μαζί μας και ο νεώτερος ἀδελφός μας. Τότε θα μεταβώμεν. Διότι δεν θα ημπορέσωμεν να παρουσιασθώμεν ενώπιον του ἀρχοντος της Αιγύπτου, εἴαν ο νεώτερος ἀδελφός μας δεν εἶναι μαζί μας.

Γεν. 44,27 εἶπε δὲ ὁ παῖς σου, ὁ πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς· ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή·

Γεν. 44,27 Ο πατὴρ μας, ο δούλος σου, μας εἶπε· Γνωρίζετε και σεις ὅτι δύο παιδιὰ μου ἐγέννησεν ἡ σύζυγός μου ἡ Ραχήλ.

Γεν. 44,28 καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εἶπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονε, καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἄχρι νῦν·

Γεν. 44,28 Ο ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐφυγεν ἀπὸ το σπίτι, δια να ἔλθῃ εις συνάντησίν σας και μου εἶπατε ὅτι ἀγριον θηρίον τον κατέφαγε. Δεν τον ξαναεἶδα πλέον μέχρις αὐτῆς της στιγμῆς.

Γεν. 44,29 εἴαν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου καὶ

συμβῆ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου.

Γεν. 44,29 Εὰν λοιπὸν πάρετε καὶ τούτον ἀπὸ κοντὰ μου καὶ τοῦ συμβῆ στον δρόμον κάποιον δυστύχημα, θα κρημνίσετε τὰ γεράματά μου βαθύτατα λυπημένα στον ἄδην.

Γεν. 44,30 νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾗ μεθ' ἡμῶν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς,

Γεν. 44,30 Κυριε, εὖν λοιπὸν τῶρα μεταβῶ καὶ παρουσιασθῶ πρὸς τὸν πατέρα μας, τὸν δούλον σου, τὸ δε παιδίον τούτο δεν εἶναι μαζὴ μας, ἐφ' ὅσον ἡ ζωὴ τοῦ πατρὸς μας κρέμαται ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ,

Γεν. 44,31 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὅν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσῃ, καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδὸς σου, πατρὸς δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ἄδου.

Γεν. 44,31 θα συμβῇ τούτο· ὅταν ὁ πατήρ μας ἰδῇ ὅτι τὸ νεώτερον τούτο παιδί δεν εἶναι μαζὴ μας, θα ἀποθάνῃ ἀμέσως. Καὶ ἔτσι ἡμεῖς οἱ δούλοι σου θα κρημνίσωμεν τὰ γεράματα τοῦ πατρὸς μας βαθύτατα λυπημένα στον ἄδην.

Γεν. 44,32 ὁ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδέδεκται τὸ παιδίον λέγων· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ καὶ στήσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκῶς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας.

Γεν. 44,32 Εγὼ δε ὁ δούλος σου ἀνέλαβον ὑπ' ευθύνην μου τὸ παιδίον λέγων πρὸς αὐτόν· εὖν δεν ἐπαναφέρω σώον καὶ παρουσιάσω ἐνώπιόν σου τούτο, θα ἔχω διαπράξῃ βαρύτερον ἀμάρτημα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου δι' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Γεν. 44,33 νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δε παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

Γεν. 44,33 Τῶρα λοιπὸν, θα μείνω ἐγὼ δούλος σου ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ,

ισόβιος ιδικός σου υπηρέτης. Το δε παιδίον τούτο ας επιστρέψῃ προς τον πατέρα μας μαζί με τους αδελφούς του.

Γεν. 44,34 πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακά, ἃ εὕρήσει τὸν πατέρα μου.

Γεν. 44,34 Διότι πῶς εἶναι δυνατόν και νοητόν να επιστρέψω προς τον πατέρα μας, χωρίς να εἶναι μαζί μας τούτο το παιδίον; Δεν θα επιστρέψω εις την χώραν μας, δια να μη ἴδω τα δεινά, που θα εὕρουν τον πατέρα μου”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 45

Γεν. 45,1 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν· ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ. καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἥνικα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

Γεν. 45,1 Κατασυνεκινήθη ο Ἰωσήφ, δεν ηδυνατο πλέον να κυριαρχήσῃ ἐπὶ του εαυτοῦ του ἐνώπιον ὅλων των ἀκολουθῶν του, που ἦσαν παρόντες, και εἶπεν· “ἀπομακρύνετε ὅλους τους Αἰγυπτίους ἀπ' ἐμπρὸς μου”. Και ἔτσι κανεῖς ἀπὸ τους Αἰγυπτίους δεν ἦτο παρών, ὅταν ο Ἰωσήφ ἀπεκαλύφθη στους ἀδελφούς του.

Γεν. 45,2 καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

Γεν. 45,2 Ο Ἰωσήφ ἀφῆκε μεγάλην φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. Ἦκουσαν δε τούτο οἱ Αἰγύπτιοι, ἐγένε δε γνωστὸν και στον οἶκον του Φαραώ.

Γεν. 45,3 εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ. ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ

ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ.

Γεν. 45,3

Εἶπε δε ο Ἰωσήφ προς τους αδελφούς του (εις την γλώσσαν των πλέον) “εγὼ εἶμαι ο Ἰωσήφ ! Ζη ἀκόμη ο πατήρ μου;” Οἱ ἀδελφοὶ ἔμειναν ἀναυδοὶ. Δεν ἠμποροῦσαν να ἀπαντήσουν οὔτε λέξιν διότι συνεταράχθησαν, τα ἔχασαν.

Γεν. 45,4

εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἐγγίσατε πρὸς με, καὶ ἤγγισαν. καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἶμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον.

Γεν. 45,4

Εἶπε προς τους αδελφούς του ο Ἰωσήφ· “πλησιάσατέ με”. Εκείνοι τον ἐπλησίασαν και ο Ἰωσήφ τους εἶπεν· “εγὼ εἶμαι ο Ἰωσήφ, ο ἀδελφὸς σας, τον ὁποῖον σεις ἐπωλήσατε δια την Αἴγυπτον.

Γεν. 45,5

νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν·

Γεν. 45,5

Ομως, μη λυπεῖσθε τώρα. Καὶ το ὅτι, με ἐπωλήσατε ὡς δούλον, ὥστε να ἐλθω ἐδὼ εἰς την Αἴγυπτον, ας μη σας φανή πικρὸν και οδυνηρὸν διότι ο Θεὸς με ἐστελεν ἐδὼ ἐνωρίτερον ἀπὸ σας, δια να σώσω και την ἰδικὴν σας ζωὴν.

Γεν. 45,6

τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις οὐδὲ ἄμνητος·

Γεν. 45,6

Το ἔτος τοῦτο εἶναι το δεύτερον ἔτος του λιμοῦ εἰς την γην. Θα ἀκολουθήσουν και ἄλλα πέντε ἀκόμη, κατὰ τα ὁποῖα οὔτε ὄργωμα θα γίνεταί εἰς την γην οὔτε θερισμὸς θα ὑπάρχη, διότι οἱ ἀγροὶ θα μενοῦν ἀκαρποὶ.

Γεν. 45,7

ἀπέστειλε γὰρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.

Γεν. 45,7

Ο Θεὸς με ἐστελεν ἐδὼ ἐνωρίτερα ἀπὸ σας, δια να διατηρήσω σας ἐν τη ζωῇ εἰς την γην αὐτήν και να σας διαθρέψω κατὰ το διάστημα της μεγάλης αὐτῆς ἀνάγκης

σας.

Γεν. 45,8 νῦν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλ' ἡ ὁ Θεός, καὶ ἐποίησέ με ὡς πατέρα Φαραὼ καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.

Γεν. 45,8 Λοιπὸν, δεν με απεστείλατε σεις εδώ, αλλά ο ἴδιος ο Θεός, ο οποίος και με ανέδειξε πατέρα του Φαραὼ και κύριον ὅλου του οἴκου του και ἄρχοντα ὅλης της Αιγύπτου.

Γεν. 45,9 σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ εἶπατε αὐτῷ· τάδε λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατὰβηθι οὖν πρὸς με καὶ μὴ μείνης·

Γεν. 45,9 Σπεύσατε λοιπὸν, πηγαίνετε προς τον πατέρα μου και ειπέτε του· Αυτά λέγει το παιδί σου ο Ιωσήφ· Ο Θεός με κατέστησεν ἄρχοντα ὅλης της Αιγύπτου. Ελα λοιπὸν προς ἐμέ και μη μείνης ἄλλο εις την Χαναάν.

Γεν. 45,10 καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσέμ Ἀραβίας καὶ ἔσῃ ἐγγὺς μου σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου καὶ ὅσα σοι ἐστί,

Γεν. 45,10 Θα κατοικήσης εις την χώραν Γεσέμ της Αραβίας και θα είσαι κοντά μου συ και οι υιοί σου και τα παιδιά των υιῶν σου, τα πρόβατά σου και τα βόδια σου και ὅσα ἄλλα ἔχεις.

Γεν. 45,11 καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός· ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου.

Γεν. 45,11 Εγὼ θα σε διαθρέψω ἐκεῖ· πέντε ἔτη θα κρατήσῃ ἀκόμη ο λιμός. Ελα, δια να μην εξαφανισθῇτε ἀπὸ την πείναν συ και τα παιδιά σου και ὅλα τα ζῶα σου.

Γεν. 45,12 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.

Γεν. 45,12 Ἰδοὺ, οι οφθαλμοί σας και οι οφθαλμοί του ομομητρίου ἀδελφού μου, του Βενιαμὴν, βλέπουν ὅτι το ἰδικόν μου το

- στόμα είναι που ομιλεί προς σας.
- Γεν. 45,13 άπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἶδετε, καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε.
- Γεν. 45,13 Αναγγείλατε λοιπὸν πρὸς τὸν πατέρα μου ὅλα τα μεγαλεῖα μου, που ἔχω εἰς τὴν Αἰγυπτον καὶ ὅσα εἶδατε. Λοιπὸν μὴ βραδύνετε σπεύσατε καὶ οδηγήσατε ἐδῶ τὸν πατέρα μου”.
- Γεν. 45,14 καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτῷ, καὶ Βενιαμὴν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ.
- Γεν. 45,14 Ἐπεσε κατόπιν με ορμὴν στὸν τράχηλον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Βενιαμὴν, ἔκλαυσεν ἐπάνω του, ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ Βενιαμὴν ἔκλαυσε σφικταγκαλιασμένος στὸν τράχηλον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ τοῦ Ἰωσήφ.
- Γεν. 45,15 καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.
- Γεν. 45,15 Κατεφίλησε κατόπιν ὁ Ἰωσήφ ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐναγκαλιζόμενος αὐτούς. Ἐπειτα δὲ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τα συγκλονιστικὰ γεγονότα ἀνεθάρησαν καὶ ὠμίλησαν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ.
- Γεν. 45,16 Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ λέγοντες· ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη δὲ Φαραὼ καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.
- Γεν. 45,16 Ἐκαμε κρότον τὸ γεγονός καὶ διεδόθη ἀμέσως στὸν οἶκον τοῦ Φαραὼ, ὅτι ἦλθαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ. Ὁ Φαραὼ καὶ τὸ περιβᾶλλον τοῦ ἐχάρησαν δι’ αὐτό.
- Γεν. 45,17 εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ· εἰπὼν τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν
- Γεν. 45,17 Εἶπε δὲ ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ· “πες στους ἀδελφοὺς σου· Τοῦτο νὰ κάμετε· γεμίσατε τοὺς σάκκους, φορτώσατε

- τα μεταγωγικά σας ζώα και πηγαίνετε εις την γην Χαναάν.
Γεν. 45,18 καὶ ἀναλαμβάνοντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἦκετε πρὸς με, καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς.
- Γεν. 45,18 Παρετε ἀπὸ ἐκεῖ τὸν πατέρα σας καὶ ὅλα τα ὑπάρχοντά σας, ἐλάτε πρὸς ἐμέ καὶ ἐγὼ θα σας δώσω ἀπὸ ὅλα τα ἀγαθὰ τῆς Αἰγύπτου, θα φάτε τὸ μεδούλι τῆς χώρας, ὅτι δηλαδὴ ἐκλεκτὸν ἔχει αὐτή.
- Γεν. 45,19 σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν καὶ ταῖς γυναῖξιν ὑμῶν. καὶ ἀναλαμβάνοντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε·
- Γεν. 45,19 Σὺ δε δώσε αὐτὴν τὴν ἐντολὴν τοῖς ἀδελφοῦς σου· Παρετε ἀμάξας ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ μεταφέρατε με αὐτάς τα παιδιὰ σας καὶ τὰς γυναῖκας σας. Παρετε ἰδιαιτέρως τὸν πατέρα σας καὶ ἐλάτε ἐδῶ.
- Γεν. 45,20 καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν, τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται.
- Γεν. 45,20 Καὶ μὴ λυπηθῆτε, ὅταν θα ἴδετε ὅτι εὐρεθήκατε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀφήσετε καὶ μερικὰ σκεύη στὸ σπίτι σας, τὰ ὁποῖα θα σας εἶναι ἀδύνατον νὰ πάρετε μαζὴ σας, διότι ὅλα τα ἀγαθὰ τῆς Αἰγύπτου θα εἶναι ἰδικὰ σας”.
- Γεν. 45,21 ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσήφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραὼ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν,
- Γεν. 45,21 Ἔτσι ἔκαμαν τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰωσήφ τοὺς ἔδωκεν ἀμάξας, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Φαραὼ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, καὶ τροφὰς διὰ τὸ ταξίδιον των.
- Γεν. 45,22 καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισσὰς στολὰς, τῷ δὲ Βενιαμὴν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοῦς καὶ πέντε ἐξαλλασσοῦσας στολὰς,
- Γεν. 45,22 Εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους ἔδωκε διπλὰς στολὰς, εἰς δὲ τὸν Βενιαμὴν ἔδωκε τριακόσια χρυσὰ νομίσματα καὶ πέντε διαφορετικὰς ωραιότατας στολὰς.

- Γεν. 45,23 καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν.
- Γεν. 45,23 Εἰς τον πατέρα του ἔστειλεν ἐπίσης τα ἐξῆς· Δέκα ὄνους φορτωμένους ἀπὸ ὅλα τα ἀγαθὰ της Αἰγύπτου καὶ δέκα ἡμιόνους φορτωμένους τροφάς δια το ταξίδι.
- Γεν. 45,24 ἔξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ.
- Γεν. 45,24 Κατευώδωσε δε τους ἀδελφοὺς του καὶ ὅταν ἀνεχώρουν τοὺς εἶπε· “μὴ ὀργίζεσθε καὶ μὴ φιλονεικῆτε ὁ ενας κατὰ τοῦ ἄλλου στον δρόμον δια την διαγωγὴν που ἐδείξατε πρὸς ἐμέ”.
- Γεν. 45,25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν,
- Γεν. 45,25 Εκείνοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ την Αἰγυπτον καὶ ἦλθαν εἰς την γην Χαναὰν πρὸς τον πατέρα των.
- Γεν. 45,26 καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες· ὅτι ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου. καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ· οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς.
- Γεν. 45,26 Εκεί, ἀνήγγειλαν εἰς αὐτὸν τα γεγονότα καὶ τοὺς εἶπαν· “ὁ υἱὸς σου ὁ Ἰωσήφ ζῇ καὶ εἶναι ἀρχὼν ὅλης της Αἰγύπτου”. Ἐμεινε κατάπληκτος ὁ Ἰακώβ καὶ σαν νὰ ἐσταμάτησεν ἡ διάνοιά του, διότι δεν τοὺς ἐπίστευεν.
- Γεν. 45,27 ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσήφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας, αἷς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
- Γεν. 45,27 Ὅλα δε μαζὴ τα παιδιὰ του ἐγνωστοποίησαν εἰς αὐτόν ὅλα τα λόγια, τα ὁποῖα τοὺς εἶχεν εἶπει ὁ Ἰωσήφ. Ὁ Ἰακώβ, ὅταν εἶδε τὰς ἀμάξας που ἔστειλεν ὁ Ἰωσήφ δια νὰ τον παραλάβουν, συνήλθεν ἀπὸ την κατάπληξίν του,

ανεζωογονήθη το πνεύμα του

Γεν. 45,28 εἶπε δὲ Ἰσραὴλ· μέγα μοί ἐστιν, εἰ ἔτι Ἰωσήφ ὁ υἱός μου ζῇ· πορευθεὶς ὄψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

Γεν. 45,28 και εἶπεν· “εἶναι μεγάλο τούτο το γεγονός δι' ἐμέ, εἴάν το παιδί μου ο Ἰωσήφ ζη ἀκόμη, θα μεταβῶ λοιπὸν πρὸς αὐτόν, δια να τον ἴδω, πρὶν ἀποθάνω”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 46

Γεν. 46,1 Ἀπάρας δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ ἔθυσσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.

Γεν. 46,1 Εξεκίνησε, λοιπὸν, ο Ἰακώβ, αὐτός, με ὅλα τα υπάρχοντά του και ὅλοι οι ἄλλοι μαζή του και ἦλθεν στο “Φρέαρ του ὄρκου”, εἰς την Βηρσαβεε και ἐκεῖ προσέφερε θυσίαν στον Θεὸν του πατρὸς του Ἰσαάκ.

Γεν. 46,2 εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, εἰπὼν· Ἰακώβ, Ἰακώβ, ὁ δὲ εἶπε· τί ἐστιν;

Γεν. 46,2 Ο δε Θεὸς εἶπεν στον Ἰακώβ δι' ὁράματος κατὰ την νύκτα· “Ἰακώβ Ἰακώβ” ! Εκείνος εἶπε· “τι εἶναι;”

Γεν. 46,3 ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ,

Γεν. 46,3 Ο ἰδὲ Θεὸς λέγει πρὸς αὐτόν· “ἐγὼ εἰμαι ο Θεὸς των πατέρων σου. Μη φοβηθῆς να καταβῆς εἰς την Αἴγυπτον, διότι ἐκεῖ θα σε ἀναδείξω μεγάλο ἔθνος.

Γεν. 46,4 καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος, καὶ Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου.

Γεν. 46,4 Θα μεταβῶ και ἐγὼ μαζή σου εἰς την Αἴγυπτον και ἐγὼ πάλιν θα σε ἐπαναφέρω εἰς την γην Χαναάν, ὅταν λάβῃ

τέλος ο καθωρισμένος χρόνος της παραμονής σου εις την Αίγυπτον. Ο δε υιός σου Ιωσήφ με τα ίδια του τα χέρια θα σου κλείση τα μάτια.

Γεν. 46,5 ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι αὐτόν,

Γεν. 46,5 Εσηκώθη ο Ιακώβ, δια να αναχωρήση από το “Φρέαρ του ὅρκου”. Οι υιοί του Ιακώβ έβαλαν τον πατέρα των, τα παιδιά των και τας γυναίκας των εις τας αμάξας, τας οποίας είχεν αποστέλλει ο Ιωσήφ, δια να τον μεταφέρουν εις την Αίγυπτον.

Γεν. 46,6 καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακώβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ,

Γεν. 46,6 Ελαβον λοιπόν, τα κοπάδια των και ὅλην την κινητὴν περιουσίαν, που είχαν αποκτήσει εις την Χαναάν, και εισηλθον εις την Αίγυπτον. Εισηλθεν ο Ιακώβ και μαζή με αὐτόν ὅλοι οι απόγονοί του,

Γεν. 46,7 υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ, θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

Γεν. 46,7 οι υιοί του, τα παιδιά των υιών του μαζή του, αι θυγατέρες του και αι θυγατέρες των θυγατέρων του. Ολους τους απογόνους του παρέλαβε μαζή του ο Ιακώβ και τους ωδήγησεν εις την Αίγυπτον.

Γεν. 46,8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακώβ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰακώβ Ῥουβὴν.

Γεν. 46,8 Αυτά δε είναι τα ονόματα των παιδιών του Ισραήλ, που εισηλθον εις την Αίγυπτον μαζή με τον πατέρα των· Ο Ιακώβ και οι υιοί του. Πρωτότοκος του Ιακώβ ήτο ο Ρουβήν.

Γεν. 46,9	υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν· Ἐνὼχ καὶ Φαλλοῦς, Ἀσρών καὶ Χαρμί.
Γεν. 46,9	Υιοὶ δε του Ρουβήν ἦσαν, ο Ενώχ και ο Φαλλοῦς, ο Ασρών και ο Χαρμί.
Γεν. 46,10	υἱοὶ δὲ Συμεών· Ἰεμουήλ καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἀὼδ καὶ Ἰαχεὶν καὶ Σαὰρ καὶ Σαοὺλ υἱὸς τῆς Χανανίτιδος.
Γεν. 46,10	Υιοὶ του Συμεών ἦσαν ο Ιεμουήλ, ο Ιαμεὶν, ο Αὼδ, ο Ιαχεὶν, ο Σααρ και ο Σαοὺλ, ο υἱὸς της Χανανίτιδος.
Γεν. 46,11	υἱοὶ δὲ Λευὶ· Γηρσών, Καάθ καὶ Μεραρί.
Γεν. 46,11	Υιοὶ του Λευὶ ἦσαν ο Γηρσών, ο Καάθ και ο Μεραρί.
Γεν. 46,12	υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἦρ καὶ Αὐνάν καὶ Σηλὼμ καὶ Φαρές καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἦρ καὶ Αὐνάν ἐν γῇ Χαναάν· ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρές· Ἐσρών καὶ Ἰεμουήλ.
Γεν. 46,12	Υιοὶ του Ιούδα ἦσαν ο Ηρ, ο Αυνάν, ο Σηλὼμ, ο Φαρές και ο Ζαρά· ο Ηρ δε και ο Αυνάν ἀπέθανον εις την γην Χαναάν. Ο δε Φαρές ἀπέκτησεν υἱοὺς τον Εσρών και τον Ιεμουήλ.
Γεν. 46,13	υἱοὶ δὲ Ἰσάχαρ· Θωλὰ καὶ Φουὰ καὶ Ἰασοὺβ καὶ Ζαμβράμ.
Γεν. 46,13	Υιοὶ του Ισάχαρ ἦσαν ο Θωλὰ, ο Φουα, ο Ιασοὺβ και ο Ζαμβράμ.
Γεν. 46,14	υἱοὶ δὲ Ζαβουλών· Σερὲδ καὶ Ἀλλών καὶ Ἀχοήλ.
Γεν. 46,14	Υιοὶ του Ζαβουλών ἦσαν ο Σερὲδ, ο Ἀλλών και ο Αχοήλ.
Γεν. 46,15	οὗτοι υἱοὶ Λείας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, καὶ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ψυχαί, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.
Γεν. 46,15	Ολοι αυτοὶ ἦσαν υἱοί, τους οποίους ἀπέκτησεν ο Ιακώβ εκ της Λείας εις την Μεσοποταμίαν της Συρίας· ἐπίσης εἶχε και θυγατέρα του την Δείναν. Ολαι αὐταὶ αι ψυχαί, υἱοὶ και θυγατέρες, ἦσαν τριάκοντα τρεις.
Γεν. 46,16	υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφών καὶ Ἀγγίς καὶ Σαυνίς καὶ Θασοβάν καὶ Ἀηδεῖς καὶ Ἀροηδεῖς καὶ Ἀρεηλεῖς.
Γεν. 46,16	Υιοὶ του Γαδ ἦσαν ο Σαφών, ο Ἀγγίς, ο Σαυνίς, ο Θασοβάν, ο Αηδεῖς, ο Αροειδεῖς και ο Αρεηλεῖς.

Γεν. 46,17	υἱοὶ δὲ Ἀσὴρ· Ἰεμνά, Ἰεσσουὰ καὶ Ἰεοὺλ καὶ Βαριά καὶ Σάρα ἀδελφή αὐτῶν. υἱοὶ δὲ Βαριά· Χοβὼρ καὶ Μελχίλ.
Γεν. 46,17	Υιοὶ του Ασήρ ἦσαν ο Ιεμνά, ο Ιεσσουά, ο Ιεοὺλ, ο Βαριά και η Σαρα η αδελφή αὐτῶν. Υιοὶ δε του Βαριά ἦσαν ο Χοβὼρ και ο Μελχίλ.
Γεν. 46,18	οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ δεκαἕξ ψυχάς.
Γεν. 46,18	Ολοι οι ανωτέρω ἦσαν υιοὶ της Ζελφάς, την οποίαν εἶχε δώσει ο Λαβαν εις την Λείαν την θυγατέρα αὐτοῦ. Από αὐτήν ο Ιακώβ απέκτησε τους δεκαἕξ αὐτοὺς απογόνους.
Γεν. 46,19	υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν.
Γεν. 46,19	Υιοὶ δε της Ραχήλ, της γυναικὸς του Ιακώβ, ἦσαν ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν.
Γεν. 46,20	ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσήφ ἐν γῇ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσεννέθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλίουπόλεως, τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραΐμ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα, τὸν Μαχίρ· Μαχίρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ. υἱοὶ δὲ Ἐφραΐμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαάμ καὶ Ταάμ. υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ· Ἐδέμ.
Γεν. 46,20	Οι δε υιοὶ του Ιωσήφ, τους οποίους απέκτησεν εις την Αἰγυπτον από την σύζυγόν του την Ασεννέθ, θυγατέρα του Πετεφρῆ ἱερέως της Ηλίουπόλεως, ἦσαν ο Μανασσῆς και ο Εφραΐμ. Ο Μανασσῆς απέκτησεν υιὸς από την Σύραν, την παλλακὴν αὐτοῦ, ἕνας εκ των οποίων ἦτο ο Μαχίρ. Ο δε Μαχίρ απέκτησε τον Γαλαάδ. Υιοὶ του Εφραΐμ, ἀδελφοῦ του Μανασσῆ, ἦσαν ο Σουταλαάμ και ο Ταάμ. Υιὸς δε του Σουταλαάμ ἦτο ο Εδέμ.
Γεν. 46,21	υἱοὶ δὲ Βενιαμίν· Βαλὰ καὶ Χοβὼρ καὶ Ἀσβήλ· ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλὰ· Γηρὰ καὶ Νεομὰν καὶ Ἀγχὶς καὶ Ῥὼς καὶ Μαρφὶμ καὶ Ὀφιμίν. Γηρὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ.
Γεν. 46,21	Υιοὶ του Βενιαμίν ἦσαν ο Βαλὰ, ο Χοβὼρ και ο ' Ασβήλ. Υιοὶ

	του Βαλά ήσαν ο Γηρά, ο Νοεμάν, ο Αγχίς, ο Ρως, ο Μαμφίμ και ο Οφιμίν. Ο Γηρά απέκτησεν υιόν τον Αράδ.
Γεν. 46,22	οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ.
Γεν. 46,22	Αυτοὶ ἦσαν ἀπόγονοι του Ιακώβ και της Ραχήλ, εν συνόλω ψυχὰς δέκα οκτώ.
Γεν. 46,23	υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ.
Γεν. 46,23	Υἱὸς του Δαν ἦτο ο Ασόμ.
Γεν. 46,24	καὶ υἱοὶ Νεφθαλείμ· Ἀσιήλ καὶ Γωυνὶ καὶ Ἰσάαρ καὶ Συλλήμ.
Γεν. 46,24	Υιοὶ του Νεφθαλείμ ἦσαν ο Ασιήλ, ο Γωυνί, ο Ισάαρ και ο Συλλήμ.
Γεν. 46,25	οὗτοι υἱοὶ Βαλᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτὰ.
Γεν. 46,25	Αυτοὶ ἦσαν τέκνα της δούλης Βαλᾶς, την οποίαν ο Λαβαν εἶχεν δώσει εις την θυγατέρα του Ραχήλ. Από αυτήν απέκτησεν ο Ιακώβ τους ανωτέρω απογόνους εν ὅλῳ ἑπτὰ.
Γεν. 46,26	πᾶσαι δὲ αἱ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακώβ, πᾶσαι ψυχαὶ ἑξηκονταῆς.
Γεν. 46,26	Ολοι δε οι ἄνδρες, οι οποίοι εἰσήλθον εις την Αἴγυπτον μαζί με τον Ιακώβ, οι γεννηθέντες από αὐτόν, πλην των συζύγων των υἱῶν Ισραήλ, ἦσαν εν συνόλω ἑξήκοντ' εἰς.
Γεν. 46,27	υἱοὶ δὲ Ἰωσήφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ψυχαὶ ἑννέα. πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ἰακώβ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον ψυχαὶ ἑβδομηκονταπέντε.
Γεν. 46,27	Υιοὶ δε και ἐγγονοι του Ιωσήφ, τους οποίους απέκτησεν εις την Αἴγυπτον ἦσαν ἑννέα ἄνδρες. Επομένως ὅλοι οι ἄνδρες, υιοὶ και ἀπόγονοι του Ιακώβ, οι οποίοι εἰσήλθον μαζί του εις την Αἴγυπτον ἦσαν ἑβδομήκοντα πέντε.
Γεν. 46,28	Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς

Ἰωσήφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν
Ῥαμεσσή.

Γεν. 46,28 Ο Ιακώβ ἔστειλε προ αὐτοῦ προς τον Ἰωσήφ τον Ιούδαν, δια
να προετοιμάσῃ την συνάντησίν του με τον υἱόν του τον
Ἰωσήφ εἰς την πόλιν των Ἡρώων, εἰς την χώραν “Ῥαμεσσή”,
την ἄλλως ονομαζομένην Γεσέμ.

Γεν. 46,29 ζεύξας δὲ Ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς
συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν
καὶ ὁφθεὶς αὐτῷ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ
ἔκλαυσε κλαυθμῷ πῖονι.

Γεν. 46,29 Ο Ἰωσήφ ἐζευξε τα ἄρματά του καὶ μετέβη προς συνάντησιν
του πατρός του Ιακώβ εἰς την πόλιν των Ἡρώων. Οταν δε
τον εἶδεν, ἔπεσεν στον τράχηλόν του, τον ἐνηγκαλίσθη καὶ
ἔκλαυσε με ἀσυγκράτητα δάκρυα.

Γεν. 46,30 καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ· ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ
νῦν, ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι γὰρ σὺ ζῇς.

Γεν. 46,30 Εὐτυχισμένος ο γέρων Ιακώβ εἶπε προς τον Ἰωσήφ· “ας
ἀποθάνω ἀπὸ την στιγμήν αὐτήν, αφοῦ εἶδα το πρόσωπόν
σου, διότι εἶδα ὅτι ἀκόμη συ ζῇς”.

Γεν. 46,31 εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἀναβάς
ἀπαγγελῶ τῷ Φαραὼ καὶ ἔρῳ αὐτῷ· οἱ ἀδελφοί μου καὶ
ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἱ ἦσαν ἐν γῇ Χαναάν, ἦκασιν
πρὸς με·

Γεν. 46,31 Εἶπεν ο Ἰωσήφ προς τους ἀδελφούς του· “ἐγὼ θα μεταβῶ
τώρα στον Φαραὼ καὶ θα του εἰπῶ· Οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὅλη
ἡ οἰκογένεια του πατρός μου, που ἦσαν εἰς την γην Χαναάν,
ἔχουν ἔλθει προς ἐμέ.

Γεν. 46,32 οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι
ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη καὶ τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν
ἀγρόχασιν.

Γεν. 46,32 Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ εἶναι ποιμένες· ἦσαν πάντοτε κτηνοτρόφοι.
Ἐφεραν δε μαζή των τα κτήνη, τα βόδια των καὶ ὅ,τι ἄλλο

είχαν εκεί και όλην την άλλην κινητήν περιουσίαν των
έφεραν μαζί των.

Γεν. 46,33 εάν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραὼ καὶ εἴπῃ ὑμῖν· τί τὸ ἔργον
ὑμῶν ἐστίν;

Γεν. 46,33 Εάν λοιπόν σας καλέσῃ ο Φαραώ και σας ερωτήσῃ, ποῖον
εἶναι τὸ ἔργον σας;

Γεν. 46,34 ἐρεῖτε· ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμέν οἱ παῖδές σου ἐκ
παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἵνα
κατοικήσῃτε ἐν γῇ Γεσέμ Ἀραβίας· βδέλυγμα γάρ ἐστιν
Αἴγυπτιοις πᾶς ποιμὴν προβάτων.

Γεν. 46,34 Σεις θα απαντήσετε· Ημεῖς, οἱ δούλοί σου, εἴμεθα ἄνδρες
κτηνοτρόφοι ἀπὸ τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας μέχρι σήμερον,
ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες μας. Θα πῆτε δε αὐτά, δια να σας
αφήσῃ να κατοικήσετε εἰς τὴν Γεσέμ τῆς Αραβίας, μακρὰν
ἀπὸ τὴν κεντρικὴν Αἴγυπτον, διότι οἱ Αἰγύπτιοι
αποστρέφονται καὶ δεν θέλουν να ἔχουν ἐπικοινωνίαν με
ποιμένας προβάτων”.

ΓΕΝΕΣΙΣ 47

Γεν. 47,1 Ἐλθὼν δὲ Ἰωσήφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραὼ λέγων· ὁ πατήρ
μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες αὐτῶν
καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χαναάν καὶ ἰδοὺ εἰσιν
ἐν γῇ Γεσέμ.

Γεν. 47,1 Επεσκέφθη ο Ιωσήφ τον Φαραώ και του ἀνήγγειλεν ὅτι· “ο
πατήρ μου, οἱ ἀδελφοί μου, τὰ ποιμνιά των, τὰ βόδια των
καὶ ὅλα τὰ υπάρχοντά των ἦλθον ἀπὸ τὴν γην Χαναάν καὶ
ιδού, εὐρίσκονται τώρα εἰς τὴν χώραν τῆς Γεσέμ”.

Γεν. 47,2 ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας καὶ
ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραώ.

Γεν. 47,2 Εἶχε δε πάρει μαζί του πέντε ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του καὶ

τους παρουσίασεν ενώπιον του Φαραώ.

Γεν. 47,3

καὶ εἶπε Φαραώ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ· τί τὸ ἔργον ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραώ· ποιμένες προβάτων οἱ παῖδές σου, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

Γεν. 47,3

Ἡρώτησε δε ο Φαραώ τους αδελφούς του Ιωσήφ· “ποῖον εἶναι το ἐπάγγελμά σας; Ποία ἡ ἐργασία σας;” Εκείνοι του ἀπήντησαν· “ποιμένες προβάτων εἴμεθα οἱ δούλοι σου, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πρόγονοί μας”.

Γεν. 47,4

εἶπαν δὲ τῷ Φαραώ· παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἤκαμεν· οὐ γὰρ ἔστι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου, ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν· νῦν οὖν κατοικήσωμεν οἱ παῖδές σου ἐν γῇ Γεσέμ.

Γεν. 47,4

Εἶπαν δε ἀκόμη στον Φαραώ· “ἐχομεν δε ἐλθεῖ, δια να κατοικήσωμεν προσωρινῶς εἰς την χώραν αὐτήν. Καὶ τοῦτο, διότι δεν ὑπάρχει βοσκή δια τα ζῶα των δούλων σου ἐπειδὴ ὁ λιμὸς ἔχει ἐνταθῇ πολὺ εἰς την γην Χανααν. Ἀς κατοικήσωμεν λοιπὸν τώρα οἱ δούλοι σου εἰς την περιοχὴν Γεσέμ”.

Γεν. 47,5

εἶπε δὲ Φαραώ τῷ Ἰωσήφ· κατοικεῖτωσαν ἐν γῇ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίστη ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοί, κατάρστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν. Ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσήφ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἤκουσε Φαραώ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

Γεν. 47,5

Εἶπε δε ο Φαραώ πρὸς τον Ιωσήφ· “ναὶ, ἀς κατοικήσουν εἰς την Γεσέμ. Ἐὰν δε γνωρίζης ὅτι μεταξύ αὐτῶν ὑπάρχουν ἄνδρες ἱκανοὶ καὶ ἰσχυροὶ να τοὺς διορίσης ἀρχιτοίμενας εἰς τα ἰδικὰ μου κοπάδια των ζώων”. Ἐτσι ἦλθαν εἰς την Αἴγυπτον πρὸς τον Ιωσήφ ὁ Ιακώβ καὶ τα παιδιὰ του καὶ ἐπληροφορήθη τοῦτο ὁ Φαραώ, ὁ βασιλεὺς της Αἰγύπτου.

Γεν. 47,6

καὶ εἶπε Φαραώ πρὸς Ἰωσήφ λέγων· ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἤκασι πρὸς σέ· ἰδοὺ ἡ γῇ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστίν· ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκησον τὸν

πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

Γεν. 47,6

Εἶπεν ὁ Φαραώ πρὸς τὸν Ἰωσήφ καὶ τα ἐξῆς· “εἶδα ὅτι ὁ πατέρας σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔχουν ἔλθει πρὸς σέ. Ἰδοὺ ἐνώπιόν σου εὐρίσκεται ἡ χώρα τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν διάθεσίν σου. Εἰς τὴν καλυτέραν περιοχὴν νὰ εγκαταστήσῃς τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

Γεν. 47,7

εἰσήγαγε δὲ Ἰωσήφ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἠυλόγησεν Ἰακώβ τὸν Φαραώ.

Γεν. 47,7

Ὁ Ἰωσήφ ὠδήγησε τὸν πατέρα του τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν παρουσίασεν ἐνώπιον τοῦ Φαραώ. Ὁ δὲ Ἰακώβ ευλόγησε τὸν Φαραώ.

Γεν. 47,8

εἶπε δὲ Φαραώ τῷ Ἰακώβ· πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου;

Γεν. 47,8

Ὁ Φαραώ ἠρώτησε τὸν Ἰακώβ· “πόσων ἐτῶν εἶσαι;”

Γεν. 47,9

καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραώ· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς ἡμέρας παρώκησαν.

Γεν. 47,9

Ὁ δὲ Ἰακώβ τοῦ ἀπήντησε· “τα ἔτη τῆς ζωῆς μου, κατὰ τα ὁποῖα κατοικῶ εἰς τὴν γῆν, ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν τριάκοντα. Ολίγα καὶ γεμάτα θλίψεις καὶ περιπετείας εἶναι τα ἔτη τῆς ζωῆς μου. Δεν ἐφθασα εἰς τα ἔτη τῶν προγόνων μου, τα ὁποῖα ἐζήσαν ἐκεῖνοι ὡς πάροικοι εἰς τὴν γῆν”.

Γεν. 47,10

καὶ εὐλόγησας Ἰακώβ τὸν Φαραώ ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ.

Γεν. 47,10

Ὁ Ἰακώβ ευχηθεὶς καὶ πάλιν τὸν Φαραώ, ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἀνάκτορα αὐτοῦ.

Γεν. 47,11

καὶ κατώκισεν Ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ, ἐν γῇ Ῥαμεσσῇ, καθὰ προσέταξε Φαραώ.

- Γεν. 47,11 Ο Ιωσήφ εγκατέστησε τον πατέρα και τους αδελφούς του, σύμφωνα με το πρόσταγμα του Φαραώ, εις την ωραιοτάτην περιοχὴν της Αιγύπτου, εις την χώραν Ραμεσσή, την Γεσέμ, την οποίαν και ἔδωσεν εις αὐτοὺς ὡς ιδιοκτησίαν.
- Γεν. 47,12 καὶ ἐσιτομέτρει Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα.
- Γεν. 47,12 Κατὰ δε την διάρκειαν του λιμοῦ εχορήγει ο Ιωσήφ στον πατέρα του και τους αδελφούς του και εις ὅλα τα μέλη των οικογενειῶν του οἴκου του πατρὸς του, σιτὰρι ἀναλόγως με τα ἄτομα που εἶχεν ἐκάστη.
- Γεν. 47,13 Σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα. ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χαναάν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ.
- Γεν. 47,13 Σῖτος δε δεν υπήρχε πλέον εις ὅλην την χώραν, διότι ο λιμὸς ἐνετάθη πολὺ. Ἡ χώρα της Αιγύπτου και η χώρα της Χαναάν ἐξηντλήθησαν ἐνεκα του λιμοῦ.
- Γεν. 47,14 συνήγαγε δὲ Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναάν τοῦ σίτου, οὗ ἡγόραζον, καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς, καὶ εἰσήνεγκεν Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.
- Γεν. 47,14 Ο δε Ιωσήφ συνεκέντρωσεν ὅλα τα χρήματα, που υπήρχον εις την Αἴγυπτον και εις την Χαναάν, πωλὼν τον σῖτον, τον ὁποῖον ηγόραζον οἱ κάτοικοι. Ἐτσι δε ο Ιωσήφ συνεκέντρωσεν ὅλον το ἀργύριον στον οἶκον του Φαραώ.
- Γεν. 47,15 καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς Χαναάν. ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσήφ, λέγοντες· δὸς ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἵνατὶ ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.
- Γεν. 47,15 Ἐνεκα του συνεχιζόμενου λιμοῦ και της ἀγορᾶς του σίτου ἐξηντλήθησαν τα χρήματα των ἀνθρώπων της Αιγύπτου και της Χαναάν. Δεν εἶχον πλέον με τι να ἀγοράσουν σῖτον. Δια

τούτο ἦλθαν πρὸς τον Ἰωσήφ και του εἶπον· “δος μας ψωμί· διατί να αποθάνωμεν ενώπιόν σου; Τα χρήματά μας ἔχουν πλέον εξαντληθῇ”.

Γεν. 47,16 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.

Γεν. 47,16 Ο Ἰωσήφ τους εἶπεν· “αφοῦ δεν ἔχετε ἄλλα χρήματα, φέρετέ μου τα ζῶα σας και ἀντὶ αὐτῶν θα σας δώσω ἄρτους, αφοῦ ἔχουν εξαντληθῇ πλέον τα χρήματά σας”.

Γεν. 47,17 ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσήφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

Γεν. 47,17 Εφεραν λοιπὸν τα ζῶα των οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς τον Ἰωσήφ και ἐκεῖνος τους ἔδωκεν ἄρτους ἀντὶ των ἵππων και ἀντὶ των προβάτων, ἀντὶ των βοῶν και ἀντὶ των ὄνων και διέθρεψεν αὐτοὺς κατὰ το ἔτος ἐκεῖνο με ἄρτους ἀντὶ ὅλων των κτηνῶν, που εἶχε πάρει ὑπὸ την κατοχὴν του.

Γεν. 47,18 ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ ποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ’ ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν.

Γεν. 47,18 Επέρασε και το ἔτος ἐκεῖνο της πείνας, ἐφθασε το δεῦτερον ἔτος, κατὰ το ὁποῖον ἐπανήλθον οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς αὐτὸν και του εἶπαν· “δος μας τρόφιμα. Μηπως, τάχα, και θα επιτρέψης ποτέ συ ο κύριός μας να εξοντωθῶμεν ὅλοι ἀπὸ την πείναν; Εφ’ ὅσον ἔχουν εξαντληθῇ τα χρηματά μας, η δε κινητὴ περιουσία μας και τα ζῶα μας εἶναι πλέον ιδικά σου, δεν υπολείπεται πλέον εἰς ἡμᾶς εἰ μη μόνον να

θέσωμεν υπό την εξουσίαν σου τον εαυτόν μας και τα χωράφια μας, να γίνωμεν ακτήμονες δούλοι σου.

Γεν. 47,19

ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραώ· δὸς σπέρμα, ἵνα σπείρωμεν καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται.

Γεν. 47,19

Δια να μην αποθάνωμεν, λοιπόν, από την πείναν ενώπιόν σου και μείνη ἐρημος από ανθρώπους η χώρα της Αιγύπτου, αγόρασε ημᾶς και τα χωράφια μας, αντί των ἄρτων, που θα μας δώσης. Θα εἴμεθα ημεῖς δούλοι του Φαραώ και οι αγροί μας ιδιοκτησία του. Δος μας σίτον προς σποράν, δια να σπείρωμεν και θερίσωμεν, ἔτσι δε να ζήσωμεν, να μη αποθάνωμεν και ἐρημωθῇ πλέον ο τόπος”.

Γεν. 47,20

καὶ ἐκτήσατο Ἰωσήφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραώ· ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραώ, ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐγένετο ἡ γῆ τῷ Φαραώ,

Γεν. 47,20

Ἔτσι δε ο Ιωσήφ ηγόρασε δια τον Φαραώ ὅλην την χώραν των Αιγυπτίων. Διότι οι Αιγύπτιοι ἐπώλησαν την χώραν των στον Φαραώ, ἐπειδὴ ο μεγάλος λιμός διήρκεσε πολύ. Η Αἴγυπτος ἐγένεν ιδιοκτησία του Φαραώ.

Γεν. 47,21

καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας ἀπ’ ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων,

Γεν. 47,21

Και τον λαόν ἀκόμη τον ἔκαμε δούλον στον Φαραώ ἀπὸ το ἓνα ἕως το ἄλλο ἄκρον και καθ’ ὅλα τα ὅρια της γης Αιγύπτου,

Γεν. 47,22

χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ἰωσήφ, ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραώ, καὶ ἥσθιον τὴν δόσιν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραώ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν.

Γεν. 47,22

Ἐκτός μόνον της χώρας των ἱερέων. Αὐτὴν δεν την

ηγόρασεν ο Ιωσήφ, διότι ο Φαραώ έδιδε δωρεάν στους ιερείς το απαραίτητον ποσόν του σίτου και ετρέφοντο από την χορηγίαν αυτήν, δια τούτο δε και δεν επώλησαν εκείνοι την περιοχήν των.

Γεν. 47,23 εἶπε δὲ Ἰωσήφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις· ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραώ· λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ σπείρατε τὴν γῆν,

Γεν. 47,23 Εἶπε τότε ο Ιωσήφ προς όλους τους άλλους Αιγυπτίους· “ἰδοὺ, σήμερον ἔχω αγοράσει δια τον Φαραώ και σας ως δούλους του και την χώραν σας ως ιδιοκτησίαν του. Λαβετε λοιπόν τώρα δια τον εαυτὸν του ο καθένας σίτον προς σποράν και σπείρατε τα χωράφια σας.

Γεν. 47,24 καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς καὶ δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραώ, τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ καὶ εἰς βρώσιν ὑμῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.

Γεν. 47,24 Ομως κατά τον θερισμόν των αγρών σας θα δώσετε το εν πέμπτον του σίτου στον Φαραώ τα δε τέσσερα πέμπτα θα τα κρατήσετε προς σποράν και προς διατροφήν όλων των ανθρώπων του οίκου σας”.

Γεν. 47,25 καὶ εἶπαν· σέσωκας ἡμᾶς, εὖρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραώ.

Γεν. 47,25 Εκείνοι δε ευχαριστημένοι απήντησαν· “μας έσωσες ! Ευρήκαμεν ενώπιόν σου χάριν, ενώπιον του κυρίου μας. Θα είμεθα δούλοι στον Φαραώ”.

Γεν. 47,26 καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσήφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραώ ἀποπεμποῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἦν τῷ Φαραώ.

Γεν. 47,26 Τότε δε εξέδωσε και διαταγήν δια τους Αιγυπτίους ο Ιωσήφ, η οποία ισχύει και μέχρι σήμερον· να δίδεται από τα προϊόντα της γης Αιγύπτου το εν πέμπτον στον Φαραώ, εκτός της γης των ιερέων. Η γη αυτή δεν ανήκεν στον

Φαραώ.

Γεν. 47,27 Κατώκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γεσέμ καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.

Γεν. 47,27 Ο Ἰακώβ εγκατεστάθη εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν περιοχὴν Γεσέμ, τὴν ὁποίαν ἐπήραν ὡς ιδιοκτησίαν των. Ἐκεῖ δὲ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν πάρα πολὺ.

Γεν. 47,28 ἐπέζησε δὲ Ἰακώβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἰακώβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη.

Γεν. 47,28 Ἐζησε δὲ ἀκόμῃ ὁ Ἰακώβ εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνῆλθον εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἐπτὰ ἔτη.

Γεν. 47,29 ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν, καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ,

Γεν. 47,29 Ἐπλησίασαν αἱ ἡμέραι νὰ ἀποθάνῃ. Προσεκάλεσε τότε τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ εἶπεν· “ἐὰν ἔχω εὗρει χάριν ἐνώπιόν σου- ὅπως καὶ πράγματι εὗρηκα- βάλε τὸ χεῖρ σου κάτω ἀπὸ τὸν μηρόν μου καὶ ὀρκίσου ὅτι θὰ μου προσφέρῃς καὶ αὐτὴν τὴν καλωσύνην, ὅτι πιστῶς θὰ ἐκπληρώσῃς τὴν τελευταίαν μου ἐντολήν· νὰ μὴ με θάψῃς εἰς τὴν Αἰγύπτῳ.

Γεν. 47,30 ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου, καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου καὶ θάψῃς με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Γεν. 47,30 Ἀλλὰ θὰ ἐνταφιασθῶ μαζὴ με τοὺς πατέρας μου εἰς τὴν Χαναάν. Θὰ με μεταφέρῃς ἀπὸ τὴν Αἰγύπτῳ καὶ θὰ με θάψῃς στὸν τάφον των”. Ὁ Ἰωσήφ εἶπε· “θὰ κάμω, ὅπως μου εἶπες”.

Γεν. 47,31 εἶπε δέ· ὁμοσὸν μοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῷ. καὶ προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ.

Γεν. 47,31 Του εἶπε δε ο Ιακώβ· “ορκίσου” και ο Ιωσήφ ωρκίσθη ενώπιον του πατρός του. Τότε ο Ιακώβ προσεκύνησεν στο ἄκρον της ράβδου του υιού του, η οποία εσυμβολιζε την βασιλικήν του εξουσίαν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 48

Γεν. 48,1 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται. καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραΐμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ.

Γεν. 48,1 Επειτα από τα γεγονότα αυτά ανήγγειλαν στον Ιωσήφ ότι ασθενεῖ βαρέως ο πατήρ του. Ο Ιωσήφ επήρε τα δύο παιδιά του, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ, και ἦλθε προς τον Ιακώβ.

Γεν. 48,2 ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακώβ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ. καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ ἐκάθησεν ἐπὶ τὴν κλίνην.

Γεν. 48,2 Ανήγγειλαν δε στον Ιακώβ, ὅτι ιδού ο υἱός σου ο Ιωσήφ ἔρχεται προς σέ. Κατέβαλε προσπάθειαν ο Ιακώβ, συνεκέντρωσε την δύναμίν του και ανεκάθησεν εις την κλίνην του,

Γεν. 48,3 καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ· ὁ Θεός μου ὥφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναάν καὶ εὐλόγησέ με

Γεν. 48,3 και εἶπεν στον Ιωσήφ· “ο Θεός μου παρουσιάσθη εις ἐμέ εις την Λουζά της Χαναάν, με ευλόγησε

Γεν. 48,4 καὶ εἶπέ μοι· ἰδοὺ ἐγὼ αὖξανῶ σε καὶ πληθυνῶ σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν καὶ δώσω σοι τὴν γῆν

ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον.

Γεν. 48,4 και εμού εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ θα σε αὐξήσω και θα σε πληθύνω· θα σε κάμω γενάρχην πολλῶν λαῶν και θα δώσω εἰς σε και στους απογόνους σου μετὰ ἀπό σέ, ὡς παντοτεινήν ιδιοκτησίαν σου, την χώραν αὐτήν.

Γεν. 48,5 νῦν οὖν οἱ δύο υἱοὶ σου οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἴγυπτον, ἔμοί εἰσιν, Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ, ὡς Ῥουβὴν καὶ Συμεὼν ἔσονται μοι·

Γεν. 48,5 Τώρα λοιπὸν οἱ δύο υἱοὶ σου, τους οποίους ἀπέκτησες εἰς την γην της Αἰγύπτου, πρὶν ἐγὼ ἐλθῶ εἰς σέ, εἶναι ἰδικά μου παιδιά. Ὁ Εφραΐμ, και ο Μανασσῆς θα εἶναι δι' ἐμέ, ὅπως εἶναι οἱ πρωτοτόκοί μου, ο Ρουβὴν και ο Συμεὼν.

Γεν. 48,6 τὰ δὲ ἔκγονα, ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα, ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων κλήροις.

Γεν. 48,6 Εκείνοι ὁμως τους οποίους θα ἀποκτήσῃς κατόπιν, θα φέρουν τα ὀνόματα των δύο αὐτῶν ἀδελφῶν των και ὄχι το ἰδικόν μου. Θα κληθούν να λάβουν μερίδιον εἰς την γην της επαγγελίας ἀπὸ το μερίδιον των δύο ἀδελφῶν των.

Γεν. 48,7 ἐγὼ δὲ ἥνικα ἤρχόμην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναάν, ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἵπποδρομον Χαβραθὰ τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθὰ, καὶ κατώρυξα αὐτήν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου (αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ).

Γεν. 48,7 Όταν ἐγὼ ἤρχόμην ἀπὸ την Μεσοποταμίαν της Συρίας, ἀπέθανεν ἡ μητέρα σου ἡ Ραχήλ εἰς την γην Χαναάν, όταν ἐπλησίαζα εἰς την πλατεῖαν λεωφόρον, ὅπου ανεμπόδιστα ἠμπορούσαν να τρέχουν ἵπποι, την Χαβραθὰ, πρὸς το μέρος της Εφραθὰ δηλαδή εἰς την Βηθλεέμ, ἐκεῖ, εἰς την λεωφόρον αὐτήν, ἔθαψα την μητέρα σου”.

Γεν. 48,8	ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ εἶπε· τίνες σοι οὗτοι;
Γεν. 48,8	Ἰδὼν δε ο Ιακώβ τα δύο παιδιὰ του Ιωσήφ ηρώτησε· “τίνος εἶναι τα παιδιὰ αυτά;”
Γεν. 48,9	εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· υἱοὶ μου εἰσιν, οὓς ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς ἐνταῦθα. καὶ εἶπεν Ἰακώβ· προσάγαγέ μοι αὐτούς, ἵνα εὐλογήσω αὐτούς.
Γεν. 48,9	Ο Ιωσήφ απήντησεν στον πατέρα του· “αυτὰ εἶναι τα παιδιὰ μου, τα οποία μου ἔδωσεν ο Θεὸς ἐδῶ εἰς την Αἴγυπτον”. Εἶπεν ο Ιακώβ· “φέρε τα ἐδῶ κοντὰ μου, δια να τα ευλογήσω”.
Γεν. 48,10	οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐβαρυώπησαν ἀπὸ τοῦ γήρως, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν· καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν, καὶ ἐφίλησεν αὐτούς καὶ περιέλαβεν αὐτούς.
Γεν. 48,10	Οι οφθαλμοὶ του Ιακώβ εἶχαν βαμβώσει πλέον λόγω των γηρατειών και δεν ἠμπορούσε να βλέπη καθαρά. Εφερεν ο Ιωσήφ κοντὰ στον πατέρα του τα δυο του παιδιὰ και ἐκεῖνος τα ἐφίλησε και τα ἀγκάλιασε.
Γεν. 48,11	καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ· ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἔστερήθην, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου.
Γεν. 48,11	Εἶπε ο Ιακώβ προς τον Ιωσήφ· “ἰδού, πόσον με ευηργέτησεν ο Θεός ! Οχι μόνον δεν με ἐστέρησεν ἀπὸ την παρουσίαν σου, ἀλλὰ και μου ἔδειξε τους υἱούς σου”.
Γεν. 48,12	καὶ ἐξήγαγε αὐτοὺς Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.
Γεν. 48,12	Επήρεν ο Ιωσήφ τα παιδιὰ του ἀπὸ τα γόνατα του πατρός του και ἐκεῖνα ἐκλιναν το πρόσωπόν των μέχρι του ἐδάφους και ἐπροσκύνησαν τον Ιακώβ.
Γεν. 48,13	λαβὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν τε Ἐφραΐμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ.

- Γεν. 48,13 Επήρε πάλιν ο Ιωσήφ τους δύο υιούς του τον Εφραΐμ εκ δεξιών του, εξ αριστερών δε του Ιακώβ, ως δευτερότοκον, τον δε Μανασσή εξ αριστερών του, εκ δεξιών δε του Ιακώβ ως πρωτότοκον, και τους επλησίασε προς τον πατέρα του.
- Γεν. 48,14 ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραΐμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλλάξ τὰς χεῖρας.
- Γεν. 48,14 Ηπλωσεν ο Ιακώβ την δεξιάν του χεῖρα και την ἔθεσαν εις την κεφαλὴν του Εφραΐμ, αὐτός δε ἦτο ο νεώτερος, και την αριστεράν του χεῖρα εις την κεφαλὴν του Μανασσῆ. Εβαλε δηλαδή τας χεῖρας του σταυρωτά.
- Γεν. 48,15 καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· ὁ Θεός, ὃς εὐηρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, ὁ Θεός ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
- Γεν. 48,15 Ευλόγησεν αὐτοὺς και εἶπεν· “ὁ Θεός, ἐνώπιον του οποιου, τηρήσαντες το θέλημά του, ευηρέστησαν οἱ πατέρες μου, ο Αβραάμ και ο Ισαάκ, ο Θεός ο οποιός με διατρέφει και με συντηρεῖ ἀπὸ την νεαράν μου ηλικίαν μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς,
- Γεν. 48,16 ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὐλογήσαι τὰ παιδία ταῦτα, καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ πληθυνθείησαν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γεν. 48,16 ο ἄγγελος, ο οποιός με εγλύτωνα συνεχώς ἀπὸ ὅλα τα δεινά, ας ευλογήσῃ τα παιδιὰ αὐτά, και ας φέρουν αὐτά το ὄνομά μου και το ὄνομα των πατέρων μου, του Αβραάμ και Ισαάκ· ας πληθυνθούν εις πλῆθος πολὺ ἐπὶ της γῆς”.
- Γεν. 48,17 ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραΐμ, βαρὺ αὐτῷ

κατεφάνη, καὶ ἀντελάβετο Ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραΐμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ.

Γεν. 48,17 Ἰδὼν ο Ἰωσήφ ὅτι ο πατέρας του ἔθεσε τὴν δεξιὰν τοῦ χεῖρα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Εφραΐμ, τοῦ νεωτέρου υἱοῦ, ἐστενοχωρήθη πολὺ καὶ ἐδυσφόρησε. Ἐπιασε δὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ πατρὸς του, δια νὰ τὴν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Εφραΐμ καὶ νὰ τὴν θέσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ, τοῦ πρωτοτόκου.

Γεν. 48,18 εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· οὐχ οὕτως, πάτερ, οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος· ἐπίθες τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Γεν. 48,18 Εἶπε δὲ στὸν πατέρα του· “μὴ θέτῃς κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον τὰς χεῖρας σου, πάτερ, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ πρωτότοκος· εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ θέσε τὴν δεξιὰν σου”.

Γεν. 48,19 καὶ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ εἶπεν· οἶδα, τέκνον, οἶδα· καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν, καὶ οὗτος ὑψωθήσεται· ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν.

Γεν. 48,19 Ὁ Ἰακώβ ὅμως δὲν συγκατετέθη νὰ πράξῃ ὅ,τι τοῦ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ, ἀλλὰ εἶπε· “γνωρίζω, τέκνον μου, γνωρίζω ποῖος εἶναι ὁ πρωτότοκος καὶ αὐτὸς θὰ ἀναδειχθῇ εἰς λαόν πολὺν, καὶ αὐτὸς θὰ δοξασθῇ. Ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς τοῦ νεώτερος, θὰ ἀναδειχθῇ μεγαλύτερος ἀπὸ αὐτόν καὶ οἱ ἀπόγονοί του θὰ εἶναι πλῆθος λαών”.

Γεν. 48,20 καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ λέγοντες· ποιήσαι σε ὁ Θεὸς ὡς Ἐφραΐμ καὶ ὡς Μανασσῆ. καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραΐμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ.

Γεν. 48,20 Ὁ Ἰακώβ εὐλόγησεν αὐτοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εἶπεν· “χάρις εἰς σὰς καὶ ἀπὸ σὰς θὰ δοξασθῇ τὸ ὄνομά μου καὶ οἱ ἄνθρωποι θὰ λέγουν· Εἶθε νὰ σε εὐλογῇ ὁ Θεός, ὅπως

ευλόγησε τον Εφραΐμ και τον Μανασσή”. Ετσι δε ο Ιακώβ κατέστησε κατά την ευλογίαν τον Εφραΐμ ανώτερον από τον πρωτότοκον Μανασσή.

Γεν. 48,21 εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μεθ’ ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν·

Γεν. 48,21 Εἶπεν ἀκόμη ο Ἰακώβ στον Ἰωσήφ· “ἰδοὺ ὅτι ἐγὼ μετ’ ολίγον ἀποθνήσκω. Ὁ Θεὸς θα εἶναι, μαζὴ σας καὶ θα σας ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν γῆν των πατέρων σας.

Γεν. 48,22 ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σίκιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

Γεν. 48,22 Εγὼ δε παραχωρῶ εἰς σε καὶ τοὺς ἀπογόνους σου ἐκλεκτὴν κληρονομίαν, ἀνωτέραν ἀπὸ το μερίδιον των ἀλλῶν ἀδελφῶν σου, τὴν πόλιν Συχέμ, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἀνακατέλαβον ἀπὸ τοὺς Ἀμορραίους με τὴν μάχαιράν μου καὶ τὸ τόξον.

ΓΕΝΕΣΙΣ 49

Γεν. 49,1 Ἐκάλεσε δὲ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν·

Γεν. 49,1 Ἐκάλεσε κοντὰ του ο Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς του καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “συγκεντρωθῆτε πλησίον μου, δια νὰ σας ἀναγγείλω τι θα συμβοῦν εἰς σας, στοὺς ἀπογόνους σας, εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μέχρι καὶ των τελευταίων ἡμερῶν.

Γεν. 49,2 ἀθροίσθητε καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ, ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν.

Γεν. 49,2 Μαζευθῆτε καὶ ἀκούσατέ με, παιδιὰ του Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τὸν πατέρα σας Ἰακώβ.

- Γεν. 49,3 Ἰουβὴν, πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου, σκληρὸς φέρεσθαι καὶ σκληρὸς αὐθάδης.
- Γεν. 49,3 Ρουβὴν, ὁ πρωτότοκός μου, σὺ εἶσαι ἡ δύναμίς μου, ἡ ἀπαρχὴ τῶν τέκνων μου. Εἰσὶν ὅμως σκληροὶ εἰς τὴν συμπεριφορὰν σου, σκληροὶ καὶ ἀναίσχυντοι ἀπέναντί μου.
- Γεν. 49,4 ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκζέσης· ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου· τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν, οὐκ ἀνέβης.
- Γεν. 49,4 Ὡρμησες σαν χεῖμαρρος ἐναντίον τῆς γυναικὸς μου Βαλλὰς καὶ τὴν ἐταπείνωσες. Δὲν θὰ προοδεύσης καὶ δὲν θὰ ἀναδειχθῇς, διότι ἀνέβης εἰς τὴν κλίνην τοῦ πατρὸς σου, ἐμόλυνες τὸ κρεβάτι τοῦ πατέρα, σου, στο ὁποῖον ἀνέβης.
- Γεν. 49,5 Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοί· συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν.
- Γεν. 49,5 Συμεὼν καὶ Λευὶ, δύο ἀδελφοί ὠλοκλήρωσαν ἐσκεμμένως μίαν φοβερὰν ἀδικον πράξιν.
- Γεν. 49,6 εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρείσαι τὰ ἥπατά μου, ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον.
- Γεν. 49,6 Ἡ ψυχὴ μου δὲν συγκατατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασίν των, καὶ ἡ καρδίᾳ μου δὲν ἐπαναπαύεται εἰς τὴν συνωμοσίαν των, διότι ἐπάνω στον μέγαν θυμὸν των ἐφόνευσαν ἀνθρώπους καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκδικήσεώς των ἐφόνευσαν καὶ ταύρους.
- Γεν. 49,7 ἐπικατάρματος ὁ θυμὸς αὐτῶν, ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν, ὅτι ἐσκληρύνθη· διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακώβ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ.
- Γεν. 49,7 Κατηραμένος ἄς εἶναι ὁ θυμὸς των, διότι καὶ ἡ ὀργὴ των ἦτο παράνομος, ἦτο σκληρά. Ἐνεκα τούτου θὰ διασκορπίσω τοὺς ἀπογόνους των μετὰ τῶν ἄλλων υἱῶν τοῦ Ἰακώβ, θὰ διασπαρῶν ἐν μέσῳ τοῦ ἰσραηλिटικοῦ λαοῦ.

- Γεν. 49,8 Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου.
- Γεν. 49,8 Ἰούδα, σε θα υμνήσουν οἱ ἀδελφοί σου, θα σε αναγνωρίσουν ὡς ἀρχηγόν των, τὰ χέρια σου θα εἶναι ἰσχυρά ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν των ἐχθρῶν σου. Θα σε προσκυνήσουν ὡς ἀρχηγόν των οἱ ἀπόγονοι τοῦ πατρὸς σου.
- Γεν. 49,9 σκύμνος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπесὼν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν;
- Γεν. 49,9 Ληοντάρι, γέννημα ληονταρίου, θα εἶσαι, Ἰούδα· ἀπὸ ἐμέ σαν ἀπὸ βλαστὸν ἐφύτρωσες συ, ἄλλο βλαστάρι, υἱέ μου. Εξηπλώθης καὶ ἐκοιμήθης σαν ληοντάρι, σαν νεαρὸ εὐρωστο ληοντάρι. Ποιὸς τολμά να τὸν πλησιάσῃ καὶ να τὸν ἐξυπνήσῃ;
- Γεν. 49,10 οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν.
- Γεν. 49,10 Δεν θα λείψῃ ἄρχων ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα καὶ ἀρχηγὸς ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἐκεῖνος, εἰς τὰ χέρια τοῦ οὐοίου ἀποκείνται αἱ ἐξουσίαι. Αὐτὸς θα εἶναι ἡ ἐλπίς καὶ ἡ προσμονὴ των λαῶν, ὁ Μεσσίας.
- Γεν. 49,11 δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ·
- Γεν. 49,11 Τοσὴ τότε θα εἶναι ἡ ευημερία, ὥστε θα δένη αὐτὸς τὸν ὄνον του εἰς τὴν ἄμπελον καὶ τὸ πουλάρι τῆς ὄνου του εἰς τὴν ψαλλίδα τῆς ἀμπέλου. Θα πλύνῃ ὄχι με νερό ἀλλὰ με κρασί τὴν στολὴν του καὶ με τὸν κόκκινον, σαν αἷμα, οἶνον τῆς σταφυλῆς θα καθαρίζῃ τὴν ἐνδυμασίαν του.
- Γεν. 49,12 χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ

οδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα.

Γεν. 49,12

Οι οφθαλμοί του θα ακτινοβολούν χαράν· θα σπινθηροβολούν σαν εκείνου που πίνει οἶνον. Η καθαρότης του θα είναι ἀφογος, και οι οδόντες του θα είναι λευκότεροι ἀπὸ το γάλα.

Γεν. 49,13

Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει, καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος.

Γεν. 49,13

Ζαβουλὼν, η φυλή του θα κατοικήσῃ εἰς παράλιον χώραν, πλησίον λιμένων, ὅπου υπάρχουν πλοία, θα εκτείνεται δε μέχρι και της Σιδῶνος.

Γεν. 49,14

Ἰσάχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων·

Γεν. 49,14

Ισάχαρ ἐπεθύμησε και ἐθεώρησε καλὸν να ἀναπαύεται εἰς τας περιοχάς, αι οποίαι ἐκληροδοτήθησαν στους ἄλλους ἀδελφούς του.

Γεν. 49,15

καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλή, καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων, ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός.

Γεν. 49,15

Αὐτὸς ἰδὼν, ὅτι η εἰρηνικὴ και ἀναπαυτικὴ ζωὴ εἶναι καλὴ δι' αὐτόν και ὅτι η χώρα του εἶναι εὐφορος, ἀνέλαβε να ἐργασθῇ με τα χέρια του και να κοπιάζῃ ἐργαζόμενος την γην και ἐτσι ἐγίνε γεωργός.

Γεν. 49,16

Δὰν κρινεῖ τὸ λαὸν αὐτοῦ, ὥσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραήλ.

Γεν. 49,16

Ο Δαν θα κυβερνήσῃ δια της φυλῆς του τον ἰσραηλιτικὸν λαόν, σαν μια αξία φυλὴ του Ιακώβ.

Γεν. 49,17

καὶ γενηθήτω Δὰν ὄφιν ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου, καὶ πεσεῖται ὁ ἵππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω,

Γεν. 49,17

Η φυλὴ του Δαν θα γίνῃ κακοποιός, σαν ὄφιν κρυμμένος στον δρόμον, ὄφιν ο οποίος παραμονεύει εἰς την ἀτραπὸν, δια να δαγκώσῃ την πτέρναν του ἵππου και να ἀνατραπῇ ο

	υπεύς προς τα οπίσω,
Γεν. 49,18	τὴν σωτηρίαν περιμένων Κυρίου.
Γεν. 49,18	ὥστε τα θύματά του να περιμένουν την σωτηρίαν από τον Κύριον.
Γεν. 49,19	Γάδ, πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν, αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτόν κατὰ πόδας.
Γεν. 49,19	Ο Γαδ, ενέδρας και πειρατείας θα στήσουν δι' αὐτόν, αλλά και αὐτὸς θα στήσῃ ενέδρας εἰς τα πόδια ἐκείνου, ο οποίος τον ενεδρεύει.
Γεν. 49,20	Ἀσὴρ, πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος, καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσι.
Γεν. 49,20	Του Ασήρ ἡ τροφή θα εἶναι πλουσία και αὐτὸς ἀπὸ την πολλὴν καρποφορίαν των αγρῶν του θα προσφέρῃ ἀπολαυστικά ἐδέσματα και εἰς βασιλεῖς.
Γεν. 49,21	Νεφθαλεὶμ στέλεχος ἀνειμένον, ἐπιδιδούς ἐν τῷ γεννήματι κάλλος.
Γεν. 49,21	Νεφθαλεὶμ, βλαστάρια υψωμένα θα προσδίδουν ωραιότητα εἰς αὐτόν και εἰς την καρποφόρον βλάστησιν της χώρας του.
Γεν. 49,22	υἱὸς ἡύξημένος Ἰωσήφ, υἱὸς ἡύξημένος μου ζηλωτὸς, υἱὸς μου νεώτατος· πρὸς με ἀνάστροφον.
Γεν. 49,22	Ο Ιωσήφ ἐνδοξον τέκνον, ἐνδοξον και ἀγαπημένον παιδί των γηρατειῶν μου, ἐπίστρεψε πρὸς ἐμέ ἀπὸ την ξενητείᾳ σου.
Γεν. 49,23	εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν, καὶ ἐνείχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων·
Γεν. 49,23	Εναντίον αὐτοῦ και των ἀπογόνων του ἄνθρωποι πονηρά σκεπτόμενοι ἐξεστόμιζαν ὕβρεις, ἄνθρωποι ἔχοντες ἱκανότητα εἰς πολέμους με τόξα ἐφθόνουν και ἐμίασουν αὐτόν.
Γεν. 49,24	καὶ συνετρίβη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν, καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρὸς αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου Ἰακώβ, ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραὴλ· παρὰ

- Θεοῦ τοῦ πατρός σου,
- Γεν. 49,24 Ἀλλά τα τόξα των συνετρίβησαν μετά μεγάλης δυνάμεως και τα νεύρα των χειρῶν των παρέλυσαν ἀπὸ το κραταιὸν χέρι του παντοδυνάμου Θεοῦ του Ἰακώβ. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τον Θεόν του πατρός σου, θα ἀντλής την δύναμίν σου.
- Γεν. 49,25 καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεὸς ὁ ἐμός καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα· εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας,
- Γεν. 49,25 Ὁ Θεός μου σε ἐβοήθησε και σε ηυλόγησε ευλογίαν πλουσία ἀπὸ τον ουρανὸν ἄνω και ευλογίαν ἀπὸ την γην κάτω, η οποία θα καρποφορῇ πλουσίως δια σέ. Αἱ ευλογίαι αὐταὶ δια σε και δια τα τέκνα σου θα δειχθούν και ἀπὸ το πλήθος των απογόνων σου.
- Γεν. 49,26 εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου· ὑπερίσχυσεν ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέων μονίμων καὶ ἐπ' εὐλογίαις θινῶν ἀενάων· ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν.
- Γεν. 49,26 Θα λάβῃς τας ευλογίας του πατρός σου και της μητρός σου και θα εἶναι αὐταὶ ἀνώτεραι ἀπὸ την μεγαλοπρέπειαν και την μακροβιότητα των ὀρέων και πολυαριθμότεροι ἀπὸ τας ἀμμόδεις αἰωνίας ἐκτάσεις. Αἱ ευλογίαι αὐταὶ θα ἐλθουν εἰς την κεφαλὴν του Ἰωσήφ, ἐκείνου ο οποίος ἀνεδείχθη ἀρχων και προστάτης των ἀδελφῶν του.
- Γεν. 49,27 Βενιαμὴν λύκος ἄρπαξ· τὸ πρῶϊνὸν ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ ἐσπέρας δίδωσι τροφήν.
- Γεν. 49,27 Ὁ Βενιαμὴν θα εἶναι λύκος ἀρπακτικός. Την πρῶϊαν θα τρώγῃ ἀκόμη ἀπὸ το κυνήγι της προηγουμένης ἡμέρας και την ἐσπέραν της ἄλλης ἡμέρας θα ἔχῃ τόσα νέα θηράματα, ὥστε να δίδῃ και εἰς ἄλλους τροφήν”.
- Γεν. 49,28 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα, καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.

- Γεν. 49,28 Ολοι αυτοί οι υιοί του Ιακώβ ήσαν δώδεκα, και αυτά είπεν
εις αυτούς ο πατήρ των. Ευλόγησεν αυτούς. Εδωκεν στον
καθένα από αυτούς ιδιαιτέραν ευλογίαν και προφητείαν.
- Γεν. 49,29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν·
θάψατέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὃ
ἐστὶν ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐφρών τοῦ Χετταίου,
- Γεν. 49,29 Επειτα δε από τας ευλογίας τους είπεν· “εγὼ υστέρᾳ ἀπὸ
ολίγον αποθνήσκω και προστίθεμαι στον λαὸν μου, ο οποίος
ἔχει εκδημήσει ενωρίτερον. Θέλω να με θάψετε μαζὴ με
τους πατέρας μου εντὸς του σπηλαίου, το οποίον ὑπάρχει
στον αγρόν του Εφρών του Χετταίου.
- Γεν. 49,30 ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, τῷ ἀπέναντι Μамβρῆ, ἐν γῇ
Χαναάν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον παρὰ Ἐφρών
τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου·
- Γεν. 49,30 Θαψετέ με στο διπλὸν σπήλαιον, που ευρίσκεται εις την
Χαναάν ἀπέναντι ἀπὸ την Δρυν Μамбрή και το οποίον
σπήλαιον ηγόρασεν ο Αβραάμ ἀπὸ τον Εφρών τον
Χετταίον, δια να τα χρησιμοποιήσῃ ως ιδιόκτητον μνημεῖον.
- Γεν. 49,31 ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσαάκ καὶ Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
ἐκεῖ ἔθαψα Λεῖαν
- Γεν. 49,31 Εκεί ἔθαψαν τον Αβραάμ και την σύζυγον αὐτοῦ την
Σαρραν. Εκεί ἔθαψαν τον Ισαάκ και την σύζυγόν του την
Ρεβέκκαν, εκεί ἔθαψα ἐγὼ την Λεῖαν,
- Γεν. 49,32 ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν
αὐτῷ παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.
- Γεν. 49,32 αφοῦ μας ἀνήκει ο αγρὸς αὐτὸς και το σπήλαιον που
ὑπάρχει εις αὐτόν, διότι ηγοράσθησαν ἀπὸ τους Χετταίους”.
- Γεν. 49,33 καὶ κατέπαυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ
ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην ἐξέλιπε καὶ
προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
- Γεν. 49,33 Επαυσε τότε ο Ιακώβ να δίδῃ εντολὰς εις τα παιδιὰ του,

άπλωσε τα πόδια του επανώ στο κρεβάτι του, απέθανεν
ειρηνικά και ήρεμα και προσετέθη στον λαόν του, ο οποίος
ενωρίτερα από αυτόν είχε απέλθει από τον κόσμον τούτον.

ΓΕΝΕΣΙΣ 50

- Γεν. 50,1 Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ἔκλαυσεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν.
- Γεν. 50,1 Ο Ἰωσήφ ἐρρίφθη στο πρόσωπον του πατρός του, ἔκλαυσε
δι' αὐτόν και τον ἐφίλησε.
- Γεν. 50,2 καὶ προσέταξεν Ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς
ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ
ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ.
- Γεν. 50,2 Διέταξε δε τους δούλους του, τους Αἰγυπτίους ταριχευτάς,
να τον ταριχεύσουν. Εκείνοι δέ, ειδικοί στο ἔργον των,
εταρίχευσαν τον Ἰακώβ.
- Γεν. 50,3 καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ
καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς. καὶ ἐπένθησεν
αὐτὸν Αἴγυπτος ἐβδομήκοντα ἡμέρας.
- Γεν. 50,3 Συνεπληρώθησαν αι τεσσαράκοντα ημέραι, ὅσαι
απαιτοῦνται δια την ολοκλήρωσιν της ταριχεύσεως.
Ἐπένθησε τον Ἰακώβ η Αἴγυπτος ἐπὶ ἐβδομήκοντα ημέρας.
- Γεν. 50,4 Ἐπεὶ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν
Ἰωσήφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραὼ λέγων· εἰ εὖρον
χάριν ἐναντίον ὑμῶν λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα
Φαραὼ λέγοντες·
- Γεν. 50,4 Οταν δε παρήλθαν αι ημέραι αὐται του πένθους, ο Ἰωσήφ,
επειδὴ λόγω της πενθίμου εμφανίσεως του και της ἔνεκα
του πένθους αφεθείσης γενειάδας του, δεν ηδύνατο
αυτοπροσώπως να παρουσιασθῇ στον Φαραώ, εἶπε προς
τους αυλικούς να μεσολαβήσουν προς εκείνον λέγων· “εάν

ευρήκα χάριν ενώπιόν σας, ομιλήσατε δι' εμέ στον Φαραώ και είπατε,

Γεν. 50,5 ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με λέγων· ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὥρυξα ἑμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν, ἐκεῖ με θάψεις· νῦν οὖν ἀναβὰς θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι.

Γεν. 50,5 ὅτι ο πατήρ μου με ὥρκισε λέγων· Θέλω να με θάψης στο μνημείον, το οποίον εγώ δια τον εαυτόν μου ἤνοιξα εις την χώραν Χαναάν. Τωρα λοιπόν πρέπει να μεταβῶ εις την Χαναάν, να θάψω τον πατέρα μου και πάλιν θα επιστρέψω”.

Γεν. 50,6 καὶ εἶπε Φαραώ τῷ Ἰωσήφ· ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὥρκισέ σε.

Γεν. 50,6 Ο Φαραώ παρήγγειλες στον Ιωσήφ· “πήγαινε θάψε τον πατέρα σου, όπως εκείνος σε ὥρκισεν”.

Γεν. 50,7 καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ συνανέβησαν μετ’ αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραώ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου.

Γεν. 50,7 Ο Ιωσήφ ανεχώρησε, δια να θάψη τον πατέρα του. Μαζή δε με αυτόν επήγαν ὅλοι οι δούλοι του Φαραώ, οι γεροντότεροι του οίκου του, ὅλοι οι πρεσβύτεροι, ὅλοι δηλαδή ὅσοι κατεῖχον αξιώματα εις την χώραν της Αιγύπτου.

Γεν. 50,8 καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσήφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῇ Γεσέμ.

Γεν. 50,8 Και ὅλη η οικογένεια του Ιωσήφ, οι ἀδελφοί του και ὅλα τα μέλη του πατρικοῦ οἴκου και ὅλοι οι συγγενεῖς. Εἰς την Γεσέμ ἐμειναν μόνον τα πρόβατα και τα βόδια και οι φυλάσσοντες αὐτά.

Γεν. 50,9 καὶ συνανέβησαν μετ’ αὐτοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἵππεῖς, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα.

Γεν. 50,9	Μαζή με αὐτὸν ανεχώρησαν καὶ ἄρματα καὶ ἵπποι, ὥστε ἡ συνοδεία ἐγίνε πολὺ μεγάλη.
Γεν. 50,10	καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.
Γεν. 50,10	Εφθασαν στο αλώνι του Ατάδ, το οποίον ευρίσκεται ανατολικῶς του Ιορδάνου. Εκεί ὅλοι οἱ συνοδεύοντες τον νεκρὸν τον εθρήνησαν πολὺ, με θρήνον μεγάλον καὶ ἰσχυρὸν. Ἐκαμε δε ἐκεῖ ο Ἰωσήφ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν πένθος ἑπτὰ ἡμερῶν δια τον πατέρα του.
Γεν. 50,11	καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλωνι Ἀτάδ καὶ εἶπαν· πένθος μέγα τοῦτο ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
Γεν. 50,11	Οἱ κάτοικοι της γης Χαναὰν εἶδον το πένθος τοῦτο στο αλώνι του Ατάδ καὶ εἶπαν· “μεγάλο εἶναι τοῦτο το πένθος στους Αἰγυπτίους”. Δια τοῦτο ωνόμασαν “Πένθος Αἰγύπτου” τον τόπον αὐτόν, που ευρίσκεται ανατολικῶς του Ιορδάνου.
Γεν. 50,12	καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
Γεν. 50,12	Αφού κατ' αὐτὸν τον τρόπον ἐπένθησαν τον πατέρα των τον Ιακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
Γεν. 50,13	καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναὰν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ.
Γεν. 50,13	τον ἐπῆραν ἔπειτα αὐτοὶ μόνοι χωρὶς την συνοδείαν των Αἰγυπτίων, τον μετέφεραν ἀπὸ το αλώνι του Ατάδ, εἰς την Χαναὰν, καὶ τον ἔθαψαν στο διπλὸν σπήλαιον, το ἀπέναντι της Δρυὸς Μαμβρῆ, το οποίον ο Αβραὰμ εἶχεν ἀγοράσει ὡς ιδιόκτητον μνημεῖον του ἀπὸ τον Εφρών τον Χετταῖον.

- Γεν. 50,14 καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ.
- Γεν. 50,14 Μετὰ δε τον ενταφιασμόν ἐπέστρεψεν εἰς την Αἴγυπτον ο Ἰωσήφ, οἱ ἀδελφοὶ του καὶ ὅλοι ὅσοι εἶχον ἔλθει μαζή του, δια να θάψουν τον πατέρα του.
- Γεν. 50,15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ ὅτι τέθηκεν ὁ πατήρ αὐτῶν, εἶπαν· μὴ ποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδειξάμεθα εἰς αὐτόν.
- Γεν. 50,15 Όταν οἱ ἀδελφοὶ του Ἰωσήφ εἶδον ὅτι ἀπέθανε καὶ δεν ὑπάρχει μεταξύ των ο πατέρας των, εφοβήθησαν καὶ διηρωτήθησαν· “Μηπως μνησικακήσῃ ἐναντίον μας ο Ἰωσήφ καὶ μας ἀνταποδώσῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς ἐπράξαμεν ἐναντίον του;”
- Γεν. 50,16 καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ εἶπαν· ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν λέγων·
- Γεν. 50,16 Καὶ με τον φόβον αὐτόν προσήλθον ὅλοι πρὸς τον Ἰωσήφ καὶ του εἶπαν· “ο πατήρ σου πρὶν ἀποθάνῃ, μας ὥρκισε καὶ μας εἶπε·
- Γεν. 50,17 οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ· ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ σοι ἐνεδείξαντο· καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσήφ λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν.
- Γεν. 50,17 Αυτὰ να πῆτε στον Ἰωσήφ· Συγχώρησε στους ἀδελφούς σου τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν των, διότι πράγματι σου ἔκαμαν μεγάλα κακά. Τώρα, λοιπόν, δέξου τὴν μετάνοιάν των καὶ συγχώρησε τὴν ἀδικίαν των δούλων τούτων του Θεοῦ καὶ του πατρός σου”. Συνεκινήθη βαθύτατα ο Ἰωσήφ καὶ ἔκλαυσεν, ἐνῶ ἐκεῖνοι του ὠμιλοῦσαν ἀκόμη.
- Γεν. 50,18 καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν εἶπαν· οἶδε ἡμεῖς σοὶ ἰκέται.

- Γεν. 50,18 Αυτοί επλησίασαν περισσότερον τον αδελφόν των και συντετριμμένοι του είπαν· “ιδού, ημεῖς εἴμεθα και θα μείνωμεν δούλοι σου”.
- Γεν. 50,19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ.
- Γεν. 50,19 Απῆντησε προς αὐτοὺς ο Ἰωσήφ· “μη φοβεῖσθε ! Του Θεοῦ ἄνθρωπος εἶμαι ἐγώ, ἀγαθός και ἀμνησῖκακος.
- Γεν. 50,20 ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ’ ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον καὶ τραφῇ λαὸς πολὺς.
- Γεν. 50,20 Σεις εσκεφθήκατε και ἀπεφασίσατε κακὰ ἐναντίον μου. Ο δε Θεὸς εσκέφθη ἀγαθὰ δι’ ἐμέ, δια να γίνῃ αὐτὸ το ὁποῖον και ἐγένε μέχρι τώρα, να διατραφούν δηλαδή χάρις εἰς ἐμέ πολλοὶ λαοί”.
- Γεν. 50,21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν. καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν.
- Γεν. 50,21 Και ἐπανάλαβε προς αὐτοὺς· “μη φοβεῖσθε ! Εγώ, ὄχι μόνον δεν θα σας ἐκδικηθῶ, ἀλλὰ θα διαθρέψω και σας και τας οἰκογενείας σας”. Τους παρηγόρησε, τους ἐνεθάρρυνε και ὠμίλησε με αὐτὸν τον καλὸν τρόπον εἰς τας καρδίας των.
- Γεν. 50,22 Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα.
- Γεν. 50,22 Και μετὰ τα γεγονότα αὐτὰ παρέμεινεν ο Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἰγυπτον αὐτὸς και οἱ ἀδελφοὶ του και ὅλη ἡ οἰκογένεια του πατρὸς του. Εζήσε δε ο Ἰωσήφ ἑκατὸν δέκα ἔτη.
- Γεν. 50,23 καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραΐμ παιδία ἕως τρίτης γενεᾶς, καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ.
- Γεν. 50,23 Και εἶδε παιδιὰ του υἱοῦ του Εφραΐμ μέχρι τρίτης γενεᾶς. Και τα παιδιὰ του Μαχεὶρ, υἱοῦ του Μανασσῆ, ἐγεννήθησαν

εις τα γόνατα του Ιωσήφ.

Γεν. 50,24

καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων· ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέπεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ Θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

Γεν. 50,24

Οταν δε πλησίασεν ο καιρός της τελευτῆς του, εἶπεν στους αδελφούς του ο Ιωσήφ· “εγὼ ἀποθνήσκω. Γνωρίζω ὅμως καλά, ὅτι ο πανάγαθος Θεὸς θα σας ἐπισκεφθῇ ὡς προστάτης και ἀπὸ την γην αὐτὴν θα σας ἐπαναφέρῃ εἰς την χώραν, την ὁποίαν δι' ὅρκου ἔχει υποσχεθῇ ἱστους πατέρας μας, στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ”.

Γεν. 50,25

καὶ ὥρκισεν Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἣ ἐπισκέπῃται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστέα μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.

Γεν. 50,25

Αμέσως δε μετὰ τους λόγους αὐτοὺς ὥρκισεν ο Ιωσήφ τους αδελφούς του λέγων· “ὅταν ο Θεὸς σας ἐπισκεφθῇ και σας ἐπαναφέρῃ εἰς την γην Χαναάν, θα πάρετε ἀπὸ ἐδὼ και θα φέρετε μαζὴ σας ἐκεῖ τα ὀστά μου”

Γεν. 50,26

καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Γεν. 50,26

Και ἀπέθανεν ο Ιωσήφ εἰς ηλικίαν ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. Ἐταρίχευσαν αὐτὸν εἰς την Αἴγυπτον και τον ἔθεσαν εἰς την λάρνακα.